

စိုးနိုး စာပေ

BURMESE
CLASSIC

သင်မြတ်နိုး

သံသရာအောက်ဘက်ဂိပ်လေ

L လင်

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

- စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၁၀၆၁၀၇၀၈
- မျက်နှာပုံခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၁၁၆၅၀၉၀၈
- အပုံဒီဇိုင်း - Lလင်း
- ထုတ်ဝေသူ - ဒေါ်မိုးသိတာ (စိုးမိုးစာပေ)
(မြ-၀၃၈၅၁)
အမှတ် ၁၃၊ ၁၀၇ လမ်း၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ ရန်ကင်းမြို့။
- ပုံနှိပ်သူ - ဦးမြင့်သန်း (မြ-၀၄၉၀၅)
စံပယ်အောင်ဆက်
၁၃၊ ၁၀၇ လမ်း၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ ရန်ကင်းမြို့။
- အတွင်းဖလင် - ဦးထွန်းဆိုင်
- စာအုပ်ချုပ် - ကိုသန်းဌေး
- ပုံနှိပ်ခြင်း - ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ။
ပထမအကြိမ်။
- အုပ်ရေ - ၅၀၀
- တန်ဖိုး - ၁၅၀ ကျပ်

အခန်း (၁)

သူသည် မဟော်ဂနီရောင် တဖိတ်ဖိတ် တောက်ပနေတဲ့
 တွန်းလှေကားကြီးရဲ့ လှေကားထစ်တွေအတိုင်း တစ်ထစ်ချင်း လှမ်း
 စာတ်လာခဲ့မိလေသည်။ ဓာတ်လှေကားရှိနေပေမယ့် ဓာတ်လှေ
 ထားကို မသုံးဘဲ မဟော်ဂနီရောင် ကျွန်းလှေကားကြီးအတိုင်းပဲ
 တစ်ထစ်ချင်း လှမ်းတက်လာခဲ့၏။ မိုးသောက်ကြွယ် သွင်းကုန်
 ထုတ်ကုန် ကုမ္ပဏီကြီးရဲ့ မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာ မေမြတ်မဒီရဲ့
 အခန်းခန်းကို ရောက်ရှိရန် ဖြည်းဖြည်းချင်းပဲ လှမ်းတက်လာနေမိ
 သည်။ ။

“ဒေါ်မေမြတ်မဒီ ခင်ဗျားက ဘယ်လောက်များ လှပချော
 ဇောနေလို့လဲ၊ ခင်ဗျား ဒီလို ကြီးကျယ်ခမ်းနားပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝ

ကျော့ကျော့ထူထပ်ပြီး ကျုပ်အစ်ကို ထက်သာရဲ့ အရင်းအနှီးငွေကြေး ထွေကြောင့်ပဲလို့ မာမိက ပြောတယ်။ ခင်ဗျားက ကျုပ်အစ်ကိုကို အပိုင်ချိုင်ပြီး အသည်းခွဲသွားတဲ့ မိန်းမတဲ့၊ ဖောက်ပြန်သွားတဲ့ မိန်းမတဲ့၊ ခင်ဗျား ဘယ်လိုမိန်းမမျိုးလဲ”

သူ့မျက်ဝန်းတွေက တင်းမာခက်ထန်နေလေသည်။ မာမိပြု ခဲ့တဲ့ ဓာတ်ပုံထဲက ဒေါ်မေမြတ်မဒီကတော့ ချောမောလှပလွန်းနေပြီး ကျက်သရေရှိလွန်းနေ၏။ ရွှေအိုရောင် ကြိုးကြီးချိတ်နှင့် မြင်ရသူ ငေးလောက်အောင် ချောမွတ်အိစက်နေသည်။ ကိုကို နှစ်သက် မြတ်နိုး စွဲမက်မည်ဆိုရင်လည်း စွဲမက်စရာပင်။ ဒါပေမဲ့ ဒီမိန်းမက ကြောက်စရာ ကောင်းလောက်အောင် ကိုယ်ကျင့်တရားညှပ်ဖျင်းပြီး သစ္စာမဲ့ဖောက်ပြန်တတ်သော မိန်းမတစ်ယောက်ဟုလည်း မာမိက နာကျင်ကြေကွဲဆို့နှစ်စွာ ပြောပြခဲ့လေသည်။

“မင်းကိုကို အရက်တွေ အလွန်အကျွံသောက်ပြီး ကား၊ အက်စီးဒင့် ဖြစ်သွားရတာ ဒီမိန်းမကြောင့်ပဲ၊ နောက်ဆုံး အသေဆိုးနဲ့ သေဆုံးသွားရတာလေ သားငယ်”

ပစ္စည်းတွေ ဖရိုဖရဲနှင့် အခန်းထဲမှာရှိနေတဲ့ ပစ္စည်းတွေ

အားလုံး ကိုကို ပစ်ပေါက်ရိုက်ခွဲထား၍ အကွဲအစတွေ အကျိုးအပြတ် တွေ ဖြစ်နေပေမယ့် ဒေါ်မေမြတ်မဒီ ပုံကတော့ လုံးဝ အထိအခိုက် မရှိ၊ အပြစ်အနာ မရှိ။ ကိုကိုအိပ်ခန်းထဲမှာ လှပကြွရွှာ ရှိနေခဲ့လေ သည်။

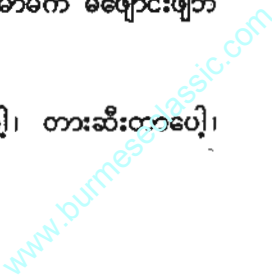
“မင်းအစ်ကိုက မေမြတ်မဒီကို အရမ်းချစ်တယ် သား ငယ်၊ အရမ်းလည်း မြတ်နိုးတယ်၊ ဒီမှာကြည့်လေ၊ ဒီမိန်းမရဲ့ဓာတ်ပုံ တို့ မဖျက်ဆီးရက်ဘဲ ဒီအတိုင်းထားခဲ့တာလေ”

မာမိက နာကျည်းလွန်း၍ ကိုကိုထက်သာရဲ့ အိပ်ခန်းကို ဒီအတိုင်းပဲထားခဲ့သည်။ အခန်းပိတ်ပြီး ထားခဲ့တာကြာပြီ။

“မင်းအစ်ကို တစ်ညလုံး သောင်းကျန်းတယ်၊ ပစ္စည်းတွေ ဝေါက်ခွဲလွင့်ပစ်နေတယ်၊ အရက်တွေလည်း အလွန်အကျွံသောက် ထားတယ်၊ မင်း ငါ့ဘဝကြီးကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်တဲ့ မိန်းမ၊ သစ္စာ မရှိတဲ့ မိန်းမလို့ တတွတ်တွတ် အော်ဟစ်ပြောဆိုနေတယ်”

“မာမိက မတားဘူးလားဟင်၊ မာမိက မဖျောင်းဖျာဘဲ ဒီအတိုင်းပဲ ထားလိုက်လား”

“ဟင့်အင်း...ဖျောင်းဖျာတာပေါ့၊ တားဆီးတာပေါ့၊

သာကြီးက အိပ်ခန်းတံခါးကို ပိတ်ထားတယ်။ သူတစ်ယောက် ထည်း ခေါက်ထွဲဝါရစေတဲ့၊ မာမီ မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့တဲ့၊ မာမီက သာယော့ကို လွှတ်လပ်စွာ နေထိုင်ခွင့်ပေးထားတာလေ။ မာမီသား တွေက လိမ္မာနေခြင်းလို့လွန်းတဲ့ သားတွေပဲဟာ”

ဓာမီက အလွန်ထက်မြက်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး သားတွေကိုလည်း ချစ်ခင်မြတ်နိုးလေသည်။ ဒက်ဒီဆုံးသွားတာ လည်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေက ယိမ်းယိုင်နိမ့်ကျမသွားဘဲ မာမီရဲ့ ထက်မြက်စွာ ထိန်းချုပ်လုပ်ကိုင်နိုင်မှုအောက်မှာ ပို၍ပင် ကြီးပွား တိုးတက်ခဲ့၏။ လုပ်ငန်းတွေ ပိုအောင်မြင်လာကာ ချမ်းသာကြွယ်ဝ လာခဲ့ရသည်။ သားတွေကိုလည်း လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်စွာ ကြီးပြင်း စေခဲ့ပြီး ပညာတတ် သားတွေအဖြစ် ထိန်းကျောင်းပဲ့ပြင်နိုင်ခဲ့၏။ သူက နိုင်ငံခြားမှာ ပညာသွားသင်ချင်သည်ဆိုတော့လည်း မာမီက ပြည့်စုံစွာ ထောက်ပံ့ပေးနိုင်ပြီး သားငယ်ရဲ့ဆန္ဒတွေအတိုင်း ဖြစ်စေ ၏။ ကိုကိုကတော့ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းတွေမှာ စိတ်ဝင်စားသဖြင့် မာမီ ဦးစီးလုပ်ကိုင်နေတဲ့ လုပ်ငန်းတွေကို လွှဲပြောင်းပေးအပ်ခဲ့လေ သည်။

“သားကြီး အရမ်းတော်ပါတယ်။ လုပ်ငန်းတွေကိုလည်း အောင်မြင်အောင် လုပ်ကိုင်နိုင်တယ်လေ”

မာမီမျက်ဝန်းတွေထဲမှာ မျက်ရည်စတွေ ပြည့်ဝိုင်းလာပြီး ခိုဝှက်စွတ်နေလေသည်။ အသံတွေပင် တုန်ရီလှိုက်ခါပြီး နှုတ်ခမ်း တွေပင် တုန်ရီလာရ၏။ သားတွေကို မာမီ ဘယ်လောက်အထိ ချစ်ခင်မြတ်နိုး တန်ဖိုးထားတယ်ဆိုတာ သူ့အသိဆုံးပါပဲ။ သူတို့ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်ကိုလည်း တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ချစ်ခင်ပြီး သံယောဇဉ်ကြီးမားစွာ တွယ်တာနေအောင် မာမီက ဆုံးမသွန်သင် ပုံစံသွင်းထားခဲ့သည်။

“မာမီက သားတွေကို ခပ်ညံ့ညံ့သားတွေ မဖြစ်စေချင်ဘူး ထွယ်၊ အရမ်းပဲ ထက်မြက်ပြီး လူ့လောကကြီးအတွက် အသုံးကျတဲ့ ဣတော်တွေ ဖြစ်စေချင်တာ။ မိသားစုပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ သံယောဇဉ် ငြီးမားကြတဲ့ မိသားစုလေးပဲ ဖြစ်စေချင်တယ်လေ”

သူတို့ညီအစ်ကိုကလည်း တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အလွန်အမင်း ချစ်ခင်ကြပြီး သံယောဇဉ်ကြီးမားစွာ တွယ်တာခဲ့ကြ လေ၏။ သူ နိုင်ငံခြားကို ထွက်သွားတော့လည်း သူ ရေစဉ်

www.burmeseclassic.com

ထိုတိုနှင့် ဖုန်းပြောဖြစ်ကြ၏။ လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်လောက်က ထိုထိုထက်သာ တားအက်စီးဒင်ဖြစ်၍ သေဆုံးသွားရရှာပြီဟု မာမိက ဖုန်းဆက်ခဲ့သည်။ သူ့ အတိုင်းအဆမရှိအောင် ကြေကွဲ ဝမ်းနည်းခံစားခဲ့ရ၏။ အတိုင်းအကြောင်းတွေကို သားပြန်လာမှ ပြောပြမည်ဟု ပြောခဲ့သည်။ သူ့ အရေးတကြီး စာမေးပွဲတွေရှိနေ၍ မဖြေဖြစ်တော့။ ကိုကိုလည်း လူ့လောကကြီးထဲမှာ မရှိတော့တာဘဲ။ ကိုကိုသေဆုံးရတဲ့ အကြောင်းတွေကို သူ့သိချင်ခဲ့ပေမယ့် မာမိက သူ့ပညာသင်ကြားရာမှာ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မှာစိုး၍ မပြောခဲ့ပေ။

“သားကြီးက မေမြတ်မဒီဆိုတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ မာမိကို မိတ်ဆက်ပေးတယ်လေ။ အရမ်းကို ချောမောလှပပြီး ကျက်သရေရှိလွန်းလို့ မာမိတောင် ချက်ချင်းသဘောတူလိုက်မိတယ်။ သားငယ်ရယ်”

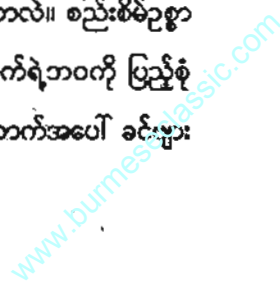
မာမိသည် အမြဲတမ်း သားတွေအပေါ် တာဝန်ကျောလွန်းတဲ့ မိခင်တစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်လေသည်။ အလိုလိုက် အကြိုက်ဆောင်ကာ လိုလေသေးမရှိအောင် ဖြည့်စွမ်းပေးတတ်၏။

“မာမိက ချွေးမကို လိုလေသေးမရှိအောင် ခရီးဦးကြိုပြီး ကြင်နာယုယပြခဲ့ပေမယ့် မကြာခင် သားရဲ့ပေါက်ကွဲမှုတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်လိုက်ရတာပဲလေ”

ကိုကိုကလည်း တည်ကြည်ခန့်ညားပြီး ချောမောတဲ့ ယောက်ျား တစ်ယောက်ပါပဲ။ ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့ နှင်းဆီခိုင်ပဲ။ မေမြတ်မဒီရဲ့ ချောမောလှပ ကျက်သရေရှိမှုတွေကလည်း စံတင် ထောက်နေလေသည်။ ယောက်ျားသားတစ်ယောက်အား ညှို့ယူဖမ်းစားထားနိုင်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အလှအပ ရှိက်ဖိုကြီးငယ် အသွယ်သွယ်ကို ခိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ ဒေါ်မေမြတ်မဒီကို ဘယ်လောက်များ ကိုကို နှစ်သက်မြတ်နိုးနေမလဲဆိုတာ သူ့သိနေလေသည်။

“သစ္စာမဲ့တဲ့မိန်းမ၊ ငါ့ဘဝကြီးတစ်ခုလုံးကို ဖျက်ဆီးပစ်တဲ့ မိန်းမ၊ အလကားမိန်းမဆိုပြီး အော်ဟစ်ပေါက်ကွဲနေတော့တာပဲလေ”

ကိုကိုထက်သာလို့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ဘာဖြစ်လို့ ဒေါ်မေမြတ်မဒီက သစ္စာမဲ့ဖောက်ပြန်သွားရတာလဲ။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ အစွဲရော ရုပ်ရည်ရူပကာရော မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ဘဝကို ပြည့်စုံ ချီမြှူတွေ ပေးစွမ်းနိုင်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်အပေါ် ခင်းဗျား

ဘာဖြစ်လို့များ သစ္စာမဲ့ခဲ့ရတာလဲဗျာ။ ကိုကိုလို ယောက်ျား တစ်ယောက် ဆုံးရှုံးလိုက်ရတယ်။ လူလောကကြီးအတွက်ရော ဗျာဗျာနဲ့အထိခိုက်ရသည်။ ခင်ဗျား တော်တော်ရက်စက်တဲ့မိန်းမပဲ။ သူ့စိတ်ထဲမှာ အမြဲတမ်း နာကျင်ကြေကွဲနေရ၏။ ဒီမိန်းမကို မုန်းတီး ချွတ်ချွတ်နေသည်။ ကျုပ်လက်ကိုလို ယောက်ျားတစ်ယောက်ကိုမှ ခင်ဗျား ရက်စက်ယုတ်မာလွန်းတယ်ဗျာ။

သူ့ခြေလှမ်းတွေက မဟော်ဂနီရောင် ကျွန်းလှေကားကြီး အတိုင်း အပေါ်ဆုံးအထပ်သို့ တက်ရောက်လာခဲ့လေသည်။ ပန်းက နုတ်တွေကို လှပစွာ နှင်းဆီပန်းပွင့်ပုံ ခြယ်သထားသော ကျွန်းတံခါး ကြီးကို ပိတ်ကာရံထားသည့် အခန်းရှေ့တွင် သူ ခြေစုံရပ်မိသွားရ၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်နှင့် တွေ့ဆုံရတော့မည်ဟူသော အတွေးက သူ့စိတ်တွေကို ရုတ်ခြည်း တင်းမာခက်ထန်သွားရလေသည်။ အံသွားတွေကို တင်းကျပ်စွာ ဖိကြိတ်ထွားလိုက်မိ၏။ ခင်ဗျားကို ကျုပ်အရမ်းမုန်းတယ်။ ဖြစ်နိုင်ရင် ကျုပ်လက်တွေနဲ့ ခင်ဗျားခန္ဓာ ကိုယ်တစ်ခုလုံးကို အမှုန်ဖြစ်သွားအောင် ခြေမြှုပ်ချင်တယ် ဒေါ်မေ မြတ်ဗေ။ ခင်ဗျားရဲ့ လှပချောမွတ်နေမှုတွေကို ဘမ်းပြုပြီး ယောက်ျား

ဘယ်နှစ်ယောက်ကို မြူဆွယ်ဖြားယောင်းပြီး ဒုက္ခပေးခဲ့ဖူးပြီးပြီ ထဲဗျာ။ အခုချိန်ကစပြီး ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ် စိန်ခေါ်လိုက်ပြီ ကိုထက်သာ ရဲ့ညီ ဉာဏ်သာပဲ။ ခင်ဗျားကို စိန်ခေါ်ဖို့ ရောက်လာပြီလေ။ ဉာဏ်သာရဲ့ အသည်းနှလုံးတွေကိုခွဲဖို့ ခင်ဗျားကြိုးစားစမ်းပါ။ ကျုပ် စိန်ခေါ်တယ်။

“ဘယ်သူနဲ့ တွေ့ချင်လို့ပါလဲရှင်”

“ဪ...မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာ ဒေါ်မေမြတ်နိုး တွေ့ချင် ခဲ့ပါ”

“ချိန်းထားပါလား”

“မချိန်းထားပါဘူးခင်ဗျာ”

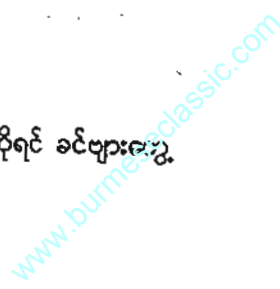
“ဒါဆို”

“ထက်သာသော်ရဲ့ညီ ဉာဏ်သာသော်က တွေ့ချင်လို့ပါ ခဲ့ ပြောပေးပါ”

“ခဏလေးစောင့်ပါနော်”

“ဟုတ်ကဲ့”

ထက်သာသော်ရဲ့ညီ ဉာဏ်သာသော်ဆိုရင် ခင်ဗျားက

မှာပဲ ခင်ဗျားက ဟန်ဆောင်ကောင်းတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်နေလို့
ပဲ ကျုပ်ကို ဘာတွေအားပေးနှစ်သိမ့်မလဲ၊ လိမ်ညာလှည့်ဖြားမလဲ။
ဘာတွေ မူယာမာယာတွေနဲ့ မြှူဆွယ်ဖြားယောင်းဦးမလဲ။ ကိုကိုက
သူ့ချစ်မြတ်နိုးရသော မိန်းမချောလေးရှိနေပြီဟု ဖုန်းနှင့်ပြောခဲ့သည်။

“ညီ မင်းမရိုးချောချောလေးတစ်ယောက် ရတော့မယ်ကွ၊
ကိုကိုချစ်သူကိုတွေ့ရင် အရမ်းပဲ မှင်သက်မိပြီး အရမ်းချောလိုက်
တာလို့ ပြောယူရမယ်”

“ဓာတ်ပုံပို့လိုက်လေ”

“မပို့ဘူးညီ၊ မင်း မြန်မာပြည်ရောက်မှပဲ လူကိုယ်တိုင်
ကြည့်လေ၊ ကိုကိုဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ကံအကောင်းဆုံး ယောက်ျား
တစ်ယောက်ပဲဆိုတာ ညီ အသိအမှတ်ပြုစေရမယ်လေ”

“အဟက်”

“မရယ်နဲ့ကွ၊ မင်းက မိန်းမချောလေးတွေကို ခံစားတတ်
တဲ့ သူတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူးဆိုတော့ ညီလည်း ချစ်သူထားချင်တဲ့
စိတ်တွေ အရမ်းဖြစ်ပေါ်သွားစေရမယ်ကွာ”

“တယ်စာတဲ့ဆိုပါလား”

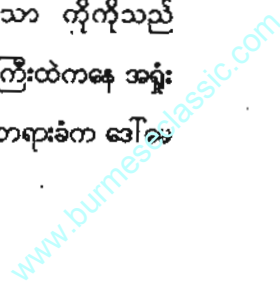
“ကိုကိုတကယ်ပြောတာကွ၊ မနောက်နဲ့ညီ”

“ကောင်းပါပြီဗျာ၊ ညီ မြန်မာပြည်ကို ပြန်လာမှပဲ မရိုးကို
ကြည့်ပါတော့မယ်၊ ကိုကို ကံကောင်းပါစေ”

ကိုကိုရဲ့ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးပီတိတွေ လွမ်းနေတဲ့အသံတွေကို
သူ့ကြားယောင်လာမိလေသည်။ အံသွားလေးတွေကို တင်းတင်း
ကြပ်ကြပ် ဖိကပ်ထားမိသွားရ၏။ ကိုကိုရဲ့အနာဂတ်တွေကို ခင်ဗျား
ဇာတ်စိမ်းပစ်လိုက်တာပဲ မေမြတ်မဒီ။ ကျုပ်အစ်ကိုဆီက ခင်ဗျားယူ
ချင်တာတွေ ရယူသွားပြီး သစ္စာမဲ့ခဲ့တာပဲမဟုတ်လား။

“မင်းကိုကိုဆုံးသွားပြီ၊ ကားအက်စီးဒင့်ဖြစ်လို့လေ
အားငယ်၊ အကျိုးအကြောင်းကိုတော့ သားပြန်ရောက်လာမှ ပြောပြ
လော်၊ အရမ်းရှည်တယ်လေ”

မာမို့အသံ တုန်တုန်ရီရီတွေက သူ့နှလုံးသားတွေကို ဆွဲယူ
ဆုပ်တိုင် ခြေမ္မာလိုက်သလို စူးရှနာကျင်သွားရလေသည်။ သူ့ချစ်
သော၊ သံယောဇဉ်ကြီးမားစွာ တွယ်တာရသော ကိုကိုသည်
ခိုရွာတဲ့ အန္တရာယ်နဲ့ ရင်ဆိုင်ရပြီး လူ့လောကကြီးထဲကနေ အရှုံး
တွေ့လိုက်ကာ ထွက်ခွာသွားခဲ့ရလေသည်။ အဓိကတရားခံက ဒေါ်ဇေ

မြတ်မီဝဲတဲ့ သူမိန်ခေါ်ရမည့် မိန်းမတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်နေရ
လေသည်။

အခန်း (၂)

“အထဲကိုကြွပါရှင်၊ မမ စောင့်နေပါတယ်”

ဝန်ထမ်းမိန်းကလေးရဲ့ အသံသာသာလေးကြောင့် သူ
အသိတွေ ဝင်လာကာ အတွေးစတွေ ပြတ်သွားခဲ့ရလေသည်။
ထိုမိန်းကလေးက အခန်းတံခါးကို ခါးလေးကိုင်းညွတ်ကာ ဖွင့်ပေး
၏။ တော်တော်လေး ကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့ ဒေါ်မေမြတ်မီပါ
ထားဟု သူ တွေးမိနေသည်။ ထိုးမည့်ဆင် နောက်တစ်လှမ်းဆုတ်ဆို
သလို သူ့ရင်ထဲမှ ပေါက်ကွဲထွက်တော့မည့် ဒေါသတွေကို ထိန်းချုပ်
ထားလိုက်ပြီး တင်းမာနေတဲ့ မျက်ဝန်းတွေထဲသို့ အပြုံးတွေ စီးမျှောင်
လေသည်။

“ထိုင်ပါ ဉာဏ်သာ”

သူမအသံကလည်း အေးစက်တင်းမာနေလေသည်။ သူမတို့ကြည့်လိုက်မိစဉ်မှာပင် တဒင်္ဂတော့ မှင်သက်မိသွားသလို ထိုအိမ်မရဲ့ မျက်နှာကို ငေးစိုက်ကြည့်မိသွားရတော့၏။ ကိုကိုပြောတဲ့ စကားတွေကို သူပြန်၍ ကြားယောင်လာရသည်။

“ကိုကိုချစ်သူကို မင်းတွေ့လိုက်ရရင် အရမ်းကိုချောမောပြီး ကျက်သရေရှိတာပဲလို့ ပြောဆိုချီးကျူးမိပြီး မှင်သက်မိသွားစေရမယ်”

ဒေါ်မေမြတ်မဒီဟု ခေါ်နေရပေမယ့် သူနှင့် အသက်ချင်း သိပ်မကွာလှဘဲ ချောမောခြင်း၊ ကျက်သရေရှိခြင်း၊ စွဲမက်စရာကောင်းခြင်းဆိုတာတွေနှင့် ပြည့်စုံနေလေသည်။ အင်းလဲပဲ ကိုကိုမိသူလည်း သိပ်မှမကွာတာဘဲ။

“ဉာဏ်သာသော်”

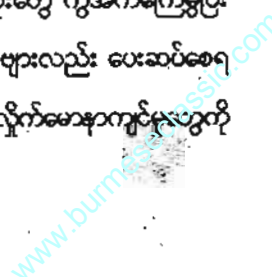
“ဟင်”

“မင်း ဘာကိစ္စရှိလို့ မမကို လာတွေ့ရတာလဲ” မမတဲ့။ သူ့ကိုတွေ့တွေ့ချင်း အထက်စီးကနေ ပြောဆို

ဆက်ဆံလိုက်တာပဲ ဖြစ်လေသည်။ မျက်တောင်ကော့လေးတွေ တဖျပ်ဖျပ်ခတ်ပြီး ရွန်းလဲ့နက်မှောင်နေသော ညှို့မျက်ဝန်းတွေနှင့် သူ့ကို စူးစိုက်ကြည့်နေ၏။ သူမမျက်ဝန်းတွေထဲမှာလည်း မာန်မာနတွေနှင့် ခပ်ထန်ထန်လေး ဖြစ်နေလေသည်။ သူ့ရင်ထဲမှာ ပေါက်ကွဲ ထုဒေါသတွေက ထိန်းချုပ်ထားနေသည့်ကြားမှ ပေါက်ကွဲလွင့်စင် ထွက်ချင်လာရသည်။

“မင်းအစ်ကိုကြောင့် လာတာလား၊ မင်းက ဓာတ်ပုံထဲက ဆက် ပိုပြီးချောနေပါလား ဉာဏ်သာသော်”

ဘာမှမဖြစ်သလို ခံစားမှုကင်းမဲ့စွာ ပြောဆိုနေသော ဒေါ်မေမြတ်မဒီကိုကြည့်ပြီး သူ့မျက်ဝန်းတွေက မာထန်ဝင်းတောက် ဘွားရလေသည်။ သူမနှုတ်ခမ်းတွေပေါ်မှာ ပြုံးယောင်လေး သမ်းနေတာတပင် မထေ့မှမြင်နိုင်လွန်းနေ၏။ ဘယ်လောက်များ ဒေါသတွေ ထွက်စရာကောင်းနေလဲလို့။ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို စိန်ခေါ်ရမယ် ဒေါ်မေမြတ်မဒီ၊ ကျုပ်အစ်ကို အသည်းနှလုံးတွေ ကွဲအက်ကြေမှုပြီး အထကြီးတစ်ခုလုံးပါ ပေးဆပ်ခဲ့ရသလို ခင်ဗျားလည်း ပေးဆပ်စေရဏေ။ ခင်ဗျား မခံစားဖူးတဲ့ အချစ်ရဲ့ ပြင်းပြလှိုက်မောနာကျင်မှုလွှာကို

ခင်ဗျား ခံစားစေရမယ်။ သူ့အကြည့်တွေက ဒေါ်မေမြတ်မိုးဆိုတဲ့ ချောမောအိစက်လွန်းနေတဲ့ ညှို့ဖျက်ဝန်းတွေဆီ စူးစိုက်စွာ ရောက် သွားရလေသည်။

“ဉာဏ်သာ မင်းလာတာ မမသိပါတယ်၊ မင်းအစ်ကို သေဆုံးမှုအတွက် စွဲချက်တွေတင်ပြီး လက်စားချေ တုံ့ပြန်ဖို့လာတာ မဟုတ်လား”

“အဟက်”

သူ ပြုံးလိုက်လေသည်။ သူက ခန့်ညားချောမောတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့အပြင် မိန်းကလေးတွေကို ညှို့ဖျက် ဖမ်းစားထားနိုင်တဲ့ အပြုံးတွေ ပိုင်ဆိုင်ထားလေသည်။ ဉာဏ်သာ ပြုံးလိုက်ရင် ကြောက်စရာအရမ်းကောင်းတယ်နော် ဒေါ်မေမြတ်မိုး။

“ဘာလဲ ဉာဏ်သာ၊ မင်းကိုကို သေဆုံးရတာ မမကြောင့် လို့ မင်းမာမီ စွဲချက်တင်သလို စွဲချက်တင်ချင်တာလား”

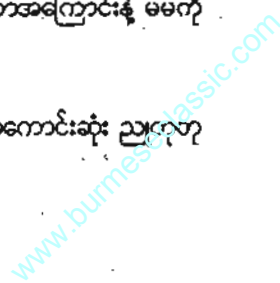
သူမ မျက်ဝန်းတွေက ခက်ထန်မာကျောသွားရလေသည်။ သူမအား သစ္စာမဲ့ဖောက်ပြန်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်အဖြစ် လူပုံ အလယ်မှာ အရက်ကွဲစေရန် စွပ်စွဲပြောဆိုခဲ့သော ထက်သာသော်

ရဲ့မိခင် ဒေါ်မာလာချိုကို မေမြတ်မိုး မုန်းတီးနာကျည်းဆုံးပင် ဖြစ်နေရ၏။ မေမြတ်မိုးက သူ့သားအပေါ် ဘာတွေများ သစ္စာမဲ့ ဖောက်ပြန်ခဲ့မိလို့လဲ။ သူမကိုယ်တိုင် ထက်သာသော်နှင့် ချစ်သူဖြစ်ခဲ့ ရသော အချိန်တိုတိုအတွင်းမှာ ထက်သာသော်ရဲ့ ဖောက်ပြန်သစ္စာ မဲ့မှုတွေကို ရင်ဆိုင်ခံစားခဲ့ရတယ်ဆိုတာရော ဘာဖြစ်လို့များ မလေ့ လာမစူးစမ်းဘဲ သူမပိုင်ဆိုင်ခဲ့သော ကုမ္ပဏီမှာ လာရောက်ကာ စွပ်စွဲပုတ်ခတ် အရှက်ခွဲသွားခဲ့လေသည်။

သူမရှေ့ကို ရောက်ရှိလာသော ထက်သာသော်ရဲ့ညှို့ ဉာဏ်သာသော်ကို သူမ စူးစိုက်စွာကြည့်မိနေတော့၏။ မင်းက ငေးမာမီရဲ့ တစ်ဖက်သက် စွပ်စွဲပုတ်ခတ် ပြောဆိုနေတဲ့ စကားတွေ ဆို နားယောင်ပြီး ငါ့ကို အရှက်ထပ်စွဲဖို့ ရောက်လာတာမဟုတ် ထား။ မင်းမျက်ဝန်းတွေထဲမှာ ငါ့ကိုမုန်းတီးရွံရှာခက်ဆုပ်နေတဲ့ အနိပ်တွေ ပြည့်လျှံနေတာပဲ။

“ကဲ ပြောလေ ဉာဏ်သာ၊ မင်း ဘာအကြောင်းနဲ့ မမကို ထာတွေ့ရတာလဲလို့”

ကမ္ဘာပေါ်မှာ သာယာစရာပျော်ဖွယ်အကောင်းဆုံး ညှို့ဖျက်

ခရာတာတာ အသံချိုအိလေးက စွဲဆောင်ညှို့ယူ ဖမ်းစားနိုင်စွမ်း အပြည့် ရှိနေသည်ဟု သူ ထင်မှတ်မိလေသည်။ ဒါကြောင့်လည်း ကိုကို စွဲလမ်းခဲ့ရတာပါပဲ။ တော်ရုံယောက်ျားလေးဆို မလွယ်ဘူး။ ဒေါ်မေမြတ်မဒီဆိုတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကြောင့် ရူးသွားနိုင်တယ်။ ကျုပ်ကတော့ ခင်ဗျားကို လုံးဝပဲ။ ဘယ်တော့မှ ခင်ဗျားညွတ်ကွင်း ထဲကို မသက်ဆင်းဘူး။ ခင်ဗျား စွဲဆောင်ချင်တိုင်း စွဲဆောင်လို့ရမရ နိုင်တဲ့ယောက်ျား ရှိသေးတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိစေရမယ်။ နောက်ဆုံး ခင်ဗျား နောင်တတရားတွေနဲ့အတူ ကျုပ်ကိုကိုနောက်ကို ခင်ဗျား လိုက်သွားစေရမယ်။ ခင်ဗျားပေးဆပ်ရမယ် ဒေါ်မေမြတ်မဒီ။

မထေ့တထေ့အပြုံးတွေနှင့်အတူ ရွန်းလဲ့တောက်ပနေတဲ့ မျက်ဝန်းတွေနှင့် ရဲတင်းစွာ ရင်ဆိုင်ကြည့်ရှုပုံနေသော မိန်းမ တစ်ယောက်က ဘာအထင်များကြီးစရာရှိလို့လဲ ကိုကိုရာ၊ မတန် လိုက်တာ၊ ညီတော့ အရမ်းရွံ့တယ်။ အထင်မကြီးပါဘူး။ ဒီမိန်းမ ကိုကိုအပေါ် သစ္စာမဲ့ ဖောက်ပြန်တာ မဆန်းပါဘူး။

“မမကို စိန်ခေါ်ဖို့ မင်းရောက်လာတာလား ဉာဏ်သာ”

“ဟုတ်တယ်”

“မင်းကိုကိုအတွက်လား”

“ခင်ဗျား သိသားပဲ”

“ထိုင်ပါဦး”

ဉာဏ်သာက သူမနှင့် အသက်သိပ်အကွာကြီးတော့ ဖျတ်ပေ။ ဉာဏ်သာရဲ့အစ်ကိုနှင့် သူမ ချစ်သူတွေဖြစ်ခဲ့စဉ်က ဇနီးယုံညီက ကိုယ့်ထက် တစ်နှစ်လောက်ပဲ ငယ်မယ်လို့ ပြောပြခဲ့ဖူး အည်။ ထက်သာက ဒီဒီထက် နှစ်နှစ်ကြီးစား။

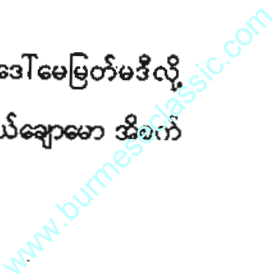
“ဒီမှာ ဒေါ်မေမြတ်မဒီ”

“မမလို့ပဲ ခေါ်ပါလား၊ ဉာဏ်သာထက် မမက တစ်နှစ် ထောက်ပဲ ကြီးတာပါ။ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် သူဌေးမကြီးဖြစ်နေပေမယ့် အသက်က အခုမှ နှစ်ဆယ်ခြောက်နှစ်ပဲ ရှိပါသေးတယ် ဉာဏ်သာရယ်”

“ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဆိုလည်း မမလို့ပဲ ခေါ်မယ်လေ”

“အိုကေ”

လုပ်ငန်းနှင့် အရှိန်အဝါကြောင့် ဒေါ်မေမြတ်မဒီလို့ ခေါ်လိုက်ရပေမယ့် တကယ်တမ်းကျတော့ နနယ်ချောမော အိမ်က

နေသည့် မိန်းမငယ်တစ်ယောက်သာ ဖြစ်နေလေသည်။ ကိုကိုက
သား သူထက် သုံးနှစ်ပဲကြီးတာပါ။ ကိုကိုချစ်သူက ကိုကိုထက်
နှစ်နှစ်ထက်တယ်၊ မင်းထက် တစ်နှစ်ပဲကြီးတယ်ဟု ပြောပြထား
ခဲ့၏။ ဒီအထက်အရွယ်နဲ့ ခင်ဗျားဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုစည်းစိမ်ချမ်းသာ
တွေ ဝတ်ခြင်တွေ ပိုင်ဆိုင်နေရတာလဲဆိုတာ ကျုပ်သိနေပါပြီ။
ထောက်ရှားတွေ ဘယ်နှစ်ယောက်ဆိုက ခင်ဗျား မြူဆွယ်ပြားယောင်း
သိမ်းသွင်းရယူထားတာလဲဗျာ။

“ဒီမိန်းမက သားကြီးအထောက်အပံ့တွေနဲ့ သူဌေးမကြီး
ဘဝကိုတောင် ရယူပိုင်ဆိုင်ထားတယ်လေ သားငယ်၊ ရုပ်ကလေး
ဘမ်းပြပြီး လုပ်စားနေတာပါ။ ဘယ်လောက်မှန်းစရာကောင်းလဲလို့”

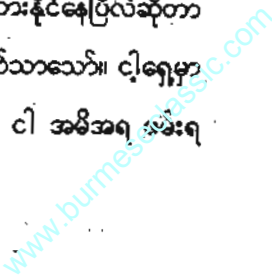
မာမိပြောတဲ့စကားတွေကို သူပြန်၍ ကြားယောင်လာမိလေ
သည်။ မေမြတ်မဒီက မြင်သူငေးရလောက်အောင် ချောမောလှပနေ
ပေမယ့် အကျင့်စာရိတ္တကတော့ အထင်ကြီးစရာမရှိပေ။ ဒီလိုမိန်းမ
တစ်ယောက်ကို သူ ပညာပေးချင်နေမိသည်။

“မင်းက မမကို ဘယ်လိုများ စိန်ခေါ်ချင်ရတာလဲ
ဉာဏ်သာ၊ ထက်သာလို့ သေမင်းနိုင်ငံကို ကိုယ့်စရိတ်နဲ့ကိုယ်

လိုက်သွားရမှာလား”

“ဟုတ်တယ်၊ စိန်ခေါ်လိုက်လေ”

ငါ့ဘဝမှာ ယောက်ျားတွေကို မုန်းတီးနာကြည်းလွန်းလို့
ဘယ်ယောက်ျားအတွက်ကြောင့်မှ အသည်းကွဲပြီး လူ့လောကကြီး
ထဲကနေ ထွက်ခွာသွားချင်လောက်အောင် နာကျင်ခံစားရတော့မှာ
မဟုတ်ဘူး။ မင်း ရုံးသွားလိမ့်မယ်။ ငါက မင်းအစ်ကိုကို အရမ်း
မုန်းတီးနာကြည်းနေတာလေ။ ပြီးတော့ လူပုံအလယ်မှာ ငါ့ကို
မောရားစွပ်စွဲပြီး ပါးရိုက်သွားတဲ့ မင်းမာမီ ဒေါ်မာလာချိုကိုလည်း
ငါအရမ်းမုန်းတီးနာကြည်းနေလို့ပဲ။ မင်းက အရမ်းပဲ သနားစရာ
တောင်းတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါပဲလား ဉာဏ်သာရယ်။ ငါ့ရဲ့
သားကောင် ဖြစ်သွားရပြီ။ မင်းအစ်ကို ဒေါသတွေပေါက်ကွဲပြီး
သေခြင်းတရားနဲ့ မရှုမလှရင်ဆိုင်သွားရတာ ငါ့ကြောင့်မဟုတ်ဘူးဆို
တာ မင်းသိသွားစေရပြီး အဲဒီအချိန်မှာ မင်းနုလုံးသားတွေထဲမှာ
ငါ့ဘယ်လောက်အထိများ နေရာယူလွှမ်းမိုးထားနိုင်နေပြီလဲဆိုတာ
အောင်ကြည့်လေ။ ဒီတစ်ခါ ငါ့အလှည့်ပဲ ဉာဏ်သာသော်။ ငါ့ရှေ့မှာ
ချောက်လျက်လာလဲတဲ့ သားကောင်ကိုတော့ ငါ အမိအရ မင်းရ

တော့မယ်လေ။

“မင်း ဘာဖြစ်လို့ မမဆီ ရောက်လာတာလဲဆိုတာ မမ သိပါတယ်လေ။ မမကို မင်းက ပေါ်တင်စိန်ခေါ်ဖို့ ရောက်လာတာပဲ မဟုတ်လား”

“မမကသိနေတာပဲ။ ဟုတ်တယ်။ ကိုယ်ရောက်လာတာက ဒေါ်မေမြတ်မဒီဆိုတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ပေါ်တင်စိန်ခေါ်ဖို့ပဲ လေ”

“အဟက်”

“ခင်ဗျားမျက်ဝန်းတွေထဲမှာ ကျုပ်ကိုမမူတဲ့ မထီမဲ့မြင် အရိပ်တွေ ထင်ဟပ်နေတာပဲ ဒေါ်မေမြတ်မဒီ။ ခင်ဗျားအလှအပတွေကို ကျုပ် တိမ်းညွတ်ယစ်မှူးသွားမယ်လို့များ ထင်မြင်ယူဆနေပြီ လား”

မေမြတ်မဒီကို သူ ပေါ်တင်ပဲ စိန်ခေါ်ချင်နေလေသည်။

နီးစပ်မှုရရှိရန် ပြောင်ပဲ ကြိုးစားပစ်ချင်နေ၏။ သူ့အကြည့်တွေက စူးရှနေသည်။ ကိုကိုအပေါ် ရက်စက်နိုင်ခဲ့တဲ့ ခင်ဗျားနှလုံးသားတွေကို သံရည်ပူတွေနဲ့ လောင်းချပစ်ချင်တယ်ဗျာ။ ဟန်ဆောင်ကောင်း

တဲ့ မိန်းမ၊ မာယာများတဲ့မိန်းမ၊ အရှက်သိက္ခာကင်းမဲ့လွန်းနေတဲ့မိန်းမ၊ ခင်ဗျားရုပ်ရည်နဲ့ ခင်ဗျားစိတ်ဓာတ်က လုံးဝဆန့်ကျင်ဘက်ပဲဗျာ၊ ဇုန်းလိုက်တာ။

“ဉာဏ်သာ”

“ပြောပါ”

“မင်း ဘာဖြစ်ချင်လဲ”

“မမနဲ့ အနီးကပ်ဆုံးမှာ နေချင်တယ်။ ဘာအလုပ်ပဲဖြစ်ဖြစ် ပေါ့”

“အိုကေ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ မမမှာလည်း ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး ပြောရရင်တော့ မမရဲ့ကိုယ်ရံတော်လေ။ နည်းနည်းရိုင်းရိုင်းပြောရရင် ဒရိုင်ဘာတစ်ယောက်တော့ လိုအပ်နေတယ်။ အားတော့မှာပါ တယ်။ မင်းက နိုင်ငံခြားပြန် ပညာတတ်ကြီးတစ်ယောက် မဟုတ်လား”

“အိုကေ လက်ခံတယ်”

“ဒါဆို အိုကေ၊ မင်းဆန္ဒရှိတဲ့အချိန် အလုပ်ဝင်နိုင်တယ် ဆို ဉာဏ်သာ”

“အခုချက်ချင်းပဲ ကိုယ် အလုပ်ဝင်မယ်”

“အိုတေ”

ခေမတ်မေတ္တီ မျက်ဝန်းတွေနှင့် သူ့မျက်ဝန်းတွေ ဆုံမိ သွားလေသည်။ အရမ်းတွေရဲ့ ဆုံမှတ်အဖြစ် အကြည့်ကို ရုတ်ခြည်း လွှဲဖယ်ခြင်း မပြုကြ။ မထင်မှတ်ဘဲ ပေါ်တင်စိန်ခေါ်ပွဲကြီးအဖြစ် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် သဘောတူညီခဲ့ကြလေတော့သည်။

ဗျ ဗျ ဗျ

အခန်း (၃)

ဖြူဖွေးအိစက်နေသော ဆိုဖာဆက်တီပေါ်တွင် မေမြတ်မေတ္တီ ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေမိလေသည်။ သူမလက်ထဲတွင် တီဗီရုမုတစ်ခု ထို ကိုင်ထား၏။ သူမမျက်ဝန်းတွေက တီဗီဖန်သားပြင်အား နှိုက်ကြည့်နေ၏။ ဉာဏ်သာ မင်းက ငါ့ကို ပေါ်ပေါ်တင်တင် ခွဲလင်လာခေါ် တာပါလား။ မင်းကပဲ ငါ့ကို ညှိယူဖမ်းစားနိုင် လား၊ ငါကပဲ မင်းကို ညှိယူဖမ်းစားနိုင်မလားဆိုတာ စောင့်ကြည့် ကြသေးတာပေါ့လေ။ သူမ နှုတ်ခမ်းသားတွေက တင်းကြပ်စွာ စော့ကပ်နေသည်။ ထက်သာသော်ဆိုတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက် အကြောင်းကို ဘယ်တော့မှ မစဉ်းစားချင်ခဲ့ပေ။ မေ့ပစ်ထားလိုက်

မင်းက ငါ့ကိုလာပြီး အစဖော်ပေးတာပဲ ဉာဏ်သာသော်။
မင်းအစ်ကို ထက်သာသော်အတွက် မင်းက ငါ့ကိုလက်စားချေဖို့
စိန်ခေါ်တာလား။ အတိတ်တွေက မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ကောင်လို
မေမြတ်မဒီရဲ့ ရင်ထဲကို နာကြည်းချောက်ချားဖွယ် ထိုးနှက်နေလေ
သည်။ ငါ့မေ့ပစ်ထားခဲ့တာပဲ။ မင်းကရော ဘယ်လိုကောင်လေး
မျိုးလဲ ဉာဏ်သာ။ ငါနဲ့မင်းက တစ်နှစ်လောက်ပဲ ကွာတာပဲ။
ဒါပေမဲ့ မင်းကိုတော့ ငါ အထက်စီးကပဲ ဆက်ဆံပစ်ရမယ်။

“မမ”

“ဟင်”

“ဧည့်သည်”

“ဉာဏ်သာသော်လား”

“ဟင်”

အိမ်ဖော်ကောင်မလေး နီတာက မျက်လုံးဖြူးလေးနှင့်

ကြည့်လေသည်။

သူမ အေးစက်နေမိ၏။ ဉာဏ်သာ လာမယ်ဆိုတာ ဒီဒီ

ကြိုသိနေခဲ့သည်။ မင်းက ငါနဲ့ ရင်းနှီးမှုရယူဖို့ လာမယ်ဆိုတာ

သိပြီးသားပဲ ဉာဏ်သာသော်။ ဧည့်ခန်းမှာ စောင့်နေပါဟု နီတာကို
ဖြောခိုင်းလိုက်လေသည်။ ဒီဒီ ထလိုက်၏။ ကိုယ်လုံးပေါ်မှန်ကြီး
ရှေ့မှာရပ်ပြီး အလှအပတွေ ပြင်လိုက်၏။ ဒီပွဲမှာတော့ ဒီဒီ လုံးဝ
အလျှော့ပေးလို့မဖြစ်ဘူး။ အနိုင်ယူရမယ်။ မင်းက ငါ့ကိုမှန်းတီး
နာကြည်းနေတာ မဟုတ်လား။ မင်းအစ်ကိုအသက်ကို ချွေခဲ့တဲ့မိန်းမ
တစ်ယောက်လို့ စွဲချက်တွေနဲ့ ပေါ်တင်စိန်ခေါ်ပြီး မင်းရောက်လာတာ
မဟုတ်လား။

“ဒေါက်”

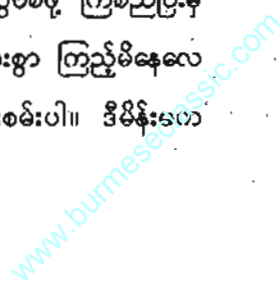
“ဒေါက်”

“ဒေါက်”

မဟူရာရောင် လက်လက်ထနေသော ကျွန်းလှေကားကြီး

ပေါ်မှ ခွာမြင့်ဖိနပ်သံကြောင့် ဉာဏ်သာ အကြည့်တွေ အမှတ်မထင်
ဆုတ်သွားရလေသည်။ ဒီမိန်းမက ကြီးကျယ်ခမ်းနားနေပါလား။

အိမ်ပေါ်မှာ ဖိနပ်စီးသည်။ အကြည့်ကို လွှဲပစ်ဖို့ ကြံစည်ပြီးမှ
အမှတ်မထင် အကြည့်ကိုလွှဲပစ်ဖို့ ဝန်လေးစွာ ကြည့်မိနေလေ
အထူး ဉာဏ်သာ မင်းစိတ်တွေကို ထိန်းစမ်းပါ။ ဒီမိန်းမလား

မာယာများတယ်၊ ကြောက်စရာကောင်းတယ်။ ပူလောင်တယ်။
ယောက်ျားတွေကို ဒုက္ခပေးမယ့် မိန်းမ။ ဉာဏ်သာ မင်း စိတ်ဝင်စား
အောင် ဒီမိန်းမ လုပ်ပြနေတာပဲ။ သူ့အကြည့်တွေကို ခက်ခက်ခဲခဲ
ရှောင်ဖယ်ပစ်လိုက်ရသည်။

“ဉာဏ်သာ”

သူမက ဆိုဟာဆက်တီပေါ်မှာ စတိုင်လ်အပြည့်နှင့်ထိုင်ပြီး
ဉာဏ်သာကို ကြည့်လေသည်။ ကိုကို စွဲမက်ယစ်မူးမည်ဆိုလည်း
ယစ်မူးဖွယ်ပါပဲ။ ဉာဏ်သာလို ယောက်ျားမျိုးတောင် ဒီမိန်းမရဲ့
မျက်ဝန်းတွေ အလှတွေ ဝတ်စားပြင်ဆင်မှုတွေကိုက ရိုးသားဖြူစင်
နေသည်။ ပကတိ စွဲမက်ဖွယ်ဖြစ်နေ၏။ မြတ်မဒီက ဉာဏ်သာနှင့်
အသက်အရွယ်မကွာပေ။ နုပျိုလှပ ပူးစင်နေသော သူမသည်
ဉာဏ်သာထက် ငယ်မည်တောင် ထင်ရပေမယ့် အစ်မကြီး
တစ်ယောက်စတိုင်လ်က အပြည့်အဝ ဖမ်းထားလေသည်။

“ဒရိုင်ဘာ ရောက်လာပြီပဲ”

“မမ ခိုင်းချင်ရာခိုင်းပါခင်ဗျာ”

“အိုကေ”

“မမ”

“ပြော”

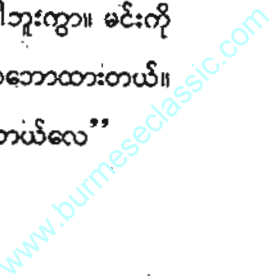
“အားမနာတမ်းခိုင်းပါ”

မမတဲ့၊ ဉာဏ်သာ မင်း ဒီဒီကို အသက်အရွယ်ကြီးရင့်တဲ့
မိန်းမကြီးတစ်ယောက်အဖြစ် စတင်စိန်ခေါ်ပစ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။ ဒီဒီ နည်းနည်းတော့ စိတ်တိုသွားရ၏။ ခံပြင်းလိုက်တာ။
နင်နီငါက ဘယ်လောက်များ အသက်အရွယ်ကွာနေလို့လဲ ဉာဏ်သာ
နော်၊ တစ်နှစ်လောက်ပါ။ ငါ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်တဲ့ မိန်းမ
တစ်ယောက် မဟုတ်သေးပါဘူးနော်၊ အမှုအရာပျက်သွားချင်ပေမယ့်
ဒီဒီ ဟန်ပျက်လို့ မဖြစ်ပါဘူး။ ဉာဏ်သာက စိန်လာခေါ်တာပါ။
တွေ့ကြမယ်လေ၊ မေမြတ်မဒီပဲဟာ။ ပူးငုံစွင့်နေတဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးကို
ဆင်းတင်းစေ့ထားရန်ကံသည်။

မင်းကို ဒရိုင်ဘာအဆင့်ပဲ ငါသတ်မှတ်တယ် ဉာဏ်သာ။

အဲဒါဟာ ငါ့အတွက် ဘာမှအထင်ကြီးစရာမရှိပါဘူးကွာ။ မင်းကို
သူငယ်နှုပ်စားကောင်လေးတစ်ယောက်လိုပဲ သဘောထားတယ်။

“ဒရိုင်ဘာအလုပ်ခိုင်းရတာ အားနာတယ်လေ”

“တိုယ်က မမအနားမှာပဲ နေချင်တာလေ။ အိုကေ ခေမ့်တဲ့ အလုပ်တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ပါမယ်ဗျာ။”

ဉာဏ်သာကို သူမကြည့်ပြီး ရယ်ချင်သွားရလေသည်။ မင်းထို မင်းမာမိက ငါ့အကြောင်းတွေကို သုံးစားလို့မရအောင် တောင်းတာတွေပဲ ပြောပြလိုက်တယ်မဟုတ်လား ဉာဏ်သာ။ အချစ်ဆုံး သားကြီးအတွက် အပြစ်တွေအားလုံး မေမြတ်မဒီအပေါ်ပဲ မင်းမာမိက ပုံချနေတာလေ။

“ကောင်းပြီလေ ဉာဏ်သာ။ မင်း သဘောတူတယ်ဆိုရင် အခုချိန်ကစပြီး တာဝန်ထမ်းဆောင်နိုင်ပါပြီ”

“အိုကေ”

ခင်ဗျားအနားမှာပဲ ကျုပ်က အနီးကပ်နေချင်တာလေ။ သူ တမင်ပဲ မေမြတ်မဒီကို ပေါ်တင်စိန်ခေါ်ပစ်လိုက်တာပဲဖြစ်သည်။ ဉာဏ်သာက ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့ နှင်းဆီခိုင်လေ။ မိန်းကလေးတွေကို ညှို့ယူဖမ်းစားနိုင်တဲ့ ခန့်ညားချောမောတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲ။ ခင်ဗျား ကျုပ်ကို မချစ်မိအောင်ဘဲ ကြိုးစားထားပါ မမေမြတ်မဒီ ကိုယ့်ကို ကောင်မလေးတွေက စွဲလမ်းနှစ်သက်ကြတယ်နော်။

“ဉာဏ်သာ”

“ပြောပါ မမ”

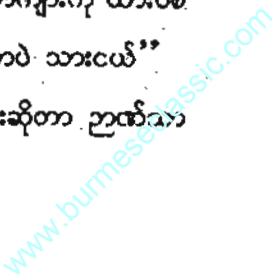
“ရှေ့ ကားသော့၊ မင်း စတင်လုပ်ရမှာက ကားကို သန့်ရှင်းရေးလုပ်ဖို့ပဲ ဉာဏ်သာ။ မမက သန့်ရှင်းမွှေးပြန့် လက်လက် အနောက်ကားပဲ စီးတယ်။ ဒရိုင်ဘာလခကိုလည်း သူများထက် ခိုထားတတ်တယ်။ ကားကို အထူးဂရုစိုက်မှု ကြိုက်တယ်နော်”

“အိုကေ”

သူ ကားသော့ကိုယူပြီး ခြံထဲဆင်းလာခဲ့လေသည်။ ဒီမိန်းမ အရမ်းချမ်းသာနေတာပဲ။ ပန်းပေါင်းစုံလှပနေသော မြိကုယ်ကြီး အောက်မှာ လှပခမ်းနားသော သုံးထပ်တိုက်ကြီးနှင့် နေထိုင်နိုင်သည်။

“ဒီဒီဆိုတဲ့ မိန်းမက မင်းကိုကိုဆီက ပိုက်ဆံတွေ ချူစား နှုတ်တာလေ။ သင်း အလှအပတွေ ဘမ်းပြုပြီး ယောက်ျားအတော် များများဆီက စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ အရယူထားတတ်တယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီယောက်ျားအပေါ် သစ္စာမဲ့တယ်။ အဲဒီယောက်ျားကို ထားပစ် ခဲ့တယ်။ နောက်တစ်ယောက် ပြောင်းသွားတာပဲ သားငယ်”

မာမိက မဟုတ်မမှန်တာ မပြောဘူးဆိုတာ ဉာဏ်သာ

သိသည်။ အမြဲတမ်း တည်ကြည်ပြီး သားတွေရဲ့ စံပြအမေ တစ်ယောက်ပါ။ မေမြတ်မဒီကိုလည်း ချွေးမအဖြစ် မာမီ ကြည်ဖြူ စွာလက်ခံထား၍ ချွေးမလောင်းအပေါ် ချောက်တွန်းစရာ အကြောင်း မရှိပေ။

ခင်ဗျားချမ်းသာတာတွေက ကျုပ်အစ်ကိုဆီက ရယူထား တာတွေပဲ။ ရုပ်လေးဘမ်းပြုပြီး ခင်ဗျား ယောက်ျားတွေကို ကစား စရာ အရုပ်တစ်ရုပ်လို သဘောထားနေတာပဲမဟုတ်လား။ မေမြတ် မဒီ ခင်ဗျားနှလုံးသားတွေထဲမှာ အချစ်ဆိုတာ ဘယ်တော့မှမရှိခဲ့ ဘူးမဟုတ်လား။ ကြည့်လိုက်ရင် ခင်ဗျားမျက်ဝန်းတွေက ရိုးသား ဖြူစင်နေသလိုပဲဗျာ။ ဟန်ဆောင်ကောင်းလိုက်တာ။ ခင်ဗျားရဲ့ ချစ်သူဟောင်း ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ညီကိုလည်း သွေးအေးစွာနဲ့ ခင်ဗျား မျက်နှာပြောင်တိုက် ရင်ဆိုင်ရဲတယ်။ ကားကို ဆေးကြော ပွတ်တိုက်ရင်း ဉာဏ်သာ ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲချင်နေရသည်။

“ဒီမိန်းမကို ပညာပေးဖို့ အချို့သတ်မှတ်မယ်၊ ငါ့ရဲ့ အယုအယ အကြင်နာတွေကြားမှာ မင်းစီးဝင်နစ်မျောစေရမယ် မေမြတ်မဒီ”

တန်ဖိုးကြီးမားလွန်းသော နောက်ဆုံးပေါ်ကားကြီးက သူ့ကို ထောင်ပြောင်ကိုစယ်နေသလိုပင်။ လက်လက်ထနေတဲ့ ကားကြီးမှာ ညီတို့အရိပ်တွေ ထင်ဟပ်နေသလိုပင်။ တော်တော်ရက်စက်တဲ့ မိန်းမ။ ရုပ်လေးနဲ့တောင် မတန်အောင် အကြင်နာကင်းမဲ့လွန်းသည်။

“ဉာဏ်သာ”

“ဟင်”

“ကားက အရမ်းကို ပြောင်လက်သန့်ရှင်းနေပါပြီ။ ဘာပါတော့လား”

ဉာဏ်သာကို ခပ်ထေ့ထေ့ပြုံးကြည့်ပြီး ပြောလေသည်။ ကျုပ်က ဒီကားကြီးကို မီးလောင်တိုက်သွင်းပစ်လိုက်ချင်တယ် မြတ်မဒီ။ ကျုပ်လက်တွေနဲ့ မင်းကိုပါ စိစိညက်ညက် ချေဖျက် နိုင်နေတယ်။ သူ့မျက်ဝန်းအကြည့်တွေက ဟန်ဆောင်နိုင်ခြင်း မရှိခဲ့စွာ မာထန်သွားရလေသည်။ မေမြတ်မဒီက ကားတံခါးဖွင့် နှိတ် အရိပ်ပြနေ၏။ ကိုယ်တိုင်ဖွင့်လို့ရပါလျက်နှင့် အကျောကြီးနှင့် ဘာဆံနေခြင်းပဲ ဖြစ်လေသည်။

ဗျ ဗျ ဗျ

အခန်း (၄)

ဒီဒီ ရှေ့ကိုကြည့်နေရပေမယ့် ဘေးမှာထိုင်နေတဲ့ ဉာဏ်သာသော်ဆိုတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို မကြည့်မိအောင် ထိန်းချုပ်နေသည့်ကြားမှ လှည့်၍ကြည့်ချင်နေ၏။ ဉာဏ်သာက ထက်သာထက် ချောမောခန့်ညားတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်။ မင်းက ထက်သာသော်ဆိုတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက် ရဲ့ညီပဲ။ ယုတ်မာကောက်ကျစ်တဲ့လူ၊ သစ္စာမရှိတဲ့ယောက်ျား၊ တာဝန်မဲ့တဲ့ယောက်ျား။ မင်းမာမီက ငါ့ကိုပဲအပြစ်တွေပုံချပြီး ငါ့အရှက်သိက္ခာတွေ တစ်ပြားသားမှမရှိအောင် ဝေဖန်ပြောဆိုနေ တာပဲ။

ငါ့ကို သစ္စာမဲ့သွားတာက မင်းအစ်ကိုပဲ။ တွေးမိတိုင်း ဒေါသတွေက ပေါက်ကွဲထွက်ချင်နေရသည်။ ဉာဏ်သာ မင်းကို သယ်တော့မှ ငါမချစ်ဘူး။ စိတ်လည်းမဝင်စားဘူး။ မင်းပဲ ငါ့ကို ခူးထောက်စေရမယ်။ စွဲလမ်းနှစ်သက် တပ်မက်နေစေရမယ်။ မင်းအစ်ကို ထက်သာသော်ကို ငါ လက်တုံ့မပြန်ရခင် သေဆုံးသွား စာယ်။ မုန်းတယ်။ ငါအမုန်းဆုံး ယောက်ျားပဲ။

“မမ”

“ပြော”

“ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ”

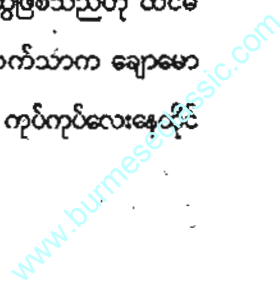
“ဒါက ငါ့ကိစ္စပါ ဉာဏ်သာ”

“ကိုယ့်အကြောင်းတွေများ စဉ်းစားနေလားလို့ပါ”

“ဘာကွ မင်းလိုဒရိုင်ဘာတစ်ယောက်ရဲ့အကြောင်းကို

ငါက ဘာဖြစ်လို့ စဉ်းစားရမှာလဲ၊ ဝေးသေးတယ်”

ဉာဏ်သာက ပြုံးသည်။ အရမ်းပဲ ဆွံ့ဖြစ်သည်ဟု ထင်မိ သည်။ သူ့အစ်ကိုထက်သာနဲ့ တခြားစီပဲ။ ထက်သာက ချောမော ခန့်ညားတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်ပေမယ့် ကုပ်ကုပ်လေးနေသလို

တတ်ပြီး ရှုပ်ပွေ့ချင်တဲ့ယောက်ျားပဲ။ ရှင့်မာမိက မသိဘူးမဟုတ်လား။ သားကို သူတော်ကောင်းပဲ ထင်နေတယ်လေ။ မင်းမာမိက အဖြစ်အပျက်အမှန်ကို မစုံစမ်းတော့ဘူး။ မေမြတ်မဒီဆိုတဲ့ မိန်းမကိုပဲ မုန်းတီးနာကြည်းနေတယ်။ ငါက မေပစ်ထားတာပါ။ မင်းကို စိန်မခေါ်ပါဘူး ဉာဏ်သာ။ နာကြည်းချက်တွေ ရင်နဲ့အပြည့် သိမ်းဆည်းထားတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို မင်းဘက်က စိန်လာ ခေါ်တာနော်။

“ကျွှီ”

“ဟင်”

“အမေ”

ကားက ရုတ်စာရက် ဘရိတ်အုပ်လိုက်သဖြင့် ဒီဒီကိုယ်လေး ဟန်ချက်ပျက်သွားရကာ အထိတ်တလန့် အော်လိုက်မိလေသည်။ သူမလက်တွေက ဉာဏ်သာ လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်မိလျက်သား ဖြစ်သွားရတော့သည်။ ဒီဒီမျက်ဝန်းလေးတွေက ခေါသတကြီး တင်းမာခက်ထန်သွားရ၏။ တမင်လုပ်ပစ်တာပဲ။ မိန်းကလေးတစ်ယောက် အိန္ဒြေမဲ့သွားအောင် ဉာဏ်သာ တမင်လုပ်တာဟု

ထင်မိသည်။

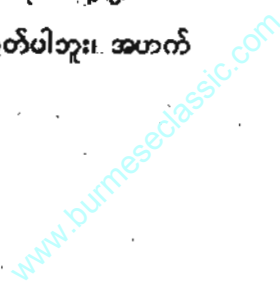
“မင်း တမင်လုပ်တာမဟုတ်လား ဉာဏ်သာ”

“ဆောရီးပဲ မမ၊ ကိုယ် တမင်လုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ မိန်းကလေးတစ်ယောက် အိန္ဒြေမဲ့အောင် ကိုယ် ဘာဖြစ်လို့လုပ်တာလဲ၊ ကိုယ် ဒီလောက်အထိ အောက်တန်းမကျပါဘူး။”

သူ တကယ်လည်း တမင်လုပ်တာမဟုတ်ပေ။ မေမြတ်မဒီဆိုတဲ့မိန်းမ ဘာဖြစ်လို့များ ဒီလောက်အထိ အပြစ်ကင်းမဲ့အောင် ဖြစ်ချိုးမဲ့မထင် လှပချောမောနေရတာလဲဟု တွေးမိသွားရပြီး အစိုးဘေးပလက်ဖောင်းကို ဝင်တိုက်မိမလို ဖြစ်သွားရသည်။ သူ အထိတ်တလန့်နှင့် ဘရိတ်အုပ်ပစ်လိုက်မိ၏။ နုနုပပ်ဖပ် အထိချောင်းလေးတွေက သူ့အသားကို လာထိသည်။

“မင်း ဂရုစိုက်မောင်းပါ ဉာဏ်သာ၊ ငါက မင်းရဲ့အလုပ် နှုတ်ချော်၊ မင်း မရိုမသေ မလုပ်ပါနဲ့”

“ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ် မမ၊ အရမ်းလန့်သွားလား။ ကိုယ် တကယ်ကို တမင်လုပ်တာမဟုတ်ပါဘူး၊ အဟက် အကြောင်းတွေ တွေးမိသွားလို့”

“ဘာ”

“မမက ဘာဖြစ်လို့များ ဒီလောက်အထိ ပြစ်ချိုးပဲ့မထင်
လှပဲချောမွတ်နေတာလဲလို့ပါ”

“ဉာဏ်သာ”

“ဗွာ”

“ငါက မင်းအရန်းဆုံး မိန်းမနော်”

“ရန်းလို့မရဘူးဗျာ၊ မမအလှတွေက တကယ့်ကို စွဲမက်
စရာပဲ”

“အဟက်”

“မရယ်ပါနဲ့”

“မင်းတော်တော်ရယ်ရတဲ့ ကောင်လေးပဲ၊ မင်းအပြောတွေ
မှာ ငါ ပစ်ကျသွားမယ်ထင်လို့လား၊ ဝေးသေးတယ်၊ မင်းကို ငါ
အစေအပါးတစ်ယောက်လို့ပဲ သဘောထားတယ်နော်”

သူ ဒေါသထွက်သွားရပေမယ့် စိတ်ကို ထိန်းချုပ်လိုက်
သည်။ မေမြတ်မိုးက ဉာဏ်သာ ထင်ထားတာထက်ပင် တည်ငြိမ်
အေးစက်နေ၏။ ကိုကိုကိုလည်း ဒီလိုပဲ မာယာပရိယာယ်တွေ၊

မြူဆွယ်ဖြားယောင်းခဲ့တာပဲမဟုတ်လား။ သူကတော့ မေမြတ်မိုးကို
နှုန်းတီးနာကြည်းစရာတွေပဲ တွေးတောစဉ်းစားနေမိလေသည်။

ဒီမိန်းမညွတ်ကွင်းမှာ တိုးဝင်သွားလို့မဖြစ်ပါဘူး။ သူတို့
နှစ်ယောက်က ပေါ်တင်စိန်ခေါ်ထားကြတာလေ။ အချစ်ပြိုင်ပွဲကြီး
ကျင်းပကြရမှာလေ။ ကိုယ့်လိုပဲ မင်းမချစ်မိသွားအောင် ကြိုးစားထား
ပါ မေမြတ်မိုး။

“ဉာဏ်သာ”

“ပြောပါ မမ”

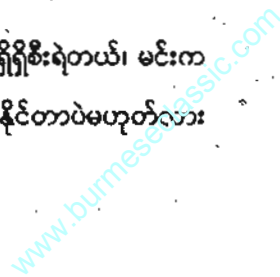
“မင်းနဲ့ငါက ရန်သူတွေနော်”

“အင်း”

“မင်း ငါ့ကို ကြိုက်သလို မြူဆွယ်ဖြားယောင်းနိုင်တယ်
နော်၊ ငါ့ဘက်ကလည်း မင်းကို ငါ ကြိုက်သလို မြူဆွယ်ဖြား
ထောင်းခွင့်ရှိတယ်နော်”

“အိုကေ”

“မင်းမောင်းတဲ့ကားကို ငါ သတ္တိရှိရှိစီးရဲတယ်၊ မင်းက
ငါ့ကို အချိန်မရွေး သေမင်းနိုင်ငံကို ပို့ပစ်နိုင်တာပဲမဟုတ်လား”

ဉာဏ်သာ”

“ကိုယ်က ရာဇဝတ်မှုမကင်းတဲ့ ကြံစည်မှုတွေမလုပ်ချင်
ဝါဘူး မမ၊ ဥပဒေဘောင်အတွင်းကပဲ စိန်ခေါ်ချင်တာပါ”

“အိုကေ ကြိုက်တယ် ဉာဏ်သာ၊ မင်းက ငါ့ကို ကိုယ့်
စရိတ်နဲ့ကိုယ် ကြံသွားစေချင်တာ မဟုတ်လား”

“သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ မမ”

နုလုံးသားကင်းမဲ့စွာ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့ မိန်းမ
တစ်ယောက်ကို ဥပဒေမဲ့ လုပ်ကြံမှုတွေနဲ့ ကိုယ် ဘယ်တော့မှ
မလုပ်ကြဘူး မေမြတ်မဒိ။ မင်းအတွက် အပြစ်ဒဏ်တွေကို ကံကြမ္မာ
ကပေးလိမ့်မယ်၊ နုလုံးသားတွေ ထိခိုက်ကြေကွဲနေတဲ့ မိန်းမ
တစ်ယောက်အဖြစ် မင်း ခံစားစေရမယ် မေမြတ်မဒိ။

“ဉာဏ်သာ”

“ဖြော”

“မမက ယောက်ျားတွေကို မချစ်တတ်ဘူးနော်”

“ကိုယ် သိပါတယ်”

“မင်းအစ်ကိုကိုလည်း ငါက မချစ်ဘူး”

ဒီဒီ တမင်ရွံ့ဖြောပစ်လိုက်တာပါ။ မင်းမုန်းစမ်း၊ ဘယ်
လောက်အထိ မုန်းမလဲ ဉာဏ်သာ။ ငါ့ကို ဘယ်လောက်အထိ
မုန်းတီးရွံ့ရှာနေတယ်ဆိုတာ မျက်လုံးတွေက သိသာနေတာပဲ။

ကုမ္ပဏီရောက်တော့ သူမဘေးမှာ ဒါရိုင်ဘာချောချော
တစ်ယောက်ဖြစ်နေ၍ အားလုံးက ကြည့်နေကြလေသည်။ ဒီဒီ
ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်ပါဘူး။ ဉာဏ်သာက သူမရဲ့စာရွက်စာတမ်းတွေ
အညံ့ထားတဲ့ အိတ်ကိုကိုင်ပြီး တက်လာခဲ့ကြသည်။

ဉာဏ်သာအစ်ကို ထုက်သာသော်ကို နာကျင်စွာ သတိရမိ
နေသည်။ ဒီဒီအပေါ် လုံးဝသစ္စာမရှိတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲ။
မင်းအစ်ကိုက ငါ့အပေါ် သစ္စာမဲ့ခဲ့တာပဲ ဉာဏ်သာ။ မင်း မသိဘူး
မေ့တတ်လား။ စာတယ်တော့ မင်းက ကျားရှေ့ မှောက်လျက်လဲတာ
ပဲ။

“မမ ဘာလိုအပ်သေးလဲ၊ ကိုယ် ဘာလုပ်ပေးရဦးမလဲ”

သူ့အကြည့်တွေက စူးရှတောက်ပလွန်းနေလေသည်။ မင်း
တန်ဆောင်နေတာပဲ ဉာဏ်သာ၊ မင်းအစ်ကို အတိုင်းပါပဲလား။

“ကိုယ် ဘာလုပ်ပေးရမလဲ မမ”

“မလိုတော့ဘူး၊ မင်း ကားမှာပဲစောင့်နေပါ။ ဒရိုင်ဘာ ဆိုတာ ဒရိုင်ဘာတစ်ယောက်လိုပဲ နေပါ”

“ဟုတ်သားပဲ၊ ကိုယ်က ဒရိုင်ဘာပဲဟာ၊ ဆော့ရိုးနော် မမ၊ တစ်ခါတလေ ကိုယ်ရဲတော်တပ်မှူးလေးလို့ ထင်ထင်သွား တယ်လေ အဟံ”

သူ ထွက်သွားလေသည်။ သူက တမင် သူမအား မထွေ တထွေနှင့် ဟန်ဆောင်လိမ့်ညာ ညှုကလီးယားတွေ လွှတ်နေမှန်း သိသိကြီးနှင့် ဒီဒီဘက်မှ ပျော်သလိုလို ကျေနပ်သလိုလို ရင်ခုန်ခုန် သလိုလိုနှင့် မုန်းလိုက်တာ။ သူ့ရင်ထဲကနေ ပြောနေတာမဟုတ် ဘူးနော် ဒီဒီ။ ညည်းကို စိန်ခေါ်နေတာပဲ။ မချစ်မိကြစတမ်းလေး၊ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မြှူဆွယ်ဖြားယောင်းကြေး။ သူ့အစ်ကို ဘဝပျက်အောင်၊ အသေဆိုးနဲ့သေအောင် ဖြားယောင်းသွေးဆောင် သစ္စာမဲ့ခဲ့တဲ့ မိန်းမလို့ ဉာဏ်သာက ထင်မှတ်နေတာပဲ။

ဒီဒီ အံသွားလေးတွေကို တင်းကျပ်စွာ ဖိကိုက်ထားမိလေ သည်။

“မမ”

“ဟင်”

“လက်မှတ်ထိုးဖို့”

“ဪ အေး”

“ဒီညနေ တက်နေထွန်းကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ကို ဧည့်ခံဖို့ရှိ တယ်နော်”

“ဟုတ်သားပဲ၊ မင်း အားလုံးစီစဉ်ထားပြီးပြီလား နန်စီ”

“ဟုတ်ကဲ့”

သူမရဲ့ အတွင်းရေးမှူးမလေး နန်စီ သတိပေးမှ နှုတ်ဆောင်ရမည့် အလုပ်တွေကို သတိရလာမိသည်။ အလုပ်ကို စိတ်ဝင်စားပြီး တတ်ကြွနေတတ်တဲ့ သူမစိတ်တွေ နောက်ကျိရွပ် ရွေးနေသလိုပင်။ ဉာဏ်သာကြောင့်လား။

“မမ”

“ဟင်”

“ဟိုလူက မမနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေတာလဲဟင်”

“ဒရိုင်ဘာ”

“ရှင်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“အရမ်းချောနေလို့၊ နုပပ်ပြီး သန့်နေတာပဲ၊ ကြည့်ရတာ ပညာတတ် လူရည်သန့်တစ်ယောက်လို့ ထင်ရတာနော်”

“ဟုတ်တယ်၊ သူက မမဒရိုင်ဘာပဲ၊ အဆင့်မရှိပါဘူး”

“ဟုတ်လား”

နန်စီ ကြောင်စိစီးလေးကြည့်ပြီး ပြန်ထွက်သွားလေသည်။ ဘာသာစကား အတော်များများတတ်ကျွမ်းပြီး ဒီဒီရဲ့ အတွင်းရေးမှူး မလေး၊ နန်စီချောသည်လည်း မိန်းမချောလေး တစ်ယောက်ပါပဲ။ သူမရဲ့ ကုမ္ပဏီဝတ်စုံနှင့် လိုက်ဖက်စွာ စတိုင်ကျသော မိန်းကလေး ဖြစ်သည်။

“ကိုယ်က မှီတိုင်းကြွက်တဲ့ နှင်းဆီခိုင်လေ မမ၊ ကောင်လေး ချောချောလေးတွေက အသည်းစွဲချစ်ကြတာနော်”

“ဟွန်း”

ဉာဏ်သာစကားကို ကြားယောင်မိပြီး မျက်ဝန်းတွေထဲ တင်းမာ ခက်ထန်သွားရလေသည်။ ဒီကောင်မလေး နန်စီ ဉာဏ်သာဆိုတဲ့ ကောင်အကြောင်း ဘာဖြစ်လို့များ စိတ်ဝင်စားနေ

တာလဲ။ အရောတောင်မနေဖို့ ပြောရမယ်။ ဒီကောင်က မြောက်သွား ဦးမယ်။

“မမ”

“ဟင်”

“အိမ်ပြန်ပြီး အဝတ်အစား လဲဦးမလားဟင်၊ မမ ဒီခိုင်ဘာကို အဝတ်အစားတွေ ပြန်ယူခိုင်းရမလား”

“မမပြန်မယ် နန်စီ၊ ညည်း ဒီမှာစီစဉ်စရာရှိတာပဲ စီစဉ် ထားပါ၊ မလစ်ဟင်းစေနဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့”

နန်စီ ပြန်ဝင်လာပြီး ဒရိုင်ဘာနှင့် ပတ်သက်ဆက်ဆံဖို့ အကြောင်းရှာလာ၍ ဒီဒီ ခပ်ပြတ်ပြတ်လေးပဲ ပြောပစ်လိုက်လေ သည်။

ဗျ ဗျ ဗျ

အခန်း (၅)

မေမြတ်မဒီရဲ့ ညစာစားပွဲတက်တဲ့အလှကို ဉာဏ်သာ တဒဂ် တော့ မိန်းမောယစ်မှူးသွားရလေသည်။

အနက်ရောင် ချိတ်ဝမ်းဆက်လေးနှင့် သူမရဲ့ ဖြူဝင်းအိစက် နေသော အသားအရေလေးက လိုက်ဖက်လွန်းနေ၏။ ဒါကြောင့် လည်း ကိုကို စွဲလမ်းနှစ်သက်တာပဲနေမှာ။ မင်း ဘယ်လောက် အထိများ ကိုကိုကို ဖမ်းစားထားနိုင်လဲ။ ယောက်ျား ဘယ် နှစ်ယောက်ကိုလည်း မင်း မြူဆွယ်ဖြားယောင်းနိုင်ခဲ့လဲ။ ပြီးတော့ မင်းရယူလိုက်တဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေကလည်း ယောက်ျားဘယ်နှစ် ယောက်ခေါ်ကလဲ မေမြတ်မဒီ။

“မောင်းတော့”

“အိုကေ”

သူမအသံက ပြတ်သားနေလေသည်။ တကယ့်ကို အထက် စီးကပဲ။ မျက်နှာထားကအစ တင်းမာနေ၏။ ကိုယ့်ကို အထင်ကြီးအောင် မင်းလုပ်နေတာပဲ။ ကိုယ်က မိန်းမတွေကို အထင် မကြီးတတ်ဘူး မေမြတ်မဒီ။ မင်းပဲ အရှုံးပေးရမှာလေ။ မင်းအလှ အတွေ့ တောင့်ဖြောင့်နေတဲ့ မင်းခန္ဓာကိုယ်အလှတွေနဲ့ စွဲဆောင်တိုင်း အစ်မှူးမယ့်ယောက်ျားတွေထဲမှာ ဉာဏ်သာသော် မပါဘူး။

“ဉာဏ်သာ”

“ဗျာ”

“ရိုသေလှချည်လားကွ”

ဉာဏ်သာက ပခုံးကိုတွန့်ပြီး ပြုံးလေသည်။ စွဲမက် နှစ်သက်စရာကောင်းသော ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ အပြုံးညိုညို တို့ တွေ လိုက်ရ၏။ ဉာဏ်သာနှင့်ပတ်သက်ပြီး သူမ ရင်ခုန်လိုက် နား နှစ်လှသွားရတာမျိုး ဒီဒီ မခံစားချင်ပေ။ ဉာဏ်သာက ချီသုပဲ။ ပေါ်တင်စိန်ခေါ်ပြီး သူမအား ဒုက္ခပေးရန် ရောက်လာခဲ့

သူ

ဒီဒီအဖူးမှာ ဉာဏ်သာနေတာ ကောင်းသောနေခြင်းမှ ထုတ်တာတဲ့။ ဒီဒီ ညည်း အမှတ်မရှိသေးဘူးလား။ ထက်သာကို အဖူးအဖူး ချစ်ခံသွားလို့ ဘဝပျက်မတတ် ညည်း ခံစားခဲ့ရတာလေး။ အခု ညည်း ဘေးမှာရှိနေတဲ့သူက ထက်သာရဲ့ညီလေး။ ညည်းကို သူ့အစ်ကို ခံစားသွားရသလို ခံစားစေရမယ်တဲ့။ တော်တော်ရယ်ရတဲ့ ဉာဏ်သာပဲ။

လောလောဆယ်တော့ မင်းက ငါ့ရဲ့သားခံကောင်ပဲ ဉာဏ်သာ။ ထက်သာသော်ကို မုန်းတီးနာကြည်းပြီး လက်စားချေချင်နေတဲ့ ငါ့ရှေ့ကိုမှ မင်းက မှောက်လျက် လာလဲတာပဲလေ။

“မမ”
“ဟင်”
“ရောက်ပြီ”

ကားလေးက ဧည့်ခံပွဲလုပ်မည့်ဟိုတယ်ရဲ့ ဆင်ဝင်အောင်မှာ ထိုးရပ်သွားလေသည်။ ဉာဏ်သာက ဆင်းပြီး တံခါးဖွင့်ပေးခေါ်အပြင် ဘက်မှာ ထွက်ကြိုနေတဲ့ နန်စိက သူမကိုကြိုဖြိုထင် ၁ရိုင်ဘာဆီပဲ ဒါကြည့်တွေက ရောက်နေသဖြင့် ဒီဒီပင် သတိပေး

ဦးစိရလေသည်။

“နန်စိ”

“ရှင် မမ”

“သွားမယ်လေ၊ ဧည့်သည်တွေ ရောက်နေပြီမဟုတ်

ဘူး”

“စုံနေပါပြီ”

ဒီဒီရဲ့အကျင့်ကိုက ဧည့်သည်တွေစုံလောက်မှ ရောက်လာတတ်မြဲပင်။ သူမအား စိတ်ဝင်တစား စောင့်မျှော်နေကြတာကိုက သူမရဲ့ အောင်မြင်မှုပဲ။ ဒီဒီက အရင်ကလို့ အရာရာကို ကြောက်ရွံ့သူနဲ့လုပ်ပြီး ရှက်သွေးတွေဖြာနေတတ်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဆုတ်တော့ပေ။ ရင့်ကျက်တည်ငြိမ်ပြီး အောင်မြင်တဲ့ စီးပွားရေး ဇာင်္ဇာန်ကြီးတစ်ခုကို ဦးစီးနိုင်သည့် မိန်းမတစ်ယောက်။

“မမ”

“ဟင်”

“ဒရိုင်ဘာကို”

“ထားလိုက်”

“ဒီလောက်ခန့်ညားချောမောတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်က ဒရိုင်ဘာတဲ့လား၊ အရမ်းနှမြောစရာ ကောင်းလိုက်လေ”

“နနီစီ”

“ရှင်”

“ကိုယ်နဲ့မဆိုင်တဲ့ ကိစ္စတွေ စိတ်မဝင်စားနဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့”

စဉ်ခံပွဲခန်းမထဲရောက်တော့ ပရိသတ်တွေအားလုံးက ဒီဒီအရမ်းလှတာပဲ ဝိုင်းဝန်းချီးကျူးကြသည်။ ဒီဒီ အရင်ကလို ပျော်ရွှင်တက်ကြွမှု မရှိပေ။ သင်းကြောင့်ပဲ ဉာဏ်သာ။ ရှင်က ဒီဒီကိုလာပြီး လွှမ်းမိုးနှောင့်ယှက်နေတာပဲ။ မုန်းလိုက်တာ။ သူက ဒီဒီကို စိတ်ဒုက္ခပေးဖို့ သောကတွေခံစားစေဖို့ ရောက်လာတာပဲ။

“ဒီဒီ အရမ်းလှတယ်၊ ဒီဒီ အောင်မြင်ဖို့ ကိုယ်တို့အားလုံး ဆုမွန်ကောင်း တောင်းပါတယ်”

“ကျေးဇူးပဲ၊ အားလုံးပဲ ကျေးဇူးနော်၊ သုံးဆောင်ကြပါ၊ အားမနာပါနဲ့”

ဉာဏ်သာ နင်တော့ ငတ်ပြီသာမှတ်။ အမြင်ကတ်စရာ

ဆောင်းတဲ့လူ။ ကားစောင့်ပဲထားလိုက်သည်။ ဉာဏ်သာက ဒီဒီကို နန်းပြီး လာရောက်စိန်ခေါ်သူ။ ဒီနေ့ စားသောက်စရာတွေက ဘာအာရုံမှ ခံတွင်းမတွေ့။ အရသာ ကင်းမဲ့နေသည်။ ဉာဏ်သာဆိုတဲ့ ဆောင်အကြောင်းပဲ စဉ်းစားနေမိသည်။ ဒါကိုပင် ဒီဒီ ဒေါသတွေ ညွတ်ချင်နေမိလေသည်။

“ဒွဒွ”

“ဟင်”

“ဒီဒီလိုအပ်ချက်တွေ ကိုဆက် ဖြည့်ပေးနေတယ်နော်၊ အတွေ့လိုအပ်သေးလဲကွာ၊ ကိုယ့်ကို လုံးဝအားနာစရာ မလိုဘူးနော်”

“ကျေးဇူးပဲ ကိုဆက်၊ လိုအပ်တာတွေထက်တောင် ပိုနေပြီလေ”

“ဒွဒွ”

“ပြော”

“မင်းဒရိုင်ဘာက အရမ်းကို ခန့်ညားချောမောနေတယ် ဆိုတာ ဘာတွေလဲ”

“ဒရိုင်ဘာပါ”

“ဒရိုင်ဘာကို ဖြန်လွှတ်လိုက်ပါလား ဒီဒီ”

“ဟင်”

“ကိုယ်လိုက်ပို့ပေးမယ်၊ ပြောစရာတွေရှိလို့လေ”

ဒီဒီ အောင်မြင်တဲ့လုပ်ငန်းရှင်ကြီး ဖြစ်စေရန် ကိုဆက်ပိုင်က ဣညီခဲ့လေသည်။ ယောက်ျားတွေအပေါ် အထင်သေးပြီး မုန်းတီးနှာကြည်းမှုတွေကြောင့် ကိုဆက်အပေါ် မိတ်ဆွေအဆင့် စည်းချက်ထားခဲ့၏။ ကိုဆက်က အခွင့်အရေးကို အမြဲတမ်း တောင်းဆိုနေလေသည်။ ဒီဒီကလည်း အပြတ်တော့ မငြင်းခဲ့။

ဒါပေမဲ့လည်း ဒီဒီ ဘယ်တော့မှ ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ ချစ်သူတွေအဖြစ် ပတ်သက်ဆက်ဆံမှာ မဟုတ်တော့ပေ။ လက်ထပ်ယူဖို့ဆိုတာလည်း စိတ်ကူးပင်မရှိ။ ယောက်ျားတွေကို မိတ်ဆွေအဆင့်တောင် ဒီဒီ အတော်လေး ပေါင်းသင်းဆက်ဆံဖို့ ကြိုးစားနေတာပါ။

“ဒီဒီ”

“ဟင်”

“အခွင့်အရေးပေးပါ”

“မဖြစ်နိုင်ဘူး ကိုဆက်”

“ဟင် ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ မင်း ဒီဒရိုင်ဘာနဲ့ သွားလာနေတာဆိုလို့ စိတ်ပူမိသလိုပဲ ဒီဒီ”

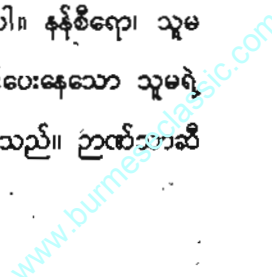
“အဟက်”

“ဒီဒီ”

“ဘာအန္တရာယ်မှ မရှိပါဘူး ကိုဆက်၊ စိတ်ပူစရာအကြောင်း မရှိပါဘူး၊ တစ်ခုတော့ရှိတယ်နော်၊ ဒီဒီ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ဆိုတာ ဒီတစ်သက် မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူး၊ စိတ်ကူးမိရင်လည်း ဆိုဆက်က ဦးစားပေး ပထမပဲ”

“ဒီဒီရယ်”

ဒီဒီ ဘယ်ယောက်ျားကိုမှ အခွင့်အရေးတွေ မပေးချင်ပေ။ ဆိုဆက်ပိုင်က ဒီဒီကို အကူအညီပေးတာလည်း ဒီဒီဆီက ဘာအခွင့်အရေးမှ မတောင်းဆိုဖို့ ပြောထားပြီးသားပါ။ နန်စီရော၊ သူမအဖားမှာ ဝေယျာဝစ္စတွေ ကူညီလုပ်ဆောင်ပေးနေသော သူမရဲ့ အတွင်းရေးမှူးမလေး နန်စီ ပျောက်နေလေသည်။ ဉာဏ်သာဆီ

ရောက်သွားပြီလား။ နေပါစေပေါ့။ ဒီဒီ ဘာမှစိတ်ပူပင်နေစရာ မလိုပါဘူး။ ဉာဏ်သာနဲ့ ဒီဒီက ရန်သူတွေပဲ။ ပေါ်တင်စိန်ခေါ်ထား တဲ့ ရန်သူတွေ။ ဒေါသတွေ ထွက်နေရသည်။

စိတ်က မကြည်လင်ပေ။ ဉာဏ်သာကို ဘယ်လိုအနိုင်ယူရ မလဲ။ မင်းပဲ အသည်းကွဲစေရမှာ။ မင်းအစ်ကိုကြောင့် ငါခံစားခဲ့ရ သလို မင်းပြန်ပြီး ခံစားစေရမယ်။ စိန်လာခေါ်တာက မင်းပဲ။ ငါ့ကို ဒုက္ခပေးဖို့ ရောက်လာတာလေ။ နန်စီကို ရှာသည်။ မတွေ့ပေ။ ဒီဟာမလေး ဉာဏ်သာဆီ သွားနေတာပဲဖြစ်မယ်။ ဒရိုင်ဘာပါ ဆိုကာမှအော်။ ဒီဒီ ဟန်မပျက်အောင်ပဲ အတော်လေး ထိန်းချုပ်နေရ သည်။

“ဒီဒီ”

“ဟင်”

“ကိုယ် ကားနားအထိ လိုက်ပို့ပေးမယ်လေ”

“အင်း”

သူမ ကိုဆက်နှင့်တွဲပြီး အပြင်ထွက်လာခဲ့လေသည်။ ကား ကိုပို့ပြီးရပ်နေတဲ့ ဉာဏ်သာနှင့်အတူ နန်စီကိုတွေ့ရ၏။ စားစရာတွေ

အကျွေးနေတာပဲ။ နန်စီ တော်တော်ကဲတဲ့ ဟာမလေး။ အင်းလေ ဉာဏ်သာဆိုတဲ့ကောင်ကလည်း သာမန်မိန်းကလေးတစ်ယောက် အရူးအပူး စွဲလမ်းရူးသွပ်သွားနိုင်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲ။ အားနားရောက်လာတော့ နန်စီက တောင်းပန်နေသည်။

“ဧည့်ခံပွဲကောင် ပြီးသွားပြီလား မမ၊ ဆောရီးနော်၊ ဒီမှာ အားကောင်းသွားလို့”

ဉာဏ်သာကလည်း အပြုံးတွေဝေပြီး နန်စီအား တရင်း တနီး နှုတ်ဆက်နေလေသည်။ ဒီဒီ သိပ်ဂရုမစိုက်တဲ့ပုံနှင့် ကိုဆက် အက်လှည့်ပြီး တရင်းတနီး နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

“နောက်မှတွေ့မယ်လေ ကိုဆက်၊ မနက်ဖြန် ရှင် အမေရိ ကကို သွားမှာမဟုတ်လား၊ ဒီဒီ လိုက်ပို့မယ်နော်”

“မင်း တကယ်ပြောတာလား ဒီဒီ၊ ကိုယ့်ကို တကယ်ပဲ ချီတ်ပို့မှာလား”

“အင်း”

“ကိုယ် အရမ်းပျော်သွားပြီ ဒီဒီ၊ မင်္ဂလာရှိတဲ့ခရီးပဲ။ အထိန်ဖြန်မနက်နော်”

“အင်းပါ”

ကိုဆက်ပိုင် ထွက်သွားတော့ သူမ ကားထဲဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ဉာဏ်သာလည်း ဝင်ထိုင်၏။ ဒီဒီ စကားပြောချင်စိတ်တောင် မရှိ၍ ငြိမ်သက်နေလိုက်သည်။ ကိုဆက်ပိုင်နှင့် အလုပ်သဘောအရ ကလွဲပြီး အပိုတွေ မဆက်ဆံခဲ့။ ဒါပေမဲ့ ဒီဒီ ဘာဖြစ်လို့များ လိုက်ဖို့မယ်လို့ ပြောလိုက်မိရတာလဲ။ ကိုဆက်ပိုင်က သူ့ကို ဒီဒီ စိတ်ဝင်စားနေပြီဟု ထင်မှတ်သွားမှာ အစိုးရိမ်ဆုံးပင်။ ဉာဏ်သာ မနာလိုဖြစ်အောင် ပြောလိုက်မိတာပဲဖြစ်၏။

“မမ”

“မင်း ကားပဲ ဂရုစိုက်ပြီးမောင်းပါ ဉာဏ်သာ”

“ဟို မမရဲ့ အတွင်းရေးမှူးမလေး နှုတ်အကြောင်း သိချင် လို့ပါ”

“မင်း သူ့ကိုမေးနိုင်တာပဲ”

“ဒါနဲ့ မမနဲ့ဟိုလူကရော ချစ်သူတွေလား”

“အင်း”

“ဘာ”

“ဘာဖြစ်တာလဲ ဉာဏ်သာ”

ဉာဏ်သာ အထိတ်တလန့်နှင့် ဒေါသတကြီး အော်လိုက် ၍ ဒီဒီ စိတ်ပျက်သွားရလေသည်။ ဉာဏ်သာ ဟန်မဆောင်နိုင် တော့အောင် တင်းမာသွားတော့၏။ ဒီဒီကတော့ ဟန်မပျက်ပေ။

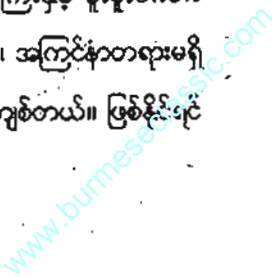
“ဘာလဲ ဉာဏ်သာ၊ ငါက နောက်ထပ်ယောက်ျား တစ်ယောက်ကို ချစ်သူအဖြစ် ထားခွင့်မရှိတော့ဘူးလားကွ”

“ခင်ဗျားက တော်တော် သွေးအေးတဲ့မိန်းမတစ်ယောက်ပဲ၊ နှုတ်သူအသစ်ဆိုတာ ခင်ဗျားအတွက် မဆန်းတော့ဘူးလားဗျာ၊ တောက်”

“ဟင်း ဟင်း ဟင်း အဲဒါက ငါ့ရဲ့ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ စီးပွဲပဲ ဉာဏ်သာ၊ ငါ့ရဲ့ကိုယ်ပိုင်လွတ်လပ်ခွင့်လေ”

“ခင်ဗျား ခင်ဗျား”

သူ ဒေါသတွေပေါက်ကွဲပြီး ကားကိုထိုးရပ်ပစ်လိုက်လေ သည်။ မေမြတ်မဒီဆိုတဲ့ မိန်းမကို ဒေါသတကြီးနှင့် စူးစူးဝါးဝါး ကြည့်လိုက်မိ၏။ တော်တော်သွေးအေးတဲ့မိန်းမ၊ အကြင်နာတရားမရှိ တဲ့ မိန်းမ။ ရက်စက်တယ်၊ ယုတ်မာကောက်ကျစ်တယ်။ ဖြစ်နိုင်ဖို့

ဒီမိန်းမကို သူလက်တွေ့နှင့် စိစိညက်ညက် ကြေမ့သွားအောင် ချေပစ်ချင်မိလေသည်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ ဉာဏ်သာ၊ မင်းက ငါ့ဒရိုင်ဘာနော်၊ မင်း ဒီလိုလုပ်ပိုင်ခွင့်မရှိဘူး”

“ဒီမှာ ဒေါ်မေမြတ်မဒီ ခင်ဗျားကြောင့် ကျုပ်အစ်ကို ခံစားခဲ့ရတာတွေ ကျုပ်ယုံသွားပြီ၊ ခင်ဗျား သွေးအေးပြီး နှလုံးသား မရှိတဲ့ မိန်းမပဲ၊ တော်ပြီဗျာ၊ ခင်ဗျားနဲ့ မပတ်သက်ချင်တော့ဘူး ဒီကားကို ခင်ဗျားပဲ ဆက်မောင်းသွားတော့”

“မင်းရှုံးပြီပဲ”

“ဘာ”

“ငါ့ကို အသည်းခွဲပစ်မယ်ဆို၊ အချစ်ကြောင့် ပူပြင်း လောင်မြိုက်သွားစေရမယ်ဆို၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

သူမ ရယ်မောလှောင်ပြောင်နေတာကို ခံပြင်းသွားရလေ သည်။ ဉာဏ်သာ ဘာဖြစ်တာလဲ။ မင်းပဲ စိန်ခေါ်ခဲ့တဲ့မဟုတ်လား၊ ဒီမိန်းမကြောင့် မင်း မခံစားစေရဘူး။ မင်းကြောင့်ပဲ ဒီမိန်းမ ခံစား သွားစေရမယ်။ မင်းကိုချစ်မိတဲ့ အချစ်တွေကြောင့် ဒီမိန်းမ နှလုံး

သားတွေ မီးလောင်ပြာကျသွားစေရမယ်။ ဖြိုင်ပွဲက ဒီလောက်နဲ့ မပြီးဆုံးသွားစေရဘူး။ သူ ကားပေါ်ပြန်တက်လိုက်ပြီး ဝေါခနဲ အောင်းထွက်လာခဲ့လေသည်။

ဗျ ဗျ ဗျ

သံသရာအဆက်ဆက်ပါပဲလေ

အခန်း (၆)

ကိုကိုအခန်းတံခါးကိုဖွင့်ပြီး သူ ဝင်လာခဲ့လေသည်။ အလိမ်းလိမ်းတက်နေသော ကိုကိုထက်သာ အခန်းထဲတွင် ကွဲရှုထွေ ပစ္စည်းတွေက ကြမ်းပြင်တွင် ဖရိုဖရဲ ပြန့်ကျဲနေ၏။ သူအဆုံးဆုံးအစ်ကိုရဲ့ နှု ဘယ်တော့မှဝင်မကြည့်ဘူးဟု ဆုံးဖြတ်ထားမယ့် ဒေါသတွေရဲ့ ထွက်ပေါက်အဖြစ် သူဝင်ပြီးကြည့်ချင်နေသည်။

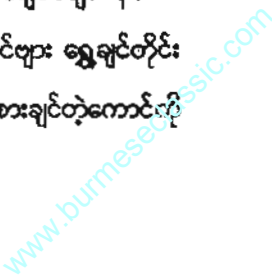
ကိုကို အချစ်မြတ်နိုးဆုံး မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ဓာတ်ပုံရဲ့ ရှေ့တွင် သူ ရပ်မိနေ၏။ ရင်ထဲမှာ ဒေါသတွေ ဗလောင်ဆူနေသည်။ ဒီဓာတ်ပုံကြီးရဲ့ရှေ့မှာ ကိုကို ဘယ်လောက်များ ဒေါသထူ

ပေါက်ကွဲနေလေမလဲ။ သူမကြောင့် သောကတွေ ပင်လယ်ဝေပြီး အသက်ပါ ပေးဆပ်လိုက်ရတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ ညီအရင်း ရှေ့မှာ တခြားယောက်ျားတစ်ယောက်ကို သူမချစ်သူပါလို့ ဖြောင်ပြောရဲတဲ့ မိန်းမပဲ။ ခင်ဗျား တော်တော်မျက်နှာပြောင်တာပဲ မမြတ်မဒီ။

ဓာတ်ပုံထဲက မေမြတ်မဒီက အိမ်ရှေ့သိက္ခာကြီးမားပြီး ချောမောလှပ နုထွတ်နေတဲ့ မိန်းမပဲ။ ခင်ဗျားက ရုပ်နဲ့စိတ်က နှိုင်းဆန့်ကျင်ဘက်ပဲဗျ။

“ဒီဓာတ်ပုံရဲ့ရှေ့မှာ သားကြီး အရမ်းကိုပေါက်ကွဲနေခဲ့တယ် သားငယ်၊ ဒီဒီ ဆိုတဲ့ နာမည်ကိုလည်း တမ်းတရေရွတ်နေတယ်။ အရက်တွေ အလွန်အကျွံသောက်ပြီး အပြင်ကို ကားဆောင်းထွက်သွား ခဲ့တာပဲလေ”

ဉာဏ်သာပင် ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲချင်နေလေသည်။ အပြင်သမျှ အရာတွေအားလုံးကို ပေါက်ကွဲထုချေပစ်ချင်နေမိ၏။ ခင်ဗျား ဘယ်လိုမိန်းမလဲ။ ယောက်ျားတွေက ခင်ဗျား ရွှေချင်တိုင်း ချွေ တက်ချင်တိုင်းတက်၊ ဆုတ်ချင်တိုင်းဆုတ်၊ စားချင်တဲ့ကောင်ကို

စား၊ ခင်ဗျား အထက်စီးရနေတဲ့ စစ်တုရင်ခုံပေါ်က အရပ်တွေလား၊ ကြောက်စရာကောင်းလွန်းတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ အလှပသုံး အပြုံးတွေ။ သူ့အကြည့်တွေက ထိုအပြုံးတွေကို ခါးသီးစွာ အမှတ်ရနေလေသည်။

“မင်း ဘယ်လိုမိန်းမမျိုးလဲ မေမြတ်မဒီ၊ မျက်နှာပြောင်တိုက်လွန်းတယ်၊ အရှက်မရှိတဲ့ မိန်းမပဲ”

သူ့ရဲ့အကြည့်တွေက မေမြတ်မဒီ၏ သက်ခဲမျက်ဝန်းတွေထဲ စူးစိုက်ဝင်နေသည်။ ဒီဓာတ်ပုံကြီးရှေ့မှာ ကိုကို ပေါက်ကွဲနေတဲ့ ပုံရိပ်တွေကို မြင်ယောင်လာရလေသည်။

ဒီမိန်းမကို အနိုင်ယူချင်လာရ၏။ သူ ရှုံးရတော့မလား၊ အေးစက်နေတဲ့ သူ့မျက်ဝန်းတွေက ကြောက်စရာကောင်းနေသည်။

“သားငယ်”

“ဟင် မာမီ”

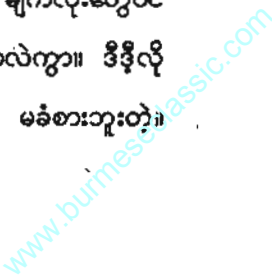
“ဒီမိန်းမရဲ့ဓာတ်ပုံကို သားငယ် မကြည့်ပါနဲ့ကွာ၊ လုံးဝစိတ်ဝင်စားစရာလည်း မလိုဘူး၊ မာမီသားငယ်လေးပါ ဒီမိန်းမရဲ့ ညွတ်ကွင်းထဲ တိုးဝင်မိသွားမှာ ကြောက်ရတယ်”

“အလကားမိန်းမပါ မာမီ၊ ဘာမှ အထင်ကြီးစရာမရှိပါဘူး၊ တကယ့်ကို သွေးအေးပြီး ရက်စက်တဲ့မိန်းမပဲ”

“ဟုတ်တယ် သားငယ်၊ မာမီက ဒီအခန်းကို သားကြီး နှိပ်နှစ်သက်လွန်းလို့ မဖျက်ဆီးရက်တာပဲ သားငယ်၊ ထွက်ပါလား၊ ဒီပန်းချီကားကြီးရှေ့မှာတောင် မရပ်နေသင့်ဘူး”

ဉာဏ်သာ အပြင်ကို ပြန်၍ထွက်လာခဲ့လေသည်။ သူ့စိတ်ပျက်ကွဲချင်နေ၏။ သူမရဲ့ချစ်သူကို သူ့ရှေ့ ပေါ်တင်ပဲခေါ်ရတဲ့ မိန်းမ။ ဉာဏ်သာနဲ့က စိန်ခေါ်ထားတာပဲ။ တစ်ယောက်တစ်ယောက် စွဲလမ်းနှစ်သက်စွာ မချစ်ကြကြေး။ ပြီးတော့ သည်းခွဲကြေး။ ဉာဏ်သာ ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ မင်း ခံစားနေရပြီ။ ဒီမိန်းမကို စိတ်မဝင်စားနဲ့။ မင်း ခံစားရလိမ့်မယ်။

သူနှင့်နန်စီ တွဲခဲ့တုန်းကတော့ မေမြတ်မဒီက အေးစက်နေလေသည်။ ဘာခံစားမှုမှမပြု။ ဉာဏ်သာ တစ်ယောက်တည်း ခေါ်သွားတွေ ဖြစ်နေရသည်။ သူ အိပ်လို့မရ၊ မျက်လုံးတွေပင် ကြောင်နေ၏။ ဉာဏ်သာ မင်း ဘာဖြစ်နေတာလဲကွာ။ ဒီဒီလို နေတစ်ယောက်အတွက် မင်း ဘယ်တော့မှ မခံစားဘူးတဲ့။

နာကျင်ကြေကွဲမှုတွေ ခံစားနေရသည်။ ဒေါသဖြစ်တယ်ကွာ။ ဇာတိ
ယောက်ျားတွေကို ကစားစရာ မှတ်နေလား။ တစ်ယောက်တည်း
ဒေါသတွေဖြစ်နေရ၏။ ပညာတတ် လူရည်လူသန်တစ်ယောက်
ဒရိုင်ဘာတဲ့။ မာမိသာသိရင် ရင်ကျိုးတော့မှာပဲ။ သူ မေမြတ်၏
အနားမှာ ရှိနေတာ မာမိ မသိပေ။

“သားငယ်”

“မာမိ”

မာမိက သူ့အခန်းဝမှာ လာရပ်လေသည်။ “သားငယ်
တစ်ယောက်ပဲ သံယောဇဉ် တွယ်တာစရာရှိနေသော မာမိသည်
သူ့ကို အရိပ်တကြည့်ကြည့်နှင့် ဖြစ်နေ၏။ မာမိက သားနှစ်ယောက်
ကို ချစ်မြတ်နိုးသည်။ အလိုလိုက်ထား၏။ သားတွေရဲ့ဆန္ဒ
မာမိရဲ့ဆန္ဒပဲ။

“မင်းကို မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေး

တယ် သားငယ်”

“ဗျာ”

“ဖြူစင်ချို တဲ့”

မာမိက ဉာဏ်သာအတွက် ချွေးမရွေးချယ်နေကြောင်း
ပြထားပြီးသား ဖြစ်လေသည်။

“သားကြီးလို အဖြစ်မခံနိုင်ဘူးလေ၊ စင့်ကို သား နှစ်သက်
အိမ်ရှေ့ရှိတယ်၊ ပညာလည်းတတ်တယ်လေ၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝ
ပိုင်ခြံပွဲတွေပြည့်စုံနေတဲ့ မိဘတွေရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သမီး
ပဲ”

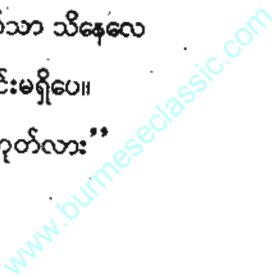
သူ့စိတ်တွေက မာမိရှာပေးတဲ့ မာမိနှစ်သက်သဘောကုန်တဲ့
လောင်းကိုပဲ လက်ထပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားလေသည်။ သူ့စိတ်
ထဲမှာ ဝေဒနာပင် မရှာခဲ့။

မာမိက ချွေးမလောင်းနှင့် တွေ့ပေးမယ်ဆိုတော့ ဉာဏ်သာ
ပေါသလိုလိုပင်။

“စင်က အရမ်းဖြူစင်တယ်လေ၊ နာမည်နဲ့လိုက်ဖက်လွန်း
မိန်းကလေးပါ သားငယ်ရယ်”

မာမိရွေးချယ်မှု မမှားနိုင်ဘူးဆိုတာ ဉာဏ်သာ သိနေလေ
သူ့ဘက်ကလည်း ငြင်းပယ်စရာအကြောင်းမရှိပေ။

“သား မနက်ဖြန် အိမ်မှာပဲ ရှိနေမှာမဟုတ်လား”

“ဉာဏ်သာ မနက်ပိုင်းတော့ အပြင်သွားစရာရှိတယ်။ ညနေပိုင်းမှပဲ တွေ့နိုင်မယ်ထင်တယ်”

“ကောင်းပြီလေ သားငယ်၊ မာမိ ချိန်းထားလိုက်မယ်လေ၊ သား ညနေပြန်ဖြစ်အောင် ပြန်လာနော်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ဒီတစ်ခါတော့ မာမိစိတ်တိုင်းကျပဲ ချွေးမရွေးမယ်နော်။ သားတစ်ယောက်ကို ထပ်ပြီး အဆုံးရှုံးမခံနိုင်တော့ဘူး”

မာမိကပြောပြီး ပြန်ထွက်သွားလေသည်။ ဉာဏ်သာ တစ်ယောက်တည်း စိတ်တွေက လေးလံထိုင်းထိုင်းနေ၏။ ချွေးချယ်ပေးမည့် သူ့ဇနီးလောင်းက သာမန် ခပ်ညံ့ညံ့မိန်းကလေးတော့ မဖြစ်နိုင်ပေ။ သူသိနေသည်။ သူ ဘာဖြစ်လို့များ စိတ်မဝင်စရာတာလဲ။ လူ့လောကကြီးထဲမှာ သူက မာမိရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သံယောဇဉ်တွယ်တာရာ သားပဲ။ မာမိကို စိတ်ချမ်းသာစေချင်တာ မေမြတ်မဒီနှင့် ပတ်သက်ဆက်ဆံနေတယ်ဆိုရင် မာမိ ဘယ်လောက် အထိ စိတ်ထိခိုက်သွားရမလဲ။

သူ အိပ်လို့မရ။ မေမြတ်မဒီကို မေ့ပစ်လို့မရတာ ခင်

လေသည်။

“ဖြူစင်ချို့၊ နာမည်ကတော့ နှလုံးသားတွေထဲ အေးချမ်းသွားစေမယ့် နာမည်ပဲကွာ”

စင် တဲ့၊ သူ ဘာဖြစ်လို့များ ဒီမိန်းကလေးကို မတွေ့ဆုံချင်ပေ။ မေမြတ်မဒီ အကြောင်းတွေပဲ စဉ်းစားနေမိလေသည်။ အိပ်ပျော်သွားအောင် အတော်လေး ကြိုးစားနေရ၏။ မေမြတ်မဒီ ဆိုတဲ့ မိန်းမကို မေ့ပစ်ဖို့ပဲ ကြိုးစားနေမိလေသည်။

အခန်း (၇)

ဒီဒီ ကျော့ကျော့မော့မော့လေး ထွက်လာခဲ့လေသည်။
ဒရိုင်ဘာ ဉာဏ်သာကစော့ ကားကို ပြောင်လက်နေအောင်
သန့်ရှင်းရေးလုပ်နေ၏။ ဒီဒီ ကျေနပ်စွာ ပြုံးပစ်လိုက်လေသည်။
မင်းတာဝန်ကျေသားပဲ ဉာဏ်သာရယ်။ မမကို လက်စားချေ
ဖို့အတွက် ဒီလောက်တောင်ပဲ ကြိုးစားရလား။

ဉာဏ်သာ ငါကလည်း မင်းတို့မိသားစုကို ပုံစံပေးချင်နေ
တာပါ။ ဒီဒီ ခြံထဲဆင်းလာခဲ့သည်။ သူမရဲ့ အချိုးအစားကျလာတဲ့
ခန္ဓာကိုယ်လေးပေါ်မှာ မြန်မာဆန်လွန်းသော အနက်ရောင်ပိုးသား
ပြောင် ဝမ်းဆက်လေးကို ဝတ်ဆင်ထားလေသည်။ ဒီဒီကို မြင်လိုက်

အဲ့သူတွေက နစ်ခါပြန်မကြည့်သူ တစ်ယောက်မှမရှိခဲ့ပေ။
ဉာဏ်သာ မင်းက ဘာမို့လို့လဲ။

ဉာဏ်သာအနားသို့ ခွာမြင့်ဖိနပ်သံလေး တဒေါက်ဒေါက်

ဖြိုး ဒီဒီ စတိုင်လ်ကျကျ လျှောက်လာခဲ့လေသည်။

“ဉာဏ်သာ”

“ဟင်”

“မင်း တာဝန်တွေ အရမ်းကျေနေတာပါလား”

သူမရဲ့ မထေ့တထေ့အပြုံးကို ဉာဏ်သာ မထင်မှတ်ဘဲ

အပြုံးစိုက်စိုက်လေး ကြည့်မိနေလေသည်။ ဉာဏ်သာ ဒီမိန်းမက

အဲတို့ မြူဆွယ်နေတာနော်။

ယောက်ျားတွေကို မြူဆွယ်ဖြားယောင်း သွေးဆောင်တတ်

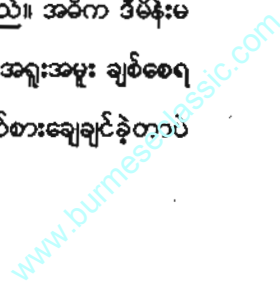
တဲ့ မိန်းမ။ မင်းရန်သူလေ။ မင်း စိန်ခေါ်ခဲ့တာပဲ။ ဒီမိန်းမက

အဲဒါ့အချစ်ဆုံး အစ်ကိုကို သတ်တဲ့ မိန်းမပဲ။

ဉာဏ်သာ စိတ်ကို တင်းထားလေသည်။ အဓိက ဒီမိန်းမ

အဲဒါ ဉာဏ်သာ နိုင်ဖို့ပဲ။ ဉာဏ်သာကို ဒီမိန်းမ အရူးအမူး ချစ်စေရ

အဲဒါ ကိုကိုအတွက် ဒီမိန်းမကို သူ လက်စားချေချင်ခဲ့တာပဲ

မဟုတ်လား။

“ဉာဏ်သာ”

“ဘယ်ကိုမောင်းပေးရမလဲ အမိန့်ပေးပါ မမ”

“ဒီနေ့ မမ အမျိုးသားကို ပို့ရမယ်လေ၊ သူ နိုင်ငံခြားထံ သွားမှာလေ”

“ဘာ”

“ဉာဏ်သာ ဘာဖြစ်တာလဲ၊ မမ အစောကြီးကတည်းက ဉာဏ်သာကို ပြောပြီးသားပဲဟာ”

ဉာဏ်သာ မင်းက ငါ့ကို လျှော့တွက်ထားတာပဲ။ ငါ့ထံ မိန်းမယုတ်မတစ်ယောက်လို့ ထင်ထားတာလေ။ ကောင်းတယ်၊ မင်းလို ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ စိန်ခေါ်ရတာ ငါ အကျေနပ်ဆုံးပဲ။ ဉာဏ်သာကို ဒီဒီ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ရမယ်။ ဒီဒီကို မင်း အရူးအမူး ချစ်နေစေရမယ်။

“ကားပေါ်တက်လေ”

“ကောင်းပါပြီ”

သူ ပန်းကိုတွန့်ပစ်လိုက်လေသည်။ မေမြတ်မဒီ ခင်ဗျား

တော်တော်သွေးအေးတာပဲ။ အလှပဆုံး အရိုးသားဆုံး ပြင်ထားတာ ပဲ။ ခင်ဗျားကို ဘယ်ယောက်ျားက မစွဲလမ်းဘဲ နေမလဲဗျာ။

ဉာဏ်သာ ကားပေါ်တက်လိုက်လေသည်။ သူ့စိတ်တွေ လေးလံနေသလိုပင်။ ဘာဖြစ်လို့များ မပို့ပေးချင်ရတာလဲ။ မေမြတ် မဒီကို ယောင်၍ပင် လှည့်မကြည့်မိစေရန် ထိန်းချုပ်ထားလိုက်ရ၏။ ဒီမိန်းမ သူ့ကို စိတ်ဝင်စားပုံပင်မရ။

“ကိုက မမကိုသာ စိန်ခေါ်နေရတာ၊ မနက်ဖြန် မာဇီက ချွေးမလောင်းနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးမလို့တဲ့၊ ဖြူစင်ချိုတဲ့လေ”

ဒီဒီ နည်းနည်းတော့ စိတ်ထဲမှာ မရိုးမရွလေး ဖြစ်သွားရ လေသည်။ အင်းလေ ဉာဏ်သာ့မာဇီက အရမ်းကို ကြီးကျယ်ခမ်း နားပြီး သားတွေအပေါ် လွှမ်းမိုးထားနိုင်တဲ့ မိခင်ပဲ။ မင်းကို ချွေးမ လောင်း ရှာမှာပေါ့လေ။ ဒီဒီနဲ့ပတ်သက်နေတာသိရင် မလွယ်ဘူးပဲ။ မင်းမာဇီ အရမ်းခံစားရမှာလေ။ ကောင်းတယ်၊ မင်းမာဇီ ခံစားစေ ရမယ်။

“မမ”

“ဟင်”

“ကိုယ်က စင့်ကို မတွေ့ချင်ဘူးဖြစ်နေတယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဉာဏ်သာ”

“မမကြောင့်လား မသိဘူး”

“ဟာ ဟ၊ မင်းက တော်တော်အပြောကောင်းတယ်၊

ဒီလောက်နဲ့တော့ မမနဲ့လုံးသားတွေက ပျော့မသွားဘူးနော်၊ ဉာဏ်သာ မင်းရဲ့ ဆွဲဆောင်မှုက အရမ်းရိုးစင်းနေပြီထင်တယ်”

ခင်ဗျား ဟန်ဆောင်ကောင်းနေတာလား မေမြတ်မဒီ။

ဉာဏ်သာလို ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို စိတ်မဝင်စားတဲ့သူမှ မရှိတာဘဲ။ သူ့ ရုပ်ရည်ရူပကာက ဒီမိန်းမကို မလွမ်းမိုးနိုင်ဘူးလား။

“ငါက မချစ်တတ်ဘူး ဉာဏ်သာ၊ မင်း ငါ့ကို လာစိန်ခေါ်တာ နဲ့ရဲကို ခေါင်းနဲ့ဝင်တိုက်တာပဲ၊ အရမ်းမိုက်မဲလွန်းနေတယ်”

“ကိုယ်က မိုက်မဲလွန်းတယ် ဟုတ်လား၊ ကိုယ့်ရဲ့စိန်ခေါ်မှုကို လက်ခံလိုက်တာ မင်းမိုက်မဲတာပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်”

“အို”

ဉာဏ်သာ လက်မြန်ခြေမြန်နှင့် မေမြတ်မဒီရဲ့ ကိုယ်လုံး

လေးကို ဆတ်ခနဲ ပွေယူဖက်ထားလိုက်လေသည်။

“ဉာဏ်သာ မင်း ဘာလုပ်တာလဲ၊ လွှတ်ခမ်း”

သူမ အတင်းပဲ ရုန်းကန်ထွက်နေလေသည်။ သူက လွှတ်။ သူ့ရဲ့ သန်မာတဲ့လက်တွေ သူမခန္ဓာကိုယ်လေးအား စည်းကြပ်စွာ ရစ်သိုင်းဖက်သွယ်ထားလိုက်၏။

“မမ”

“မင်း မင်း”

“မမကို ချစ်နေမိပြီထင်တယ်”

“ဟင်”

ဉာဏ်သာ မင်း ဟန်ဆောင်လိမ်ညာပြောနေတာ ငါသိပါ့တယ်။ မင်းက ငါ့ကိုမုန်းနေတာပါ။ ဒီဒီ သိနေသည်။ ဒါပေမဲ့ ဒီဒီ သာယာနေပြီလား။ ယောက်ျားပီသစွာ ခန့်ညားချောမောတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ ရင်ခွင်က ဒီဒီဘဝအတွက် စိတ်ကူးယဉ် အိပ်ကော်လှလှလေးပါ။ မင်းအစ်ကို ထက်သာက ငါ့အပေါ် သစ္စာ ချထားခဲ့တယ်။ ရက်စက်ခဲ့တယ်။ ငါ အရမ်းနာကြည်းမုန်းတီးခဲ့တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲ ဉာဏ်သာ။ သူမ အတွေးလွန်ပြီး တဒက်

ငြိမ်သက်နေမိရာမှ အသိတရားတွေ ဝင်လာပြီး ရုန်းထွက်လိုက်သည်။

“မင်းလွတ်စမ်းပါ ဉာဏ်သာ၊ မင်းကို ငါ ဘယ်တော့မှ မချစ်ဘူး၊ မင်းက ငါ အမုန်းဆုံးယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ ညှိပ်၊ မင်းကလည်း ငါ့ကို အရမ်းမုန်းတီးနေတာမဟုတ်လား။”

သူမ ရုန်းဖယ်နေလေသည်။ ဉာဏ်သာက မလွတ်ပေး၊ သူ့စိတ်တွေက မလွတ်ချင်ပဲ ဖြစ်နေ၏။ မင်း ဘာဖြစ်နေရတာလဲ ဉာဏ်သာ။ ဒီမိန်းမကို မင်း ရွံရှာမုန်းတီးနေတာပဲမဟုတ်လား။ မင်း ဟန်ဆောင်နေတာလား။ အဲဒီလိုပဲ ဖြစ်သင့်တယ်။ ဒီမိန်းမက မီးပဲ။ ယောက်ျားတွေကို လောင်မြိုက်ဝါးမျိုပစ်တတ်တယ်။

“လွတ်စမ်း ဉာဏ်သာ၊ မင်းကို ငါ မချစ်ဘူး၊ မင်း ငါ့ကို ဒီလိုနည်းနဲ့ ဆွဲဆောင်လို့ရမယ်ထင်လား လွတ်စမ်း။”

“မမ”

“ဘာလဲ”

“ဉာဏ်သာ တကယ်ပဲ မမကိုချစ်သွားမိပြီထင်တယ်။ မလွတ်ချင်တော့ဘူး၊ တကယ်ပါဗျာ၊ ကိုယ့်ဘက်က ရွံးသွားပြီ”

“သင်တယ်”

“လွတ်စမ်း ဉာဏ်သာ”

“မလွတ်ဘူးဗျာ”

“ဟဲ့”

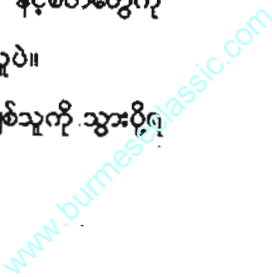
ဉာဏ်သာစိတ်တွေ လွတ်ထွက်သွားပြီး မေမြတ်မဒီရဲ့ နှုတ်လေးအား ငုံ့၍ နမ်းရှိုက်မိလေသည်။ သူမက အထိတ်တလန့် နှုတ်လေးလိုက်၏။ တင်းမာခက်ထန်တဲ့ မျက်ဝန်းတွေနှင့်ကြည့် ကြည့် ရုတ်ခြည်း အပြုံးမျက်ဝန်းတွေအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားသည်။

“အိုကေ အခုမှ စိန်ခေါ်ပွဲက စတင်တာပဲ ဉာဏ်သာ၊ ငါ့ကို ချစ်သွားပြီမဟုတ်လား။”

“အဟက်”

မင်းက အရမ်းကို ခန့်ညားချောမောတဲ့ ယောက်ျား ဖြစ်သော်လည်း ဉာဏ်သာ၊ မင်းနဲ့နေရတာ ငါ ပျော်သလိုပဲကွာ။ နှုတ်စိတ်တွေကို ထိန်းစမ်းပါ။ ဒီကောင်က နှုတ်စိတ်တွေကို ချစ်စားနေတာ။ နှုတ်ဘဝကို ဖျက်ဆီးပစ်မယ့်သူပဲ။

“ငါ သွားစရာရှိတယ် ဉာဏ်သာ၊ ငါ့ချစ်သူကို သွားပို့ရ”

မယ်၊ မင်း ဒရိုင်အာပဲ၊ ကားမောင်းတော့”

သူမ ရုန်းထွက်ပစ်လိုက်ပြီး ကားနောက်ခန်းမှာ သွားထိုင်နေလိုက်သည်။ ဒီဒီ ဆင်ခြင်သင့်တယ်။ ဉာဏ်သာက နင့်ထို့ပြားယောင်းမြို့ဆွယ်နေတာပဲ။ နင်နဲ့စိန်ခေါ်ထားတာလေ။

“မမ”

“ပြော”

“ဒီလူက တကယ်ပဲ မမချစ်သူလား”

“အင်း”

“အဆက်ဖြတ်လိုက်တော့၊ ကိုယ် လိုက်မပို့ပေးတော့ဘူး”

“ဉာဏ်သာ မင်း ဘာကောင်လေးလဲ၊ မင်းက ငါ့ဒရိုင်ဘာနော်၊ ငါ့သွားချင်တဲ့နေရာ လိုက်ပို့စမ်း”

ဝါကယ်တော့ ကိုဆက်ပိုင်ဘက်ကပဲ ဒီဒီအား လက်ထပ်ခွင့် တောင်းထားတာပါ။ ဒီဒီဘက်မှ စဉ်းစားထားခြင်းပင် မရှိခဲ့။ ကိုထက်သာကြောင့် ဒီဒီ ယောက်ျားတွေကို ရွံရှာမုန်းတီးနေတာကြာပါပြီ။ ဉာဏ်သာက ကားကို ရပ်ပစ်လိုက်၍ ဒီဒီ မျက်လုံးလေး

ဖြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သွားရလေသည်။

“ဉာဏ်သာ”

“ကုမ္ပဏီကိုပဲ လိုက်ပို့ပေးမယ်”

“မင်း မင်း ဘာလုပ်တာလဲ ဉာဏ်သာ”

“မမကို ဒီလူနဲ့ မပတ်သက်စေချင်လို့ပါ”

“မဖြစ်ဘူး၊ ကိုဆက်နဲ့ငါက စီးပွားရေးတွေလည်း စတင်သက်နေတယ်၊ မပို့လို့ မဖြစ်ဘူးနော်၊ မင်း ကားပေါ်ကဆင်းတော့ ဉာဏ်သာ၊ ငါ့ဘာသာပဲ မောင်းသွားမယ်”

ဉာဏ်သာစိတ်ထဲမှာ တကယ်ပဲ မေမြတ်မဒီအား မသွားစေချင်ဘဲ ဖြစ်နေရသည်။ ဉာဏ်သာ ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ ဒီမိန်းမကို တော့ မင်း ချစ်မိသွားလို့မဖြစ်ဘူးနော်။ မင်းလက်ထပ်ရမှာက ဖြူစင်ချိပဲလေ။ စင် မင်းနဲ့တွေ့ဖို့တောင် ကိုယ် တွန့်ဆုတ်နေမိသလို ဖဲကွာ။

“ဉာဏ်သာ”

“ပြော”

“မင်းလည်း ဖြူစင်ချိနဲ့ လက်ထပ်ရမှာမဟုတ်လား”

ဉာဏ်သာ”

သူ ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘဲ ကားကို ဆက်မောင်းလာခဲ့လေသည်။ ဟုတ်တယ် သူ့ လက်ထပ်ရမှားက ဖြူစင်ချိပဲလေ။ မာမိက မေမြတ်မဒီနဲ့ဆို သွေးတက်ပြီး အသက်ပါ ဆုံးရှုံးသွားနိုင်သည်။ မာမိအမုန်းဆုံးမိန်းမက မေမြတ်မဒီပဲ။

လေယာဉ်ကွင်းရောက်တော့ ကိုဆက်ပိုင်က စောင့်နေလေသည်။ သူ ကားပေါ်မှာပဲ ထိုင်နေ၏။ ရင်ထဲမှာ နာကျင်ကြောင့်နေရသည်။ မေမြတ်မဒီကတော့ ဉာဏ်သာရှေ့မှာ တမင်ရွံ့၍ ကိုဆက်ပိုင်နှင့် တယုတယ နေပြီမိလေသည်။

“ဒွီဒွီ”

“ကိုဆက် စောင့်နေရတာ ကြာပြီလားဟင်၊ ဒရိုင်ဘာလာတာ နောက်ကျနေလို့လေ။”

“ဒွီဒွီ”

“ဟင်”

“ဒီကောင်လေးကို ဘာဖြစ်လို့ ဒရိုင်ဘာခန့်ထားရလဲကွာဘာသဘောလဲ ဒီဒီ”

“ကိုဆက်နဲ့ မဆိုင်ပါဘူး”

“မင်းက နာမည်တစ်လုံးနဲ့နေတာနော် ဒီဒီ၊ ပတ်ဝန်းကျင်ထဲ ပြောစရာဖြစ်မယ်လေ”

“ကိုဆက် သွားတော့နော်”

“ဒွီဒွီ”

“ပြော”

“ကိုယ့်ကို လက်ထပ်ဖို့ သဘောတူပေးပါလားကွာ”

“ဒါကတော့ ဒီဒီ မစဉ်းစားသေးပါဘူး ကိုဆက်၊ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းလိုပဲ နေကြတာ ပိုကောင်းပါတယ်နော်”

ကိုဆက်အား ဒီဒီ အပြတ်သားဆုံး ငြင်းပယ်ပစ်လိုက်လေသည်။

ဗျ ဗျ ဗျ

အခန်း (၈)

ဖြူစင်ချိုသည် ချောမောလှပပြီး အိန္ဒြေသိက္ခာကြီးမားသော မိန်းကလေး ဖြစ်နေလေသည်။ မာမီ စံထားသော မိန်းကလေး တစ်ယောက်ရဲ့ အရည်အချင်းတွေ ပြည့်စုံနေ၏။ ဉာဏ်သာနှင့် လည်း လိုက်ဖက်လွန်းနေသည်။

“သူလေးက ဖြူစင်ချိုတဲ့ သားငယ်၊ မာမီသူငယ်ချင်းရဲ့ သမီးလေးပဲ၊ စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်မှာ တက်နေတယ်လေ”

“တွေ့ရတာ ဝမ်းပါတယ် စင်၊ ကိုယ်က ဉာဏ်သာဆော် ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ စင်လည်း တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်

ထိုဉာဏ်သာသော်”

“မာမီကတော့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ ပြောထားချင်တယ် သားငယ်၊ စင်လေးက မာမီရွေးချယ်ထားတဲ့ ချွေးလောင်းပဲလေ၊ ဉာဏ်သာ လက်ထပ်ရမယ့် မိန်းမပဲ”

“ဟင်”

စင်ကလည်း သိထားပုံပင်။ မျက်နှာလေးပေါ် ပန်းသွေး ချောင် ထနေလေသည်။

“အန်တီသော် လူကြီးချင်းပြောထားပြီးပေမယ့် ကိုဉာဏ် သာ ဆုံးဖြတ်ပါစေ၊ အတင်းအကြပ်ကြီးတော့ မစီစဉ်ပါနဲ့နော်၊ စင်က အချစ်မပါဘဲ အိမ်ထောင်တစ်ခုကို မတည်ဆောက်ချင်လို့ ချ”

စင် မင်းကိုတော့ ကိုယ် တကယ်ပဲ အမှတ်ပေးမိပါတယ်။ နို့မှာ ဒီလိုစိတ်ဓာတ်မျိုးရှိနေတာ ကိုယ် သဘောကျတယ်။ ကိုယ်က ဆောက်လုပ်တစ်ယောက်ကို ငမ်းငမ်းတက် အတင်းအကြပ် အမိဖမ်း ချင်တဲ့ မိန်းမမျိုးကို အထင်မကြီးဘူးလေ။

“ကိုဉာဏ်သာ စင့်ကို အကဲခတ်ပါဦးနော်၊ လူကြီးတွေ

စီစဉ်တာနဲ့ လက်ခံဖို့ မလိုပါဘူး၊ စင်လည်း အဲဒီလိုမျိုးကြီး မဖြစ်ချင်တာပဲ”

မာမီက နှစ်ယောက်တည်း စကားပြောကြဦး၊ မာမီမနက်စာအတွက် စီစဉ်မည်ဆိုပြီး ထွက်သွားလေသည်။

“စင်”

“ပြောပါ”

“တကယ်လို့ မင်းကို ဆုံးဖြတ်ခိုင်းမယ်ဆိုရင်ရော”

“စင်က မိခင်စကားကို မြေဝယ်မကျ နားထောင်တတ်

လေ့ ရှိပါတယ် ကိုညာဏ်သာ”

စင်က လှပစွာဖြေလေသည်။ စင့်ကိုတော့ သူ အထင်ကြီးသွားရသည်။ ညာဏ်သာက ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့ နှင်းဆီခိုင်။ မိန်းမလေးတွေ စွဲမက်စရာ ရူပကာအပြည့်ပဲ။

“စင် ပြောတယ်မဟုတ်လား၊ အချစ်မပါတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကို မတည်ဆောက်ချင်ဘူးဆို”

“အင်းလေ အဲဒါက အဓိက ယောက်ျားပဲလေ၊ စင့်မာမီက သူ့ကိုမချစ်တဲ့ ဒက်ဒီကို အတင်းအကြပ် လက်ထပ်မိဖို့

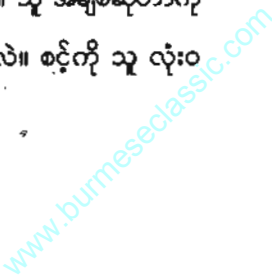
အမြဲတမ်း စိတ်သောကတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းခဲ့ရတယ်၊ ဒက်ဒီက စဉာရှိ နှိပ်စက်ခဲ့တာလေ၊ စင့်ကိုတော့ အဲဒီလိုမဖြစ်စေချင်ဘူးတဲ့၊ ညာဏ်သာသော် နှစ်သက်ချစ်ခင်မှ လက်ထပ်ပါတဲ့”

စင်ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးက မိဘအသိုင်းအဝိုင်းရော သူမကိုယ်တိုင်ရော အဆင့်အတန်းရှိပြီး ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိန်းသိမ်းထားသူ ဆော့ ဖြစ်လေသည်။

“စင့်မှာ ချစ်သူရှိခဲ့ဖူးလား”

“ဟင့်အင်း”

စင် မလိမ့်ညာဘူးဆိုတာ သူ သိလိုက်လေသည်။ စင့် ချွတ်ဝန်းလေးတွေက ဖြူစင်တောက်ပနေ၏။ ယောက်ျားလေး ဇာစ်ယောက် စွဲမက်နှစ်သက် မြတ်နိုးနိုင်တဲ့ မိန်းမချောလေးပဲ။ ငွေကြေးအရလည်း ချမ်းသာကြွယ်ဝ၏။ နောက်ဆုံးပေါ် အဖိုးတန်ထားကို ကိုယ်တိုင်မောင်းပြီး ကျောင်းတက်နေလေသည်။ စင့်မှာ အပြစ်ပြောစရာဆို၍ မြူမှုန်လေးမျှပင် မရှိပေ။ သူ အချစ်ဆိုတာကို စဉ်းစားနေမိ၏။ ခံစားချက်ဆိုတာရော ဘာလဲ။ စင့်ကို သူ လုံးဝ ဇင်မခုန်မိတာတော့ အမှန်ပင်။

“ကိုညဏ်သာမှာရော ချစ်သူရှိလားဟင်”

“ကိုယ်က ပညာရေးပဲ စိတ်ဝင်စားတာပါ။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်မှာ ဝန်ခံစရာတစ်ခုတော့ ရှိနေတယ်”

“ဘာများလဲဟင်”

“ကိုယ်ချစ်နေတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ရှိနေတယ်။ ကိုယ့်ဘက်က ရင်ခုန်နေတာပါ”

“ဟုတ်လား။ တော်တော်လှမှာပဲနော်။ ကိုညဏ်သာ တောင် ရင်ခုန်တယ်ဆိုတော့ အဲဒီမိန်းကလေးကို စင်တောင် စိတ်ဝင် စားလာပြီ”

“ဆောရီးပဲနော်။ လောလောဆယ်တော့ ပြောပြလို့မဖြစ် သေးဘူး စင်”

“ရပါတယ် ကိုညဏ်သာ။ စင့်ကို ငြင်းယယ်လို့ရပါတယ်။ တကယ်လို့ ကိုညဏ်သာ ငြင်းဘို့ခက်နေရင် စင့်ဘက်က ငြင်းပေး မယ်လေ”

“စင်”

“စင် နားလည်ပါတယ်လေ။ ယောက်ျားလေးဘက်က

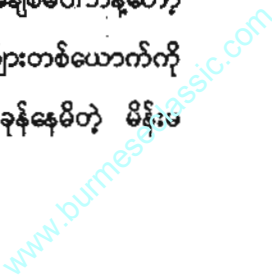
“စင့်ကို မချစ်နိုင်ဘဲနဲ့တော့ မရွေးချယ်ပါနဲ့နော်။ အဲဒါကောင်းပါတယ်။

“စင့်ကိုက အမြဲတမ်း မိတ်ဆွေတွေပါပဲ”

သူ ရင်ခုန်နေရတဲ့ မိန်းမက မေမြတ်မဒီလား။ ရူးကြောင် ကြောင် တွေးနေမိလေသည်။ ဉာဏ်သာဘဝ တစ်သက်တာမှာ သူ့မိန်းကလေးနဲ့မှ မနီးစပ်ခဲ့ပေ။ စိတ်လည်း မဝင်စားခဲ့။ စင့်ကို နဲ့ပဲ ဘာဖြစ်လို့များ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အတွက် ရင်ခုန်နေ သလို ပြောမိလိုက်တာလဲ။ ကိုယ် ကြောင်သွားပြီလား မသိပါဘူး မြတ်မဒီ။

“ကိုညဏ်သာ စင်တို့ ပြောစရာသိပ်မရှိတော့ဘူးထင် သော်လည်း အန်တီနဲ့ စားစရာတွေ သွားပြီးပြင်ဆင်လိုက်ဦးမယ်”

စင် ထွက်လာခဲ့လေသည်။ စင် နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေကို အထူးတော်စွာ မိကိုက်ထားမိ၏။ ကိုညဏ်သာဘက်မှ ငြင်းပိုင်ခွင့် မရှိတယ်လေ။ မာဆိုလို စင် မခံစားချင်ပါဘူး။ စင့်ဘက်ကတော့ ကိုညဏ်သာကို ရွေးချယ်ပြီးသားပါနော်။ အချစ်မပါဘဲနဲ့တော့ စင်တို့ လူကြီးတွေလက်ထပ်ပေးတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို အထူးတော်စွာ ချစ်ပါဘူး။ ကိုညဏ်သာမှာ ရင်ခုန်နေမိတဲ့ မိန်းမ

တစ်ယောက် ရှိနေတယ်တဲ့၊ ဘယ်လိုမိန်းကလေးမျိုးလဲ။

“အန်တီ”

“ဟင် စင် သားနဲ့စကားပြောကြလေ”

“ပြီးပါပြီ၊ စင်က မနက်စာကို စီစဉ်ရတာ ဝါသနာပါလို့လေ၊ စင့်လက်ရာကိုလည်း ကျွေးချင်လို့”

ဒေါ်သော်တာ စင့်ကို သဘောကျတာ မိန်းကလေးပီသလို့ပဲ။ အိမ်မှကိစ္စတွေကိုလည်း နိုင်နင်းတယ်။ ဘာမှမလိုအော်ပြည့်စုံနေတဲ့ စင်လေးပဲ။ လိမ္မာရေးခြားလည်း ရှိလိုက်တာ။ သားဉာဏ်နဲ့ မဖြစ်မနေ လက်ထပ်ပေးရမယ်။

“စင်”

“ရှင်”

“သားဉာဏ်ကို လက်ထပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီလား”

“ရှင်”

“စင့်ဘက်က ငြင်းပယ်လိုက်မှာပဲ အန်တီသော် စိတ်ပယ်လေ”

“ဖြည်းဖြည်းပေါ့ အန်တီသော်ရယ်၊ အိမ်ထောင်တော်”

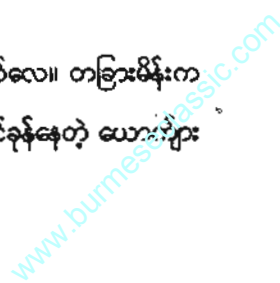
ညီဘောက်တာ အလောတကြီး မဖြစ်သင့်ပါဘူး၊ ကိုဉာဏ်သာနဲ့ ဆရာကြီး စကားတွေပြောကြည့်ရဦးမှာလေ”

စင် စကားကို ကြည့်ကောင်းအောင် ပြောလိုက်မိလေည့်။ ကိုဉာဏ်သာဘက်မှ စင့်ကိုမှ ရင်မခုန်တာတဲ့။ စင် အဲဒီလိုမျိုး သတ်မထပ်ချင်ပါဘူး။ မာမို့ကိုကြည့်ပြီး စင် အမြဲတမ်း ကြေကွဲနေခဲ့တာပဲ။

“မာမိက စင့်ကို ပြီးပြည့်စုံတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် မဖြစ် ဝေပွဲကျင့်ဆုံးမသွန်သင်ပြီး ကြီးပြင်းစေခဲ့တာလေ၊ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့တဲ့ အိမ်ထောင်တစ်ခုကိုလည်း ပိုင်ဆိုင်စေချင်တယ်၊ စင် ခြင်းစားပါရစေနော်”

“စင်ရယ် သားလေးကိုတော့ မငြင်းလိုက်ပါနဲ့နော်၊ စင့်ကို မကျွေးမတော်ချင်တယ်၊ သားကို စင့်လက်ထဲမှာပဲ အပ်ထားချင်တယ်၊ အန်တီသော် စိတ်အေးချင်နေပြီလေ၊ သားကြီးလို ဖြစ်သွားမှာ နေပဲ၊ စိတ်ပူနေလို့ပါ”

ကိုဉာဏ်သာပဲ ဆုံးဖြတ်သင့်ပါတယ်လေ။ တခြားမိန်းက တစ်ယောက်အပေါ် ချစ်ခင်မြတ်နိုးပြီး ရင်ခုန်နေတဲ့ ယောက်ျား

တစ်ယောက်က စင်ရဲ့ တစ်သက်တာလက်တွဲဖော် မဖြစ်သင့်ပါဘူးလေ။

အဲဒီလို ယောက်ျားကိုလည်း စင် ဘယ်တော့မှ လက်မထပ်ဘူး။ စင်က မာနရှိတဲ့ မိန်းကလေးပါ။

အန်တီသော်နှင့်အတူ မနက်စာကို ကူညီချက်ဖြတ် ပြင်ဆင်နေမိလေသည်။

“စင်လေးက တကယ့်ကို အိမ်ရှင်မကောင်းပဲကွယ်၊ မဖြစ်ပါဘူး၊ ချွေးမ အတင်းတော်ရမှာပဲ”

“အန်တီသော်”

“ပြောလေ”

“တကယ်လို့ ကိုညဏ်သာမှာ ချစ်သူရှိနေရင်ရော အတင်းအကျပ်ကြီးတော့ လက်မထပ်ပေးပါနဲ့၊ ဘဝတစ်သက်တာလုံး စိတ်သောကတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်သွားကြရမှာလေ”

“အမလေး စင်ရယ် သားငယ်မှာ ချစ်သူမရှိပါဘူးကွယ်လုံးဝကင်းတယ်၊ အန်တီသော် အသိဆုံးပါ”

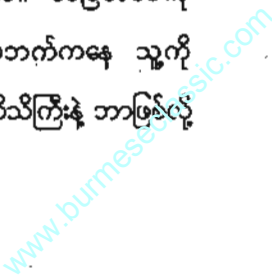
အန်တီသော်က ချစ်သူမိန်းကလေး မရှိဘူးသာပြော

သည်။ ကိုညဏ်သာက ရှိသည်ဟု ပြောနေသည်။ အန်တီမာလာ သဘောမတူနိုင်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်နိုင်လေသည်။ ထမင်းခွဲပြင်ပြီးတော့ ကိုညဏ်သာ ရောက်လာ၏။

အန်တီသော်က စင်ကို ချီးမွမ်း၍မဆုံးတော့ပေ။ စင် နှုတ်နားလေးပင် မထားတတ်အောင် ပူဇွေးထူအမ်းနေရသည်။

“ကြည့်စမ်း သားညဏ်၊ စင်လေးက တကယ့်ကို အိမ်ရှင်မကောင်းလေးပါပဲကွယ်၊ စင့်မာမီက သိပ်ပြီးစည်းစနစ်ကြီးတယ်၊ အမိလေးကို တကယ့်ကို ဝိုင်းကောင်းကျောက်ဖိ သွန်သင်ဆုံးမထားတာလေ၊ မာမိတော့ ဒီချွေးမလောင်းလေးကို လက်မလွှတ်ချင်တော့ဘူးနော်”

ညဏ်သာကတော့ မာမိဆန္ဒတွေကို အမြဲတမ်း ဖြည့်စွမ်းနေခဲ့ပေမယ့်၊ စင်က သူရွေးချယ်လက်ထပ်သင့်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေမှန်းသိနေခဲ့ပေမယ့် ဘာဖြစ်လို့များ အဖြေတစ်ခုမျှ ပြတ်ပြတ်သားသား မပေးနိုင်ခဲ့ရတာလဲ။ မေမြတ်မဒီကို ညဏ်သာ အရှုံးပေးရတော့မလား။ ဒီမိန်းမဘက်ကနေ သူ့ကို သိပ်တော့မှ မချစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ ညဏ်သာ သိသိကြီးနဲ့ ဘာဖြစ်လို့

များ ရင်ခုန်လှုပ်ရှားနေရတာလဲ။

“သားဉာဏ်”

“ဗျာ မာမိ”

“မင်း မာမိဆန္ဒတွေကို ဖြည့်စွမ်းပေးမှာလားကွယ်”

“အန်တီသော် စင့်ရှေ့မှာ မမေးပါနဲ့နော်၊ ကိုဉာဏ်သာ စဉ်းစားပါစေ၊ အရမ်းအလောတကြီးမှ မလိုအပ်တာဘဲ”

ကိုဉာဏ်သာက စင့်အား အလွန်အမင်း ကျေးဇူးတင်သော မျက်ဝန်းတွေနှင့် ကြည့်နေသည်။ စင့်ကို လက်မထပ်ချင်တာ သိသာနေ၏။ စင့်ရင်ထဲမှာ နည်းနည်းတော့ ခံပြင်းနာကျင်သွား သလိုပင်။ အရာရာပြည့်စုံအောင် ကြိုးစားသင်ယူထားတဲ့ မိန်းကလေး ကိုများ ရှင်က ငြင်းပယ်နေသေးတာလေ။ ကိုဉာဏ်သာကို စင် လက်ထပ်ယူဖို့ မကြိုးစားပါဘူးနော်။ စင့်ဘက်ကလည်း အဲဒီလို ယောက်ျားမျိုးကိုလည်း မရွေးချယ်ပါဘူး။

စင် နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့လေသည်။

အခန်း (၉)

ဉာဏ်သာဆိုတဲ့ကောင်လေးက တော်တော်ဆိုးတာပါပဲ။ ဒီဒီကို အနမ်းလေးပေးသွားလေသည်။ မင်းကို ငါအရမ်း ချစ်တယ်။ မင်းအစ်ကိုက ငါ့ဘဝမှာ အနာကြည်းဆုံး ယောက်ျား ဖြစ်လာတာပဲ။ ဉာဏ်သာရဲ့ စိန်ခေါ်မှုကို လက်ခံလိုက်တာ ဒီဒီ သွားပြီလား။ အရှုံးပေးရတော့မယ်ထင်တယ်။ ဉာဏ်သာကို ချစ်မရဘူးဖြစ်နေသည်။ ခန့်ညားချောမောတဲ့ ရုပ်သွင်ကို ဒီဒီ ခြစ်လို့များ မေ့ဖျောက်ပစ်လို့မရတာလဲ။ ဒီဒီက မာနတွေနှင့် သဘောတွေနှင့် အကင်းရှင်းဆုံး နေလာခဲ့တာလေ။ မုန်းလိုက်တာ၊ ဉာဏ်သာက ဒီဒီကို ချစ်တယ်လို့ပြောတာ ဟန်ဆောင်လိမ်ညာနေ လေ။

“မမလေး”

“ဟင်”

“အပြင်မှာ ကိုဉာဏ်သာသော် ရောက်နေပါတယ်။

မမလေး အနားယူချိန်ဖြစ်နေလို့ ကျွန်မတံခါးမဖွင့်ပေးသေးဘူး။ သူက တွေ့ခွင့်တောင်းနေတယ်”

“ဟင်”

ဘယ်အချိန်ရှိနေပြီလဲ။ ဉာဏ်သာ ဒီကိုဘာလာလုပ်တာလဲ ဟင်။ သူမတောင် ညဝတ်အင်္ကျီနှင့်ဖြစ်နေသည်။ သူမလက်ကိုင်ဖုန်းက မြည်လာ၏။ ဉာဏ်သာပဲ။

“မမ တံခါးဖွင့်ပါ။ ဒီအချိန်မှာ ကိုယ်က ဒရိုင်ဘာအဖြစ် လာတာ မဟုတ်ဘူးနော်”

“ဉာဏ်သာ မင်းဘာဖြစ်လာတာလဲ။ မင်းမှူးလာတာလား”

“အင်း”

“မင်းပြန်ပါ။ ဒါက အိပ်ချိန်လေ။ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဆီ မင်းလာသင့်တဲ့အချိန် မဟုတ်ဘူးနော် ဉာဏ်သာ”

“မရဘူးဗျာ၊ ကိုယ့်ကိုထွက်တွေ့ပါ။ အခုချက်ချင်းနော်၊ အခု ဧည့်ခန်းမှာ ထိုင်နေတယ်။ ကြာရင် အပေါ်ထပ်ကို တက်လာခဲ့မှာပဲ”

“ဉာဏ်သာ မင်းဆိုးလှချည်လားကွာ၊ မင်းကို ဘယ်သူက ခြိတ်ခါးဖွင့်ပေးလိုက်တာလဲ”

“ခြံစောင့်လေ၊ ကိုယ်က အရမ်းအော်နေလို့”

“ဒုက္ခပါပဲကွာ”

သူမအဝတ်အစားပင် လဲမနေတော့ဘဲ အမြင်ကတ်ကတ် နှင့် ညဝတ်အင်္ကျီနှင့်ပင် အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာခဲ့လေသည်။ ဉာဏ်သာ တော်တော်ဆိုးတာပဲ။ ပိုင်စိုးပိုင်နင်း နိုင်လွန်း၏။ မင်းအို အရက်မှူးပြီးလာတာ မကောင်းပါဘူး။ ဒီဒီမျက်နှာလေးက ဆင်းမာခက်ထန်နေသည်။ ဒီကောင်လေးကို အလျှော့ပေးလို့မဖြစ်ဘူး။ ဒီဒီကို ဝါးမျိုးသွားနိုင်တယ်။ မင်းက ငါ့ကို မြူးဆွယ်ဖြား ဆောင်းနေတာပဲ မဟုတ်လား ဉာဏ်သာ။

“မမ”

“ဟင်”

“အရမ်းစွဲမကွဲစရာကောင်းတယ်ဗျာ”

“ဉာဏ်သာ”

“ဟင်”

“မင်း ဘာလာလုပ်စာလဲ၊ မင်း လူကြီးလူကောင်း တစ်ယောက်ပါ။ ငါ့ဆီ အရက်သောက်ပြီးလာတာ မင်းရဲ့နည်း ပရိယာယ် တစ်ခုပဲလား ဉာဏ်သာ”

ဟုတ်တယ်။ အဲဒါ နည်းပရိယာယ်ပဲ။ ဉာဏ်သာထဲ အရက်မှမသောက်တတ်တာ။ ဉာဏ်သာဘဝမှာ ပညာရေးနဲ့ စီးပွား ရေးပဲ ရှိခဲ့တာပါ။ အခု ဉာဏ်သာကိုယ် ဉာဏ်သာ ဘာတွေဖြစ်စေ မှန်းတောင် မသိတော့ဘူး။ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို တော်တော်လေး ဖမ်းစားနိုင်တာပဲ။ ဘယ်တော့မှ အရက်မသောက်တတ်တဲ့ကိုယ် အရက် သောက်ချင်လာတယ်။ မာမိက ချေးမလောင်းရွေးပြီးသွားပြီး ကိုယ့်ကို လက်ထပ်ရမယ်တဲ့။ မာမိကောင်းနူးကို ဒီနည်းနဲ့ပဲ ဆပ်ပါတဲ့ ကိုယ့်မာမိက ကိုယ်တို့ဘဝတွေ မတိမ်းမစောင်းအောင် အမြဲတမ်း ကရုတစိုက် ဆုံးမသွန်သင်မွေးမြူခဲ့တာပါ။ ဒါတောင် ကိုကိုထက်သာ ဘဝ ကတိမ်းကပါး ဖြစ်သွားရသေးတယ်။

“ဉာဏ်သာ”

“မမ”

“ဟင်”

“ကိုယ်ရုံးပြီထင်တယ်”

“အဟက်”

“ကိုယ်တကယ်ပဲ မမကိုချစ်နေမိပြီလား”

“မမက မင်းအမုန်းဆုံး မိန်းမတစ်ယောက်ပဲနော်

ဉာဏ်သာ၊ မင်း ရယ်စရာတွေ လာပြောမနေစမ်းပါနဲ့”

“ကိုယ်တကယ်ပြောနေတာပါ။ ကိုယ့်ရင်ထဲက စကား

ပြောလေ”

“မင်းကို ငါက စွဲလမ်းနှစ်သက်မယ်ထင်နေလား

ဉာဏ်သာ၊ ငါ့ကို ဆွဲဆောင်ဖို့ မင်းမကြိုးစားနဲ့နော်၊ အလကားပဲ”

“မမကို ဉာဏ်သာ ပြောစရာရှိလို့ပါ”

“ပြော”

“မာမိက ကိုယ့်ကို ဇနီးလောင်း ရွေးထားပြီးပြီလေ”

“ဟင်”

ဒီဒီ နည်းနည်းတော့ တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားရသလိုပင်။ ဒီကောင်လေး တမင်လာရောက် ရိတ်တိပြောနေမှန်း သိသိကြီးနှင့် ဘာကြောင့်များ မနာလိုဝန်တို့ ရင်ခုန်လှုပ်ခတ်သွားရတာလဲ။

“ဖြူစင်ချိုတဲ့ အရမ်းကုန်မြေရှိပြီး အရမ်းချောတယ်၊ ပြည့်တယ်၊ မာမိက ကိုယ့်အတွက် အကောင်းဆုံးရွေးချယ်မှုလေ”

“အဲဒါ မင်းလက်ခံလိုက်ပြီပေါ့ ဉာဏ်သာ”

“ကိုယ်က ငြင်းပစ်လိုက်တယ်လေ”

“ဟင်”

“မာမိက အတင်းအကြပ် စီစဉ်မှာပဲ၊ ကိုယ် စင့်ကိုပြောခဲ့တယ်၊ ကိုယ်ချစ်မြတ်နိုးရတဲ့ ရင်ခုန်ရတဲ့ မိန်းကလေးရှိနေပြီလို့”

“ဉာဏ်သာ”

“ကိုယ်တကယ်ကြောင်တာပဲ၊ ရူးသွားပြီလား မသိဘူးနော်၊ ကိုယ် မမကို ရည်ညွှန်းပြီးပြောနေတာ”

“ဒီလို အချိုးမျိုးတွေ ရိုးနေပြီ ဉာဏ်သာ၊ မင်းပြန်ပါ”

မင်းငါ့ကို ချစ်နေတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ မင်းကိုလည်းငါမချစ်ဘူး မင်းပြန်တော့”

“ကိုယ်တကယ် ပြောနေတာပါ”

ဉာဏ်သာက သူမအနားရွှေလာသည်။ ခန္ဓာကိုယ်ချင်းပူး ခပ်သွားပြီး ဒီဒီအထိတ်တလန့်ရွှေဖို့ပြင်နေစဉ် ဉာဏ်သာ အထဲတွေက သူမခန္ဓာကိုယ်အား သိမ်းကြုံးဖက်ထားသည်။

“ဆို ဉာဏ်သာ၊ မင်းဘာလုပ်တာလဲ၊ ငါ့ကိုမင်းအထင်ထားနဲ့နော်”

“ကိုယ်က ချစ်သွားတာပါ၊ မမက ကိုယ့်ကို အနိုင်ယူ သွားပြီထင်တယ်၊ ကိုယ်မမကို အရမ်းပဲချစ်တယ်ဗျာ”

ဉာဏ်သာ မင်းကငါအမှန်းဆုံးယောက်ျားရဲ့ ညီပဲ။ မင်းတိုယ်တိုင် ငါ့ဘဝကိုဖျက်ဆီးပစ်ဖို့ အကြံတွေနဲ့ စိန်လာခေါ်တာ မပုတ်လား။ ကောင်းပြီလေ။ ဒါ စိန်ခေါ်ပွဲပဲ။ မင်းငါ့ကို ချစ်သွား

မလှယ်။ အရူးအမှူး စွဲလမ်းသွားစေရမယ်။ မင်းငါ့ကို လက်ထပ် နဲ့ မင်းအမေ စိတ်သောကတွေရောက်စေရမယ်။

“ဉာဏ်သာ”

“မမ”

“မမကိုယ်တိုင်လည်း ဉာဏ်သာအပေါ် တိမ်းညွတ်နေ

မိပြီ ထင်တယ်”

“ဟင်”

ဉာဏ်သာရင်ခွင်ကို မှီတွယ်ထားလိုက်လေသည်။ ဒီဒီ နှလုံးသားတွေထဲမှာ နာကျင်စူးရှနေ၏။ ဉာဏ်သာရယ် တကယ် တော့ ငါ့ဘက်က မင်းကို လက်စားချေဖို့ အစီအစဉ်တွေ လုံးဝမရှိ ပါဘူးနော်၊ မင်းကပဲ စိန်ခေါ်ခဲ့တာပါ။ ငါအရမ်းနာကြည်းမုန်းတီး ခဲ့တဲ့ ငါ့ဘဝကို ဖျက်ဆီးနင်းမြေခဲ့တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ညီထွေ စိန်လာခေါ်တာ ငါက ဝမ်းပန်းတုသား လက်ခံလိုက်မိတာပဲ။ စိန်ခေါ်ပွဲက အခုမှစပြီးထင်တယ် ဉာဏ်သာ။ မင်းက ငါ့ကို စိန်လာ ခေါ်တာကိုက မင်းကံဆိုးတာပဲ။

“ဉာဏ်သာရယ်၊ မမက အချစ်ကံဆိုးသူပါ။ ဉာဏ်သာ မသိတာတွေ အများကြီးရှိနေပါသေးတယ်ကွယ်”

ဉာဏ်သာအရမ်းမူးနေလေသည်။ ဉာဏ်သာ အချစ်တွေ က ကြမ်းတမ်းလာ၍ ဒီဒီပင် အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားရ၏။ မင်း တမင်လုပ်နေတာပါ။ ငါ့ဘဝကို ဖျက်ဆီးပြစ်ဖို့အတွက် မင်းအကြံ ပက်စက်နေတာပဲ။ ငါသိနေတယ်။ ဉာဏ်သာ မင်း မင်းငါ့ထံ

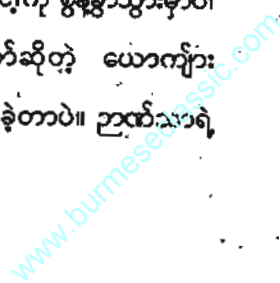
အချစ်ပါဘူး။ အရာအားလုံး မင်းဟန်ဆောင်လှည့်ဖြားဖို့ ကြိုးစားနေ တာပဲ။

“မမ ကိုယ်ဘာဖြစ်သွားတာလဲ မသိဘူး၊ ကိုယ်မင်းကို ရှုံးပြီထင်တယ်”

“မင်း အရုံးပေးပြီလား ဉာဏ်သာ၊ မင်း မမကို အရုံး ပေးတာလား”

ဉာဏ်သာအရမ်းတွေက နွေးထွေးစွာ ကျရောက်လာလေ သည်။ ဒီဒီ ငြင်းဆန်တွန်းဖယ်ပစ်ဖို့ အကြိမ်ကြိမ်ကြိုးစားနေခဲ့ပါ၏။ ဒီဒီ ဒီကောင်လေးကို မုန်းတီးနာကြည်းနေတာ မဟုတ်လား။ နင့်ကို လည်း ဒီကောင်လေးက ဖျားယောင်းသွေးဆောင်နေတာပဲလေ။ မင်း ရုံးစေရမယ် ဉာဏ်သာ၊ ငါ့ကို အရုံးပေးရမယ်။ ငါ့ဘက်က မင်းကို ဘယ်တော့မှ မချစ်ဘူး။ ငါ အနိုင်ယူရမယ်။ ဒီဒီရင်ထဲမှာ နာကျင်စူးရှနေသည်။

ဉာဏ်သာရယ် မင်းတစ်နေ့ကျရင် ငါ့ကို စွန့်ခွာသွားမှာပါ ကွာ။ သူမဘက်မှလည်း ဉာဏ်သာသော်ဆိုတဲ့ ယောက်ျား တစ်ယောက်ကို ဖြားယောင်းသွေးဆောင်နေခဲ့တာပဲ။ ဉာဏ်သာရဲ့

အခုအထိ အကြင်နာတွေကို ခံယူနေမိလေသည်။

“ဉာဏ်သာ”

“ဟင်”

“မင်းပြန်တော့”

“ကိုယ် ဒီမှာပဲ အိပ်လို့မရဘူးလား မမ”

“မရဘူးဉာဏ်သာ၊ မင်း ဒီထက်မပိုနဲ့တော့၊ သွားစမ်းပါ၊ မင်းပြန် မပြန်ရင်တော့ ငါမင်းမာမိဆီ ဖုန်းဆက်အကြောင်းကြား လိုက် မှာနော်”

ဉာဏ်သာနည်းနည်းတော့ လန့်သွားလေသည်။ မာမိသိလို့ မဖြစ်ပါဘူး။ ဉာဏ်သာစိတ်တွေကို ထိန်းချုပ်လိုက်၏။ တကယ် တော့ မေမြတ်မဒီဆိုတဲ့ မိန်းမက သူ့အမုန်းဆုံးမိန်းမပဲ။ ဒီမိန်းမကို လက်စားချေဖို့ သူရောက်လာခဲ့တာပဲလေ။

ဘာဖြစ်လို့များ ဒီမိန်းမကြောင့် ဉာဏ်သာရင်ခုန်လှိုက်မော နေရတာလဲ။ ဒီမိန်းမကိုမှ ချစ်မိသွားရတာလဲ။ သူ အရက်တွေပင် အလွန်အကျွံသောက်မိသွားရသည်။ ဒါ ပထမဆုံးအကြိမ်ပဲ။ သူ့စိတ်တွေကို ထိန်းချုပ်လိုက်ပြီး ထသည်။ ပြန်၍ပြုလဲကျသွား

သော မေမြတ်မဒီက ဖေးမထွေးပွေ့ထားလိုက်၏။

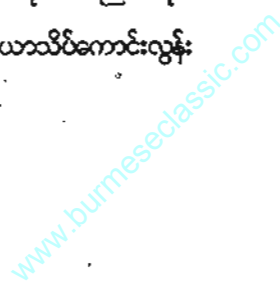
“အား မမ ကိုယ်အရမ်းမူးသွားပြီ၊ ခဏလောက်တော့

အရင်ခွင်ထဲမှာ နားနေလို့ မရဘူးလားဗျာ နော်”

ဉာဏ်သာလက်တွေက မေမြတ်မဒီရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပြန်၍ ဆွဲဖက်ပြီးသားဖြစ်သွားရလေသည်။ ဒီတစ်ခါတော့ တကယ့်ကို ဆိုတာဆက်တီပေါ် လုံးထွေးကျသွားတာပဲ။ ဉာဏ်သာရင်တွေ အထူထပ်နေသည်။ မေမြတ်မဒီရဲ့မျက်နှာလေးကို တပ်မက်စွာ အငမ်း အရ နှမ်းရှိုက်မိသွားရ၏။

ကိုယ်မုန်းလို့မရဘူး ဒီဒီ။ ချစ်မြတ်နိုးနေမိလို့ ဆိုတာ နှိပ်သိနေတယ်။ ကိုယ်ရူးချင်နေတယ်။ မင်းကို အရှုံးပေးရတော့ အယ် ထင်တယ်။ မာမိနဲ့ ကိုကိုကို ကိုယ်ဘယ်လို ရင်ဆိုင်ရတော့ အယ်။ ကိုယ်ဘာမှ မစဉ်းစားချင်တော့ဘူး။ ဒီလိုပုံစံ ဒီလိုအခြေ အနေမျိုးနဲ့ မင်းကို ဘာဖြစ်လို့များ တွေ့ဆုံခဲ့ရတာလဲကွာ။

“ဉာဏ်သာ မင်းအရမ်းလွန်နေပြီ၊ ငါ လုံးဝ သည်းမခံနိုင် သောဘူးနော်၊ မင်းဟန်ဆောင်နေတာက အမူအယာသိပ်ကောင်းလွန်း အယ်၊ အကယ်ဒီစီရလောက်နေပြီ”

မေမြတ်မဒီက သူ့ကိုတွန်းဖယ်ပြီး မတ်တပ်ရပ်လိုက်တာ
သည်။ သူက ရပ်တည်လို့ မရ။ မှေးစင်းတဲ့ မျက်ဝန်းတွေနှင့်
မေမြတ်မဒီကို ကြည့်နေမိ၏။ အရမ်းကို စွဲမက်စရာကောင်းအောင်
ချောမောလှပအိစက်နေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ပါပဲလား။ ဉာဏ်သာ
အကြည့်ကို လွှဲဖယ်ပစ်လိုက်ဖို့ပင် ဝန်လေးနေခဲ့သည်။

“မင်း မမူးပါဘူး ဉာဏ်သာရယ်၊ မင်း တက်ယိမ်း
အကယ်ဒမီရှော့ပဲကွာ၊ ပြန်တော့ဉာဏ်သာ၊ ဒီလောက်နဲ့ပဲ ရပ်စီ
တော့”

မေမြတ်မဒီက ပြောပြီး အပေါ်ထပ်သို့ တက်သွားတာ
သည်။ ခြံစောင့်ကြီးက ဝင်လာပြီး ပြန်ဖို့ပြောနေ၏။ ဉာဏ်သာလည်း
ဆက်မနေသင့်တော့ဘူးထင်၍ စိတ်တွေကို ထိန်းချုပ်ကာ ပြန်ထ
ခဲ့လေသည်။

အခန်း (၁၀)

“မင်းအရက်တွေ သောက်လာတာလား သားဉာဏ်၊ မင်း
ဘယ်တုန်းက အရက်သောက်ဖူးလို့လဲ၊ မင်း ဒီလိုညဉ့်နက်သန်းခေါင်
အပြင်မှာ နေတာမျိုးလည်း မရှိခဲ့ပါဘူး၊ မာမီ ဘယ်လောက်အထိ
စိတ်ပူနေရလဲ၊ မင်းဘာဖြစ်လို့ အရက်ကို ဒီလောက်အထိ သောက်
ထားခဲ့ရတာလဲ”

သားငယ် ဉာဏ်သာ ဒီလောက်အထိအရက်တွေ သောက်
ထားတာမျိုး မိမိတစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မကြုံဘူးခဲ့ပေ။ သားနှစ်ယောက်မှာ
သားငယ်က အလိမ္မာဆုံးပဲ။ ဒေါ်သော်တာ ထူးဆန်းနေသည်။
သားငယ် ဘာတွေများ ဖြစ်နေလဲ။

“ဉာဏ်သာ”

“မာမိ”

“မာမိခေးနေတယ်လေ”

“သူငယ်ချင်းတွေ အတင်းတိုက်လို့ပါ မာမိ”

သူလိမ်လိုက်ခိုလေသည်။ မာမိမျက်ဝန်းတွေက စူးစိုက်နေ၏။ ဉာဏ်သာဘယ်တုန်းကမှ အရက်မသောက်တတ်။ မာမိ သားငယ်လေး အလိမ္မာဆုံးဟု မာမိအမြဲတမ်း ချီးကျူးတတ်သည်။ မာမိရယ် ဉာဏ်သာ ဝိုက်ခဲနေပြီ။ မာမိအမုန်းတီး အနာကြည်းဆုံး မိန်းမရဲ့ မာယာညွတ်ကွင်းထဲ ဉာဏ်သာမိနေပြီ။ ဒီမိန်းမကို ဉာဏ်သာ အရှုံးပေးရတော့မယ်ထင်တယ်။

“မင်းအရက်သောက်တာ မာမိမကြိုက်ဘူးနော်၊ မင်းကို လိမ္မာတဲ့သားတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်စေချင်တာ”

မာမိအကြည့်တွေက တင်းမာနေလေသည်။ ဉာဏ်သာ ဆန္ဒက မာမိကို ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စေချင်တာပါပဲ။ မာမိအသက်ကြီးပြီ။ ဉာဏ်သာကြောင့် စိတ်သောက မရောက်စေချင်တော့ပေ။ မေမြတ် မဒီနှင့် သူ အဆက်အသွယ်ဖြစ်ရမယ်။ လုံးဝမပတ်သက်သင့်တော့

ဘူး။ စိန်ခေါ်မှုတွေကို ရပ်တန့်ပစ်ရမယ်။

“သားဉာဏ်သာက မာမိရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သား ချစ်၊ သား ဉာဏ်သာ မလိမ္မာရင် မာမိဘယ်လောက် ခံစားရမလဲ”

ဟုတ်တယ် ဉာဏ်သာ လိမ္မာရမယ်။ မာမိကို စိတ်သော တတွေ မရောက်စေချင်ပေ။ ဉာဏ်သာမှားသွားတယ် မာမိ၊ စင့်ကိုပဲ ခွေးချယ်သင့်တာပေါ့။ မေမြတ်မဒီဆိုတဲ့ မိန်းမကို မှေ့ပစ်ရမယ်။

“မင်း စင့်ကို လက်ထပ်ဖို့ ဘယ်လိုသဘောရလဲ သား ဉာဏ်”

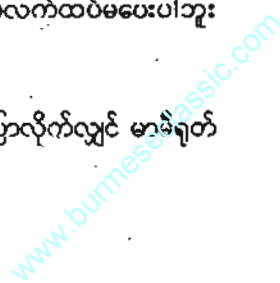
သူ မာမိကို ဆတ်ခနဲ မော်ကြည့်မိလေသည်။ ရုတ်တရက် အဖြေက မရှိပေ။

“သား ဉာဏ်”

“မာမိ”

“မင်းမှာ ချစ်သူရှိနေလား၊ မာမိကိုပြောပါ။ မာမိက အား မနှစ်သက်တဲ့ မိန်းမနဲ့ အတင်းအကြပ်လက်ထပ်မပေးပါဘူး ဝွယ်”

သားချစ်တာ မေမြတ်မဒီပါလို့ ပြောလိုက်လျှင် မာမိရုတ်

တရက် အသက်ဝိညာဉ် လွင့်စင်သွားနိုင်လေသည်။ သားတွေရဲ့ ဆန္ဒကိုသာ ဖြည့်စွမ်းပေးတတ်သောမာမိပါ။ ဉာဏ်သာဘယ်လို ဖြေရှင်းပင် မသိပေ။ စဉ်ကိုပဲ ရွေးချယ်လိုက်ရမလား။ ဖြစ်သင့် တယ်။ စဉ်မှာက အပြစ်ဆို မြို့မှန်လေးပင် မရှိပေ။ သူဘာဖြစ်လို့များ တွေဝေနေရတာလဲ။ မေမြတ်မဒီကြောင့်များလား။

“သား ဉာဏ် ဖြေလေ၊ မင်းမှာ ချစ်သူရှိလား၊ မာမိကို ပြောပါ။ မာမိလက်ခံပွဲမယ်၊ သားဉာဏ်ရွေးချယ်တဲ့ မိန်းကလေးက ခပ်ညံ့ညံ့ထဲကတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ မာမိယုံကြည်ပါတယ် ကွယ်”

မာမိမျက်ဝန်းတွေနှင့် ရင်ဆိုင်ရမှာပင် ဉာဏ်သာဝန်လေး သွားရသည်။ မာမိက ဉာဏ်သာကို သားကြီးထက် အထင်ကြီး ခဲ့၏။ ပို၍ချစ်သည်။ လိမ္မာရေးခြားရှိလွန်းသော သားဟု မာမိက တဖွေ ပြောနေခဲ့၏။ ဉာဏ်သာနောက်ဆုတ်သင့်တယ်။ မေမြတ်မဒီ ကို မပေါင်းသင့်တော့ဘူး။

သူက ဒရိုင်ဘာလား ချမ်းသာကြွယ်ဝပြီး ပညာတတ် ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါ။ ဉာဏ်သာရှုံးတော့မလား။ ဒီမိန်းမကို

မိန်းမခေါ်ခဲ့တာကိုက ဉာဏ်သာကလေးဆန်တာပဲ။ ဒီမိန်းမကို ဉာဏ်သာ မုန်းတီးနေသင့်တယ်။ ကိုကိုဘဝကို ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့တဲ့ မိန်းမပဲ။

“ပြောလေ ဉာဏ်သာ”

“မရှိပါဘူး မာမိ”

“မလိမ့်နဲ့ ၊ မင်း စဉ်ကိုဘာဖြစ်လို့ ငြင်းပယ်ချင်ရတာလဲ၊ ဒီလောက်ပြည့်စုံနေတာကို၊ မာမိကို မလိမ့်နဲ့ ဉာဏ်သာ၊ မင်းမှာ ချစ်သူရှိနေပြီ ထင်တယ်”

ဒေါသော်တာ နည်းနည်းတော့ စိုးရိမ်ပူပန်သွားရလေ သည်။ သားဉာဏ်မှာ မိမိကို ထုတ်ဖော်မပြနိုင်လောက်အောင် ညံ့ဖျင်းတဲ့ချစ်သူ မိန်းကလေးရှိနေပြီလား။ သားတွေရဲ့အမူအကျင့်တွေ ကို မိမိအမြဲတမ်း ဂရုတစိုက် အကဲခတ်နေတာပဲ။

“ပြောပါ သားဉာဏ် မာမိလည်း ကူညီပြီး ရွေးချယ်ပေး ခဲ့မယ်”

“မရှိပါဘူး မာမိ”

“မရှိရင်”

“စင့်ကို မရွေးချယ်ဘူးလို့ သားမပြောရပါလား မာမီ”
“သားဉာဏ်”

“ခဏလေး စောင့်ပေးပါမာမီ၊ စင့်ကို လှေလာချင်လို့ပါ။ သားကို အချိန်လေးနည်းနည်းလောက်ပေးပါ”

“ဒါဆို မင်းစင်နဲ့ရင်းနှီးအောင် သားနေပါ။ စင်က တကယ့်ကို ပြည့်စုံတဲ့မိန်းကလေးလေ။ မာမီစိတ်ချတယ်။ စင့်ကို ရွေးချယ်လိုက်ရင် မာမီစိတ်အေးရပြီကွယ်။ အမွေတွေ လွှဲပေးပြီး မာမီရိပ်သာမှာ နေလို့ရပြီပဲ”

ဉာဏ်သာရွေးချယ်သင့်တာလဲ ဖြူစင်ချိတ်။ မာမီရွေးချယ်တာ မမှားပါဘူး။ ဟုတ်တယ်။ ဉာဏ်သာ ဖြူစင်ချိတ်ကိုပဲ ရွေးချယ်ရမယ်။ ဒီမိန်းမကို မေ့ပစ်လိုက်တော့မယ်။ အဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့ ခပ်ညံ့ညံ့ အတွေးအခေါ်တွေနဲ့ မဖြစ်နိုင်တာတွေ သဘာဝမကျတာတွေကို ဉာဏ်သာလုပ်ခဲ့မိတယ်။ မင်းမိုက်မိတာပဲ ဉာဏ်သာ။ မင်းအမေ့ကို မင်းအသေသတ်တော့မလား။ ဟုတ်တယ် ဒီမိန်းမနဲ့ အကင်းရှင်းဆုံး နေရမယ်။

“မာမီ”

“ပြော”

“စင်ကို သားအကဲခတ်ပါ့မယ်။ စင်နဲ့အနီးကပ်ဆုံး နေပါမယ်။ ဉာဏ်သာက မာမီသားအလိမ္မာ တစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်စေရမယ်”

“သားဉာဏ်ရယ် မာမီရင်ထဲမှာ အေးချမ်းသွားတာပဲ။ ဖြစ်သင့်ပါတယ်လေ။ မာမီက ဒီသားလေးတစ်ယောက်ပဲရှိတော့ သားငယ်သာ မလိမ္မာရင် မာမီသေမှာပဲ”

ဉာဏ်သာနောင်တတွေ ရနေမိလေသည်။ ရင်ထဲမှာပူလောင်နေရ၏။ သူ မိုက်မဲတာပဲ။ မေမြတ်မဒီလို မိန်းမမျိုးနဲ့မှ ဖတ်သက်ခဲ့တယ်။ တကယ့်ကို ညံ့ဖျင်းတဲ့အတွေးအခေါ်တွေပဲ။ မာမီအကြည့်တွေအောက်မှာ သူ့စိတ်တွေကို အတော်လေး တည်ငြိမ်အောင် ကြိုးစားနေရသည်။

“စင်ဆီသား သွားတွေမယ် မာမီ၊ စင်ကျောင်းကို သွားကြိုမယ်”

“ကောင်းတယ်သား စင်လေးက မာမီစံထားတဲ့ နွေးမပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ မာမီ”

စင့်ကို လက်ထပ်ပါ့မယ်ဟုတော့ သူ ကတိမပေးခဲ့တော့
စင်နဲ့ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်အောင်တော့ နေရမယ်။ သူ့သံယောဇဉ်တွေထို
တော့ စင်နဲ့ပဲ ငြိတွယ်စေရမယ်။ မာမီလည်း စိတ်ချမ်းသာမှာပါပဲ
လေ။ သူပြင်ဆင်ပြီး စင်ရှိနေတဲ့ ကျောင်းကို ထွက်လာခဲ့မိလေသည်။

“ကိုညဏ်သာဟာတော့ စင်အရမ်းအံ့ဩသွားတာပဲ
ဒီညနေ စင်တို့အိမ်လိုက်ပြီး ညစာစားပါလားဟင်”

-စင့်ကို သူစူးစိုက်စွာ ကြည့်မိလေသည်။ သွယ်လျှိုး
နုဖတ်အိစက်နေတဲ့ မိန်းကလေးပဲ။ သူ့ထက်သာလွန်တဲ့ ယောကျ်ား
တစ်ယောက်ကို စင်ရနိုင်တာပဲ။ စင်မျက်ဝန်းလေးတွေက တည့်ငြိမ်
ဝင်းလဲ့နေသည်။ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ကို အဝမ်းမရ ရယူစို့
ကြိုးစားမည့် မိန်းကလေး မဟုတ်ပေ။

“ကိုညဏ်သာ”

“ဟင်”

“ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲဟင်၊ အန်တီသော်က စဉ့်ထို
လက်ထပ်ဖုမယ်လို့ အတင်းအကြပ်ပြောနေလို့လားဟင်၊ စင့်ဘဏ်
က ငြင်းပေးမှာပါ”

“မဟုတ်ဘူး စင်၊ မာမီက အတင်းအကြပ် မတိုက်တွန်း
ဒါဘူး၊ ကိုယ့်ဘက်က တွေဝေနေတာပါ”

“ရှင့်ချစ်သူကြောင့်လား၊ ကိုယ့်ချစ်သူကို ရွေးချယ်တာ
အဝတစ်သက်တာအတွက် အံ့ကောင်းဆုံးရွေးချယ်မှုပဲလေ”

စင် မင်းအတွေးအခေါ်တွေ မြင့်လိုက်တာကွာ၊ ကိုယ့်ထက်
အောင် အတွေးအခေါ်ရှိတာပါလား။ စင်မှာ တခြားမိန်းမတွေနဲ့
အတူတဲ့ အတွေးအခေါ်တွေ ရှိနေလေသည်။

“ကိုညဏ်သာ”

“ဟင်”

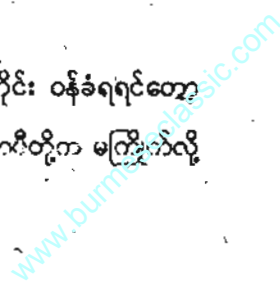
“သွားမယ်လေ”

“အင်း”

“ဘယ်သွားမှာလဲဟင်”

“လောလောဆယ်တော့ Coffee ဆိုင်လေးတစ်ဆိုင် ထိုင်
ချင်တယ်”

“ကိုညဏ်သာရွေးလေ၊ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရရင်တော့
စိတ် အဲဒီလိုဆိုင်မျိုးတွေမှာ မထိုင်ဖူးဘူး။ မာမီတို့က မကြိုက်လို့

လေ၊ မာမိက အဲဒီလိုမိန်းကလေး မဝီသတဲ့ အလုပ်တွေ လုပ်တာ လုံးဝလက်မခံဘူး”

“အခုရော”

“ကိုညဏ်သာရဲ့ဆန္ဒကို ဦးစားပေးတာပါ။ ကိုညဏ်သာ စိတ်ညစ်နေတယ် မဟုတ်လား။ ခေါင်းတွေ ပူနေတယ်ထင်လို့ပါ”

စင့်ကို ညဏ်သာကြည့်မိသည်။ စင့်အပြုံးလေးအလင်းလက်အေးမြနေ၏။ သူ့ဆန္ဒကို ဖြည့်စွမ်းပေးတာပါတဲ့။ ကိုယ့်ပါရမီဖြည့်ဖက်လား။ ကိုယ့်ရင်တွေ ပူလောင်နေတယ် စင်ကိုယ့်ခုက္ကူကိုယ်ရှာခဲ့တာလေ။ မင်းကိုရင်ဖွင့်ပြချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ကိုယ်ရှက်တယ်။ ခပ်ညံ့ညံ့အတွေးတွေနဲ့ ရူးကြောင်ကြောင် ကလေးကလားအလုပ် ဖြစ်နေလို့ပဲ။

“သွားစို့လေ”

“စင်”

“ဟင်”

“ကိုယ်လေ”

“ကမူ မပြောပါနဲ့ဦးနော်၊ လောလောဆယ် Coffee

ဆိုင်လေးပဲ ရွေးပါ။ ဘယ်မှာထိုင်မလဲ”

“Coffee ယန်းနုရောင်”

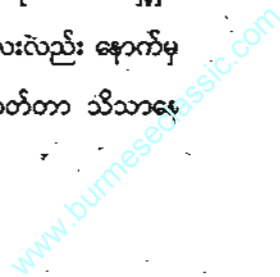
“ဘယ်မှာလဲ”

“ကိုယ်လမ်းပြမယ်လေ”

“စင်နောက်က လိုက်ခဲ့မယ်”

စင်က သူမရဲ့ တန်ဖိုးကြီးမားလွန်းသော ကားကြီးပေါ်ထက်ပြီး ကိုယ်တိုင်မောင်းပြီး ထွက်လေသည်။ ဒီဒီမင်းလည်း နှုတ်သင်္ဘောတာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် စင့်လောက် မင်းမဖြူစင်ပါဘူး။ စင်ရထားတဲ့ စည်းစိမ်ချမ်းသာတွေက ယောက်ျားတွေဆီ မြူးဆွယ် ငွေယောင်းပြီးမှ ပိုင်ဆိုင်ထားတာပဲ။ ငါ့အစ်ကိုတောင်ပါသေးတယ်။ သူ ကားပေါ်တက်ထိုင်ပြီး ရှေ့မှ မောင်းလာခဲ့သည်။

Coffee ယန်းနုရောင်သည် သူနှင့်မေမြတ်မဒီ ထိုင်ခဲ့တဲ့ Coffee ဆိုင်လေးပဲ။ နှစ်ယောက်တည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ်စကား ပြောနိုင်တဲ့ နေရာလေးပဲ။ Coffee ယန်းနုရောင် ဆိုင်ကလေးရှေ့မှာ ရထားကို ရပ်ပစ်လိုက်လေသည်။ စင်ကားလေးလည်း နောက်မှ ရပ်လာ၏။ Coffee ဆိုင်မှာ စင်မထိုင်တတ်တာ သိသာနေ

သည်။ ဖြူနုအစက်ဝင်းနေတဲ့ စင်မျက်နှာလေးပေါ် ပန်းရှောင်သွေးတ
သိသိသာသာ ဖြန်းနေ၏။ သူနှင့် ယှဉ်တွဲမပင်ဘဲ နောက်မှပဲ
လိုက်လာခဲ့သည်။

“ကိုယ်တို့ သီးသန့်ခန်းလေးမှာပဲ ထိုင်ကြရအောင်နေ
စင်”

“နှစ်ယောက်တည်းတော့ မဖြစ်ဘူးထင်တယ်နော်၊ စင်
မထိုင်ချင်ဘူး၊ လူနည်းတာပဲ၊ ဟိုဝိုင်းလေးမှာပဲ ထိုင်မယ်လေ”

စင်က သီးသန့်ခန်းမှာ ထိုင်ဖို့ငြင်းဆန်နေပြီး ချောင်ကျတူ
စားပွဲလေးမှာ ထိုင်ဖို့ပြောနေလေသည်။ မင်းအပြုအမူတွေက အထင်
ကြီးလေးစားစရာပါပဲ စင်ရယ်။ အင်းလေ မင်းက ကိုယ့်ထံ
တန်ဖိုးထားတတ်တဲ့မိန်းမပဲ။ စင်နှင့်နေရတာ သူ့စိတ်တွေ သက်သာ
သလိုထင်ရပြီး အပျော်တွေပင် တိုးဝင်လာရလေသည်။

အခန်း (၁၁)

ဒီဒီခြေလှမ်းလေးတွေ တုန်ခန်ရပ်သွားရလေသည်။ Conf-
ပန်းနုရောင်ထဲ ဝင်လိုက်သည်နှင့် အငွေ့အသက်တစ်ခုကြောင့်
သူ့စိတ်တွေ တစ်မျိုးဖြစ်သွားပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကြည့်တွင်
နဲ့တွဲတစ်တွဲကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

“ဉာဏ်သာတို့အတွဲပါလား”

ဉာဏ်သာနှင့်အတူ တွဲထိုင်နေတဲ့ကောင်မလေးက ချော
ဇီဝိတကာ။ ငယ်ရွယ်နုဖတ်နေလေသည်။ ပုံစံလေးကြည့်လိုက်က
အည်းက အရမ်းချမ်းသာပြီး အဆင့်မြင့်မြင့် ကောင်မလေးမှန်း
သိသာနေ၏။ ဖြူစင်ချိုထင်တယ်။ ဒီဒီမနာလိုဝန်တို့ ဖြစ်သွား

ရသည်။

ဉာဏ်သာ မင်းက အကြည်ဆိုက်နေလိုက်တာ ကြည့်စမ်း။ မမကို အရမ်းချစ်တယ်တဲ့။ မင်းပဲ ဟန်ဆောင်လိမ့်ညာခဲ့တာပဲ ဉာဏ်သာ။ ဒီလိုပဲ ဟန်ဆောင်လိမ့်ညာမယ်ဆိုတာ သိသိကြီးနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ခံစားနေရတာလဲ ဒီဒီ၊ နင်နဲ့ ဉာဏ်သာက စိန်ခေါ်ထားကြတာလေ။ ချစ်သူတွေမှ မဟုတ်တာပဲ။ အမှန်းဆုံးလူတွေ။

“ဘာများသုံးဆောင်မလဲ ခင်ဗျာ”

“ဟင်”

စားပွဲထိုးလေးကို သူမ ကြောင်၍ ကြည့်နေမိလေသည်။ ဉာဏ်သာနဲ့ ထိုင်နေကျ Coffee ဆိုင်လေးဖြစ်၍ သတိရတာနှင့် ဝင်လာခဲ့မိခြင်းပင်။ ဉာဏ်သာအလုပ် လာမဆင်းပေ။ ဒီဒီနေ့လွန်မှ တစ်စုံတစ်ခု လိုအပ်နေသလို ဖြစ်နေလေသည်။

“ဒီမှာ”

“ဟင်”

“ဘာမှာမလဲ ခင်ဗျာ”

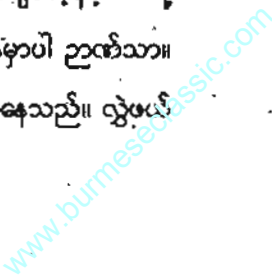
“ဪ Coffee ပဲ ပေးပါ”

“ဟုတ်ကဲ့”

ဒီဒီစိတ်တွေ ဆောက်တည်ရာမရအောင် နာကျင်ခံပြင်းနေရသည်။ ဉာဏ်သာ တမင်လာတာပဲ။ ဒီဒီကို နာကျင်အောင်လုပ်ဖို့

“ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ချစ်သွားစေရမယ်၊ ခင်ဗျားနှလုံးသားမှာ နာကျင်ကျေကွဲစေရမယ်၊ ခင်ဗျားအသက်တောင် ကျုပ်က ချစ်လို့ခြေမပစ်ချင်တာ”

သူမနှုတ်ခမ်းသားလေးကို တင်းကြပ်စွာ ဖိကိုက်ထားမိလေသည်။ ဉာဏ်သာနှင့်ပတ်သက်ပြီး သူမအလွန်အမင်း ခံစားနေရ၏။ သူမတွေ ပေါက်ကွဲချင်လာသည်။ ဒီဒီ နှင့်စိတ်တွေကို ထိန်းစမ်း။ အကောင်လေးက တန်းတန်းစွဲဖြစ်နေစေရမယ်။ ဒီဒီ စိတ်ကိုထိန်းနိုင်သည်။ ဉာဏ်သာကောင်မလေးက ချောလိုက်တာ။ နင်ရွေးချယ်ရာ ပြုစင်ချိပဲ မဟုတ်လား။ နင့်မှာမီသဘောကျတဲ့ ချွေးမလေ။ ခြေတစ် အကောင်းဆုံးတွေကိုသာ ပေးဆပ်ချင်တဲ့နင့်မှာမိရဲ့ နှလုံးထဲမှာ အရာအားလုံး အကောင်းဆုံးဖြစ်နေမှာပါ ဉာဏ်သာ။ အကြည့်တွေက ဉာဏ်သာတို့အတွက် စူးစိုက်နေသည်။ လှူဖယ်

မရ။ ဉာဏ်သာကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးရမှာ မလိုလားနိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။

“ကိုယ်ရုံးပြီထင်တယ် မမ၊ ကိုယ်တကယ်ပဲ မမကို ချစ်နေမိပြီထင်တယ်”

ချိုမြိန်တဲ့ အနမ်းလေးတွေ ဉာဏ်သာရင်ခွင်ရဲ့ နွေးထွေး လှိုက်ဖိုမိသော နာရီစက္ကန့်လေးတွေကို အမှတ်တရရှိနေသေးသည်။ ဒီဒီ မေပျောက်ပြစ်လို့ မရပေ။ မာကျောတဲ့ ဒီဒီစိတ်တွေ ဘယ်လို ဖြစ်၍ ပျော့ညံ့ချင်ရတာလဲ။ စိတ်တွေကို ထိန်းစမ်းပါ မေမြတ်မဒီ ရယ်။ သူမ Coffee ကိုသောက်ပြီး ထဖို့ပြင်လိုက်သည်။ ခန္ဓာ ကိုယ်က မကြွပေ။

ဉာဏ်သာတို့အတွဲများသွားပြီး တစ်ခုတစ်ခုပြုလုပ်ပစ်ချင်နေ ၏။ ဉာဏ်သာ မင်းဒီလိုပျော်ရွှင်ကြည်နူးနေတာ ငါ လုံးဝမခံနိုင်ဘူး နော်။ သူမ ထလိုက်သည်။ ဉာဏ်သာတို့အတွဲများ ဘယ်လိုရောက် သွားမှန်းပင် မသိပေ။

“ဉာဏ်သာ”

“ဟင်”

မေမြတ်မဒီကို တွေ့လိုက်ရတော့ ဉာဏ်သာအထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားရလေသည်။

“ဖြူစင်ချိုလား”

“ဟုတ်တယ်လေ မမ”

“အရမ်းချစ်စရာကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးပဲ”

မမတွေ့သွားတာပဲ ကောင်းပါတယ်လေ။ ဉာဏ်သာ ဒီဒီ ကို ကင်းကင်းရှင်းရှင်းပဲ နေတော့မယ်။ သူနှင့် လက်ထပ်မယ့်မိန်းက လေးကို ဖြူစင်ချိုပဲဖြစ်စေရမယ်။

သူ့ဆန္ဒက ဒီဒီဆိုတဲ့ မိန်းမကို နာကျင်ကြေကွဲစေချင်တာပဲ မဟုတ်လား။

“မမနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးဦးလေ ဉာဏ်သာ”

“စင် ဒါက မေမြတ်မဒီတဲ့ မမဇီလ အောင်မြင်နေတဲ့ ထုမှထီကြီးတစ်ခုကို ဦးဆောင်နေတာပါ။ စင်လေ မမ ဉာဏ်သာနဲ့ ထက်ထပ်မှာ”

“သိပါတယ်လေ၊ မကြားပါနဲ့ ဉာဏ်သာ၊ အရမ်းကိုလိုက် ဖတ်တဲ့ အတွဲပဲ၊ စင်လေးက အရမ်းချောမာတဲ့ သတို့သမီးလေး”

ပါပဲ”

“မမက အရမ်းမြောက်နေပြန်ပါပြီနော်၊ မမကသာ အရမ်း ပဲ စွဲဆောင်မှုရှိလွန်းတဲ့ မိန်းမပါနော်”

ဉာဏ်သာခွဲလမ်းနှစ်သက်နေတာ မမများဖြစ်နေမလားပဲ။ နှစ်ယောက်လုံးရဲ့ မျက်ဝန်းအရိပ်တွေက တစ်မျိုးပဲ ထင်တယ်။ ရီဝေကြေကွဲနေလေသည်။ ဖြစ်နိုင်တာပဲ။ မမက အရမ်းကျက်သရေ ရှိနေ၏။ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ဆွဲဆောင်နိုင်လွန်းသည်။ ကိုဉာဏ်သာကရော ဘာဖြစ်လို့ သူ့မကို လက်ထပ်မယ့်မိန်းကလေး လို့ မိတ်ဆက်ပေးရတာလဲ။

မမမျက်ဝန်းတွေ မှေးမှိန်ရီဝေသွားတာ စင်သတိထားမိနေ လေသည်။

“ဉာဏ်သာ”

“ဗျာ”

“လာခဲ့ဦးလေ”

“ဟုတ်ကဲ့”

“မင်းလာမယ်ထင်ပြီး မမကအမြဲတမ်း မျှော်နေတာပဲ

လေ”

ဉာဏ်သာမျက်ဝန်းတွေထဲ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်တော့ မတတ် ကြည့်ပစ်လိုက်လေသည်။ ဉာဏ်သာရယ် မမလည်း အစွဲ ပေးရတော့မယ်ထင်တယ်။ မင်းကို မမအရမ်းပဲ ချစ်မိနေပြီ။ ဉာဏ်သာက သူ့အကြည့်တွေကို ရှောင်ရှားနေသည်။ ခံပြင်းစရာပဲ။ ငါက အချစ်ကံခေသူပါ ဉာဏ်သာ။ မင်းစိန်ခေါ်ခဲ့တာပဲ။ ငါ့အဖေကို ဈာန်ဆီးချိုးနှိမ်ဖို့ လာတာပဲ မဟုတ်လား။

“မင်းတို့ ကောင်းကောင်းစကားပြောကြပါကွယ်၊ မမ ဆည်း ပြန်တော့မယ်လေ စင်၊ ဉာဏ်သာကို ခင်ပွန်းအဖြစ် ထက်ထပ်ခွင့်ရတာ ကံကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးပါပဲကွယ်”

မေမြတ်မဒီရဲ့ အသံတွေ ကြေကွဲနေတာ၊ မျက်ဝန်းတွေ ကြေကွဲရီဝေနေတာတွေ ဉာဏ်သာ သတိထားမိလိုက်သည်။ မမ ဆည်း ဉာဏ်သာကို ချစ်နေပြီမဟုတ်လား။ ဉာဏ်သာ အဲဒီလို ခံဖြစ်ချင်ခဲ့တာပါ။

ခင်ဗျားကြေကွဲခံစားနေတာ ကျုပ်အဖြစ်ချင်ဆုံးပဲ ကိုကို အတွက် ခင်ဗျားပေးဆပ်ရမယ်လေ။

“ကိုညဏ်သာ”

“ဟင်”

“ဘာများလဲ စင်”

“ရှင့်အချစ်ဆုံးဆိုတာလေ”

စင်က ပြုံးနေလေသည်။ သူဝန်ခံရမလိုဖြစ်နေ၏။ စင်ကို အားနာစွာဖြင့် ကြည့်မိသည်။

“မာမိသဘောတူမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ်စောစောစီးစီးပဲ ထိန်းချုပ်လိုက်တာ အကောင်းဆုံးဖြစ်မယ် ထင်တယ်”

“မမက မာကြီးမယ့်ပဲပဲနော်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်ချစ်မြတ်နိုးတဲ့မိန်းမကိုပဲ ရွေးချယ်လိုက်ပါ ကိုညဏ်သာ”

“ဆောရီးပဲစင်”

“စင်ကို ရှင့်အမျိုးသမီးအဖြစ် မိတ်ဆက်ပေးလိုက်လို့လား ဟင်”

“အင်း”

“ရပါတယ်လေ စင်နားလည်ပေးနိုင်ပါတယ်၊ အန်တီ သော်နဲ့ ညှိကြည့်ပါဦးလား၊ စင်တယ်လိုကူညီရမလဲဟင်”

“ကိုယ် တွေ့ဝေနေတယ်ထင်တယ်၊ မမက ကိုယ်အစား နားမှာနေသင့်တာပဲ စင်ရယ်၊ ကိုယ်ရင်ခွန်ခွဲတာတော့ ဝန်ခံပါတယ်၊ အထ ကိုယ်လက်ထပ်သင့်တဲ့မိန်းမတစ်ယောက်တော့ မဟုတ်ဘူး”

“ကိုညဏ်သာဘာဝတစ်သက်တာလုံး စိတ်နာကျင်မှုတွေ ခံစားနေရလိမ့်မယ်၊ စင့်ဒက်ဒီလည်း ဒီလိုပဲ ခံစားနေခဲ့ရတယ်၊ ကြားကနေတန်ဆာခံက မာမိလေ”

စင်ကတော့ ကိုညဏ်သာဆန္ဒအတိုင်းပဲ ဖြစ်စေချင်လေ သည်။ စင်မာမိလို ခံစားရမှာ ကြောက်တယ်။ ကိုယ့်ကို မချစ်မနှစ် သက်ပဲ ကိုယ့်အနားမှာနေပြီး တခြားမိန်းမတစ်ယောက်ကို တမ်းတ ခတာမျိုး စင် မုန်းတီးခါးသည်းနေမိလေသည်။

“မမက အရည်အချင်းရှိတာပဲ ကိုညဏ်သာ၊ အရမ်း သည်းချောတာပဲ၊ အန်တီသော်က လက်ခံမနိုင်စရာ မရှိပါဘူး”

“မဖြစ်ဘူး စင်၊ မမကို ကိုယ်ရွေးချယ်ရင် မာမိသေ သည်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်”

“စင် မသိတာတွေ အများကြီးရှိနေတယ်၊ ကိုယ်တို့”

မာမို့သန္ဓေက အဓိကထားချင်တယ်”

“စင်ကတော့ ပြတ်သားတာ ကြိုက်တယ် ကိုညဏ်သာကို စင် မရွေးချယ်ချင်ပါဘူး။ စင်လက်ထပ်မယ့် ဘဝလက်တွဲတာ စင်ကိုပဲ ချစ်ခင်နှစ်သက်မြတ်နိုးနေတဲ့ ယောက်ျားပဲဖြစ်ရမယ်လေ”

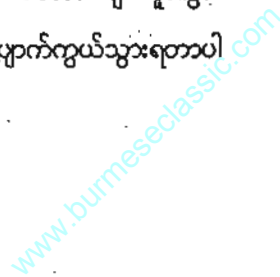
သူ ည့်ဖျင်းတာပဲ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး တွေ့နေတယ်။ မပြတ်သားဘူး မေမြတ်မဒီက သူပတ်သက်ဆက်ဆံမဖြစ်နိုင်တဲ့ မိန်းမပဲ။ ကိုယ်ဒီလို အပြုအမူတွေလုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ စင်သိသွားရင်တောင် ကိုယ့်ကို အထင်သေးမှာပါပဲ။ ဒါဟာ ယေကျားတစ်ယောက်ရဲ့ ခပ်ညံ့ညံ့အတွေးအခေါ်ဆိုတာ ကိုတဖြည်းဖြည်းသိလာပြီ။

“စိတ်ညစ်စရာတွေ ခဏလောက်မေ့ထားလိုက်ကြအောင်နော်၊ လူ့ဘဝဆိုတာ ခဏလေးပဲ ရောက်လာကြရတာပဲ။ တကယ်ကို ခဏလေးနော်၊ စင် ဘိုးဘိုးဆို အသက်ကိုးဆယ်ကျော်နေသွားရတာ၊ အခုဆုံးသွားပြီ၊ အသက် (၉၀) ဆယ်ကျော်ဆိုတာလည်း ခဏလေးပါပဲ”

စင်က တရားသဘောလည်း သိသူပင် မင်းအရာရာပြည့်စုံလွန်းနေတာပါပဲ စင်။ ကိုယ်လက်ထပ်သင့်ပါတယ်။ ကိုယ်ဘာတွေတွေ့နေမှန်းမသိဘူး။ တကယ်ဆို ကိုယ်ရင်ခုန်နေတဲ့ မိန်းမက ကိုယ် အမုန်းဆုံးပဲ။ ကိုကိုကို သတ်တဲ့မိန်းမ ကိုယ်ရူးနေပြီ။ ကြောင်နေတယ်ထင်တယ်။

“စင်က ကော်ဖီအေးပဲကြိုက်တယ်၊ ကိုညဏ်သာရော ဟင် စင်၊ ကတ်ကြေးကိုက်စားမယ်၊ ရှင်စားချင်တာမှာလေ”

ဟုတ်သားပဲ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်လုံး ဘာစားစရာမှ မမှာရသေးဘူးနော်။ မမရောက်လာတော့ ကိုယ် ရင်ပြည့်သွားသလိုပဲ။ စင်ကို ဒုက္ခပေးသလိုဖြစ်နေပြီ ထင်တယ်။ ကိုယ် ဘာမှမမှာတော့ဘူးဆိုတော့ စင်က ပြုံးပြီး ရပါတယ်တဲ့။ ကော်ဖီအေးနှင့် ကတ်ကြေးကိုက်ကို အားပါးတရ စားနေတော့သည်။ လူ့လောကကြီးထဲမှာ စင်လို ကိုယ်နေတတ်ချင်တယ်။ လူ့လောကကြီးထဲမှာ ခဏလေးရောက်လာရတာ အပူသောကတွေ မသယ်ဆောင်ချင်ဘူးကွာ။ ကိုယ့်ရဲ့ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုတွေ မမကြောင့် ပျောက်ကွယ်သွားရတာပါပဲ။

“စင့်ကို မရွေးချယ်လို့ စင်ဘာမှ မဖြစ်ဘူးနော်၊ စိတ်ညစ်
မနေပါနဲ့၊ ခေါင်းအေးအေးထားပြီး လုပ်ရင်အားလုံး အဆင်ပြေသွားမှာ
ပါ”

“စင်”

“ပြော”

“ကိုယ် စင့်ကို မရွေးချယ်ရင် မာမိစိတ်သောကတွေ
အရမ်းခံစားရမှာပဲ”

“စင့်ကို မရွေးချယ်ပါနဲ့၊ အရေးကြီးတာက ရှင်မြတ်နိုးတဲ့
မိန်းခံတစ်ယောက်ကိုပဲ ရွေးချယ်ပါ၊ ကိုညဏ်သာမာမိက ဘယ်အထိ
လူ့လောကကြီးထဲမှာ အသက်ရှင်နေနိုင်မလဲ၊ ရှင်ဘဝတစ်သက်တာ
လုံးနော်၊ စိတ်သောကတွေနဲ့ လူ့လောကကြီးကို မဖြတ်သန်းပါနဲ့”

စင့်ကို သူ အံ့သြစွာကြည့်နေမိလေသည်။ ကိုယ့်ထက်ငယ်
ပေမယ့် မင်းအတွေးအခေါ်တွေက မြင့်နေ၏။ စင့်ကိုတော့ သူ
အထင်ကြီး မိနေလေသည်။

အခန်း (၁၂)

ညဏ်သာ မင်းဒီလိုလုပ်လို့ မရဘူးလေ။ ငါ အရှုံးမခံနိုင်
ဘူး။ မင်းက ငါ့ကို စိန်ခေါ်တာပဲ။ မင်း အစ်ကိုရော မင်းကိုရော
ငါ အရှုံးမခံနိုင်ဘူး။ မင်းကို နိုင်ရမယ်။ ငါနိုင်မှဖြစ်မယ်နော်။
အေးချမ်းနေတဲ့ ငါ့ဘဝလေးကို လှုပ်ခတ်နာကျင်အောင် မင်းလာလုပ်
တာပဲ။ ငါမကျေနပ်နိုင်ဘူး ညဏ်သာ။ မနာလို ဝန်တိုစိတ်တွေက
သူမ နှလုံးသားတွေကို နာကျင်နေလေသည်။ ဆောက်တည်ရာမရ
အောင် ဖြစ်နေရ၏။

ညဏ်သာ မင်းကို ငါအရှုံးမပေးနိုင်ဘူး။ မင်း ငါ့ကို
အရူးအမူး လက်ထပ်ချင်နေရမယ်။ မင်းမာမိ မုန်းတီးတဲ့ငါ့ကို

www.burmeseclassic.com

ချွေးမတော်ရမယ်။ ဒီဒီ ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲနေတော့သည်။ ဉာဏ်သာဆီ ဖုန်းဆက်လိုက်၏။ ဉာဏ်သာနှင့်ပတ်သက်ပြီး သူ့စိတ်တွေ အတိုင်းအဆမရှိအောင် လှုပ်ခတ်နေလေသည်။

“ဉာဏ်သာ မင်း မမကို လာတွေ့ပါ။ မင်းနဲ့ စကားပြောချင်တယ်။ မင်း မမကိုလာတွေ့ဖြစ်အောင် လာတွေ့ပါ”

“မမ”

“ဟင်”

“ကိုယ် နိုင်ပြီထင်တယ်”

“ပွဲက မပြီးသေးဘူးလေ ဉာဏ်သာ”

“ကိုယ့်ကို မမှပစ်လိုက်ပါတော့ မမ”

“ဘာပြောတယ်”

“ကိုယ်နဲ့မမက ချစ်သူတွေ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးနော်၊ ရန်သူတွေလေ၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ်မမကို အနိုင်မယူပါဘူး။ အရှုံးပေးလိုက်ပါတယ်”

“ဉာဏ်သာ မင်း အနိုင်နဲ့ပိုင်းလို့ မရဘူးနော်၊ မင်း မမကို လာတွေ့ပါ”

“ကိုယ် စင်နဲ့ လက်ထပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ၊ မာနီကိုလည်း စင်နဲ့ လက်ထပ်ဖို့ စီစဉ်ပါတော့လို့ ပြောလိုက်ပြီ”

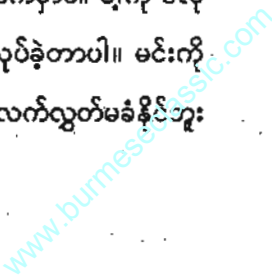
“ဉာဏ်သာရယ်”

ဉာဏ်သာနှင့် ဝေးရမည်ဆိုသော အတွေးကို ဒီဒီ ဘယ်လိုမှ မခံစားနိုင်အောင် ဖြစ်သွားရလေသည်။ ဒီဒီ နင်ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ။ ဉာဏ်သာဆိုတဲ့ကောင်က နင့်ဘဝကို ဖျက်ဆီးပစ်မယ့် ဆောင်ပဲ။

“မင်း မင်း မမကို လာတွေ့ပါဉာဏ်သာ၊ မမကို ဆက်လေးဖြစ်ဖြစ် လာတွေ့ပါ”

ဉာဏ်သာ မင်းဒီလိုလုပ်လို့မ ဖြစ်ဘူးလေ။ မမအနိုင်မယူ ချင်ပါဘူး။ အရုံးပေးချင်နေတာပါ။ ဉာဏ်သာ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဆက်မထပ်ပါနဲ့။ ဖြူစင်ချိုဆိုတဲ့ မိန်းမကို လက်မထပ်ရဘူး။ ငါ့လုံးဝ လက်မခံနိုင်ဘူးနော်။ နောင်ယွက်ဟန်တားရမှာပဲ။

ဉာဏ်သာရောက်မလာမချင်း ဖုန်းဆက်မှာပဲ။ ငါ့ကို ဒီလို လေ့ပ်ပါနဲ့။ မင်းအစ်ကိုက ငါ့ကို မတရားလုပ်ခဲ့တာပါ။ မင်းကို ပြောပြရမယ်။ ငါပြောပြရမှာပဲ။ မင်းကို ငါလက်လွှတ်မခံနိုင်ဘူး

ဉာဏ်သာ။

“တိ တိ”

“ဟင်”

ဉာဏ်သာလာပြီပဲ။ ဒီဒီ ဝမ်းသာလိုက်တာကွာ။ ဒီဒီ ကလေးတစ်ယောက်လို့ အပြေးကလေး ထွက်လာခဲ့မိသည်။ ဉာဏ်သာကားနား ရောက်သွား၏။ ဉာဏ်သာမျက်နှာပေါ်မှာ အဖြူ အရယ် ကင်းမဲ့နေသည်။

“ဉာဏ်သာ”

“ကိုယ့်ကို ဘာပြောစရာရှိလို့လဲ မမ”

ဉာဏ်သာဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ခိုင်မာစွာ ချမှတ်လိုက်လေ သည်။ စင်ကိုပဲ လက်ထပ်မည်ဟုပင် မေမြတ်မဒီကို ရွေးချယ်လို့ မဖြစ်ပေ။ မမကို ချစ်မိသွားလို့ မဖြစ်တာပါ။ ဉာဏ်သာ ဆုံးဖြတ် ချက်တစ်ခုကို အခိုင်အမာဆုံးဖြတ်မှ ဖြစ်တော့မည်။

“ဉာဏ်သာ”

“ပြောပါ မမ”

“လာလေ၊ မင်းကို အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြစရာလေး

တစ်ခုရှိနေတယ်လေ”

ဉာဏ်သာလက်ကို ဆုပ်ကိုင်ဆွဲယူကာ လသာဆောင်အထိ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့လေသည်။ အသင့်ခင်းကျင်းပြင်ဆင်ထားတဲ့ စားပွဲ မှာ ထိုင်စေ၏။ ဒီဒီ နုပျိုငယ်ရွယ်စေပြီး စင်ဆိုတဲ့မိန်းကလေးကို ဆုတ်နိုင်ရန် ကျင်းဘောင်းဘီရှောပင်နီလေးနှင့် စပိုရှပ်လက်ပြတ် အနက် ဆောင်လေးကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ ဖြူနုဝင်းမုည့်နေသော အသား အရည်က ထင်းနေသည်။ ဒီဒီ အမြဲတမ်း ဝတ်နေကျ အိမ်ခြေသိက္ခာ နှိုလွန်းသော ချိတ်ထမီနှင့် အင်္ကျီလက်ရှည်လေးက သူမအသက် အရွယ်ကို ကြီးရင့်သွားစေမည်စိုး၍ ကလေးဆန်ဆန် ဝတ်ဆင်ထား မိတာတော့ ဉာဏ်သာရှေ့မှာ နည်းနည်းတော့ မျက်နှာပူနွေးနေမိ လေသည်။

“မမ”

“ဟင်”

“ပြောပါ မမ၊ ကိုယ့်မှာ အချိန်သိပ်မရှိတော့ဘူး၊ စင်နဲ့ ဆက်ထပ်တော့မယ့်ကိစ္စရှိသေးလို့ပါ”

ကိုယ့်နှလုံးသားတွေထဲမှာ မင်းစိုးစိုးနေတာ ကိုယ်လက်ခံ

လို့ မဖြစ်လို့ပါ မမရယ်။ ကိုယ် အရမ်းမုန်းတီးပြီး ကိုကိုအတွက် လက်စားချေလို့ခဲ့ပေမယ့် ကိုယ့်နှလုံးသားတွေက မင်းကို ချစ်မိနေတယ်။ မင်းက အလကားမိန်းမပါ။ ယောက်ျားတွေကို ဗြူးဆွယ်ပြီး ယောင်းပြီး အပိုင်ချိုင်တတ်တာပဲ။ ကိုယ့်အစ်ကိုလည်း မင်းမာယာ ညွတ်ကွင်းထဲ သက်ဆင်းခဲ့မိသေးတာပဲလေ။ ဉာဏ်သာ စဉ်ကိုပဲ လက်ထပ်မယ်။ မာမိရွေးချယ်တဲ့ မိန်းကလေးက သူ့ဘဝတစ်သက် တာအတွက် အကောင်းဆုံးပဲလေ။ ကြာရင် မေမြတ်မဒီကို သူ့အလွန်အမင်း စွဲလမ်းနှစ်သက်သွားမိတော့မယ်ထင်တယ်။ လူစိတ် ဆိုတာ တစ်မျိုးပဲ မဖြစ်နိုင်တာကိုမှ စိတ်ဝင်စားတာ။ မလုပ်သင့်တဲ့ အလုပ်ကိုမှ လုပ်ပစ်ချင်တာ။ မချစ်သင့်ဘူးဆိုတဲ့ သူ့ကိုမှ အရူးအမူး ချစ်မြတ်နိုးချင်တာပါပဲ။

“ဒီစာချုပ်ကို ကြည့်ပါဦး ဉာဏ်သာ”

“ဟင်”

မမကမ်းပေးသော စာချုပ်ကို သူကြည့်လိုက်တော့ မေမြတ်မဒီရဲ့ မိဘတွေက တစ်ဦးတည်းသော ဆမီးလေးအား အမွေတွေ လွှဲပြောင်းပေးအပ်လိုက်ခြင်းပင်။ အမွေတွေက တော်တော်လေး

အားပြားနေသည်။

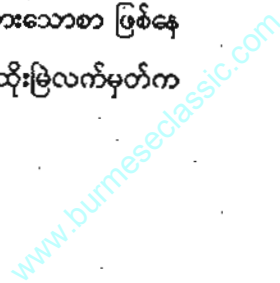
“မမရဲ့ စည်းစိမ်ချမ်းသာတွေဟာ ဘယ်ယောက်ျားဆီကမှ အယောင်းသွေးဆောင်ယူထားတာ မဟုတ်ပါဘူး ဉာဏ်သာ။ မင်း အစ်ကိုကတောင် မမဆီက လိမ်ညာလှည့်ဖြားယူခဲ့တာပါ”

“ဗျာ”

မေမြတ်မဒီကတော့ မဖြစ်နိုင်တာပဲ။ ကိုကိုလည်း ချမ်းသာကြွယ်ဝတာပဲ။ အဖေက အရင်းအနှီးတွေပေးထားတာပဲ။ မေမြတ်မဒီဘာတွေ ပြောနေတာလဲ။ ဉာဏ်သာ မယုံကြည်နိုင်စွာ ကြည့်နေမိသည်။ အဖေ့အဖေ အကြည့်ဆုံမိတိုင်း ကောက်ကုန်ယုတ်မာသော အရိပ်အငွေ့ တွေကို ဉာဏ်သာမခံစားခဲ့ရ။ မမမျက်ဝန်းလေးတွေ ရီဝေစို့စွတ် ထွန်းနေလေသည်။

“ဉာဏ်သာ မင်းမယုံဘူးမဟုတ်လား၊ ဒီမှာ မင်းအစ်ကို ခဲ့တဲ့စာလေ”

စာထဲမှာက ငွေသိန်းငါးရာတောင်းထားသောစာ ဖြစ်နေ သည်။ ကိုကိုလက်ရေးပဲ။ သူသိနေ၏။ ကိုကိုထိုးမြဲလက်မှတ်က အမှားမရှိနေလေသည်။

“သူ လုပ်ငန်းတွေ လုပ်မယ်ဆိုလို့ မမပေးခဲ့တာပါ။ သူက မမကို အရမ်းချစ်ပြီး အရမ်းမြတ်နိုးလိမ့်မယ်လို့ မမထင်ထားခဲ့ မိတယ်လေ။ အဲဒါ မမအမှားပဲ”

“ဗျာ”

“မင်းတို့ ထင်ထားတာက တစ်မျိုးပဲမဟုတ်လား”

“ဟို ဟို မမခတ်ပုံကြီးက ကိုကိုအိပ်ခန်းထဲမှာ အမြတ် တန်း ရှိနေခဲ့တာပဲ”

“အင်း သူ မမကို ချစ်ချင်လည်း ချစ်နေမှာပါလေ။ ဒါပေမဲ့ မမအပေါ်တော့ သစ္စာမဲ့ခဲ့တယ်”

“ဗျာ”

“မမဆီကငွေတွေ လိမ်ညာလှည့်ဖြား တောင်းယူပြီး နောက်ထပ် ကောင်မငယ်ငယ်လေးကို ပေးနေတယ်”

“မဖြစ်နိုင်တာဘဲ၊ မာမိက စည်းစနစ်ကြီးကြီးနဲ့ ကိုယ်တို့ ညီအစ်ကိုကို အုပ်ချုပ်ခဲ့တာပါ။ ကိုကိုမှာ ဒီလိုလုပ်စရာ ဘာ အကြောင်းမှ မရှိဘူး”

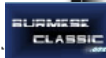
“မသိဘူးလေ ဉာဏ်သာ၊ မမထက် ညှိယူဖမ်းစားနိုင်တဲ့

အောင်မလေးတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်မှာပါ။ နောက်ဆုံး မမနဲ့ သူ ခြာခဲ့ကြတဲ့ စကားတွေကို အသံဖမ်းထားတယ်။ မင်း နားထောင် ခြည့်လေ”

ဉာဏ်သာ ဘာမှနားမလည်နိုင်စွာ မမကို ငေးကြောင်စွာ ခြည့်မိနေလေသည်။ ဘယ်လိုဖြစ်သွားရတာလဲ။ ကိုကိုအသံက ခွတ်ပေါ်လာ၏။ တကယ့်ကိုပဲ ကိုကိုအသံစစ်ပါ။ မမမျက်ဝန်းတွေ ထဲမှာ ဒေါသအရောင်တွေ ရုတ်ခြည်းဆို ဝင်ရောက်ဖုံးလွှမ်းသွားရ သာသည်။

“ဒီဒီ မင်းကို မောင်ချစ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မင်းထက် အင်ကို ဆွဲဆောင်ညှိယူဖမ်းစားနိုင်တဲ့ မာယာကို မောင်ပိုချစ်သွား ခြည့်ထင်တယ်။ ကိုယ် တောင်းယူပါတယ်လေ၊ ကိုယ်တို့ လမ်းခွဲကြီး ဆောင်”

“မောင် ဘာလုပ်တာလဲ၊ ဒီဒီဆီက မောင်ယူထားတဲ့ငွေ သွေရာ ဟိုဟာမလေးဆီ ရောက်သွားပြီလား၊ မောင် ဘာဖြစ်လို့ ခြာအပေါ် သစ္စာမဲ့ရတာလဲဟင်၊ ဒီကောင်မလေးကို အဆက်ဖြတ် ခြာတံပါတော့နော်၊ ဒီဒီတို့ လက်ထပ်ကြမယ်၊ ဖြစ်ပြီးခဲ့တာတွေကို

ဒီဒီ အားလုံးနားလည်ခွင့်လွှတ်ပေးနိုင်ပါတယ်”

“မဖြစ်တော့ဘူး ဒီဒီ၊ မောင်တို့ လမ်းခွဲကြရမှာပဲ၊ မာယာက ဓောင့်နုလုံးသားတွေကို စိုးမိုးသွားပြီ၊ မောင် ဒီဒီကို ချစ်နေပဲ ပါပဲကွာ၊ ဒါပေမဲ့ မာယာကိုပဲ မောင် လက်ထပ်ယူဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီလေ”

“မောင်”

ဒီဒီအသံက ရူးသွပ်စွာ ပေါက်ကွဲလွှင့်စင်သွားရလေသည်။ ငွေကြေးဥစ္စာတွေ ဆုံးရှုံးသွားပါစေ၊ ဓောင့်ကို မခွဲနိုင်ဘူးဟု အော်ဟစ်ပြောဆိုနေမိ၏။ မောင်က သွေးအေးစွာ လမ်းခွဲစကားကိုပဲ ဆိုသည်။

“မာမိကလည်း မာယာကို သဘောတူမှာမဟုတ်ဘူး ဒီဒီ၊ မင်းက ကိုယ့်စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ မက်မောတာလို့ ကိုယ်ပြောခဲ့တယ်၊ မင်းက သစ္စာမဲ့တယ်လို့ ကိုယ်ပြောခဲ့တယ်၊ ဓောင့်နုလုံးသားလည်းပေးပါ၊ မင်းကို ခုတုံးလုပ်တာပဲပြောပြော ကိုယ် မာယာကို လက်ထပ် ချင်လို့ပါ”

“ရှင် ရှင် အရူးပဲ၊ လူယုတ်မာ၊ ကျွန်မဆီက စည်းစိမ်

ဥစ္စာတွေ ပြားယောင်းသွေးဆောင်ယူပြီး ဖောက်ပြန်တယ်၊ ထွက်သွားတော့၊ ကျွန်မရှေ့ကနေ ရှင် ထွက်သွားပါ၊ ကျွန်မ ရှင်ကို သတ်ပစ်ဇီလိမ့်မယ်”

“ခွင့်လွှတ်ပါ ဒီဒီ၊ ကိုယ့်ကို မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့၊ ကိုယ် အရာအားလုံးကို တောင်းပန်ပါတယ်၊ မာယာက ကိုယ့်နုလုံးသားဆွကို ညှို့ယူဖမ်းစားသွားနိုင်ပြီလေ”

“လူယုတ်မာ”

သူမ အော်ဟစ်သံတွေက ကျယ်လောင်သွားလေသည်။ ထက်သာသော်ကတော့ အကြင်နာကင်းမဲ့စွာ သူမအား ကျောခိုင်းသွတ်သွားလေတော့၏။ ဒီဒီ အရူးတစ်ယောက်လို ညည်းတွားအညွတ်ရင်း လဲပြိုကျသွားခဲ့ရသည်။

“မမ သတိထားပါ၊ ကိုယ့်အပေါ် သစ္စာမရှိတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ဘာမှခံစားမနေပါနဲ့နော်၊ ဒီလူက မမအပေါ် ဆိုးသားဘူးလို့ ကျွန်မ ထင်နေမိတာ”

နီတုကိုပဲ အားကိုးတကြီးဖက်တွယ်ကာ သူမ ကြေကြေညှဲညှဲ တသိမ့်သိမ့် ငိုရိုက်မိနေလေသည်။

အခန်း (၁၃)

“အဖြစ်အပျက်တွေအားလုံးမှာ ဘယ်သူမှားရတာလဲ ဉာဏ်သာ၊ သက်သေအဖြစ် နီတာရှိတယ်လေ၊ မင်းနဲ့ပတ်သက် တော့ နီတာက အကြီးအကျယ် ကန့်ကွက်ခဲ့တယ်”

အိမ်ဖော်မလေး နီတာက သူ့အပေါ် အမြင်မကြည်လင်ဘဲ ခပ်ကင်းကင်းလေး နေခဲ့သည်။ အဖြစ်အပျက်တွေအားလုံးက မကြည်နိုင်လောက်အောင် ဖြစ်သွားခဲ့ရ၏။ မေမြတ်မဒီအေကိုကိုက မတရားလုပ်ခဲ့တာပါပဲလား။

“မမနဲ့လမ်းခွဲပြီး မကြာခင်မှာပဲ မင်းအစ်ကို ကားအထိ ဒင့်ဖြစ်ပြီး သေဆုံးခဲ့ရတာပဲ ဉာဏ်သာ”

မာယာဆိုတဲ့ မိန်းကလေး သစ္စာမဲ့ခဲ့တာပဲ ဖြစ်နိုင်သည်။ ဒီမိန်းမနှင့်ပတ်သက်၍ ကိုကို ဘာမှမပြောပြခဲ့။ မာမီလည်း သိပုံမရပေ။

“မာယာဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက မင်းအစ်ကိုရဲ့ စည်းစိမ် ဥစ္စာတွေကိုယူပြီး နိုင်ငံခြားထွက်သွားတယ်လေ၊ ပြီးတော့ ဟိုမှာ နှစ်သူနဲ့ လက်ထပ်လိုက်တယ်လို့ ကြားတာပဲ”

“မမ”

“ဟင်”

“အဲဒီကိစ္စတွေ ဘာဖြစ်လို့ ကိုယ့်မာမီကို မပြောပြရတာလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ မရှင်းပြရတာလဲဗျာ”

ဉာဏ်သာ စိတ်မကောင်းကြီးစွာဖြင့် မမလက်တွေကို ဆုပ်ကိုင်ဖျစ်ညှစ်ထားပြီး မေးနေမိသည်။ မျက်ရည်တွေ ပြည့်လျှံနေတဲ့ မျက်ဝန်းတွေကို သူ နာကျင်စွာ ကြည့်မိနေ၏။ မမက ခေါင်းထို ခါယမ်းပစ်လိုက်၍ မျက်ရည်ပေါက်တွေက သူ့မျက်နှာဆီ သွင့်စင်ကျလာသည်။

“မင်းမာမီက သူ့သားသေရတာ မမကြောင့်၊ မမဖောလ်”

ပြန်လို့ဆိုပြီး ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ပြောခဲ့တယ်။ မမ နာကြည်းပြီး လုံးဝမပတ်သက်ဘဲ နေခဲ့တာလေ”

“မမရယ်”

ဉာဏ်သာ စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲစွာဖြင့် မမကိုယ်လေးအား သိမ်းကျုံးပွေ့ဖက်ထားမိလေသည်။ မထင်မှတ်ဘဲ သူသိလိုက်သော အဖြစ်အပျက်တွေက ကြေကွဲဝမ်းနည်းစရာတွေ ဖြစ်နေခဲ့တာ

ထိခိုက်နစ်နာရသူက မမပဲ။ မာမီလည်း မသိဘူး။ ကိုယ့် မတရားတာပါ။ မာယာဆိုတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကြောင့် ကိုယ့် မလုပ်သင့်တာတွေ လုပ်မိသွားတာပဲ ဖြစ်နိုင်သည်။

“မင်းအစ်ကိုကို မမ အရမ်းနာကြည်းပြီး မင်းရောက်တာ တော့ လက်စားချေချင်ခဲ့တယ်။ မင်းကို အရမ်းမုန်းခဲ့တယ်။ မင်းအစ်ကိုကို ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့ချင်တယ်။ မင်းကလည်း မမကို မုန်းတီးစိန်ခေါ်ခဲ့တာပဲမဟုတ်လား ဉာဏ်သာ”

“မမရယ်”

သူ့လက်တွေက မမအား တင်းကျပ်စွာ ပွေ့ဖက်ထားလေသည်။ မမ မျက်နှာလေးအနံ့ မြတ်နိုးစွာ နမ်းရှိုက်မိနေခဲ့၏။

ချက်ဝန်းတွေထဲမှာ မျက်ရည်တွေ ပြည့်လျှံလှမတတ် ရှိနေသည်။ ဉာဏ်သာ နာကျင်စွာ စူးစိုက်ကြည့်မိ၏။ ပြည့်စုံချမ်းသာတဲ့ မမအလေးကို ဉာဏ်သာကိုကိုက ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့တာပါပဲ။

“ကိုယ် စင်နဲ့ လက်မထပ်တော့ဘူး မမ၊ မာမီကို အကျိုးအကြောင်းတွေ ပြောပြမယ်။ မမ ကိုယ်နဲ့လက်ထပ်ဖို့ သဘောတူတယ် မဟုတ်လားဟင်”

“ဉာဏ်သာ”

“ပြောလေ မမ”

“မင်းကို မမ ချစ်သွားမိတယ်။ မင်းကို မမ အစွမ်းပေးချင်ခဲ့ရတယ်။ မင်းကိုအနိုင်ယူဖို့ မမ ဘယ်လိုပဲကြိုးစားပါစေ အောင်မြင်မှု မရခဲ့ဘူးလေ”

“မမရယ်”

ဉာဏ်သာကိုတော့ ဒီဒီ ဘယ်နည်းနဲ့မှ လက်လွှတ်အဆုံးရှုံး မခံနိုင်တော့ပါဘူး။ ဝဋ်ကြွေးပဲလားဟင်။ မမနုလူးသားထဲမှာ မင်း ကိုကိုထက်တောင် ချစ်မိသွားရတယ်။ မင်းက တည်ကြည်ခန့်ညားတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါ။ မမ အနှစ်သက်ဆုံး ယောက်ျား

တစ်ယောက်ရဲ့ အရည်အချင်းတွေက မင်းဆီမှာ ပြည့်နှက်နေတယ် ဉာဏ်သာ။ မမ အရုံးပေးပါတယ်။ ဉာဏ်သာကို မမ ဘယ်နည်းနဲ့မှ လက်မလွှတ်နိုင်တော့တာပါကွယ်။

သူမ ချစ်မြတ်နိုးသော ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ ရင်ခွင်ထိ မလွှတ်တမ်း တိုးဝင်ဖက်တွယ်ထားမိလေသည်။ အသက်အရွယ်ချင်းက တစ်နှစ်လောက်ပဲ ကွာမှာပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဉာဏ်သာကိုတော့ ဒီဒီ ပိုင်ဆိုင်ရမယ်။ ရယူဖို့ပဲ။ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မဆို အရယူမယ်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားလိုက်လေသည်။

“ကိုရယ်”

“မမရယ်”

“မင်းကို မမ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မစွန့်လွှတ်နိုင်တော့ဘူး စင့်ကို ဘယ်လိုမိန်းကလေးမျိုးပဲ ဖြစ်ပါစေ၊ မင်း လက်မထပ်ပါနဲ့ မမကို မင်းအစ်ကိုလို ပစ်မထားခဲ့ပါနဲ့”

“ကိုယ် မမကိုပဲ လက်ထပ်မယ်၊ မမကို စောင့်ရှောက်မယ်၊ မမကလွဲပြီး ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ လက်မထပ်ဘူး၊ ကိုယ့်ကို ယုံပါ မမရယ်၊ ကိုယ် နောင်တတွေရနေတယ်၊ မမကို စိန်လာခေါ်

မိတာ ကိုယ် နောင်တတွေရနေမိတယ်ဗျာ”

သူ နာကျင်ကြေကွဲစွာ ပြောနေမိလေသည်။ အပြစ်ခဲ့သော မိန်းမတစ်ယောက်ကို သူ့ရော မာမီပါ မုန်းတီးနာကြည်းပြီး လက်တွဲ ဖြစ်ချင်နေသည်။ ကိုယ် ညှပ်ဖျင်းတယ်။ စိတ်ဓာတ်တွေ အောက်တန်း ထူးလွန်းခဲ့တယ်။

မမကို ကိုယ်စောင့်ရှောက်မယ်။ ကိုယ် မမနဲ့ပဲ လက်ထပ်မယ်။ ဘယ်လိုအတားအဆီးတွေနဲ့ပဲ ရှိနေပါစေ၊ ကိုယ် လက်ထပ်ချမယ်။

“ကိုယ့်ကိုယ့်ပါ မမရယ်၊ ကိုယ် တောင်းပန်ပါတယ်၊ မမကို စိန်ခေါ်မိလို့လေ၊ မမကို နာကျင်ကြေကွဲစေဖို့ ကိုယ် ခြံစည်ခဲ့မိလို့ပါ”

“ကိုရယ်”

ဉာဏ်သာကို မောင်လို့မခေါ်ချင်ဘူး။ မမရဲ့ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ သပ်တူထပ်မျှ ချစ်မြတ်နိုးနေခဲ့မိလို့ပါ။ ပြီးတော့ မောင်ဆိုတဲ့ အသုံးအနှုန်းကို ဒီဒီ အရမ်းပဲ မုန်းတီးနာကြည်းနေခဲ့မိသည်။

မမကို မြတ်နိုးစွာ နှမ်းမိသည်။

“ကို”

“မမ”

“မင်းလက်ထပ်မယ်ဆိုတော့လေ မမ အရမ်းပဲ တုန့်ထွက်

ကြောက်ရွံ့သွားမိတယ်၊ မင်းပြောစမ်းပါ ဉာဏ်သာ၊ မင်းကို သိပ်ချစ်တာကို ဘယ်လိုသက်သေပြရမလဲဟင်”

“မမကိုပဲ ကိုယ် ဘယ်လောက်အထိ အသည်းနှင့်အား

ချစ်မြတ်နိုးရလဲဆိုတာ သက်သေပြချင်တာပါ၊ မမပြောတာ ဉာဏ်သာ ဘယ်လိုသက်သေပြရမလဲ”

“မမကို လက်ထပ်လေ”

“ဆိုကေ”

“အရာအားလုံးကို မမ ရင်ဆိုင်ပစ်မယ်၊ ဉာဏ်သာ

ဘယ်သူမှ မပိုင်ဆိုင်ရအောင် မမ တားဆီးပစ်မယ်၊ ဘယ်လို ဉာဏ်သာ”

“မမရယ်”

မာစီကို ပြောပြရမယ်။ မမမှာ အပြစ်မရှိတဲ့အကြောင်း လေ။ ကိုကိုက မတရား ဖောက်ပြန်ခဲ့တာပဲ။ သက်သေတွေနဲ့

သည်။ စင်က ပြဿနာမရှိပေ။ နားလည်သိတတ်တဲ့ မိန်းကလေး

။ သူချစ်မြတ်နိုးတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို လက်ထပ်ယူမှာ စင်

သည်ဖြူစွာ လက်ခံပေးနိုင်မှာပါ။

မမကိုလည်း ယုံကြည်စေချင်သည်။ သူ ကြင်နာယုယစွာ

အနမ်းလေးတွေ ပေးမိ၏။ မမဆီက ချိုမြိန်တဲ့ အနမ်းလေးတွေ

ပြန်လာခဲ့သည်။

ကိုယ် ရင်ခုန်တယ်။ ကိုယ်ချစ်တာ မမပဲ။ သေချာပါတယ်

။ စင်ကလည်း ကိုယ်ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို

ချစ်ချယ်တာ ထောက်ခံတယ်။ ဘဝတစ်သက်တာအတွက်

အကောင်းဆုံး ရွေးချယ်မှုလို့ စင် ယူဆထားခဲ့သည်။

“စင်နဲ့လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စ ကိုယ် ဖျက်ပစ်လိုက်မယ်၊ စင်က

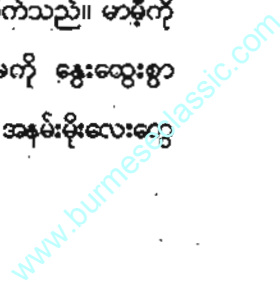
လက်ခံမှာပါလေ၊ ကိုယ်တို့ တရားဝင် စေ့စပ်ရသေးတာမှ မဟုတ်

ဘဲ။ ကိုယ် မမနဲ့လက်ထပ်မယ်”

သူ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ခိုင်မာစွာ ချုပ်ဆိုလိုက်သည်။ မာစီကို

ပြောပြရမယ်။ မမမှာ အပြစ်မှမရှိတာဘဲ။ မမကို နွေးထွေးစွာ

အကဲဖြတ်မိ၏။ ဉာဏ်သာ ရင်ခုန်လှုပ်နှောက်စေရာ အနမ်းမိုးလေးတွေ

တရုတ်ကြမ်း ရွာသွန်းပြီးခဲ့မိနေသည်။ အချိန်ကြာမြင့်စွာဖြင့် လောကကြီးအား မေ့နေခဲ့ကြ၏။ သူ့လက်ကိုင်ဖုန်း မြည်လာ၍ မမနဲ့ ခန္တာတိုယ်ချင်း ခွာလိုက်ရသည်။

“မာမီပဲ”

“ကို”

“ဘာမှမခိုးရိုက်နဲ့နော် မမ၊ ကိုယ် ရှိပါတယ်၊ မမကိုယ် နံရံတံတိုင်းကြီးသဖွယ် ကာရံပေးမှာပါ”

သူ့ဖုန်းကိုဖွင့်ပြီး နားထောင်လိုက်လေသည်။ မာမီအသံကြည်လင်အေးချမ်း ပျော်ရွှင်စွာ တိုးဝင်လာ၏။ မာမီအပျော်တွေဟာ ဉာဏ်သာ ဖျက်ဆီးပစ်ရတော့မှာလား။ သူ နည်းနည်းတော့ တံခွန်သွားရလေသည်။

“သားငယ်”

“မာမီ”

“သား ဘယ်ရောက်နေတာလဲကွယ်၊ စင်နဲ့စေ့စပ်ဖို့ စင်သားအမိကို မာမီပြောလိုက်ပြီလေ၊ စင်ကတော့ နည်းနည်းမယုံသလိုပဲ၊ သားဉာဏ်မှာ ချစ်သူရှိနေတယ်လို့ ထင်နေတယ်လေ၊ အဲဒါ

ဆော်တော်လေး ရှင်းပြလိုက်ရတယ်၊ သားဉာဏ်က ဘယ်တုန်းက ချစ်သူထားခဲ့ဖူးလို့လဲ၊ မာမီ သိတာပေါ့၊ စင့်ကို မာမီ ရဲရဲတင်းတင်း ဝဲ အာမခံလိုက်တယ်”

ဉာဏ်သာ ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်း ခုန်တက်သွားရလေသည်။

နှုတ်ခမ်းတွေဟာဖို့ပင် တွန့်ဆုတ်သွားရ၏။ မာမီရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုတွေကို သူ ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ရမလား။

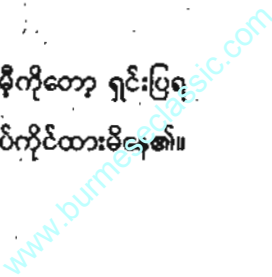
“သား ဉာဏ်သာ ပြန်လာလေ၊ မာမီက စင့်ကိုပြောပြရအယ်၊ သားဉာဏ်ကိုယ်တိုင် ဆုံးဖြတ်လိုက်တာပါလို့”

“သား ပြန်လာခဲ့မယ် မာမီ၊ ပြောစရာတွေလည်း အများကြီးရှိတယ်”

“သားဉာဏ် ဘယ်ရောက်နေလဲကွယ်၊ စင်လေးကိုတော့ သား အလေးအနက်ထားပါကွယ်၊ စင်လေးက မိန်းမကောင်းလေးပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ မာမီ”

သူ ဖုန်းပိတ်ပစ်လိုက်လေသည်။ မာမီကိုတော့ ရှင်းပြရမှာပဲ။ မမ လက်တွေကို သူ တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားမိနေ၏။

မမမျက်ဝန်းတွေက စိုးရိမ်ပူပန်နေသည်။

“ကို”

“ဟင့်အင်း ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး မမ၊ ကိုယ်ပြောပြမှာပါ”

“မာမိက လက်ခံပါ့မလား ကို၊ မမ အရမ်းစိတ်ပူနေတယ်”

“ကိုယ် မမဘက်က ရပ်တည်မှာပါ အားမငယ်ပါနဲ့ဗျာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မမကို ကိုယ်စောင့်ရှောက်မယ်”

မမကို အားပေးနှစ်သိမ့်ပြီး ဉာဏ်သာ ပြန်လာခဲ့လေသည်။ မာမိနှင့် ရင်ဆိုင်ဖို့တော့ ဉာဏ်သာ ပြတ်သားဖို့လိုအပ်နေ၏။ ဉာဏ်သာကတော့ မမကို စောင့်ရှောက်မယ်။ ကိုကို မတရားလုပ်ခဲ့တာပဲ။ မာမိ နားလည်ပေးမှာပါ။ မမကို သနားမိနေသည်။ သူ့ဘဝ တစ်သက်တာအဖော်အဖြစ် သူ ရင်ခုန်ရသော မိန်းမတစ်ယောက်ကိုပဲ ရွေးချယ်ချင်သည်။ မမပဲ ဖြစ်သင့်ပါတယ်။

မမအတွက် တစ်လောကလုံးကို ရင်ဆိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

အခန်း (၁၄)

“စေ့စပ်ပွဲကို အကောင်းဆုံး ဟိုတယ်တစ်ခုနဲ့ မာမိ ချိတ်တော့မလို့ ဉာဏ်သာ၊ စင်ကတော့ ဉာဏ်သာ သဘောပါပဲတဲ့။ သားဉာဏ်က ဘယ်ဟိုတယ် ရွေးမလဲ”

“မာမိ”

“ပြောလေ”

“စင်နဲ့လက်ထပ်ပွဲကို ဖျက်လိုက်ပါတော့ မာမိ”

“ဘာပြောတယ် သားဉာဏ်၊ မင်း ဘာပြောလိုက်တာလဲ၊ စင်နဲ့လက်ထပ်မယ်လို့ မင်းပဲပြောခဲ့တာလေ”

သားငယ်ကို ဒေါ်သော်တာ နားမလည်နိုင်စွာ အငိုက်

တလန့် ကြည့်မိလိုက်လေသည်။ စင်နဲ့လက်ထပ်ဖို့ သားငယ်ကိုယ် တိုင် တောင်းဆိုခဲ့တာပါ။ ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့ စိတ်ပြောင်းသွားရ တာလဲ။

ဒေါ်သော်တာ စိတ်တွေကို ထိန်းချုပ်လိုက်သည်။ သားတွေရဲ့ဆန္ဒကို အမြဲတမ်း နားလည်ဖြည့်စွမ်းပေးခဲ့တဲ့ မိခင်ပဲ။

“ပြောစမ်းပါဦး ဉာဏ်သာ၊ မင်းကိုယ်တိုင် တောင်းဆိုခဲ့ တဲ့ ကိစ္စလေ၊ စင်တို့သားအမိကို မာမိ ပြောဆိုထားပြီးသားနော်”

“မာမိ”

“ပြော”

“ကိုကိုချစ်သူ မေမြတ်မဒီအကြောင်း ကျေးဇူးပြုပြီး နားထောင်ပေးပါလား။”

“ဘာ ဘာပြောတယ် ဉာဏ်သာ၊ ဒီမိန်းမက မင်းနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေရတာလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ ကျက်သရေမရှိတဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက်ရဲ့ နာမည်က ပါလာရတာလဲ”

သူ မာမိကို မမဆီက ယူထားတဲ့စာနှင့် အသံသွင်းစက်ကို ဖွင့်ပြလိုက်လေသည်။ မာမိ အံ့အားသင့်သွား၏။ နားမလည်နိုင်စွာ

သူ့ကိုကြည့်သည်။

“ဒါ ဒါ ဘာသဘောလဲ၊ မင်းကရာ ဒီမိန်းကလေးနဲ့ ဘယ်တုန်းက ပတ်သက်လိုက်ရတာလဲ ဉာဏ်သာ”

မထင်မှတ်ဘဲ သိလိုက်ရတဲ့ အကြောင်းအရာတွေက အံ့သြ တုန်လှုပ်စရာတွေ ဖြစ်နေရလေသည်။ သားကြီး ထက်သာက ဘာတွေလုပ်ခဲ့တာလဲ။ သွားကြီး တစ်ညလုံး နာကြည်းစွာ ပေါက်ကွဲနေတာ မေမြတ်မဒီကြောင့်မှ မဟုတ်တာဘဲ။ မာယာတဲ့။ သားကြီးဆီက လုံးဝ မကြားခဲ့ဘူးလေ။ မေမြတ်မဒီကိုပဲ သစ္စာခဲ့တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်အဖြစ် ပြောပြနေတာ မာယာဆိုတဲ့ မိန်းကလေးကို လက်ထပ်ချင်လို့ပဲ။ သားငယ်ကို ကြည့်မိသည်။ မေမြတ်မဒီနှင့် သားငယ်ရဲ့ ဆက်ဆံမှုကိုလည်း စိုးရိမ်ပူပန်သွားရ၏။ သားကြီး အတွက် သောကမငြိမ်းသေးခင်မှာပင် သားငယ်အတွက် သောက တွေ ထပ်ဆင့်ရောက်လာရတော့မည်။

“သားဉာဏ် ကိုကိုအတွက် လက်စားချေဖို့ မေမြတ်မဒီ ဆီ သွားပတ်သက်ခဲ့တာပါ မာမိ”

“ဟင်”

“မာမိသိရင် ကန့်ကွက်မှာစိုးလို့ သား မတိုင်ပင်ခဲ့တာ ပါ”

“သား ဉာဏ်သာ မင်း မင်းဘာတွေလုပ်တာလဲ၊ မင်း ချစ်မြတ်နိုးပြီး ရင်ခုန်ရတဲ့ မိန်းမက မေမြတ်မဒီလား”

“ဟုတ်ပါတယ် မာမိ”

“ဘာ”

ဒေါ်သော်တာ အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားရလေသည်။ သားကြီးချစ်သူကို သားငယ်ကရင်ခုန်ရသလား။

မိမိ လက်မခံနိုင်ပေ။ မေမြတ်မဒီကို သားငယ် မချစ်ရဘူး။ သဘာဝမှမကျတာပဲ။ ဒေါ်သော်တာ ခြေဖျားလက်ဖျားတွေပင် အေးစက်ချင်လာရသည်။ ရင်ဘဝကို ဖိထားမိ၏။ ဘာတွေလဲ၊ ဘယ်လိုကံကြမ္မာတွေလဲ။ ကျိန်စာတွေများလား။ သားငယ် ဉာဏ်သာကို စိုးရိမ်ပူပန်စွာ ကြည့်မိနေသည်။

“မာမိ အသက်ကြီးပါပြီ၊ သားနှစ်ယောက်ကို လိုလေ သေးမရှိ ကျွေးမွေးပြုစုလာရတာ သောကတွေ ရင်ဝယ်ပိုက်ထားဖို့ လားဟင်”

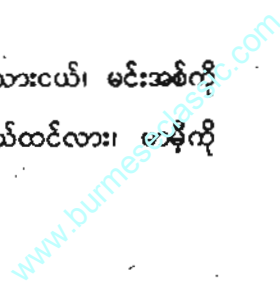
စောစောကတည်းက မာမိ လက်မခံနိုင်ဘူးဆိုတာ ဉာဏ်သာ သိနေသည်။ ရင်ဆိုင်ရမှာပဲ။ သားတွေအပေါ် တာဝန် ကျေလွှန်းတဲ့ မိခင်ကို ဉာဏ်သာ စိတ်သောကတွေ မရောက်စေချင် ခဲ့။ ဒါပေမဲ့ မမကို စောင့်ရှောက်ရမည့်တာဝန်က မာမိဆီမှာလည်း ဖို့နေသည်ဟု သူ ထင်မှတ်ထားမိသည်။

“မမမှာ အပြစ်မရှိဘူး မာမိ၊ ကိုကိုက သစ္စာမဲ့ပြီး မမ အပေါ် ယုတ်မာကောက်ကျစ်ခဲ့တာပဲ”

“တော်စမ်း ဉာဏ်သာ၊ အဲဒီကိစ္စက ပြီးဆုံးသွားပြီပဲ၊ မေမြတ်မဒီမှာ အပြစ်မရှိလို့ မာမိတို့က စောင့်ရှောက်ပေးရမယ်ဆိုရင် ဆောင် မာမိသားငယ်နဲ့တော့ လုံးဝ လက်ထပ်ပေးနိုင်မှာမဟုတ် သူး”

မဖြစ်နိုင်တာပဲ။ သားကြီးချစ်သူက သားငယ်ရဲ့ ဇနီးမယား ဖြစ်သင့်ပါ့မလား။ မေမြတ်မဒီက မိမိတို့မိသားစုအား ထိုးနှက်ချက် တစ်ခုပဲဟု ထင်မှတ်မိလေသည်။

“အဲဒါ ထိုးနှက်ချက်တစ်ခုပဲ သားငယ်၊ မင်းအစ်ကို အတွက် မေမြတ်မဒီက ကျေနပ်သွားမယ်ထင်လား၊ မာမိကို

ထိုးနှက်တာပဲ”

“မဟုတ်ပါဘူး မာမိ၊ မမက ဖြူစင်ပါတယ်၊ မထင်မှတ်ဘဲ သားကိုချစ်သွားတာပါ။ မမ အပြစ်ကင်းစင်လို့ သားလည်း မမကို ချစ်မိသွားရတာပါ”

“တိတ်စမ်း ဉာဏ်သာ၊ မင်းက တော်တော်အသိဉာဏ်ကင်းမဲ့တာပဲ၊ မိုက်မဲတဲ့သား၊ ဒီမိန်းမမျိုးနဲ့မှ စိန်ခေါ်ရသလား မင်း ရုံးပြီပဲ၊ မင်းဘက်က စတင်စိန်ခေါ်ခဲ့လို့ မင်း အရှုံးပဲရင်ဆိုင်ရတော့မယ်လေ”

“မာမိ”

“မင်း စင့်ကိုလက်ထပ်ပါ၊ စင်ကလွဲပြီး မာမိ ဘယ်သူ့ထံမှ ရွေးမအဖြစ် လက်မခံနိုင်ဘူးနော်”

သားကြီးအပေါ် အညှိုးကြီးတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ အတွင်းစိတ်ကို ဘယ်သူသိနိုင်မှာတဲ့လဲ။

“မင်းမှာ ဆင်ခြင်တုံတရား ကင်းမဲ့နေပြီ ဉာဏ်သာ မင်း ပညာတွေ တတ်လာတာ ဘာမှသုံးလို့မရနိုင်ဘူးလား”

“မမကို သားဉာဏ် လက်ထပ်ပါရစေ မာမိ”

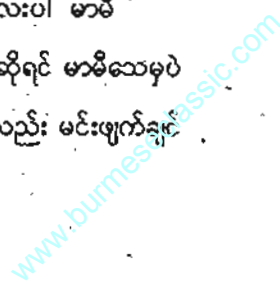
“မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ သားကြီးချစ်သူက မင်းလက်ထပ်တဲ့မိန်းမဖြစ်သင့်လား ဉာဏ်သာ၊ မင်း အစ်မတစ်ယောက်အဖြစ်ပဲ စောင့်ရှောက်ပါ”

ဒေါ်သော်တာ ခပ်ပြတ်ပြတ်ပဲ ပြောလိုက်သည်။ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ မေမြတ်မဒီမှာ အပြစ်မရှိပေမယ့် ဒေါ်သော်တာ ရွေးမအဖြစ်တော့ လုံးဝလက်မခံနိုင်ပေ။

“မေမြတ်မဒီကို မာမိ မမှန်းတော့ဘူးဆိုရင်ပဲ သားငယ် ဆရာနပ်ပါ၊ မာမိ သွားတောင်းပန်ရမလား၊ သားကြီးအတွက် မာမိ နှုတ်ထောက်တောင်းပန်ပေးရမလား၊ သားကြီးရသင့်တဲ့ အမွေတွေ မပေးရမလား၊ ဒါမှမဟုတ် သားကြီးယူခဲ့တဲ့ ငွေကြေးပမာဏကို ပြန်ပေးရမလား”

“မမကို သား ချစ်မိနေပြီ၊ စင် ကလည်း နားလည်မှုပေးတာပါ၊ သား ချစ်မြတ်နိုးတဲ့မိန်းမကို ရွေးချယ်တာ စင် ထောက်ခံပါ သော်၊ စင်က နားလည်သိတတ်တဲ့ မိန်းကလေးပါ မာမိ”

“မေမြတ်မဒီကို မင်းလက်ထပ်မယ်ဆိုရင် မာမိသေမှပဲ လက်ထပ်ပါ သားငယ်၊ စင်နဲ့ လက်ထပ်ပွဲကိုလည်း မင်းဖျက်ချင်”

ဖျက်လိုက်ပါ။ မာမီ မပြောဘူး၊ မင်း ကိုယ်တိုင်သွားပြောပါ”

သားဉာဏ် အနားကနေ ဒေါသော်တာ ထွက်လာခဲ့လေသည်။ ရင်ဝဲမှာ ဆို့နှင့်နေရ၏။ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ သားကြီးဘာတွေ လုပ်ခဲ့လားလဲ။ စောစောကတော့ မေမြတ်မဒီရဲ့ အပြစ်တွေဟုမဲ ထင်ခဲ့ပြီး နာကြည်းနေမိသည်။ နစ်နာသူက မေမြတ်မဒီဖြစ်နေစေမယ့် မိမိ ဘယ်လိုပေးဆပ်နိုင်မလဲ။ တောင်းပန်ရမလား။ ဒူးထောက်ရမလား။ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ။ သားငယ်နှင့်တော့ လက်ထပ်ပေးဖို့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဒေါသော်တာ ရင်ထဲမှာ စီးတောက်မတတ် ဖြစ်နေရသည်။ စင့်ကို ဘယ်လိုပြောရမလဲ။ စင် မာမီနဲ့ရော ဘယ်လိုရင်ဆိုင်မလဲ။ ဒေါသော်တာဆီ စင်ရောထိ လာလေသည်။ ဒေါသော်တာ့ ခြေထောက်တွေ ရပ်တည်နိုင်စွမ်း မရှိအောင် တုန်ရီနေ၏။ စင်က ကိုဉာဏ်သာနဲ့ တွေ့ခဲ့ပြီးပါပြီ ဟု ပြောပြီး အပြုံးလေးနှင့်ပြောသည်။

“အန်တီသော်”

“ဟင်”

“ဉာဏ်သာရွေးချယ်တာ မမှားပါဘူးနော်၊ စင့်ကို မျက်နှာ

ပူနေတာလား။ စင် မာမီကလည်း အားလုံးလက်ခံပါတယ်”

“စင်”

“ရှင်”

“သားငယ်က စင်တို့ဆီတောင်လာပြီး ပြောခဲ့တာလား”

“စင် ဆီ ဖုန်းဆက်တာပါ။ စင် လက်ခံပါတယ်လေ။ ဖြစ်သင့်တာပဲဟာ”

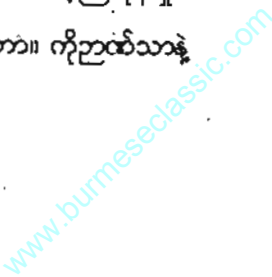
“သား သား ငယ် ချစ်ခင်နှစ်သက်နေတဲ့ မိန်းကလေးက ဘယ်သူလည်းဆိုတာ စင်သိရဲ့လား”

“တွေ့ဘူးပါတယ် အန်တီသော်၊ Coffee ဆိုင်မှာပါ။ အရမ်းချောပြီး အရမ်းကျက်သရေရှိပါတယ်”

“သူ သူက သားကြီးချစ်သူပဲ၊ မေမြတ်မဒီလေ”

“ရှင်”

ကိုထက်သာ သေဆုံးရတာ မေမြတ်မဒီကြောင့်ဟု အန်တီ သော်က ပြောပြခဲ့ဖူးလေသည်။ စင်ပင် အတော်လေး အံ့ဩတုန်လှုပ် သွားရ၏။ မေမြတ်မဒီက ဆွဲဆောင်မှုရှိလိုက်တာ။ ကိုဉာဏ်သာနဲ့ ဘယ်လိုများ ပတ်သက်နေရလဲ။

“ဒီမိန်းမအကြောင်း အန်တီပြောပြမိတာ မှားတာပဲကွယ် ပြီးတော့ သားကြီးဘက်က အမှားဆိုတာ အန်တီအခုမှ သိလိုက်တယ်။ အန်တီသော် ဘာလုပ်ရမလဲ စင်ရယ်”

အန်တီသော် လက်တွေ့ကို စင်ဖျစ်ညှစ်ဆုတ်ကိုင်ထားလေသည်။ ကိုဉာဏ်သာက အန်တီသော်ကြောင့် အားနာမနေစေရန် စင်ဆီက အကူအညီတောင်းခဲ့သည်။ စင် လာပြီး ပျောင်းဖျါပါတဲ့

“အန်တီသော်”

“စင်”

“ဒါတွေက ဖြစ်ပျက်တတ်တာတွေပါပဲလေ။ မာမီလည်း ကိုဉာဏ်သာဆုံးဖြတ်တာ ကောင်းတယ်တဲ့။ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စမှာ လူကြီးတွေ ကြားမဝင်တာ အကောင်းဆုံးပဲတဲ့ မာမီလည်း လာမှာပါ ကိုဉာဏ်သာချစ်မြတ်နိုးတဲ့ မိန်းမနဲ့ပဲ ဘဝတစ်သက်တာ လက်တွဲပါ စေ”

“စင်လေးရယ် သဘောထားပြည့်ဝလိုက်တာ အန်တီသော်ကို နားလည်ပေးလို့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ စင်ကို လက်မထပ်ရရင်တောင် မေမြတ်မဒီကိုတော့ အန်တီချွေးမအဖြစ် လက်မခံနိုင်

ဒါဘူး”

မေမြတ်မဒီ ညည်းငါ့သားငယ်ကို ချစ်ခင်နှစ်သက်တာအာ မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်တယ်။ ငါ့ကို ထိုးနှက်ချင်တာလား။ ငါ့ကို နှိပ်သောက်တွေ ရောက်နေတာ ညည်းမြင်တွေ့ချင်တာလား။ ငါ့ကြောမှာရဲ့ ပြောင်းလဲထိုးနှက်မှုတွေကို ဒေါ်သော်တာတုန်လှုပ်စွာ ခုခံဆိုင်နေရသည်။ ဘဝ ဝဋ်ကြွေးတွေပဲလား။ စင်ကတော့ သူမအား ဘယ်လိုမှ အားမနာဖို့ပဲ ပြောနေ၏။ မေမြတ်မဒီရယ် ငါ့သားကြီးကြောင့် ငါနဲ့ ငါ့သားငယ်ကို လက်တုံ့မပြန်စမ်းပါနဲ့အေ။ ကြောက်ရွံ့စွာ တတွတ်တွတ်ပြောနေမိလေသည်။ စင်သာ အနားမှ အားပေး နှိပ်သိမ်းမှု ရှိမနေလျှင် ဒေါ်သော်တာ ရူးသွပ်သွားမလားပဲ။ အမလေး ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ ရင်ထဲမှာ မီးတောက်နေပြီထင်တယ်။

“အန်တီ သဘောမတူနိုင်ဘူး စင်။ အမလေး မတွေးရဲအာဘူး။ စင် အန်တီအနားမှာ နေပေးစမ်းပါ။ သား ဉာဏ်သာကို စင် နားချပေးစမ်းပါ။ အဲဒါ မဖြစ်သင့်ဘူးလို့ စင် ပြောပေးစမ်းပါ”

စင်က ငယ်ရွယ်သူဖြစ်ပေမယ့် လိမ္မာရေးခြားရှိပြီး စိတ်သဘောထားပြည့်ဝလိုက်တာကွယ်။ အန်တီသော်ချွေးမလေး ဖြစ်

သင့်ပါတယ်။ မေမြတ်မဒီ ညည်း ကျုပ်သားငယ်ကိုချစ်တာ မြစ် နိုင်ပါဘူး။ ကျုပ်တို့သားအမိတွေရဲ့ ဘဝကို ဖျက်ဆီးပစ်ဖို့ ကြံစည် နေတာပဲ။

“အန်တီကို ဒီဒိန်းမ ထိုးနှက်တာပါ။ သားငယ်ကို မြစ် ယောင်းမြို့ဆွယ်တာပါ။ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား စင်”

“မဖြစ်နိုင်ပါဘူး အန်တီသော်ရယ်၊ အချစ်ဆိုတာ ပြောလို့မှ မရတာ၊ ဖူးစာရေစက်ပဲလေ၊ အန်တီအတွေးမလွန်ပါနဲ့၊ စိတ်ချမ်းသာအောင်ပဲနေပါ။ စင် အနားမှာ နေပေးမှာပါ။ အခဲခံစားရသလို စင် ခံစားရမှာပါ။ စင်ကိုတော့ ဇွတ်အတင်ကြည့် လက်ထပ်မပေးပါနဲ့”

စင် ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို အဲဒီလို ပုံစံမျိုးနှင့် လက်မထပ်လို့ပေ။ ကိုညာဏ်သာကို စင်ချစ်နေမိပေမယ့် စင် အထက် အကြပ်တော့ လက်ထပ်ဖို့ မကြိုးစားပါ။ စင်လည်း နာကျင်စေဒနာတွေကို ခံစားနေရတာပါပဲ။ ကိုညာဏ်သာ ရွေးချယ်တာ လက်ခံပေးဖို့ အန်တီသော်တာအား ပျောင်းဖျနေလေသည်။

အခန်း (၁၅)

“မမ”

“ဟင်”

“ကိုယ်တို့လက်ထပ်ကြရအောင်”

“ဘာပြောတယ် ကို”

“လက်ထပ်ကြမယ် မာမိက သဘောတူမှာ မဟုတ်ဘူး၊

အဲဒီ နစ်နာ ဆုံးရှုံးမှုတွေအတွက် လျော်ကြေးပေးမယ်တဲ့၊ ကိုယ်နဲ့

အတိတ်ထပ်ခွင့်တော့ ပြုမှာမဟုတ်ဘူး”

“စင်ကရော”

“နားလည်ပါတယ်၊ စင် ကိုယ်တိုင် မာမိကို ပျောင်းဖျနေ

တယ်၊ ကိုယ်ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ မိန်းမကိုပဲ လက်ထပ်ပေးဖို့လေ”

မဖြစ်နိုင်တာဘဲ ဉာဏ်သာစိတ်တွေက စင့်ကို အထင်ကြီးလေးစားနေသည်ဟု ဒီဒီထင်နေမိလေသည်။ ဉာဏ်သာ ဒီဒီထိုချစ်နေတယ်ဆိုတာရော ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။ ဒီကောင် ဟန်ဆောင်လိမ်ညာနေတာများလား။ ဉာဏ်သာမျက်ဝန်းတွေကို ဒီဒီမသင်စွာ စူးစိုက်ကြည့်မိနေ၏။ ခန့်ညားချောမောပြီး မက်မောစရာတွေပြည့်နက်နေတဲ့ ဉာဏ်သာလို ယောက်ျားတစ်ယောက်ထီဘယ်မိန်းကလေးက အလွယ်တကူ စွန့်လွှတ်မှာလဲ။ ဒီဒီမယုံဘူးစင်က လူပဲ။ ဉာဏ်သာကို မခွဲမက်ဘဲနေမလား။ ဒေါ်သော်ဟာပူဖူးစင်စင်ချွေးမလောင်းကိုပဲ သားနှင့်လက်ထပ်ဖို့ ဇွတ်အတင်းစီစဉ်မှာပါ။

“မမ”

“ဟင်”

“ကိုယ့်ကို မယုံဘူးလား၊ အခုတရားရုံးကို သွားကြမယ်ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်လုံးက အသက်ပြည့်ကြတာပဲ၊ နှစ်ဦးသဘောလက်မှတ်ထိုးကြမယ်”

မမလက်ကို ဉာဏ်သာဆွဲယူလိုက်လေသည်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် မမကိုဉာဏ်သာ စောင့်ရှောက်ရမှာပဲ။ သူဆင်ခြင်တဲ့တရားဆင်းမဲ့စွာဖြင့် မမကိုစိန်ခေါ်မိ၏။ မမဘဝကို ဖျက်စီးပြစ်ဖို့ ကြံစည်ခဲ့သည်။ မမစိတ်နှလုံးတွေမှာကွင်ခဲစားခဲ့ရ၏။ ဉာဏ်သာဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် မမရဲ့ ဆုံးရှုံးခြစ်နာမှုအတွက် ပေးဆပ်ရမယ်။

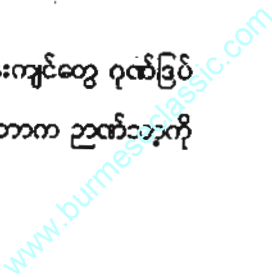
“မမဘာဖြစ်လို့ တွေဝေနေတာလဲ၊ ကိုယ့်ကို မယုံတာအား၊ ကိုယ် အိမ်မပြန်တော့ဘူး၊ မနေပဲ နေတော့မယ်၊ တာဝန်တွေဘာမှ မစဉ်းစားပါနဲ့”

“ကို”

“ပြော”

“ဟုတ်တယ် မမတို့လက်ထပ်မယ်၊ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ခင်ကို မမပိုင်ဆိုင်ရမှ ဖြစ်မယ်၊ မင်းက လူကြီးလူကောင်းဆန်ပြီး အာဝန်ယူရဲတယ်၊ ပြီးတော့ မင်းအရမ်းပဲ ချောမောခန့်ညားလွန်းတယ် ဉာဏ်သာရယ်”

ဒီဒီ ဘာကိုမှ မသိချင်တော့ ပတ်ဝန်းကျင်တွေ ဂုဏ်ဒြပ်ဆွဲ ဘာကိုမှ မစဉ်းစားချင်တော့။ အရေးကြီးတာက ဉာဏ်သာကို

လက်ထပ်ဖို့ပဲ။ ရယူပိုင်ဆိုင်ဖို့ပဲ။ မုန်းတီးနာကြည်းတာတွေ လက်တွေ့
ချေချင်တာတွေ ဘာမှမရှိတော့။ ဉာဏ်သာကို ပိုင်ဆိုင်ရမယ်။
တရားဝင်လက်ထပ်လိုက်မိဖို့ အရေးအကြီးဆုံးပဲ မဟုတ်လား။
ဉာဏ်သာလက်မောင်းကို ဖေးမတွယ်ကိုင်ပြီး တရားရုံးကိုသွား
ခြေလှမ်းပြင်လိုက်စဉ်မှာပင် ဉာဏ်သာလက်ကိုင်ဖုန်းမှ မြည်လာ
သည်။

“ဟဲ့လို”

“ကိုဉာဏ်သာ”

“ဟင် စင်”

“အန်တီသော် မူးလဲလို့ ဆေးခန်းရောက်နေတယ်။ အ
အရေးပေါ်မှာလေ၊ သွေးတိုးနေတာတဲ့။ ကိုဉာဏ်သာဆီ အကြောင်
ကြားတာပါ။ အရေးတော့ မကြီးဘူးထင်ပါတယ်”

“အင်း ကောင်းပြီလေ၊ ကိုယ်လာခဲ့မယ်”

ဉာဏ်သာခြေလှမ်းတွေ တုန်ခန်ရပ်သွားလေသည်။ စင်
လိမ်ညာပြီး မခေါ်ဘူးဆိုတာ သူ့သိနေ၏။ မာမိက စိတ်ဓာတ်
ကျော့သူပဲ။ အလွန်အမင်း စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲသွား၍သာ ဆေးခန်း

ရောက်သွားတာဖြစ်ရမယ်။

“မမ”

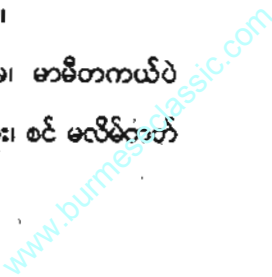
“မင်း မသွားရဘူး ဉာဏ်သာ၊ မင်း အဲဒီလို မမကို
ဆားခဲ့ပြီးမသွားရဘူး၊ မမကို တရားဝင် လက်ထပ်ပြီးရင် မင်း
သွားချင်ရာသွားတော့”

“မာမိဆေးခန်းရောက်နေတယ်တဲ့၊ ကိုယ်သွားတွေ့ပြီး ပြန်
လာမှာပါ”

“မသွားရဘူး ကို၊ ဒီဒီ မယုံဘူး၊ မင်းမမကို ချစ်တယ်ဆို
တာ ဟန်ဆောင်နေတာလား၊ မမကို မင်းစိတ်သောကရောက်အောင်
ဆုတ်နေတာများလား၊ ဉာဏ်သာ”

ဒီဒီမယုံဘူး စင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေး လိမ်ညာခေါ်တာပါ။
ခေါ်သော်တာကလည်း ဟန်ဆောင်တာ။ ရှင့်သားကြီးက ကျွန်မဘဝ
နဲ့ ဇာန်ဆီးပစ်ခဲ့တာပဲ။ အခုမှ ရှင့်သားငယ်ကို ပြန်ပေးဆပ်ရမယ်။
အဲဒါမှ တရားမျှတမှာပေါ့ ဒေါ်သော်တာရယ်။

“ကိုယ် ခဏလေးပြန်လာမှာပါ မမ၊ မာမိတကယ်ပဲ
အကောင်းတာပါ။ စင်က ကိုယ့်ကို မညာပါဘူး၊ စင် မလိမ်ညာ

ဘူး”

“စင်က ရိုးသားဖြူစင်တယ်ပေါ့ ဉာဏ်သာ၊ ဟုတ်လဲ။ ငါက မရိုးသားဘူးပေါ့လေ”

“မမ”

“မရဘူး ဉာဏ်သာ မင်းငါ့ကို ထားခဲ့မှာ၊ မင်း မသွားဘူးနော်၊ မင်း အမေလိမ်ခေါ်တာ”

ဒီဒီရူးသွပ်စွာ ပြောနေမိလေသည်။ ဉာဏ်သာရယ် မေတ္တီ မထားခဲ့ပါနဲ့ ဉာဏ်သာလက်မောင်းတွေကို တင်းကြပ်စွာ ဖက်တွယ် ထားမိသည်။

“ကလေးမဆန်ပါနဲ့ မမရယ်၊ ကိုယ်ပြန်လာမှာပါ၊ ကိုယ် မမကလွဲပြီး ဘယ်သူ့မှ လက်မထပ်ပါဘူး၊ ကိုယ်ယောက်ျားပဲ မမ”

မာမိုဆီတော့ ဉာဏ်သာသွားသင့်သည်။ စင်က မလိမ် တတ်ဘူး။ အခုဖုန်းဆက်တာလည်း သိပ်အရေးမကြီးပါဘူးတဲ့။ မာမိုဆီတော့ ဉာဏ်သာသွားသင့်တယ်။ မမကို ဖယ်ပစ်လိုက်သည်။ ကိုယ် မရက်စက်ပါဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ့်ပါ။

“ကိုယ်သွားရမှာပဲ မမ ပြန်လာမှာပါ၊ ကိုယ်ကတိပေးပါ တယ်”

“မရဘူး၊ မင်းအမေက ညာခေါ်တာပါ၊ မမ လုံးဝမယုံ ဘူး၊ မမတို့တရားရုံးမှာ လက်ထပ်ပြီးမှ မင်းသွားရမယ်”

“ကောင်းပြီလေ၊ မမသဘောပဲ၊ ကိုယ့်ကို ယုံအောင် သက်သေပြမယ်၊ လက်ထပ်ကြရအောင်”

မမကျေနပ်စေရန် တရားရုံးမှာ လက်မှတ်ထိုးဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ် ခိုက်သည်။ မာမိုသိပ်အရေးမကြီးဘူးလို့ စင်ကပြော၏။ မာမိုအနား နှာ စင်ရှိနေတာပဲ။ သူ မာမိုအတွက် စိတ်ပူနေတာတော့ အမှန်ပင်။ မာမိုကြေကွဲဆုံးက မမဖြစ်နေသည်။ ရူးသွပ်သွားတော့မလားပဲ ဉာဏ်သာ လက်တွေ့ကို မလွှတ်ပေ။ ပထမဆုံးအကြိမ် ဉာဏ်သာ နင်တွေ ပူလောင်ရွပ်တွေးနေရ၏။ မမကရူးသွပ်ကြောင်စိစွာဖြင့် ဉာဏ်သာလက်တွေ့ကို ဖက်တွယ်ခံထားသည်။

“အား ဉာဏ်သာ”

“မမ”

“အမလေး မူးလိုက်တာ ဉာဏ်သာ၊ မမကို ထားမသွား”

ပါနဲ့နော်၊ မင်းအိမ်ကို လုံးဝပြန်မသွားရဘူး၊ မမအနားမှာပဲ နေပါ
နော်”

“မမ”

မမခန္ဓာကိုယ်လေးက ဉာဏ်သာရင်ခွင်ထဲ လဲပြိုကျသွား
သည်။

“မမ”

ဉာဏ်သာ စိုးရိမ်တကြီးနှင့် မမကို ပွေယူပြီး ဆေးခန်းထို့
ပို့လိုက်ရလေသည်။ မာမိုဆီ မသွားဖြစ်တော့။ ဉာဏ်သာထို့
ခွင့်လွှတ်ပါ မာမိရယ်။ မမက ကိုကိုကြောင့် အထိခိုက်အနစ်နာဆုံး
မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေလို့ပါ။ မမအရမ်းအားနည်းနေသည်။
အားဆေးသွင်းရ၏။ မာမိုဆီကလည်း ဖုန်းမလာပေ။ ဉာဏ်သာထို့
မာမိစိတ်နာနေပြီလား။ စင်ရဲနားလည်မှုပေးတဲ့အတွက် ကိုယ်ကျေးဇူး
တင်ပါတယ်။ မမကို အထီးမကျန်စေချင်လို့ပါ။

မမလွန်လူးလာလေသည်။

“မမ”

မျက်တောင်ကော့ကော့လေးတွေက ဖျတ်ခနဲ ဖွင့်လာပြီ-

စိုးရိမ်တကြီးနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်သည်။ ဉာဏ်သာကိုမြင်မှ
မေနှုတ်ခမ်းလေးပေါ် ပြုံးယောင်သန်းသွားတော့၏။ ဉာဏ်သာ
မျက်နှာက မမ မျက်နှာလေးပေါ် အုပ်မိုးသွားလေသည်။

“သတိရပြီလား မမ”

“ကို”

“ကိုယ်ရှိပါတယ်”

“မမ အားနည်းသွားတာထင်တယ်၊ မမသတိရလာတော့
ဇိုယ့်အနားမှာ ရှိနေလို့ တော်သေးတာပါ”

မမလက်ကလေးကို ဉာဏ်သာတင်းကြပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထား
နိုင်လေသည်။ မမသာ ကိုကိုချစ်သူဖြစ်မနေလျှင် မာမိက ဉာဏ်သာ
ရွေးချယ်မှုကို ကန့်ကွက်မှာ မဟုတ်ပေ။ အေးစက်နေသော မမလက်
လေးကို နွေးထွေးသွားစေရန် ဉာဏ်သာဆုပ်နယ်ပေးနေမိသည်။
မမ မျက်ဝန်းလေးတွေက ပြုံးယောင်သမ်းနေ၏။ ဉာဏ်သာမျက်နှာ
က မမနှုတ်ခမ်းလေးဆီ အုပ်မိုးသွားလေသည်။

“ဉာဏ်သာရယ်”

၅၄ ၅၄ ၅၄

အခန်း (၁၆)

“သားမိုက် မိခင်တစ်ယောက်လုံး ဒီလောက် ဝေဒနာတွေ ခံစားနေရတာတောင် မလာဘူး။ ရက်စက်လိုက်တာကွယ်”

စင်လေး အနားမှာရှိနေလို့ပဲ။ သားမိုက် ရက်စက်တယ်။ မေမြတ်မဒီ ညည်း မြူဆွယ်ထားတာမဟုတ်လား။ ကျုပ်ကို ထိုးနှင် တိုက်ခိုက်တာပဲ။ အံ့တွေကို တင်းကျပ်စွာ ဖိကပ်ထားလိုက်မိရင် မင်းကို သားအဖြစ်ကနေ စွန့်လွှတ်မယ်။ ငါ့ဘဝမှာ ဒီလိုသားချို မလိုဘူး ဉာဏ်သာ၊ ငါ မင်းကို မတွေ့ချင်တော့ဘူး။

“အန်တီသော်”

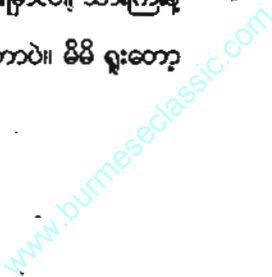
“စင်”

“ဒါမျိုးက ဖြစ်တတ်ပါတယ်လေ၊ ဟိုမှာလည်း ဉာဏ်သာ တစ်စုံတစ်ခုများ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရလို့ပဲလား”

“စင်လေးရယ် ဘာဖြစ်လို့များ ဒီလောက်အထိ စိတ် အော့အန်ထား ပြည့်ဝနေရတာလဲ၊ လူငယ်သလောက် အရမ်းဖြူစင် ငွန်းပါတယ်”

“အန်တီသော် အရမ်းကြေကွဲမနေပါနဲ့နော်၊ ကိုဉာဏ်သာ ချီ ခွင့်လွှတ်ပေးလိုက်ပါ၊ စိတ်တွေ အေးချမ်းသွားပါလိမ့်မယ်”

ဒေါ်သော်တာ ဘယ်လိုမှဖြေလို့မရပေ။ မိမိ အဆင့်အတန်း မြင့်တက်မဟုတ်ပေမယ့် သားကြီးချစ်သူကိုတော့ သားငယ်နှင့် အတိတ်မထပ်စေလိုပေ။ မေမြတ်မဒီမှာ အချစ်ဆိုတာ ရှိမှာမဟုတ်ပါ ဟု။ နာကြည်းချက်တွေနဲ့ပဲ သားငယ်ကို အရယူလိုက်တာပါ။ စင်လေးကို ဘာဖြစ်လို့များ ငြင်းပယ်ရတာလဲ။ တကယ့်ကို ဖြူစင် ငွန်းတဲ့ မိန်းကလေး။ ငါ ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး။ သဘောလည်း မကောင်းဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ ငါ့သားငယ်က ပေးဆပ်ရမှာလဲ။ သားကြီးနဲ့ မေမြတ်မဒီ သူတို့သဘောဆန္ဒအရ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ရတာပဲ။ မိမိ ရူးတော့ မယ်။

“စင်”

“ရှင်”

“အန်တီသော် ဘယ်လိုမှ ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး။ သတင်းထဲမှာ သားအဖြစ်စွန့်လွှတ်ကြောင်း သွားထည့်ပေးစမ်းပါ။ အန်တီသော်ကို စိတ်ချမ်းသာစေချင်တာမဟုတ်လား။”

“ဒီကိစ္စတွေကို နောက်မှစဉ်းစားပါလား အန်တီသော် စင် တောင်းပန်ပါတယ်နော်။ အခု ဒီစွပ်ပြုတ်လေး သောက်လိုက်ပါဦး။”

“မသောက်ဘူး”

“အန်တီသော် မသောက်ရင် စင် ပြန်မှာနော်။ ကိုညဏ်သာအကြောင်း မပြောနဲ့တော့။ စင်ကိုပဲ သမီးအဖြစ်မွေးစားတာ ဘယ်လိုလဲ”

ကိုညဏ်သာရယ် ဒီလောက်အထိတော့ မိခင်တစ်ယောက်အပေါ် မရက်စက်သင့်ပါဘူး။ ကိုယ်လက်ထပ်ချင်တဲ့ မိခင်တစ်ယောက်ကို လက်ထပ်ပိုင်ခွင့် မဆုံးရှုံးသေးပါဘူး။ အချိန်တစ်လောက်ပဲ စောင့်ပေးရမှာပါ။ စင်ဘက်ကလည်း ချစ်သူရှိနေတာ

ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို လက်ထပ်ဖို့ ကြိုးစားမှာမှမဟုတ်တာတဲ့။ စင်မာမီကလည်း လက်မခံပေ။

“မာမီသမီးလေး စင်ကို မာမီလို မခံစားစေရဘူး။ မောင်ညဏ်သာနဲ့ လက်မထပ်နဲ့တော့ သမီး၊ သော်တော့ကို မာမီပြောပါ့မယ်ကွယ်”

ဒက်ဒီရဲ့ အချစ်ကင်းမဲ့သော ဥပေက္ခာတွေကို မာမီဘဝတစ်လျှောက်လုံး ခံစားနေခဲ့ရလေသည်။ ဘယ်လိုနည်းနှင့်မှ အစားထိုး ဖြေဖျောက်လို့မရတဲ့ နာကျင်မှုဝေဒနာတွေ ခံစားခဲ့ရ၏။ မာမီဘက်က ဒက်ဒီကို ချစ်နေခဲ့သည်။ စင်ကရော မာမီလိုပဲလား။

ကိုညဏ်သာအပေါ် စင် ချစ်နေမိပါပြီ။ ဘုရားရေ စင်အဲဒီလို မဖြစ်ချင်ပါဘူး။ မာမီရဲ့ နာကျင်မှုတွေ စင် အသိဆုံးပါပဲ။ တို့ညဏ်သာကို စင် ချစ်မိနေလေသည်။ မာမီ တားဆီးသတိပေးနေသည့်ကြားမှ စင်နှလုံးသားတွေထဲသို့ ကိုညဏ်သာ ဝင်ရောက်ထွမ်းမိုးနေပြီပဲ။ ကိုညဏ်သာမာမီအနားမှာ သူမ နေရောညပါလိုအပ်တာထက်ပိုပြီး ပြုစုပေးနေမိတာ အန်တီသော်တာရဲ့ အတော်ဆုံး အလိုအပ်ဆုံး ချွေးမပဲလို့ သက်သေထူပြနေတာမျိုးပဲလား။

“သားကြီးရဲ့ချစ်သူကိုမှ သားငယ်က ချစ်မြတ်နိုးနေတယ် တဲ့လား၊ အန်တီသော် လက်မခံနိုင်ဘူး၊ သားထက် အသက်ကြီးအဖို့ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့လည်း သားငယ်ကို လက်မထပ်စေချင်ဘူး စင် အန်တီသော် မမှားပါဘူးနော်”

အန်တီသော် မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ မျက်ရည်တွေပြည့်နေ သည်။ ယူကျုံးမရဖြစ်နေရ၏။ စင် ဘယ်လိုဝေဖန်ပေးရမှာလဲ။ အန်တီသော်ကို ချောမော၍ စွပ်ပြုတ်တိုက်သည်။

“စင်”

“ရှင်”

“အန်တီအနားကနေ ထွက်ခွာမသွားပါနဲ့နော်၊ အန်တီ ဆောက်တည်ရာမရတော့လို့ပါ၊ အန်တီသော် စိတ်တွေ အရမ်း ချောက်ချားနေတယ်၊ ဖြေသိခုံလို့မရအောင်ဘဲကွယ်”

“အန်တီသော် ကိုဉာဏ်သာအကြောင်း မတွေးပါနဲ့ မေ့ပစ်လိုက်ပါ၊ လောကကြီးက ဒီလိုပဲ ဖြစ်ပျက်နေတာပဲလေလား”

“စင်ရယ်”

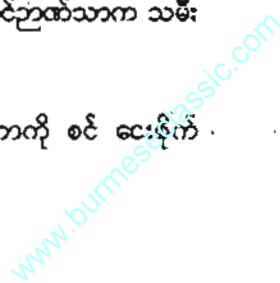
မာမိတ စင့်ကို လိုအပ်တာထက်ပိုပြီး သော်တာကို ပြုစု ပေးနေတာ မောင်ဉာဏ်သာကိုများ သမီး ချစ်နေမိပြီလားတဲ့။ စင် မဖြေနိုင်ခဲ့။ မာမိနဲ့ကိုယ်ချင်းစာပြီး စင် အနားမှာအားပေးဖို့ပါလို့ ပြောတော့ မောင်ဉာဏ်သာကိုတော့ သမီး မချစ်နဲ့တဲ့။ ယောက်ျား တွေက ကိုယ့်အနားမှာနေပြီး သူတို့အချစ်ဦးတွေကို တမ်းတနေတဲ့ ဝေဒနာ မာမိခံစားနေရတာ သမီးအမြင်ပဲနော်တဲ့။

“မာမိသမီး ပူးပူးစင်စင်လေး၊ မှည့်လေးတစ်စက်လောက် တောင် အစွန်းအထင်းမရှိခဲ့တဲ့ နှလုံးသားနုလေးကို ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ အပျိုစင်လေး၊ သမီးလေးအပေါ် နှစ်နှစ်ကာကာ ချစ်မြတ်နိုးမယ့် ယောက်ျားတွေ အများကြီးရှိနေမှာပါကွယ်”

စင့်ကို မာမိက ယုံကြည်ခဲ့သည်။ လွတ်လပ်ခွင့်ပေးထား သည်။ လိုအပ်တာကိုပဲ ဆုံးမသွန်သင်ခဲ့၏။

“သော်တာအနားမှာ သမီး မနေသင့်တော့ဘူး၊ သမီးလေး အနားတွေ နာကျင်ထိခိုက်ရလိမ့်မယ်၊ မောင်ဉာဏ်သာက သမီး ထက်ဒီလို လူစားမျိုးပဲဖြစ်လိမ့်မယ်”

ခဏလေးမှိန်းနေတဲ့ အန်တီသော်တာကို စင် ငေးလိုက်

ကြည့်နေမိလေသည်။ ကိုညာဏ်သာဟာ ဒက်ဒီလို လူစားရုံနဲ့
ပဲလား။ စင် ဘာဖြစ်နေရတာလဲ။ မချစ်သင့်တဲ့ ယောက်ျား
တစ်ယောက်ကိုမှ ချစ်မိနေသည်။

အန်တီသော်တကဲ့အနားမှ ခဏထွက်လာချိန်မှာ
ကိုညာဏ်သာဆီမှ ဖုန်းလာ၏။ သူမ ဂင်ခန့်သွားရကာ အတော်
စိတ်ကိုထိန်းချုပ်ပစ်လိုက်ရလေသည်။

“စင်”

“ဟင် ညာဏ်သာ”

“မာမိရော”

“အိပ်နေတယ်”

“စင် အနားမှာရှိနေပေးတာလား”

“အင်း”

“ကျေးဇူးပါပဲ စင်”

“ဖြစ်နိုင်ရင်တော့ ကိုညာဏ်သာ ခဏလေး ပြန်လာ
လား။ စင် ကြားထဲကနေ မေတ္တာရပ်ခံချင်တာက အချိန်
နည်းနည်း စောင့်ပြီး မမေမြတ်မဒီနဲ့ လက်ထပ်ပါလား”

ကိုညာဏ်သာဘက်မှ တဒဂံ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွား
သည်။ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာပဲ စင် သိလိုက်၏။ ရင်ထဲမှာ
ကြေကွဲဆွေးမြည့်သွားရသည်။ ကိုညာဏ်သာနဲ့ မေမြတ်မဒီတို့
ထက်ထပ်လိုက်ပြီလား။ စင် မကြားချင်သလို မသိချင်သလို
ဖြစ်သွားရသည်။

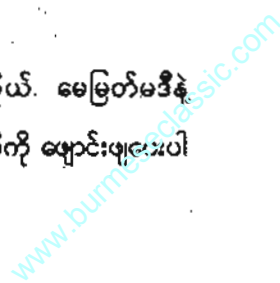
“ကိုယ် လာလို့မဖြစ်ဘူး၊ မမ ဆေးခန်းမှာ အရမ်းအား
ပျင်းလို့လေ ဆေးတွေသွင်းထားရတယ်။ စင်ပဲ မာမိအနားမှာ ခဏ
သာယာနေပေးပါ။ ကိုယ် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ဒက်ဒီထက်တောင် အချစ်ဦးကို ချစ်မြတ်နိုးနေတာပါ
ပဲ။ ဒက်ဒီကမှ မိခင်နေမကောင်းဖြစ်သွားလို့ မိခင်ဆန္ဒတွေအတိုင်း
အနီကို လက်ထပ်သေးသည်။ ရှင် အရမ်းလွန်တာပဲ။ မေမြတ်မဒီက
နှုတ်အတွက် အရေးအကြီးဆုံးပဲကိုး။

“စင်”

“ဟင်”

“ကိုယ့်ကို နားလည်ပေးပါ။ ကိုယ် မေမြတ်မဒီနဲ့
ထက်ထပ်ရမယ်။ လက်ထပ်ဖို့ စီစဉ်ပြီးပြီ။ မာမိကို ဖျောင်းဖျောင်းပါ

စင် နော်”

“စင်း”

“ကျေးဇူးပဲ စင်”

“ဟုတ်ကဲ့ စင် ကူညီပါ့မယ်၊ အတတ်နိုင်ဆုံးပေါ့နော်”

ဖုန်းပိတ်လိုက်ပြီး ဆိုဖာဆက်တီတစ်လုံးပေါ်မှာ စင်ကိုယ်

လေး ယိုင်ခွဲလဲကျသွားလေသည်။ စင်မျက်ဝန်းတွေထဲမှ မျက်ရည်
တွေ ပြည့်လျှံလိမ့်ဆင်းကျလာတော့၏။ စင် ဘာဖြစ်လို့များ ကြေကွဲ
နေရတာလဲဟင်။ ကိုယ့်ကိုမချစ်တဲ့ ယောက်ျားအပေါ် စင် ဘာဖြစ်
လို့ ချစ်မိသွားရတာလဲ။ စင်ရဲ့ နနယ်ဖြူစင်နေတဲ့ နှလုံးသားထဲကို
ရှင် ဘာဖြစ်လို့များ ဝင်ရောက်လာရတာလဲ။

“စင်”

“ဟင် အန်တီသော်”

“စင်လေး ငိုနေတာလား၊ ဘာဖြစ်လို့လဲကွယ်”

မထင်မှတ်ဘဲ အန်တီသော်တာ ရောက်လာသည်။ စင်
ဟန်မဆောင်နိုင်စွာ တသိမ့်သိမ့် ရှိုက်ငိုမိနေ၏။ အန်တီသော်တာထံ
စင်ကို ပွေ့ဖက်ထားသည်။

“စင် ဘာဖြစ်လို့ငိုရတာလဲ၊ ဉာဏ်သာကြောင့်လား၊
ဘာကြောင့်လဲကွယ်”

“စင် အရမ်းဝမ်းနည်းသွားလို့ပါ အန်တီသော်၊ မာမီလည်း
အဝတစ်လျှောက်လုံး ကြေကွဲဝမ်းနည်း ပူဆွေးခဲ့ရတာ တွေးမိသွား
ဦးပါ”

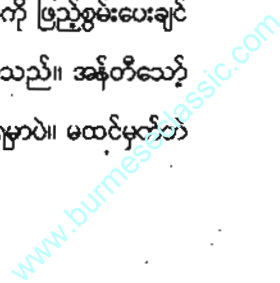
“စင်လေးရယ်”

“အန်တီသော်”

“ပြောလေ”

“ကိုဉာဏ်သာ လက်ထပ်ချင်တဲ့ မိန်းကလေးကိုပဲ
အက်ထပ်ခွင့်ပြုလိုက်ပါ၊ အကောင်းဆုံး ရွေးချယ်မှုပါ အန်တီသော်၊
စင် ပြန်ပါရစေတော့၊ အန်တီသော်အနားမှာ ရှိနေသင့်တာက
မမြတ်မဒီပါပဲလေ”

ကိုဉာဏ်သာကို စင် ကူညီချင်တယ်။ ကိုဉာဏ်သာ
ချစ်ခင်နေစေချင်တယ်။ ကိုဉာဏ်သာ ဆန္ဒတွေကို ဖြည့်စွမ်းပေးချင်
တာပါ။ စင် မျက်ရည်တွေကို သုတ်ပစ်လိုက်မိသည်။ အန်တီသော်
အနားမှာ ကိုဉာဏ်သာရဲ့ အမိန့်အရ စင် နေပေးရမှာပဲ။ မထင်မှတ်ဘဲ

ကိုညာဏ်သာသနာတွေက စင်ဆန္ဒတွေ ဖြစ်နေပြီပဲ။

မာမီရယ် အချစ်ဆိုတာ မထင်မှတ်ဘဲ စင်နှလုံးသားတွေထဲ တိုးဝင်လာရတာပါ။ ကိုညာဏ်သာကို စင် ချစ်သွားမိပြီ။ မာမီလို စင် ဘယ်တော့မှ မခံစားစေရဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ ပြုလုပ်ပျက်စီး သွားရပါပြီ။ စင် နာကျင်စွာ တွေးနေမိလေသည်။

အခန်း (၁၇)

“ကိုယ်ပြန်ပါရစေ၊ ခဏလေးပါပဲ၊ မမကို ကိုယ်ပစ်မထား ခဲ့ပါဘူးကွာ၊ လက်ထပ်မယ်၊ ကိုယ်ယောက်ျားပါမမရယ်”

“ကို မသွားရဘူး၊ မင်းမာမီက ဟိုဟာမလေးနဲ့ ဒွတ် အတင်း လက်ထပ်ပေးလိုက်မှာ”

“ကိုယ်မသွားလို့ မဖြစ်ဘူးမမ၊ မာမီနေမကောင်းဘူး ခင်ရှိနေလို့ပေါ့၊ ကိုယ်က မာမီရဲ့တစ်ဦးတည်းသောသားလေ ကိုယ် ပြန်လာမှာပါ”

“စင် ဟုတ်လား၊ စင်က မာမီအနားမှာလား”

“အင်း”

“အလကားဟာမလေး၊ မင်းမာမီအနားမှာ သူကဘာဖြစ်

လို့ နေနေရတာလဲ၊ သူက ချွေးမအဖြစ်မျှော်လင့်နေတာလား”

“စင်က အဲဒီလိုမိန်းကလေးမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ မမ ကိုယ့်ကို ကူညီနေတာပါ။ မာမီအနားမှာ ကိုယ်မှမနေနိုင်တာပဲ”

“လက်မခံဘူး”

“မမ”

“ဉာဏ်သာ”

ဒီဒီဘယ်လိုမှ သူမအနားကနေ ဉာဏ်သာကို ထွက်သွား ခွင့် မပြုနိုင်ပေ။ မယုံဘူး ဉာဏ်သာကရော သူမကိုချစ်ခင်မြတ်နိုး တယ်ဆိုတာရော ဖြစ်နိုင်ပါဦးမလား။ ငါ့ရဲ့နလုံးသားတွေ နာကျင် ကြေမ့သွားအောင် မင်းကြိုးစားနေတာလား ဉာဏ်သာ။ ဒီဒီမထနိုင် သေး။ အင်အားတွေ ဆုတ်နေသလိုပင်။ အိမ်မှာပြန်ရောက်နေစေ မယ့် ဒီဒီ အနားယူနေရဆဲဖြစ်သည်။

“ကိုယ်သွားရမယ် မမ၊ စင်နဲ့ ကိုဟာဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ ကိုယ့်လိုချစ်သူရှိနေတဲ့ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ကို စင်က ဘယ်တော့မှလက်မထပ်ပါဘူး”

“မင်းက စင့်ကို တော်တော်အထင်ကြီးတာပါပဲလား

ဉာဏ်သာ”

“ခက်တာပဲ မမရာ”

“ဒီမှာ မမနေမကောင်းဘူးလေ၊ အနားမှာ ဘယ်သူမှ နေဘူး မမရဲ့၊ ကုမ္ပဏီကိုမင်းဦးစီးရမယ်၊ မနက်ဖြန်ဆို မမတို့ ထက်ထပ်မယ်၊ မင်္ဂလာပွဲတောင် ကျင်းပဖို့ မမအတွင်းရေးမှူး နေ့စီကို စီစဉ်ခိုင်းထားပြီးပြီ”

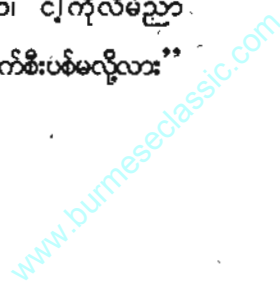
“အင်းပါ မမအစီအစဉ်တွေအားလုံးကို ကိုယ်လက်ခံပါ သယ်၊ အခုခဏလေး မာမီနဲ့သွားတွေ့မှာပါ။ ကိုယ်အကျိုးအကြောင်း အလုံး ပြောပြမယ်”

“မသွားရဘူး”

“ကိုယ်မသွားလို့ မဖြစ်ဘူးမမ၊ ကိုယ်သွားရမယ်၊ မာမီရဲ့ နှစ်ဦးတည်းသောသားပါ။ ကိုယ်လက်ထပ်မယ့်အကြောင်းတော့ ပြောပြသင့်တယ်ထင်တယ်”

“မင်း လူလိမ်လူညာပဲ ဉာဏ်သာ၊ ငါ့ကိုလိမ်ညာ ညွှန်ပြားမလို့ပဲ၊ ငါ့နလုံးသားတွေကို မင်းချေမှုဖျက်စီးပစ်မလို့လား”

“မမ”

“မင်း ငါ့အနားကနေ တစ်ဖဝါးမှ မခွာနဲ့နော်၊ မင်းထွက် သွားရင် ငါတစ်ခုခု လုပ်ပစ်လိုက်မှာနော်”

ဉာဏ်သာ စိတ်ပျက်စွာဖြင့် မမကိုကြည့်မိနေလေသည်။ မမကရော ဉာဏ်သားကိုရော မာမိကိုပါ စိတ်သောကတွေ ရောက် အောင် တမင်များ ဖန်တီးနေတာများလား။

“ဉာဏ်သာ”

“ကိုယ်သွားတော့မယ်၊ နီတာရှိတာပဲ မမအတွက်လို အပ်ရင် နန်စိုကိုလည်း ကိုယ်ခေါ်ထားပေးမယ်”

မမကို ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ဉာဏ်သာထွက်လာခဲ့လေ သည်။ မမကို သူလက်ထပ်မှာပါ။ မာမိကိုတော့ အသိပေးသင့်၏။ ဉာဏ်သာ မာမိနဲ့ ခွဲခွာရမှာပါ။ မမကိုတော့ မာမိဘယ်နည်းနဲ့မှ ချွေးမအဖြစ် လက်ခံမှာမဟုတ်ပေ။ ဉာဏ်သာအိမ်ရောက်တော့ စင်ကိုတွေ့ရသည်။ မာမိကဉာဏ်သာကို တင်းမာခက်ထန်စွာ ရင်ဆိုင်လေသည်။

“မင်းဘာလာလုပ်တာလဲ ဉာဏ်သာ၊ ငါ့မှာသားဆိုတာ မရှိတော့ဘူး၊ မင်းနောက်ထပ်ဘာအကြောင်းနဲ့မှ လာပြီးမပတ်သက်

ပါနဲ့၊ မင်းထွက်သွားတော့”

“မာမိ”

“ဉာဏ်သာ ငါမင်းတို့ညီအစ်ကိုကို ဘယ်လိုကျွေးမွေး စောင့်ရှောက်ခဲ့ရလဲ၊ မင်းအသိဆုံးပဲနော်၊ ငါတားဆီးနေတာက မင်း လက်ထပ်မယ့်မိန်းကလေးကို မတူမတန်လို့မဟုတ်ဘူး၊ မင်းအစ်ကိုရဲ့ ချစ်သူဖြစ်နေလို့ပဲ”

“မမက ကိုကိုကြောင့် နစ်နာခဲ့ရတာပါ၊ ငွေကြေးတွေ ဆုံးရှုံးခဲ့ရတာပဲ၊ သားပေးဆပ်ချင်တာပါ၊ စောင့်ရှောက်ချင်တာပါ”

“ငါ လက်မခံဘူး သူ့နစ်နာကြေးအတွက် ငွေကြေးပဲပြန် ပေး ဆပ်နိုင်မယ်ဉာဏ်သာ၊ မင်း အနစ်နာခံစရာ မလိုဘူး”

“မမကို သားကိုယ်တိုင်လည်း ချစ်နေလို့ပါ”

“ဘာ”

“သားမမကို ချစ်မိနေတယ်၊ အရမ်းရိုးသားဖြူစင်တဲ့ မိန်းမလို့ ထင်တယ်”

“တိတ်စမ်း၊ ငါ မကြားချင်ဘူး၊ သူ့ဟာသူ ဘယ် လောက်ပဲ ရိုးသားပါစေ၊ ငါ ချွေးမအဖြစ် မတော်နိုင်ဘူး၊ အသိ

အမှတ်လည်း မပြုနိုင်ဘူး၊ အမလေး”

“အန်တီသော်”

“မာမိ”

“ငါ ငါဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ မင်းထွက်သွားတော့၊ သွားစမ်း”

“မာမိ”

“မင်းငါ့သားမဟုတ်ဘူး၊ ထွက်သွား”

ဉာဏ်သာ အပြင်သို့ထွက်လာခဲ့လေသည်။ နောက်
စင်လိုက်လာ၏။ သူလသာဆောင်မှာ ထိုင်မိသည်။

“ကိုဉာဏ်သာ”

“စင်”

“မိဘဆိုတာ ဒီလိုပါပဲ ကိုဉာဏ်သာ၊ တကယ်လို့ ငါ
ဉာဏ်သာတို့မှာ မြေးဦးလေးရလာရင်ပေါ့၊ အားလုံးအိုတော့သွားမှာပဲ
ကိုဉာဏ်သာ စိတ်မညစ်ပါနဲ့၊ လောကကြီးက ဒီလိုပဲ ဖြစ်တတ်
တတ်ပါတယ်”

“စင်”

“ဟင်”

“မင်းဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ပြည့်ဝနေရတာလဲ၊ ကိုယ့်ကို
အားပေးနေရတာလဲ”

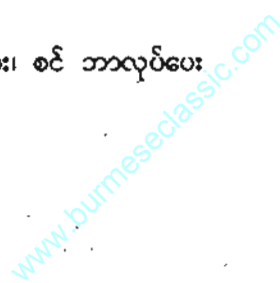
“ကိုဉာဏ်သာက ဘယ်လိုအခြေအနေမျိုးမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊
မမကို လက်ထပ်မှာပဲ မဟုတ်လား”

“အင်း”

“စင် အားပေးရတာလေ၊ ပြဿနာတွေ အားလုံးအေးချမ်း
သွားတာမျိုးပဲ စင်လိုလားပါတယ်”

စင်ရယ် မင်းက တခြားမိန်းမတွေနဲ့ မတူတာဘဲ ကိုယ်က
မကော်ပေးဆပ်ချင်နေတယ်။ မမရင်ထဲက နာကျည်းမှုတွေကို ကိုယ်
ချောက်ဖျက်ပေးချင်နေတယ်။ စင်ကိုတော့ အားနာပါတယ် စင်ရယ်။
မင်းကို ရွေးချယ်ခြင်းက ကိုယ့်ဘဝတစ်သက်တာလုံး အေးချမ်း
ချော့ရွှင်ရမယ်ဆိုတာ ကိုယ်သိပါတယ်။ မာမိက စိတ်မာသည်။
ဘယ်လိုမှ ပျောင်းဖျဉ်ရမှာ မဟုတ်။ မမကို ဘယ်လိုနည်းနှင့်မှ
ထက်ခံမှာ မဟုတ်ပေ။

“ကိုဉာဏ်သာ တစ်ခုခုစားပါလား၊ စင် ဘာလုပ်ပေး
ခဲ့လဲ၊ မနက်စာ စားမလား”

“ကိုယ်ပြန်မယ်စင်”

“ဟင်”

“မာမိကို ခဏလောက် ကြည့်ပေးထားပါစင်၊ မမလည်း
နေမကောင်းဘူးလေ၊ ကိုယ်ပြန်ရမယ်”

ဉာဏ်သာပြန်မှဖြစ်မယ်။ မာမိနေကောင်းတာပဲ။ မမ
ပြဿနာရှာမှာ ကြောက်နေရသည်။ မမကို ဉာဏ်သာ နားလည်
ပေးနိုင်ပါတယ်။ ကိုကိုကြောင့် ထိခိုက်နစ်နာမှုတွေ များပြားခဲ့တာပဲ
ကိုယ် ပေးဆပ်ရမယ် မမကို ချစ်တယ်။ ကိုယ့်နှလုံးသားထဲမှာ
မမပဲရှိနေတယ်။ ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ် စင်။ သူ ထလိုက်သင်
မာမိက သူ့ကို နာကြည်းနေ၏။ စင်လိုမိန်းကလေးကို ကိုယ်
ချယ်ရမှာပဲ။

“စင်”

“ဟင်”

“ကိုယ်သွားမယ်”

“အင်း”

“ကျေးဇူးပဲ”

“ကိုဉာဏ်သာ တကယ်ပဲ မမကိုလက်ထပ်တော့မှာလား

ဟင်”

“ဟုတ်တယ် စင်၊ ကိုယ်တို့ မနက်ဖြန် တရားရုံးမှာ
လက်ထပ်ဖို့ စီစဉ်ထားတယ်”

“ဟုတ်လား”

စင် ကြောင်ငေးစွာ ရပ်နေမိလေသည်။ ကိုဉာဏ်သာပြန်
ထွက်သွားဖို့ ပြင်လိုက်စဉ် မမဆီမှ ဖုန်းလာ၏။ စင်နှင့်ပြောချင်
သည်ဆို၍ စင် ဖုန်းကို ကိုင်လိုက်လေသည်။

“ဖြူစင်ချိုလား”

“ဟုတ်ပါတယ် မမ”

“ဉာဏ်သာရော”

“ရှိပါတယ်၊ မမနဲ့ စကားပြောလိုက်နော်”

“စင် နင်ဒီမှာ ဘာလာလုပ်နေတာလဲ၊ ငါက ဉာဏ်သာနဲ့
လက်ထပ်တော့မယ်လေ၊ နင်မျှော်လင့်မနေနဲ့တော့”

“မမ”

“ဉာဏ်သာမာမိကို နင်ကပ်နေတာမဟုတ်လား”

“မမ စင် အဲဒီလို မိန်းကလေးမဟုတ်ပါဘူးနော်၊ အခြေအနေအရ အန်တီသော်အနား ကပ်နေရတာပါ”

စင် စိတ်ပျက်နေမိလေသည်။ ကိုညဏ်သာကြောင့်လည်း အန်တီသော်အပေါ် ပိုပြီးသံယောဇဉ် တွယ်နေမိတာတော့ အမှန်ပင်။ မမ ဘာဖြစ်နေတာလဲ ကိုညဏ်သာကို ရနေပြီပဲ။

“ကိုညဏ်သာ မမဆီလာပါပြီ၊ သူ လက်ထပ်မှာက မမပါပဲ၊ ယုံပါ”

“ဖြူစင်ချို့”

“ရှင်”

“နင် နောက်ဆုတ်ပေးပါ၊ နင် မနေဝင့်ယှက်နဲ့နော်”

“စိတ်ကို ထိန်းပါမမ၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီး တစ်ခုလုပ်နေတဲ့ မမရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထောက်ထားပါဦးနော်”

“နင်နဲ့ မဆိုင်ဘူး၊ ငါညဏ်သာကို အဆုံးရှုံးမခံနိုင်ဖို့ပါ”

“ကိုညဏ်သာက မမကို လက်ထပ်မှာပါ၊ ယုံလိုက်ဖို့ မမရယ်”

စင် ဖုန်းပိတ်ပစ်လိုက်လေသည်။ သူမ နှလုံးသားတွေထဲမှာ နာကျင်စွဲနှင့်သွားရ၏။ စင် အဲဒီလို ယောက်ျားမျိုးကို လက်မထပ်ချင်ပါဘူး။ စင် ဘာဖြစ်နေရတာလဲ။ ဆိုဖာဆက်တီပေါ်မှာ နုံးချိုစွာ ထိုင်ချပစ်လိုက်လေသည်။

အခန်း (၁၈)

“မမဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ၊ စင့်မှာ အပြစ်မရှိပါဘူးဘုရား၊ မာမိ တစ်ယောက်တည်းဖြစ်နေလို့ စောင့်ရှောက်ပေးနေတာပါ”

“မရဘူး၊ စင်နေတာ မရိုးသားဘူး၊ မမက မိန်းကလေးချင်းပဲ ဉာဏ်သာ”

“မမ စိတ်ကိုထိန်းချုပ်စမ်းပါဗျား၊ လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခု ဦးတောင်နေပြီး မာန်မာနတွေ ကြီးမားတဲ့မေမြတ်မဒီ ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ”

“မင်းကြောင့်လေ ဉာဏ်သာ၊ မင်းက ငါ့ကို ဖမ်းစားတယ်၊ ငါဘယ်ယောက်ျားကိုမှ အဲဒီလောက် မချစ်ခဲ့ဘူး”

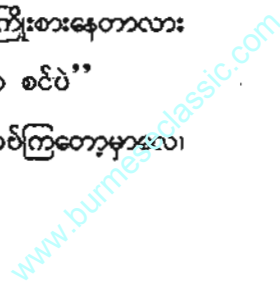
ဉာဏ်သာကို သူမရှုံးနေပြီပဲ။ လက်လွတ်လိုက်ရမှာပင်။ သူမဘယ်လိုမှ လက်မခံနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသည်။ အရှက်သိက္ခာတွေပင် နင်းမဲ့နေ၏။ သူမ နှလုံးသားတွေ နာကျင်ကြေကွဲနေရသည်။ ဉာဏ်သာကို ချစ်ခင်မြတ်နိုးတဲ့ အကြည့်တွေနှင့် ကြည့်နေမိလေသည်။

“ဉာဏ်သာရယ်”

ဉာဏ်သာရင်ခွင်ထဲ တိုးဝင်ဖက်တွယ်ထားလိုက်လေသည်။ ဉာဏ်သာဘက်မှ တုံ့ပြန်မှုက အေးစက်နေသည်ဟု ထင်နေ၏။ ဉာဏ်သာ မလွဲမရှောင်သာလို့ ဆက်ခံနေတာမျိုးလား။ ဒါမှ အတုတိန်ခေါ်မှုအတွက် အနိုင်ယူဖို့ အောင်ပွဲခံဖို့ ပြင်ဆင်နေတာပဲ။ ငါ မယုံဘူး။ မင်းရွေးချယ်ရမှာက စင်ပဲ။ ဒီလောက်ဖူးစင်ပြီး ဖြစ်ကင်းမဲ့အောင် လှပချောမွတ်နေတဲ့ ကောင်မလေးပဲ မင်းရွေးချယ်မှာက စင်ပဲ။

“မင်း ... မင်း ငါ့ကို အနိုင်ယူဖို့ ကြိုးစားနေတာလား၊ ဉာဏ်သာ၊ ပြောစမ်း .. မင်း ရွေးချယ်မှာက စင်ပဲ”

“မမနဲ့ ကိုယ် မနက်ဖြန်ပဲ လက်ထပ်ကြတော့မှာပေါ့”

မမ စီစဉ်ထားပြီးပြီပဲ”

“မင်းငါ့ကို မချစ်ဘူး မဟုတ်လား၊ မချစ်ဘဲနဲ့ လက်ထပ် မှာလား”

“ခက်တာပဲဗျာ၊ မမဘာတွေ ဖြစ်နေတာလဲ၊ ဉာဏ်သာ က မမကို ချစ်လို့လက်ထပ်မှာပါ၊ မမကို ဉာဏ်သာချစ်တယ်”

ဉာဏ်သာလက်တွေက ပြေလျော့ချင်နေသည်။ မမထံ သူချစ်နေမိ၏။ အဲဒါတော့ အမှန်ပဲ ဒါပေမယ့် မမရဲ့ မျက်ဝန်းတွေက ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် မာထန်ပြီး မယုံသင်္ကာဖြစ်နေ လေသည်။ ဉာဏ်သာရော ဘာဖြစ်လို့ စိတ်ပျက်နေမိရတာလဲ။ သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်တွေအတွက် နောင်တတွေရနေမိသလိုပင်။ တကယ် တော့ သူ့ရဲ့ကလေးဆန်မှုပဲ မမလည်း သူ့ဟာသူ နေတာပဲ။ ဉာဏ်သာ ဒီကိစ္စအတွက် ပေးဆပ်ဖို့ ကြိုးစားနေပေမယ့် မမအပြုအမူ တွေအတွက် ဉာဏ်သာ စိတ်ပျက်မိနေလေသည်။

“ဉာဏ်သာ”

“ဟင်”

“မင်း စင်နဲ့လုံးဝ မပတ်သက်နဲ့နော်၊ မမပြောထားပြီ”

ဒီကောင်မလေးရှိတဲ့ နေရာကိုလည်း မသွားနဲ့”

“စင့်ကို မတိုက်ခိုက်ပါနဲ့၊ ကိုယ်တို့အတွက် စင်က အကူ အညီပေးနေတာပါ”

“မကြားချင်ဘူး၊ မင်းကို ပြောထားပြီးပြီနော်၊ စင်နဲ့ မပတ် သက်နဲ့ ဒီဟာမလေးက မင်းကို ကြိုက်ချင်ကြိုက်နေမှာ”

“စင်က အဲဒီလို မိန်းကလေးမျိုး မဟုတ်ပါဘူး၊ စင်က ရိုးသားပါတယ်”

“ဉာဏ်သာ”

ဉာဏ်သာက စင့်ဘက်မှ လိုက်နေသည်ဟု ထင်မိလေ သည်။ နည်းနည်းမှ မကျေနပ်၊ ဉာဏ်သာကို သူမဘယ်လိုနည်းနှင့်မှ လက်လွှတ်အဆုံးရှုံး မခံနိုင်ဘူး။

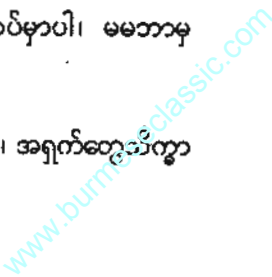
“ဉာဏ်သာ မင်းဒီနေရာကနေ ဘယ်မှ မသွားနဲ့တော့၊

ခင်း မမအနားမှာပဲ နေရမယ်”

“နေမှာပါ၊ ဉာဏ်သာတို့ လက်ထပ်မှာပါ၊ မမဘာမှ

မပူပါနဲ့၊ အနားယူပါ”

ဒီဒီဘာတွေဖြစ်နေမှန်းပင် မသိတော့။ အရှက်တွေ့သိက္ခာ

တွေ ဘယ်ရောက်ကုန်ပြီလဲ။ ဉာဏ်သံ့ကို ရူးသွပ်စွာ ချစ်သွားမိ
သည်။ ဒီဒီရူးသွပ်နေပြီလား ထက်သာသော်ကို ချစ်ခဲ့မိနေပြီလား။
ထက်သာသော်ကို ချစ်ခဲ့မိပေမယ့် စူးနစ်ပြင်းပြတဲ့ လှိုက်မောဖွယ်
ခံစားမှုတွေ မရှိခဲ့။ ဒီဒီဘယ်လိုမှ ထိန်းချုပ်လို့ မရအောင် ပေါက်ကွဲ
ချင်နေသည်။ ယောက်ျားမလောင်းကြီးကိုလည်း မကျေနပ်မိ။ ဒီဒီခန္ဓာ
ကိုယ်လေး နုံးခွေနေသည်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ဉာဏ်သာနဲ့ လက်ထပ်ပါ
မယ်ဆိုမှ မင်္ဂလာပွဲအတွက် ဒီဒီစီစဉ်ရင်း မောပန်းနေမိသလိုပင်။

“နီတာ”

“ရှင် မမဒီ”

“နန်စို ဆီဖုန်းဆက်စမ်း”

“ဟုတ်ကဲ့”

“မမကုမ္ပဏီကို လာခဲ့မယ်လို့”

“ဖြစ်ပါ့မလား မမ”

“ဉာဏ်သာနဲ့ သွားမှာပါ၊ ဉာဏ်သာရော ဘယ်သွား

လဲ”

“သူအိပ်ခန်းထဲမှာပါ မမ”

“ဟုတ်ရဲ့လား နီတာ၊ ဉာဏ်သာ သူ့အိမ်များပြန်သွားတာ
လား”

“မမဒီ”

“ဟင်”

“ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ဘာဖြစ်လို့များ ဒီလောက်
အထိ စွဲလမ်းနေရတာလဲ မမရယ်၊ အရင်ကလည်း မမပဲ ထိခိုက်
နှစ်နာခဲ့ရတာ မဟုတ်လားဟင်”

“နီတာ”

“ရှင် မမ”

“မမ ဘာဖြစ်နေလည်း မသိဘူး၊ ဉာဏ်သာကို ဘယ်သူ

မချစ်ဘူးတဲ့ အချစ်တွေနဲ့ ချစ်မိတော့”

“မမရယ်”

သူမကတော့ မင်္ဂလာကိစ္စအတွက် ကိုယ်တိုင်သွားစီစဉ်ဖို့ပဲ

စိတ်အားသန်နေသည်။

“မမှာ အားမရှိသေးဘူးလေ၊ မနက်ဖြန်အထိ စောင့်လိုက်

မိလား၊ မမကို ကြည့်ရတာ အရမ်းအားနည်းနေသလိုပဲ”

“ရပါတယ်၊ မမသွားမယ်၊ မင်္ဂလာပွဲကို မမစီစဉ်မယ်၊ မနက်ဖြန် တရားဝင် လက်မှတ်ထိုးပြီးရင် မင်္ဂလာပွဲကို ကျင်းပဖို့ နန်စိုကို စီစဉ်ခိုင်းရမယ်”

“မမစိတ်လျှော့ပါ၊ ကျန်းမာရေးက အရမ်းအရေးကြီး တယ်လေ၊ မမအရမ်းအားနည်းနေတယ်”

“ဉာဏ်သာဘယ်မှာလဲ၊ အိပ်ခန်းထဲမှာလား၊ သူက အနားကနေ ဘာဖြစ်လို့ ပျောက်သွားရတာလဲ”

“မမဒီ”

“နီတာ ညည်းဖုန်းသွားဆက်လေ၊ ငါခိုင်းတာပဲ လုပ်စဉ် ပါ”

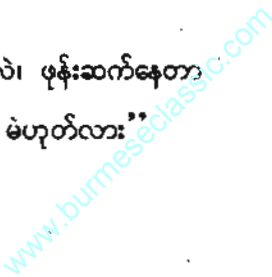
ဉာဏ်သာက သူ့အလစ်တွင် အပြင်ထွက်သွားသည်။ ဒီကောင် ဒီဒိုကို မချစ်ချင်လို့လား။ ဉာဏ်သာအေးစက်နေသလိုပဲ ဟုတ်တယ်။ စောစောက သူ့လက်တွေ ပြေလျှော့နေတယ်။ ဉာဏ်သာဘယ်ထွက်သွားတာလဲ။ တကယ်ဆို ဒီဒိုအနားမှာပဲ နေမယ်။ နင်ဘယ်သွားနေတာလဲ ဉာဏ်သာ။ စင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက မြူဆွယ်ဖြားယောင်မှုတွေနဲ့ နင့်ကို အချို့သတ်နေမှာပေါ့။

သဘောကောင်းချင်ယောင်ဆောင်နေတာပဲ။ မယုံဘူး။ ငါလူတွေကို မယုံဘူး။ အထူးသဖြင့် အချစ်ကိုပဲ။ မင်းက ထက်သာရဲ့ ညီပဲ။ ငါ့ကိုလည်း မုန်းတီးနေတာပါ။ ဒီဒိုနဲ့ပြီလား။ ဉာဏ်သာဘက်က ဒီဒိုကို စိတ်ထိခိုက်နာကျင်စေဖို့ ကြိုးစားနေတာ များလား ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အရေးအကြီးဆုံးက ဉာဏ်သာကို လက်လွတ် ဆုံးရှုံးမှု မခံရဖို့ပဲ။ စင် ညည်းက မာယာများနေတာပါ။ ကျုပ်သိတယ်။ မိန်းကလေးချင်းပဲဟာ။

“ဉာဏ်သာ နန်စိုဆေးတိုက်ဖို့ ဝင်လာတော့ နင်အလစ်ပြန် ထွက်သွားတာပဲ၊ ဘယ်ရောက်နေလဲ ဉာဏ်သာ”

သူမ သိလိုက်လေသည်။ ခေါင်းထဲမှာ မိုက်ခနဲဖြစ်သွားရ ၏။ သူမစိတ်ကို ထိန်းလိုက်သည်။ ဉာဏ်သာဘယ်ရောက်သွားလဲ နီတာ။ ဝင်လာတော့ ဉာဏ်သာထွက်သွားလေသည်။ ဒီဒို ဒယ်မီး အပိုင်နှင့် အပြင်ထွက်လာခဲ့၏။ လသာဆောင်မှာ ရပ်ပြီး ဉာဏ်သာ ဖုန်းဆက်နေလေသည်။

“ဉာဏ်သာ မင်းဘာလုပ်နေတာလဲ၊ ဖုန်းဆက်နေတာ လား၊ ပြောစမ်း၊ ဘယ်သူဆီလဲ၊ စင့်ဆီပဲ မဲဟုတ်လား”

“စင်က ဖုန်းဆက်တာပါ”

“ဘာ”

“မာမီ နေကောင်းသွားပါပြီတဲ့၊ ကိုညာဏ်သာ နောက်ဆံ့ မတင်းပဲ လုပ်စရာရှိတာ လုပ်ပါနော်”

“ဘာ သူကများ မင်းအပေါ်သဘောကောင်းချင်ယောင် ဆောင်နေတာပါ၊ မြူရွယ်ဖြားယောင်းနေတာပါ”

“မမ နေမကောင်းသေးဘူး မဟုတ်လား၊ အခန်းထဲမှာပဲ အနားယူနေပါဗျာ”

ဒယ်မီးဒယ်ပိုင်ဖြစ်နေတဲ့ မမကို ဖေးမထားရင်း စိတ်ပျက်စွာ ပြောလိုက်မိလေသည်။ မမကများ တမင်ညာဏ်သွားကို စိတ်သော ကတွေ ရောက်အောင်လုပ်နေတာများလား။ စင်က ဖြူစင်ပါတယ်။ ဒါကို သူအသိဆုံးပဲ။ မမကို ကြည့်ရတာ။ ကြောက်စရာကောင်း နေသည်။ စွဲမက်စရာကောင်းသော မမရဲ့ ကျက်သရေရှိလွန်းသော အလှတွေ ပျောက်ကွယ်နေသလိုပင်။

“မမ နေမကောင်းဘူးထင်တယ်၊ အားတွေလည်း နည်းနေ သလိုပဲ၊ မမအနားယူလိုက်ပါ”

“မမအပြင်သွားမယ် ဉာဏ်သာ၊ ကုမ္ပဏီကို သွားချင် တာ”

“ဘာလုပ်ဖို့လဲ မမရာ၊ ကိုယ်သွားမယ်လေ”

“မမလိုက်မယ် မင်္ဂလာပွဲအတွက် စီစဉ်စရာရှိတာတွေ စီစဉ်ဖို့လေ”

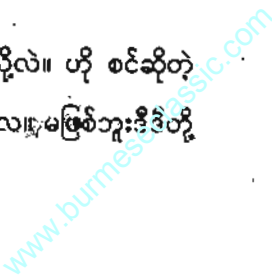
“ကိုယ်တို့တရားဝင် လက်ထပ်လိုက်ရင် ပြီးတာပဲ၊ မမနေ ကောင်းဘူးလေ၊ ဧည့်ခံပွဲလုပ်မလို့လား”

“လုပ်ရမယ်၊ မမဘဝမှာ ဒါကပထမဆုံး မင်္ဂလာပွဲပါ၊ တို့ယုံကိုလည်း မမက အရမ်းချစ်တော့ မင်္ဂလာပွဲ အကြီးအကျယ်ကို ဆွဲဆောင်ပရမှာ”

“ကိုယ့်မာမီ လာနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး မမ၊ မာမီက ကိုယ့်ကို ဆောင် အတွေ့မခံတော့ဘူး၊ သားအဖြစ်ကနေ စွန့်လွှတ်မယ်ထင် တယ်”

“ဘာ”

လုံးဝ မကျေနပ်ဘူး၊ ကျွန်မဘာမို့လို့လဲ။ ဟို စင်ဆိုတဲ့ ဆောင်မလေးကိုတော့ ချွေးမတော်မယ်ပေါ့လေ။ မဖြစ်ဘူးဒီဒီတို့

မင်္ဂလာပွဲကို ကိုယ့်မာမိအသိအမှတ်ပြုမှ ဖြစ်မယ်။ မဆီမဆိုင် စင်စီ တဲ့ ဟာမလေး ဒေါ်သော်တော့အနား ရောက်နေတာ အမိပွားထံ မရှိလိုက်တာ။

“မမ”

“ဟင်”

“သွားရအောင်”

“မမ အနားမယူချင်သေးဘူး၊ ကုမ္ပဏီကိုပဲသွားမယ်”

“ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဆိုလည်း မမသွားချင်တဲ့နေရာသွား

ကြမယ်”

ဉာဏ်သာကတော့ အရာအားလုံး မမသဘောဆန္ဒတွေ အတိုင်းပဲ ဖြစ်စေချင်မိလေသည်။ ဘဝမှာကိုကိုကြောင့် ထိခိုက်နစ်နာ ခဲ့ရ၍ဉာဏ်သာ ဖြည့်စွမ်းပေးချင်နေခဲ့၏။ မာမိဘာပဲပြောပြော ဘယ်လိုပဲကန့်ကွက်ပါစေ။ သူ လက်ထပ်ဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်ထားမိလေ သည်။

အခန်း (၁၉)

“စင်”

“ရှင်”

“သမီးပြန်တော့လေ၊ အန်တီသော်ကို ထားခဲ့ပါ။ ဘယ်လို ဖြစ်ဖြစ် အန်တီသော် ရင်ဆိုင်နိုင်ပါတယ်၊ တစ်ယောက်တည်းနေ သွင်းက ရှိနေပါပြီကွယ်”

စင် နာကျင်စွာဖြင့် အန်တီသော်ကို ကြည့်နေမိလေသည်။ ဉာဏ်သာသော်က လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တဲ့ အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်နေတာပဲဟု ထင်မိ၏။ ကိုယ်ချစ်မြတ်နိုးတဲ့မိန်းမတစ်ယောက်ကို ထလက်တဲ့ဖော်အဖြစ် ရွေးချယ်တာအမှန်ကန်ဆုံးပဲဟု ထင်မိလာ

အဆီလေသည်။ အန်တီသော့ကို စင် ဖျောင်းဖျနေမိ၏။ တစ်သက်လုံး ဆွေမျိုးတွေအဖြစ် ပတ်သက်ဆက်ဆံကြရမှာမဟုတ်လား

“အန်တီသော်”

“ဟင်”

“မမကို ချွေးမအဖြစ် လက်ခံလိုက်ပါ”

“ဘာ”

“အန်တီသော် အလုပ်သင့်ဆုံး အလုပ်ပါပဲ။ အားစိတ်ချမ်းသာဖို့အတွက်ပဲလေ”

“လက်မခံနိုင်ဘူး စင်၊ လုံးဝပဲ”

ဒေါ်သော်တာ လုံးဝလက်မခံနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေလေသည်။ မေမြတ်မဒီ မင်းကို ငါ မယုံဘူး။ မင်းက ငါ့သားကြီးအတွက် ငါတို့ သားအိမ်ကို လက်စားချေဖို့ ကြိုးစားနေတာပဲ။ ငါ့သားဘဝဆုံးပြီ။ ခန့်ညားပြီး ပညာတတ် သားငယ်၊ တန်ဖိုးအကြီးစား သားငယ်၊ သင်းက ဖျက်ဆီးပစ်တော့မယ်။

“ငါ့သားငယ်ဘဝကို သင်း ဖျက်ဆီးမှာ၊ ဒါကြောင့် ငွေကြေး ပြန်ဆပ်တာကို လက်မခံတာဘဲ”

“အဲဒီလိုဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်မှာပါ အန်တီသော်၊ ကိုညဏ်သာက မိန်းမတွေကို စွဲဆောင်နိုင်ပါတယ်”

“စင်”

“ရှင်”

“သားငယ်ကို သမီးလေး ချစ်နေလား”

“ဟင်”

စင် ဘယ်လိုဖြေရမလဲ။ ဟုတ်တယ် အချစ်ဆိုတာ တစ်မျိုးပဲလေ။ စင်တောင်ချစ်သူရှိနေတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို မချစ်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာပဲ။ ကိုညဏ်သာက မိန်းမတစ်ယောက်ကို စွဲမက်စေတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါပဲလေ။ စင်နှုတ်ခမ်းလေးတွေ တတင်းတင်းစေ့ နေသည်။

“အန်တီသော်က စင်လေးကိုပဲ ချွေးမတော်ချင်နေတာပါ”

“စင်ကတော့ ကိုညဏ်သာကို ချစ်နေမိတာတောင် တိုညဏ်သာနဲ့ အတင်းအကြပ်လက်ထပ်ပေးမယ်ဆိုရင်တောင် စင် ငြင်းမှာပါ”

စဉ်စာမိက စဉ်ကို ဒီလိုအနေအထားမျိုး လက်မခံလိုတော့
သမီးက ဖြူစင်တဲ့ မိန်းကလေးပဲ။ အချစ်ကို အခုမှ
ခံစားရမှာက သမီးလေးနော်၊ မာမိဘယ်လို ခံစားရတယ်ဆိုတာ
သမီးလေး စင် အသိဆုံးပါပဲလေ။

မာမိစကားတွေက သူမကို ဆုံးမတားဆီးနေသလိုပင်။
အန်တီသော့အနားကနေ စင်သွားတော့မယ်။ ကိုညဏ်သာတို့မိသား
စုနဲ့ အကင်းရှင်းဆုံးနေတော့မည်။

“စင် ပြန်တော့မယ်နော် အန်တီသော် နေကောင်းအောင်
နေပါ။ အရေးအကြောင်းရှိရင်တော့ စင်လာခဲ့ပါမယ်။”

စင် ငိုချင်နေလေသည်။ အန်တီသော့ရှေ့မှာ ရပ်တည်နိုင်
စွမ်းပင် မရှိတော့ပေ။ မနက်ဖြန် ကိုညဏ်သာသော့နဲ့ မမတို့
လက်ထပ်ကြတော့မယ်။ စင် လက်လွတ်ဆုံးရှုံးဖို့ပဲ ရှိနေသည်။

“စင်”

“ရှင်”

“သားဘယ်လို အခြေအနေမျိုးမဆို စင်လေးလက်ထပ်နိုင်
လားကွယ်”

“ဟင့်အင်း”

“စင်”

“စင်ဘဝတစ်လျှောက် စိတ်သောကတွေ ခံစားနေရတော့
မှာပါ။ စင်ကတော့ ကိုညဏ်သာ ပျော်ရွှင်ချမ်းသာမှုတွေကိုပဲ
လိုလားပါတယ်”

စင် ပြန်လာခဲ့လေသည်။ မာမိက ဆီးကြိုနေ၏။ စင်လက်
လေးကို မာမိက ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ စင် ခြေလှမ်းတွေက
လေးလံနေ၏။ အခန်းထဲအထိ မာမိက တွဲယူဖေးမပို့ပေးသည်။

“စင်”

“မာမိ”

“မာမိသမီးလေးကို အဲဒီလိုပုံစံမျိုးဘယ်တော့မှ မမြင်ချင်ခဲ့
ဘူး။ သမီးလေးကို အချစ်အတွက် မခံစားစေချင်တာပါ။ မောင်
ညဏ်သာကိုလည်း ချစ်မိမှာ မာမိအရမ်းပဲစိုးရိမ်မိတယ်”

“မာမိ”

“သမီးလေး”

“ကိုညဏ်သာသော့ကို စင်ချစ်မိနေပြီ”

“ဘုရားရေ”

စင်္စုရက်ဝန်းတွေထဲမှာ မျက်ရည်တွေ ပြည့်လာရသည်။
ကြော့ခွာ မာမိုရင်ခွင်ထဲ ပြေးဝင်ဖက်တွယ်ထားမိ၏။

ကိုညာဏ်သာသော့ကို စင်ချစ်မိလေသည်။ စင်ရဲ့ ဖြူစင်တဲ့
နှလုံးသားလေးထဲမှာ ရှင်ဘာဖြစ်လို့ ဝင်လာရတာလဲ။ စင် ငိုချင်နေ
သည်။

“မောင်ညာဏ်သာသော့ကို သမီး မေ့ပစ်လိုက်တယ်။
ဘယ်တော့မှ လက်မထပ်ရဘူး၊ မာမိသဘောမတူဘူးစင်”

“အဲဒီလို မလုပ်ပါနဲ့မာမိ၊ မမနဲ့ လက်မထပ်ဖြစ်ခဲ့ရင်
စင်လေ ကိုညာဏ်သာသော့ကို သမီးပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်”

“စင်”

“မာမိ”

“တော်စမ်း၊ သူက မေမြတ်မဒီဆိုတဲ့ မိန်းကလေးထီ
ချစ်နေတာလေ၊ သမီးကို ချစ်နေတာမှမဟုတ်တာ”

“သူ့ဘက်က သမီးကိုမချစ်ရင်လည်း နေပါစေ၊ သူ့ကို
ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်”

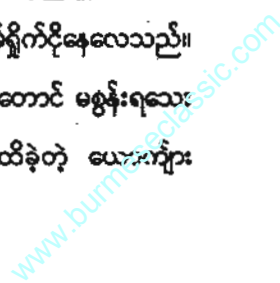
“တိတ်စမ်း”

သမီးစင် ဖြစ်ပျက်နေတာတွေကို မကြည့်ရက်တော့ပေ။
မိမိငယ်စဉ်က အဖြစ်အပျက်တွေနဲ့ ဘာဖြစ်လို့များလာတုနေရတာ
ထဲ၊ သမီးကို ဘယ်တော့မှ ကြော့ခွာဝမ်းနည်းမှုတွေ မခံစားစေရ
ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး ဆုံးမသွန်သင် ထိန်းကျောင်းခဲ့တာပဲ။

“သော်တော့သားမှာ ချစ်သူတွေဘာတွေ ရှိရင်တော့ သမီး
လေးနဲ့ အတင်းအကြပ် လက်ထပ်မပေးနိုင်ဘူးနော်၊ မင်းသား ချစ်ခင်
နှစ်သက်တဲ့ မိန်းကလေးကိုပဲ လက်ထပ်ပါရစေ”

“ကိုယ့်သားက ပညာရေးကလွဲပြီး ဘာကိုမှ စိတ်မဝင်စား
ခဲ့ဘူး၊ ချစ်သူ မိန်းကလေးလည်း မရှိပါဘူး ကိုယ်အာမခံပါတယ်”

အခြေအနေတွေက ဘယ်လိုဖြစ်ခဲ့ကြရတာလဲ။ သမီးလေး
နဲ့ ကံကြမ္မာပဲလား။ သော်တာ မင်းလိမ့်ညာခဲ့တာလား။ မင်းဘယ်
တော့မှ မဟုတ်မှန်တာ မပြောခဲ့လို့ ကိုယ်ယုံကြည်ခဲ့တာပါ။
ကြည့်စမ်းသမီးလေး ခံစားနေရပြီ။ တသိမ့်သိမ့်ရှိက်ငိုနေလေသည်။
မိမိမှားတာပါ။ သမီးလေးက မှည့်တစ်ပေါက်တောင် မစွန်းရသေး
တဲ့ မိန်းကလေးပါ။ ပထမဆုံး စတင်တွေ့ထိခဲ့တဲ့ ယောက်ျား

တစ်ယောက်ကို ချစ်မိသွားမှာပဲ။ မိမိ မစဉ်းစားခဲ့တာပါ။

“စင်လည်း ဘဝတစ်လျှောက်လုံး မာမိနဲ့ ထပ်တူထပ်မျှ ကြေကွဲခဲ့ရတာပါပဲကွယ်။ ဒက်ဒီက မာမိမွေးတဲ့သမီးကို ချစ်ခဲ့လို့ လား”

ဟင့်အင်း စင်လောလောဆယ် ဘာမှမတွေးချင်ပါဘူး။ ရင်ထဲမှာ ဘာဖြစ်လို့များ နာကျင်စူးနင့်နေရတာလဲ။ ဒက်ဒီထံ စင့်ကို မချစ်ပေ။ အိမ်ကိုပင် ပြန်လာခြင်းမရှိခဲ့ စင့်ကို ထွေးတွေ့ ချောမြူတာမျိုးလည်း မရှိခဲ့ပေ။

“ငါသွားချင်တာ သွားမယ်။ လုပ်ချင်တာ လုပ်မယ်။ မင်းကြောင့် ငါ့ဘဝပျက်ရတာလေ၊ မင်းပဲ ဇွတ်အတင်းငါ့ထံ လက်ထပ်ခဲ့တာပဲ။ မင်းခံစားပေါ့၊ ဒါမှ မင်းကိုယ်ချင်းစာတတ်မှာ”

မသိမဆိုင် စင့်ကိုပင် သမီးအဖြစ်လက်မခံခဲ့ပေ။ မာမိတို့လျှင် စင်လည်း ငိုခဲ့ရတာပဲ။ ဒက်ဒီပြန်မလာတဲ့ညတွေမှာ မာမိနဲ့ စင် မအိပ်နိုင်ဘဲ စောင့်နေရင်း မိုးလင်းခဲ့ရသည်။

“စင်နဲ့ မာမိခရီးထွက်ကြမယ်၊ နိုင်ငံခြားခရီးထွက်မလား”
“ဟင့်အင်း”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ သမီးရယ်”

“အန်တီသော်တာ့ကို စိတ်မချဘူး၊ တစ်ယောက်တည်း ဝေဒနာတွေခံစားနေရမယ်၊ သွေးအရမ်းတက်နေရင် ဒုက္ခပဲလေ”

“စင် ဒီအသိုင်းအဝိုင်းတွေနဲ့ ကင်းအောင်နေစမ်းပါ။ သံယောဇဉ် ဖြတ်တော့၊ သမီးဘက်က ထိခိုက်နစ်နာနေရတာ မတန်ဘူး၊ မောင်ဉာဏ်သာသော်က သမီးကို နည်းနည်းလေးတောင် ငဲ့လို့လား”

“မာမိ”

“စင်”

“သူတို့နဲ့ ပတ်သက်လို့ မာမိပဲစေခိုင်းခဲ့တာလေ၊ စင် ယောက်ျား မယူချင်သေးဘူးပြောတော့ မောင်ဉာဏ်သာသော်က အရာအားလုံး ပြည့်စုံပြီး လက်ထပ်သင့်တယ်ဆို”

“ဒီလိုပုံစံမျိုးနဲ့ဆို မာမိသဘောတူမလား၊ လက်ခံမလား”

“မရတော့ဘူး စင် သူ့ကို ချစ်မိနေပြီ၊ ဘာဖြစ်လို့ ချစ်မိ သွားရတာလည်းဆိုတာ စင်မဖြေတတ်ဘူး မာမိ”

“စင်ရယ်”

သမီး ခန္ဓာကိုယ်လေးကို တင်းကြပ်စွာပွေဖက်ထားမိလေသည်။ ဒါ ကံကြမ္မာပဲလား။ စင်လေးကုမ္ပဏီ ဘာဖြစ်လို့ဖြစ်ခဲ့တာလဲ။ သမီးနည်းသားနုနုလေးထဲသို့ အချစ်တွေ ဝင်ရောက်လာစေရန် မိမိဖန်တီးခဲ့တာပါလေ။ မိမိငယ်စဉ်ကလည်း ချစ်သူရှိနေတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကိုမှ အရူးအမှူးချစ်သွားခဲ့ရသည်။ ရယူပိုင်ဆိုင်ဖို့ နည်းမျိုးစုံနှင့် ကြိုးစားခဲ့၏။ အတင်းအကြပ်လက်ထပ်ခဲ့သည်။

“စင့်ကိုတော့ မာမီတားရမှာပဲ။ ဒီလိုယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ဇွတ်အတင်းကြီး လက်ထပ်ဖို့ သဘောမတူဘူး။ သော်တော့ဆီလည်း သမီးမသွားရတော့ဘူး။”

မိမိကတော့ သမီးအလိုဆန္ဒတွေကို မဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ဘဲ ပိတ်ပင်တားဆီးဖို့ပဲ သုံးဖြတ်ထားမိလေသည်။

“သမီးအနားယူတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဟန်ဖိုးမဲ့အောင် မလုပ်ပါနဲ့တော့”

မာမီပြန်ထွက်သွားလေသည်။ စင်ကြော့ကွဲစွာ ငိုကြွေးနေမိ၏။ အခုလောက်ဆိုလျှင် ကိုညာဏ်သာသော်က မမနဲ့ပျော်ရွှင်

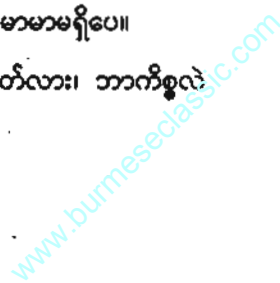
ကြည့်နူးနေမှာပါလေ။ မိခင်တစ်ယောက်လုံးကိုတောင် စွန့်ပစ်နိုင်သေးတာပဲ စင့်စိတ်တွေကို ထိန်းချုပ်ထားပေမယ့် မရပေ။

ကိုညာဏ်သာအသံကို ကြားချင်လာရလေသည်။ အမြဲတမ်း အကြောင်းတစ်ခုခုရှာပြီး စင်ဖုန်းဆက်နေတတ်ပြီး သူ့အသံကို နားထောင်တတ်၏။ မာမီပြောသလိုပဲ ရှင့်ကို စင်အတင်းအကြပ် ထက်ထပ်ယူဖို့ မကြိုးစားချင်ပါဘူး။ အိမ်ထောင်သည်ဘဝမှာ ထိုယ်လက်ထပ်ထားတဲ့ ယောက်ျားက တခြားမိန်းကလေးကို ချစ်နေတာ စင်အဖုန်းဆုံးဖြစ်ခဲ့တာပဲလေ။ စိတ်တွေကို ထိန်းချုပ်ထားသည့်ကြားမှ သူ့အသံကို ကြားချင်လာ၍ သူ့လက်ကိုင်ဖုန်းကို ခေါ်လိုက်မိလေသည်။

“ဟဲ့လို”

မမအသံဖြစ်နေ၍ စင်အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားရသည်။ သူ့ဖုန်းကိုတောင် မမကကိုင်ထားတာပါလား။ စင့်ဆီမှာ သူထံဆက်သွယ်ရတဲ့ အကြောင်းအရာက ခိုင်ခိုင်မာမာမရှိပေ။

“ဟဲ့ ဘယ်သူလဲ နင် စင် မဟုတ်လား။ ဘာကိစ္စလဲ ပြောလေ”

စင်ဘာမှ ဆက်ပြောလို့ မရတော့သဖြင့် ဖုန်းကိုပဲ ပိတ်ကြိမ်
လိုက်လေတော့သည်။

ဗု ဗု ဗု

အခန်း (၂၀)

“ဒါ ဖြူစင်ချိုရဲ့ ဖုန်းနံပတ်ပဲ၊ ဒီမှာကြည့်စမ်း ဉာဏ်သာ၊
ဒီဟာမလေး ဖုန်းပိတ်ထားတယ်၊ မင်းဆီ ဘာကိစ္စနဲ့ ခဏခဏ
ဆုက်သွယ်နေရတာလဲ”

“မမ”

“နင်နဲ့ စင်ဆိုတဲ့ဟာမလေး မရိုးသားဘူး၊ နင်တို့
ပတ်သက်နေတာပဲ၊ ငါ့ကို လက်စားချေဖို့ ကြိုးစားနေတာလား
ဉာဏ်သာ”

“မဟုတ်ပါဘူး မမရာ၊ ကိုယ်အရာအားလုံးကို စွန့်ခွာခဲ့ပြီး
ပြီပဲ၊ မမနဲ့ကိုယ်လက်ထပ်တော့မှာလေ”

မမခန္ဓာကိုယ်လေးကို သူသိုင်းဖက်ဖို့ ကြိုးစားသည်။ မမ
မျက်ဝန်းတွေက ဖြူရော်နေ၏။ အားအင်တွေ မရှိသလိုပျော့ခွေနေ
သည်။ သူစိတ်ပူသွားရ၏။ မမအလှတွေ တက်ကြွမှုတွေ
ပျောက်ကွယ်နေလေသည်။

“မမအတိတ်က အဖြစ်အပျက်တွေအားလုံး မေ့ပစ်လိုက်
ပါ။ ကိုယ်နဲ့ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့တဲ့ အိမ်ထောင်လေးတစ်ခု ထူထောင်ကြ
ရအောင်နော်”

မမကို အားပေးနှစ်သိမ့်မှုအနေနှင့် ဉာဏ်သာအနမ်းလေးတ
မမပါးပြင်ပေါ် ကျသွားရသည်။ မမက ခေါင်းကို ဆတ်ခနဲခါ
ယမ်းပြီး ငြင်းဆန်လိုက်၏။

မမမျက်ဝန်းတွေက မာထန်နေသည်။

“မမ”

“နင့်ကို မယုံဘူး”

“ဒုက္ခပါပဲဗျာ”

“နင် ငါ့ကို မချစ်ဘူး၊ နင့်အစ်ကိုအတွက် လက်တုံ့ပြန်ဖို့

ကြိုးစားနေတာ”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ စင်နဲ့ကိုယ်က ရိုးသားပါတယ်၊ ကိုယ့်
ဘက်က မမကို တရားဝင်လက်ထပ်ယူဖို့တောင် ကြိုးစားနေတာပဲ”

“မယုံဘူး၊ ငါ မယုံဘူး”

ဒီဒီအော်ဟစ်ပစ်လိုက်လေသည်။ ဉာဏ်သာကို မယုံဘူး။
သူက ဒီဒီကိုလာပြီး စိန်ခေါ်ခဲ့တာပဲ။ မင်းငါ့ကို ချစ်တယ်ဆိုတာ
မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။

ဒီဒီရင်ထဲမှာ မောပန်းနွမ်းနယ်နေလေသည်။ ဘာဖြစ်နေရ
တာလဲ။ ဒီဒီအားမရှိဘူး။ စိတ်ထဲမှာ ဒေါသတွေတွေပဲရှိနေသည်။
ခွန်းကြပ်လိုက်တာ။ ဒါပေမယ့် ဒီဒီ ဉာဏ်သာကိုတော့ မစွန့်လွှတ်
နိုင်ပေ။ ချစ်တယ်။ နင့်ကို ချစ်နေတယ်။

ငါဘယ်လိုမှ မစွန့်လွှတ်နိုင်ဘူးဖြစ်နေတယ် ဉာဏ်သာ။
ဒီဒီ နှလုံးသားတွေက ဉာဏ်သာအပေါ်ကြီးမားတဲ့ အချစ်တွေ
သံယောဇဉ်တွေ တွယ်တာနေခဲ့သည်။ ဒီဒီဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ။
ဉာဏ်သာအစ်ကို ထက်သာက သူမဘဝကို သစ္စာမဲ့စွာ ရိုက်ချိုး
ဇာတ်စီးပစ်လိုက်တဲ့ ယောကျ်ားပဲ။ သူ့ကိုရော ဒီဒီဘယ်လိုလုပ်ပြီး
ယုံကြည်ရမလဲ။

“မမ”

“ဟင်”

“ကိုယ်မမကို ချစ်တယ်”

“မယ့်ဘူး”

“ကိုယ်ဘာလုပ်ပေးရမလဲ၊ ပြောလေ မမ”

“နင် နင် ငါ့အနားကနေ ထွက်မသွားနဲ့၊ နင့်ဟိုဟာမနဲ့ ဖုန်းမပြောရဘူး၊ နင့်ကို ငါမယ့်ဘူးနော် ဉာဏ်သာ”

“ကိုယ်သေပေးရမလားဟင်”

ဉာဏ်သာလက်မောင်းတွေကို မမက တင်းကြပ်စွာ ဖက်တွယ်လေသည်။ မမမျက်ဝန်းတွေက ကိုယ့်ကို ဘယ်လောက် ချစ်မြတ်နိုးလည်းဆိုတာ အရိပ်အငွေ့တွေ ပြည့်လှုံနေသည်။

မမကိုယ်လုံးလေးကို သူ့လက်မောင်တွေနှင့် ရစ်သိုင်း ဖက်ထားမိ၏။ မမနှုတ်ခမ်းလေးကို ခပ်ဖွဖွလေးနမ်းရှိုက်မိနေသည်။ ဒီတစ်ခါတော့ မမက ငြိမ်သက်နေ၏။ ကိုယ်သေမှာကိုတော့ စေ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်နေသလိုပင်။ ပြီးတော့ သူ့ကို မမကခပ်တင်းတင်း လေးပြန်၍ ဖက်တွယ်လေသည်။ မမစိတ်တွေကျနေတာ ကိုယ်သိ

နေသည်။ ခန္ဓာကိုယ်လေးက ပျော့ခွေနေ၏။ သူ့စိတ်ပူပင်စွာ ဖက်ထားမိနေသည်။

“ဉာဏ်သာ မမကို စွန့်ပစ်မသွားပါနဲ့၊ မင်းအရာအားလုံး စွန့်လွှတ်ခဲ့ရလို့ မမဘက်ကပေးဆပ်မှုတွေ ရှိမှာပါ၊ မမပိုင်ဆိုင်သမျှ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ မင်းနာမည်နဲ့လွှဲပေးမယ်လေ”

“ကိုယ်ဒါတွေဘာမှ မလိုပါဘူး၊ မမကိုပဲ ချစ်တာပါ၊ ထိုတို့ကြောင့် မမဘဝနစ်နာထိခိုက်ခဲ့ရတာ မဟုတ်လား”

“ကိုရယ်”

ဒီဒီ မူးဝေမောဟိုက်နေလေသည်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ။ ဒီဒီ အိပ်ပျက်ခဲ့တဲ့ညတွေ အစားမစားခဲ့တဲ့နေ့တွေ အများကြီးပဲ ဉာဏ်သာ။ မမရုံးတာလား။ မင်းနိုင်ပါပြီ။ ယောက်ျားတွေကို ချွန်းတီးနာကြည်းပြီး ကင်းကင်းရှင်းရှင်းနေခဲ့တဲ့ သူမနလုံးသား ဆွာထဲမှာ ဉာဏ်သာက မထင်မှတ်ဘဲ နေရာယူသွားရလေသည်။

“မမ မင်းကို အရုံးပေးပါတယ်၊ ဉာဏ်သာရယ် မမကို အားပေးပါနဲ့ကွယ်”

“စိတ်ချပါမေ၊ ကိုယ်နဲ့ မလက်ထပ်ကြမယ်လေ၊ မမ

စီစဉ်နေပြီ”

“မမကုမ္ပဏီကို သွားမယ်၊ မင်္ဂလာပွဲအတွက် စီစဉ်မယ်၊ အကြီးအကျယ် အခမ်းအနားဆုံး မင်္ဂလာပွဲကြီး ကျင်းပကြမယ်နော်”

“အိုကေ”

သူကတော့ မမဆန္ဒတွေကိုပဲ အဓိက ထားမိနေလေသည်။ မမကိုထူပေမယ့် ရပ်တည်နိုင်ခြင်း မရှိ၍ သူ့အလွန်အမင်း စိတ်ပူ သွားရ၏။ မမကိုယ်လေး သူ့ရင်ခွင်ထဲ ပျော့ခွေကျလာသည်။

“မမ”

“အမလေး”

“ဘာဖြစ်တာလဲမမ”

“မူးတယ်၊ မောတယ် ဉာဏ်သာ”

“မမအနားယူလိုက်ဦးနော်၊ နေကောင်းမှ မင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပကြမယ်လေ”

ဒီဒီ ဘယ်လိုမှ မဟန်နိုင်တော့ပေ။ ရင်ထဲမှာ ဆိုးတက်နေ သည်။ မဖြစ်ဘူး။ ဒီဒီ လူမမာကြီးဖြစ်နေလို့ မဖြစ်ပါဘူး။ ဉာဏ်သာ စိတ်ပျက်သွားမယ်။ စင်က အရမ်းလှပတာပဲ။ ငယ်တည်း

ဉာဏ်သာက မက်မောသွားမှာပါ။ ကိုယ်ကို ထူမတ်ထားလိုက်လေ သည်။

“မမ ဘာမှမဖြစ်တော့ဘူး ဉာဏ်သာ၊ လက်ထပ်မယ့် အစီအစဉ်ပဲ ဆက်လုပ်ကြရအောင်”

“မမရယ်”

မမကို သူ့စိုးရိမ်ပူပန်စွာ ဖက်တွယ်ထားမိလေသည်။ ကိုယ် ချီခေါ်မိတာ မှားတယ်ဗျာ။ မမနဲ့လာပြီး ပတ်သက်ခဲ့မိတာ ကိုယ့် အနားပဲ။ ကိုယ် ဘာတစ်ခုမှ သေသေချာချာ မေးမြန်းစုံစမ်းခြင်းမရှိခဲ့ သိ မမကို စိန်ခေါ်တာပါ။ တကယ်တော့ အထိခိုက်အနစ်နာဆုံးပဲ။ သို့သော် တာဝန်ယူမှာပါ။ ကိုယ် မမဘက်ကနေ ရပ်တည်ကာကွယ် နေမှာပါ။

“မမ”

“ဟင်”

“စိတ်မပူပါနဲ့၊ ကိုယ်အရိုးပေးပါတယ်”

“ဟင်”

“မမကို ကိုယ်ရုံးသွားပြီလေ၊ မမကို မထင်မှတ်ဘဲ အရမ်း

ချစ်သွားမိတယ်။ အဲဒါ ကိုယ်ရုံးတာပေါ့နော်”

“ကိုရယ်”

မမစိတ်တွေ ယုံကြည်အားကိုးစေရန် ဉာဏ်သာ အနှစ်
ကုန် လုပ်ဆောင်ပေးနေလေသည်။ တယုတယနှင့် မမကို ဖေး
နဲ၏။ ဖြူဖြောနေတဲ့ မမမျက်ဝန်းတွေကို သူ စိတ်ပူပန်စွာ ကြည့်
သည်။ မမ တစ်ခုခုဖြစ်နေပြီလား။

“မမ ဆေးခန်းသွားရအောင်၊ ကျန်းမာရေး စစ်ဆေး
အောင်၊ မမကိုကြည့်ရတာ ကိုယ်အရမ်းပဲ စိတ်ပူနေတယ်”

“ဟင့်အင်း မမ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး ဉာဏ်သာ၊ ဆေး
လက်ထပ်ပွဲအတွက်ပဲ စီစဉ်ကြမယ်လေ”

ယောက္ခမကြီးဆီ ဖုန်းဆက်ရမယ်။ မင်္ဂလာပွဲမှာ
တစ်ယောက်အနေနဲ့ တက်ရောက်ချီးမြှင့်ဖို့ လိုအပ်တယ်လေ။ ဒီ
ချွေးမပဲ။ စင်ဆိုတဲ့ဟာမလေးကို လိုလိုလားလား ချွေးမအ
လက်ခံနေတာ မနှစ်သက်ဆုံးပဲ။ ဒီဒီ တစ်ခုခုတော့ဖြစ်နေပြီ။ ဘု
ရေ ခေါင်းထဲမှာ ပိုပြီးတော့တောင် ရီစေမူးနောက်လာသလို
ဒီဒီ စိတ်ပူနေလေသည်။ ဉာဏ်သာလက်တွေကို တင်းကြပ်

ဆုပ်ကိုင်ထားရ၏။ ဉာဏ်သာမှာမိဆီ ဖုန်းဆက်မယ်။ ဒီဒီတို့မင်္ဂလာ
ပွဲကို မာမီ အသိအမှတ်ပြုပေးပြီး တက်ရောက်ချီးမြှင့်ပါလို့။

“မမ ဘယ်ကိုဖုန်းဆက်နေတာလဲဗျာ”

“မာမီဆီလေ”

“မဆက်ပါနဲ့မမရယ်၊ မာမီက နေမကောင်းဘူးလေ၊
ပြီးတော့ မာမီက ခေါင်းမာတယ်၊ မမကို”

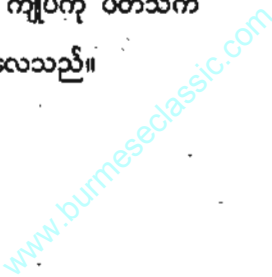
“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မမဖုန်းဆက်မယ်၊ မာမီကို တောင်းပန်
မယ်”

“မဖြစ်ဘူးမမ”

“ဆက်မယ်၊ မမအတွက် အမေတစ်ယောက် လိုအပ်တာပဲ
လေ၊ ဖြူစင်ချို့ကို မင်းမာမီက ချွေးမအဖြစ် လက်ခံနေတာ မဖြစ်
သင့်ဘူး၊ မမ ဖုန်းဆက်မယ်”

ဒီဒီ ဖုန်းဆက်တော့ မာမီအသံကို ကြားရလေသည်။
မေမြတ်မဒီပါလို့ပြောတော့ မာမီက ညည်း ကျုပ်ကို ပတ်သက်
စရာမလိုဘူးဟု ပြောပြီး ဖုန်းပိတ်ပစ်လိုက်လေသည်။

“မမ”

“မရဘူး၊ မမထပ်ဆက်မယ်၊ မာမီကို တောင်းပန်မယ်၊
ဖြူစင်ချို့ကို ရွေးမအဖြစ် လက်မခံစေရဘူး”

“မာမီက နောက်မှ အဆင်ပြေအောင် ကြိုးစားရမယ်၊
အခုတော့ ဉာဏ်သာတို့ လက်ထပ်ကြမယ်”

မာမီက ဘယ်လိုမှ လက်မခံဘူးဆိုတာ ဉာဏ်သာသိနေ
သည်။ နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေ တဆတ်ဆတ်တုန်ရီနေသော မမထို
သူဘယ်လို ဟန်တားရမှန်းစင် မသိတော့။

“မမ”

“ဟင်”

“ဆေးခန်းသွားကြရအောင်နော်”

“မသွားဘူး၊ မမအတွက် ဉာဏ်သာကို လက်လွှတ်မဆုံး
ရှုံးဖို့က အရေးကြီးပါတယ်”

ဉာဏ်သာကို မမ လုံးဝလက်လွှတ် အဆုံးရှုံးမခံနိုင်လို့ပါ။
ထက်သာသော့ကိုတောင် မမ လုံးဝမချစ်ဖို့ ကြိုးစားနိုင်ခဲ့တယ်။
ဘဝကို ထူထောင်နိုင်ခဲ့တယ်။ မင်းနဲ့မပါ ဉာဏ်သာရယ်။

“မမရယ် ဆေးခန်းပဲသွားကြရအောင်”

“ဟင့်အင်း”

မာမီဆီ ဖုန်းထပ်ဆက်ပေမယ့် ဖုန်းပိတ်ထားလေသည်။

ဗျ ဗျ ဗျ

အခန်း (၂၁)

“စင် အန်တီသော့ကို ပစ်မထားပါနဲ့ကွယ်၊ ဟိုမိန်းမကို အန်တီသော် လက်မခံနိုင်ဘူး၊ အမလေး သွေးတိုးပါပြီ၊ မာမိုဆီ ဘာဖြစ်လို့ ဖုန်းဆက်နေရတာလဲ”

စင် ငြိမ်သက်စွာဖြင့် အန်တီသော့ကို ကြည့်နေလေသည်။ မာမိုက စင့်ကို အန်တီသော်နဲ့ မပတ်သက်ဖို့ ပြောထားသည်။ ဒါပေမယ့် စင် မနေနိုင်ပေ။ အန်တီသော် ဖုန်းဆက်ခေါ်တော့ စင် လာခဲ့ရသည်။ ကိုဉာဏ်သာကြောင့်လား။ စင့်ကို ချွေးမအဖြစ် လက်ခံနေစေချင်တာလား။

“စင်”

“ရှင်”

“ဟိုဟာမက သားကိုလည်း အရယူသွားပြီပဲ၊ မာမိုကို ဘာများ ဆက်လုပ်စေချင်ရတာလဲ”

“စိတ်ကိုထိန်းပါ အန်တီသော်ရယ်၊ မမကိုလည်း လက်ခံ ခဲ့ပဲ ကြိုးစားပါ၊ အဲဒါ အကောင်းဆုံးပဲနော်”

“လက်မခံပါဘူး၊ မေမြတ်မဒီကို မာမိ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ထက်မခံဘူး၊ မာမိ ရွေးချယ်ထားတဲ့ချွေးမက စင်ပဲ”

“မဖြစ်နိုင်ပါဘူး အန်တီသော်ရယ်၊ ကိုဉာဏ်သာက မမကိုပဲ ချစ်တာပါ၊ စင်က အန်တီသော်ချွေးမ ဘယ်လိုမှ ဖြစ်မလာ နိုင်ပါဘူး”

စင် ငိုချင်နေလေသည်။ ကိုဉာဏ်သာနှင့် ပတ်သက်ပြီး စင် ခံစားနေရ၏။ စင့်မာမိက မကြိုက်ပေ။ အဲဒီလို မဖြစ်စေချင်၍ စင့်ကို အန်တီသော်နှင့် မပတ်သက်စေချင်ခဲ့တာပါ။

“အန်တီသော်”

“ဟင်”

“မမကိုပဲ ချွေးမအဖြစ် လက်ခံလိုက်တာက အကောင်းဆုံး ချွေးချယ်မှုတစ်ခုပဲလို့ ထင်ပါတယ်နော်”

“စင်ရယ် ညည်းလေး ဘာဖြစ်လို့များ ဒီလောက်အထိ သဘောထားပြည့်ဝနေရတာလဲ၊ သားက စင့်ကို မရွေးချယ် ရတာလဲ”

ဒေါ်သော်တူ လက်ကိုင်ဖုန်းမှ အသံမြည်လာပြန်ပေ သည်။ အမြင်ကတ်၍ မကိုင်တော့။

“အန်တီသော်”

“ဟိုဟာမပဲ”

“စင် ကိုင်လိုက်မယ်”

“ဘာမှလက်ခံပြီး ပြောမနေနဲ့ စင်”

“အားနာစရာကြီးပါ၊ စင် ပြောကြည့်လိုက်မယ်လေ၊ အထူး အညီတစ်ခုခုများ လိုလေလားပဲ”

“ဘာမှမလိုပါဘူး စင်ရယ်၊ သင်းက တို့သားအမိကို ပညာပေးနေတာပါ၊ သားကြီးအတွက် လက်စားချေနေတာလေ”

“ဟုတ်မယ်မထင်ပါဘူး အန်တီသော်ရယ်”

ဖုန်းသံက အဆက်မပြတ် မြည်နေ၍ စင် ကောက်ယူပြီး နားထောင်လိုက်လေသည်။

“ဟဲလို”

“ဖြူစင်ချို့ ညည်းက မာမိုဖုန်းကို ဘာဖြစ်လို့ကိုင်ထား ရတာလဲ၊ ညည်း မာမိုအနား ရောက်နေပြန်ပြီလား”

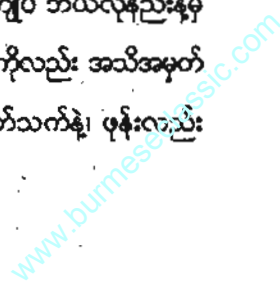
“ဟို ဟို အန်တီသော်က ဖုန်းဆက်ခေါ်လို့ပါ၊ နေမ ကောင်းလို့လေ၊ စင် ပြန်မှာပါနော်”

စင်က တောင်းတောင်းပန်ပန်နှင့် ပြောနေ၍ ဒေါ်သော်တာ ဒေါသထွက်ပြီး ဖုန်းကို လုယူနားထောင်လိုက်လေသည်။

“ဒီမှာ မေမြတ်မဒီ၊ ညည်းဘာဖြစ်လို့ ဝိုင်စိုးဝိုင်နင်း ပြောနေရတာလဲ၊ ငါ့ချွေးမက စင်ပဲ၊ ညည်းကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ လက်မခံဘူး”

“မာမိ ဒီဒီ တောင်းပန်ပါတယ်၊ ကျွန်မတို့လက်ထပ်ပွဲကို သဘောတူပေးပါနော်၊ ကျွန်မကို ချွေးမအဖြစ် လက်ခံပေးပါ”

“မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ညည်း ငါ့သားကိုရနေပြီပဲ ဘာဖြစ်လို့ တစ်ဆင့် ထပ်တက်ချင်ရတာလဲ၊ ညည်းကို ကျုပ် ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ ချွေးမအဖြစ် လက်မခံဘူး၊ ညည်းတို့မင်္ဂလာပွဲကိုလည်း အသိအမှတ် မပြုနိုင်ပါဘူး ဒါပဲ၊ နောက်ထပ် ကျုပ်နဲ့မပတ်သက်နဲ့၊ ဖုန်းလည်း

ထပ်မံဆက်ပါနဲ့အေ”

ဒေါ်သော်တာ ဖုန်းကိုပိတ်ပစ်လိုက်ပြီး မဖွင့်ထားဖို့ ဆုံးဖြတ် လိုက်လေသည်။ စင် ဘာလုပ်ရမှန်းပင်မသိတော့။ ကိုညဏ်သာ အထင်လွဲမှာ စင် အကြောက်ဆုံးဖြစ်နေရသည်။

“အန်တီသော်”

“စင်”

“ရှင်”

“အန်တီသော်မှာ သားမရှိတော့ဘူး၊ သမီးပဲရှိတယ်၊ အဲဒါ စင်လေးပဲ”

“ဟို ဟို အဲဒီလိုမဆုံးဖြတ်ပါနဲ့ အန်တီသော်၊ စင် တောင်းပန်ပါတယ်နော်၊ မမကပဲ အန်တီသော်ချွေးမအစစ်ပါ၊ ကိုညဏ်သာက စင့်ကို အထင်လွဲသွားမှာ အကြောက်ဆုံးပါပဲ၊ စင် အဲဒီလိုမဖြစ်စေချင်ပါဘူး”

စင် အန်တီသော်အနားကနေ ထွက်သွားသင့်သည်ဟု ထင်မိနေသည်။ မဖြစ်နိုင်တော့တာပဲ။ စင်ကြောင့် ကိုညဏ်သာတို့ သားအမိ စိတ်ဝမ်းမကွဲစေချင်ပေ။ စင်ပြန်ဖို့လုပ်တော့ အန်တီသော်

က ခေါင်းမူးသည်ဟု ပြော၍ ပြန်ဖို့ခက်နေသည်။ စင် ပြုစုပေးနေရ ၏။ အိမ်မှာ အလုပ်သမားတွေရှိနေပေမယ့် အန်တီသော်ကမိမိစင့်ကို နှိမ့်နေစေချင်လေသည်။ ဆရာဝန်ကို အိမ်ခေါ်ပေးရ၏။ အားနည်းနေ တာတဲ့။ အားဆေးသွင်းရလေသည်။

“စင်ရယ် အန်တီသော်အနားမှာ နေပေးပါဦးကွယ်၊ အန်တီသော်က တစ်ကောင်ကြွက်ပါ”

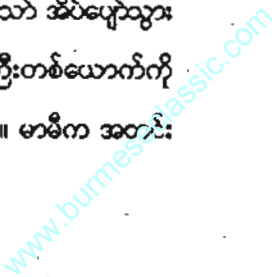
“အန်တီသော်”

“ဟင်”

“ကိုညဏ်သာကို လက်ခံပေးပါ၊ စင် တောင်းပန်ပါ တယ်၊ မမကပဲ ချွေးမပါ၊ မိသားစု အဆင်ပြေအောင်ကြိုးစားသင့်ပါ တယ်၊ တစ်ချိန်ချိန်မှာ မိသားစုက မတော်လို့မှမရတာဘဲ”

“ဒီအကြောင်းတွေ မပြောပါနဲ့တော့၊ အန်တီသော် အနား ချပါရစေ”

စင်မပြောတော့ ဆေးအရှိန်နှင့် အန်တီသော် အိပ်ပျော်သွား သည်။ အအိပ်ပျက် အစားပျက် ဖြစ်နေတဲ့ လူကြီးတစ်ယောက်ကို စင် ကျန်းမာအောင် ပြုစုပေးချင်တာပဲရှိလေသည်။ မာမိက အတင်း

ပြန်လာဖို့ ပြောနေ၏။ စင် လက်မခံပေ။ အန်တီသော်ဆိုမှာပဲ တစ်ပတ်လောက်နေဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

“သမီးစင် ပြန်လာတော့လေ။ ဒီလူတွေနဲ့ အဆက်အသွယ် ဖြတ်သင့်နေပြီ။ တော်ကြာ သမီးအရှက်တကွ ဖြစ်နေမယ်။ မာနီမှာ တန်ဖိုးထားစရာ ဒီသမီးလေးတစ်ယောက်ပဲရှိတာပါ။”

“စင် တစ်ပတ်လောက်တော့ နေပေးရမယ်။ မာနီ ကိုညာဏ်သာနဲ့ ဘာမှမပတ်သက်ပါဘူးနော်။ စင်က လူကြီး တစ်ယောက်ကို စေတနာနဲ့ ပြုစုပေးနေတာပါ။ စိတ်ချပါမာနီရယ် ကိုညာဏ်သာကို စင် ဘယ်တော့မှ အတင်းအကြပ် မလှယူပါဘူး လေ။”

သားက အရေးတယူမရှိဘဲ ဥပေက္ခာပြုထားသော မိခင် တစ်ယောက်ကို သူမ သနားကြင်နာစွာ ပြုစုယုယအားပေးချင်နေလေ သည်။ ထားခဲ့လို့မဖြစ်ပါဘူး။ အန်တီသော် တစ်ခုခုဖြစ်သွားလျှင် သူမလည်း စိတ်ကောင်းနိုင်မှာ မဟုတ်တော့။ အိပ်မောကျနေတဲ့ အန်တီသော် အနားကနေ ထွက်လာပြီး ခြံထဲဆင်းလာခဲ့မိသည်။

“မောင်ညာဏ်သာသော်က သမီးရွေးချယ်သင့်တဲ့

အိပ်ထောင်ဖက်ကောင်းပဲ။ သမီးနဲ့နီးစပ်အောင် မာနီနဲ့သော် စီစဉ်နေ ကြတယ်။ ဒီကလေးက ချစ်သူတွေဘာတွေလည်း မရှိဘူးတဲ့။ အရမ်းလိမ္မာရေးခြား ရှိတယ်လေ။”

ဒါပေမယ့် ကံကြမ္မာပါပဲလေ။ စဉ်ကံပဲပေါ့။ ကိုညာဏ်သာ နှင့် မမပတ်သက်မိသွားရတာက ကိုထက်သာသော်ကြောင့်ပဲ ဖြစ်နေ သည်။ ပြီးတော့ ချစ်သွားသည်တဲ့ စင်ကံမကောင်းတာပဲ ဖြစ်မှာပါ။ စင်ကရော သူ့ကို ဘာဖြစ်လို့များ ချစ်မိသွားရတာလဲ။ ကံကြမ္မာပဲ လားဟင်။ စဉ်ရင်ထဲမှာ နာကျင်နေလေသည်။ ငိုချင်သွားရ၏။ စင်ဟန်ဆောင်နေတာပါ။

ဒီလိုမဖြစ်အောင် စင်ထိန်းချုပ်ခဲ့ပေမယ့် စင်ကြေကွဲမှုတွေ ခံစားနေရလေသည်။

- “ဖြူစင်ချို”
- “ဟင်”
- “ဖြန်း”
- “အမေ”

ရုတ်တရက် မြေတံမဒီကို တွေ့လိုက်ရတော့ စင် အား

သင့်စွာ ကြောင်ကြည့်နေမိသည်။ ကြည့်ပါဦး စင့်အနားမှာ ထားရပ်ထားတာပဲ။ စင် သတိမထားမိခဲ့။ ကိုဉာဏ်သာအကြောင်း စဉ်းစားရင် ပတ်ဝန်းကျင်ကို မေ့လျော့နေခဲ့လေသည်။

“ညည်းဘာဖြစ်လို့ ဒီမှာ ရှိနေရတာလဲ၊ ညည်းထို ဉာဏ်သာက မချစ်ဘူး၊ လက်ထပ်ဖို့လည်း ငြင်းပစ်လိုက်ပြီ။ ဖြူစင်ချိုဘာသဘောနဲ့ ကုတ်ကတ်နေရတာလဲ၊ မာမိုသဘောထူ ညည်းလာနေပြတာ မဟုတ်လား။”

မေမြတ်မဒီလက်က ထပ်မြောက်လာပြန်သဖြင့် စင် ဖမ်းယူဆုတ်ကိုင်တားဆီးထားလိုက်မိလေသည်။

“ရှင်တော်တော်လွန်နေပြီပဲ၊ ဒေါ်မေမြတ်မဒီ ကျွန်မထံ မစော်ကားပါနဲ့၊ ကျွန်မက သူများနဲ့လက်ထပ်တော့မယ့် ယောက်ျား တစ်ယောက်ကို လုယူဖို့အထိ အောက်တန်းမကျသေးပါဘူးနော်”

“ညည်းက အောက်တန်းကျတဲ့မိန်းမပဲ၊ ဒီမှာ ညည်းအထိ နေစရာ အကြောင်းမရှိဘဲ နေတာကိုက အကြံပဲ့ပဲလေ၊ ငါမသိဘူးနော် မှတ်နေသလား၊ ဖြူစင်ချို ထွက်သွားစမ်း၊ နင့်ကို အရှက်ခွဲပစ်မယ်”

မေမြတ်မဒီရဲ့ လက်ထပ်၍ မြောက်လာစဉ် တားထဲမှ ကို ဉာဏ်သာပြေးဆင်းလာတော့သည်။ ရှင်လည်း ပါလာတာကိုး စင်ကို ပါးရိုက်ဖို့ အရှက်ခွဲဖို့ မေမြတ်မဒီ ဆန္ဒတွေအတိုင်း ရှင်က လိုက်ပို့ပေးတာပဲ။

“မမ အဲဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့ ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ်”

“မရဘူး၊ ဒီဟာမလေးက မာမိုအနားကပ်ချွဲပြုပြီး မမကို မုန်းတီးနေအောင် ဖန်တီးနေတာပဲ၊ ငါခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး၊ နင့်ကို သတ်ပစ်မယ်”

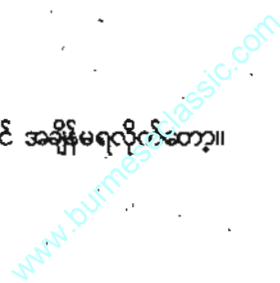
“မမ”

ကိုဉာဏ်သာက ဆွဲနေသည့်ကြားမှ မေမြတ်မဒီက စင့်အား ရိုက်ဖဲ့ချွဲဖို့ ကြိုးစားနေလေသည်။ စင် ချာခနဲလှည့်ပြီး သူမကားလေးပေါ်တက်ကာ မောင်းထွက်လာခဲ့မိလေသည်။

“နင်နောက်တစ်ခါ ထပ်လာရဲလာကြည့်၊ လူပုံအလယ်မှာ လိုက်ပြီး အရှက်ခွဲပစ်မယ်၊ ပိုင်းလုံးမ”

“မမ”

ဉာဏ်သာ ဟန့်တားကာကွယ်ဖို့ပင် အချိန်မရလိုက်တော့။

ဖြူစင်ချိုကားလေး ပျောက်ကွယ်သွားမှ မမကိုကားပေါ်ဆွဲတင်ပြီး
မောင်းထွက်လာခဲ့မိလေသည်။

ဗု ဗု ဗု

အခန်း (၂၂)

“မမ အရမ်းလွန်တယ်ဗျား၊ စင်က မာမို့ကို စောင့်ရှောက်
နေတာပဲ၊ ဒီလိုမလုပ်သင့်ပါဘူး၊ မမပြောတော့ မာမို့ကို ခြေသလုံး
ဖက်မတတ် တောင်းပန်မယ်ဆို၊ ခဏလေးပဲ တွေ့ပါရစေဆိုလို့
တိုယ် လိုက်ပို့ပေးတာပါ”

မမကြောင့် စင် အရှက်ရပြီး အရိုက်အနှက်ခံလိုက်ရတာ
ဉာဏ်သာ စိတ်ထိခိုက်သွားရလေသည်။ ဉာဏ်သာရှေ့မှာ ဖြစ်နေ၍
လည်း စင် ဘယ်လောက်ရှက်သွားရှာမလဲ။ စင်ကို ရိုက်နှက်ဖို့
မမကို လိုက်ပို့ပေးသလို ဖြစ်နေလေသည်။ ဉာဏ်သာ ဒေါသဖြစ်
ရ၏။ သူကိုယ်တိုင် မမဘက်မှ ရပ်တည်နေခဲ့ပြီပဲ။ စင်ကို ဒီလောက်

အထိ တိုက်ခိုက်ဖို့ မသင့်ပါဘူး။

“နင်က ဟိုဟာမလေးကို ထိလို့ နာနေတာလား၊ နင် တကယ်လက်ထပ်ချင်တာက ဖြူစင်ချိတ်လား၊ ငါ့ကိုတော့ လက်ထပ် ပြီးမှ နှိပ်စက်မှာမဟုတ်လား။”

“မမ”

“ငါသိတယ် ဉာဏ်သာ၊ နင့်အစ်ကို သေဆုံးသွားရလို့ ငါ့ကို နာနာကြည်းကြည်း မုန်းတီးနေတာပါ။ ငါ့ကို စိတ်ဒုက္ခရောက် အောင်လုပ်ဖို့ နင်လက်ထပ်မှာပဲ”

“မမ”

“ငါသိတယ် ဉာဏ်သာ၊ နင် အခု ဖြူစင်ချိုအတွက် ဆတ်ဆတ်ခါအောင် နာနေတာမဟုတ်လား၊ နင့်မျက်လုံးတွေထဲ ဖြူစင်ချိုအတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေတာမဟုတ်လား။”

“မမ ဘာတွေပြောနေတာလဲဗျာ၊ ကိုယ်က မာမိနဲ့တွေ့စေ ချင်လို့ လိုက်ပို့ပေးတာပါ”

“ဒီဟာမလေးက မင်းမာမိအနားမှာ ဘာဖြစ်လို့များ ခြုံနေ ရတာလဲ၊ မင်းအမေကော ငါ့ကို ဘာဖြစ်လို့ ချွေးမအဖြစ် လက်ခံ

ချင်ရတာလဲ ဉာဏ်သာ”

“မမ အားနည်းနေသလိုပဲ၊ ဆေးခန်းကို သွားကြရအောင် ပါ။ ကျွန်တာတွေကို ဘာမှစဉ်းစားမနေစမ်းပါနဲ့”

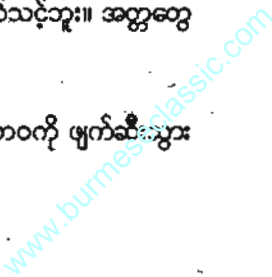
“မရဘူး ဉာဏ်သာ၊ ငါ စဉ်းစားရမယ်၊ နင်ကရော ငါ့ကို ဘာဖြစ်လို့ အလွယ်တကူ လက်ထပ်ဖို့ ကြိုးစားနေရတာလဲ၊ နင် နင် အထင်တကြီး ချစ်နေတာက ဖြူစင်ချို မဟုတ်လား ဉာဏ်သာ”

“ဒုက္ခပါပဲဗျာ”

“မင်း မင်း ချစ်နေတာက ဖြူစင်ချို မဟုတ်လား၊ ငါ့ကို တော့ မင်း အနိုင်ယူဖို့သက်သက်ပဲ၊ မင်း ငါ့စိတ်တွေ သောက ရောက်စေချင်တာပဲ မဟုတ်လား”

မမကို ဉာဏ်သာ အတော်လေး စိတ်ပျက်နေမိလေသည်။ နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေကို တင်းကျပ်စွာ နေကပ်ထားမိ၏။ ဉာဏ် သာ မှားသွားပြီပဲ။ မမကို ဉာဏ်သာ မရွေးချယ်သင့်ဘူး။ အတ္တတွေ စာနတွေ ကြီးမားလွန်းတဲ့ မေမြတ်မဒီပဲ။

“မင်းအစ်ကို ထက်သာသော်က ငါ့ဘဝကို ပျက်ဆီးသွား

တာလေ၊ မင်းက ထပ်ပြီး ဖျက်ဆီးပစ်ချင်တာလား ဉာဏ်သာ သော်”

မမကို သူ စိတ်ပျက်စွာကြည့်နေမိလေသည်။ ကျန်းမာရေး မကောင်းဘူးဟု သူ ထင်မိနေ၏။ မမကို ဆေးခန်းပြဖို့ ဘယ်လိုမှ ပြောမရပေ။ မမလက်ကို သူ ဆွဲယူဆုပ်ကိုင်လိုက်တော့ မမထ ဆတ်ခနဲ ရုန်းဖယ်နေသည်။

“မမ ကလေးမဟုတ်တော့ဘူးနော်၊ ပြဿနာ အေးအေး ဆေးဆေးပဲ ဖြေရှင်းစမ်းပါဗျာ၊ ဉာဏ်သာ တောင်းပန်ပါတယ်”

ဉာဏ်သာကတော့ တည်ကြည်ခန့်ညားတဲ့ ယောက်ျား တစ်ယောက်ပါ။ ဒီဒီ ယုံကြည်မိပေမယ့် ဒီဒီစိတ်တွေကပဲ မထိန်း ချုပ်နိုင်တာမျိုးလား။ ဉာဏ်သာသော်ကို အရမ်းပဲ ချစ်မြတ်နိုး နေမိတာလား။ ဒီဒီ ငယ်စဉ်လေးကတည်းက အထီးကျန်နေတတ် လေသည်။ မိဘတွေက စောစီးစွာ ဆုံးသွားခဲ့ပြီး ဒီဒီကို စည်းစိမ် ဥစ္စာတွေအပြည့် ထားခဲ့ပေမယ့် ဒီဒီဘဝမှ စိတ်ပျော်ရွှင်ကျေနပ်မှု အပြည့်အဝ မရခဲ့ပေ။ ပထမဆုံး ချစ်မိခဲ့တဲ့ ချစ်သူက သူမအပေါ် သစ္စာစွာ အကောက်ကြံခြင်း ခံခဲ့ရလေသည်။

“မမ”

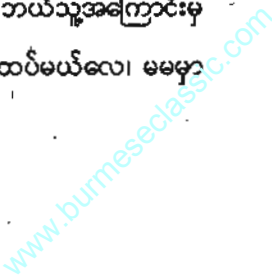
“ဟင်”

“ထ ဆေးခန်းသွားရအောင်၊ မမ အားအင်တွေ ကင်းမဲ့ပြီး ချည့်နေတယ်၊ ဆေးခန်းမှာ သွားစစ်ဆေးကြရအောင်”

“မသွားဘူး၊ ငါ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ မင်းက ငါ့ကို လူမမာများ ထင်နေလို့လား၊ လူမမာဆိုပြီး စိတ်ကုန်သွားချင်တာ လား”

မေမြတ်မဒီကတော့ သူမ ဘာမှမဖြစ်တာကိုပဲ ဉာဏ်သာ သိစေချင်နေသည်။ ဖြူစင်ချိုက ကျန်းမာရေးကောင်းပြီး သွက်လက် ဖျတ်လတ်နေ၏ ဒီဒီ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ ဉာဏ်သာနဲ့ အမြန်ဆုံး လက်ထပ်ရမယ်။ ဖြူစင်ချိုက ဒီဒီထက်ပိုပြီး စွဲဆောင်မှုရှိနေသည်။ ဒီဒီကို အသက်ကြီးသွားပြီဟု ထင်မှတ်တာမျိုး လက်မခံချင်ပါ ဘူးနော်။

“ဒါဆိုလည်း မမ အနားယူတော့၊ ဘယ်သူ့အကြောင်းမှ မတွေးပါနဲ့တော့၊ ကိုယ့်တို့ မနက်ဖြန် လက်ထပ်မယ်လေ၊ မမမှာ အင်အားတွေရှိနေမှ ဖြစ်မှာနော်”

မမကို ဉာဏ်သာသော် ချောမောနှစ်သိမ့်နေရသည်။ မမက ဘယ်လိုလုပ်ပြမှ သူ့အချစ်တွေကို ယုံကြည်မှာတဲ့လဲ။ ဈေးတော့အားငယ်နေသော မမကို အားမရမိပေ။

“ကိုယ် မမကိုချစ်တာ ကိုကိုထက်သာသော်နဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူးနော်၊ မမကို ပေးဆပ်တာပါ”

“ဘာပေးဆပ်တာလဲ ဉာဏ်သာ၊ ငါ့ကို နစ်နာကြေးပေးမလို့လား၊ နင် နင် ငါ့ကိုချစ်တာ မဟုတ်ဘူးလား”

“မမ”

ဒီဒီ ထဖိုကြိုးစားလေသည်။ မရ။ အင်အားတွေ နည်းနေလေသည်။ စိတ်ထဲမှာ ပူလောင်သွားရ၏။ ဘာဖြစ်တာလဲ။ ဒီဒီနေမကောင်းတာလား။ ကျန်းမာရေးပဲ မကောင်းတာလား။

“မမ ခေါင်းမမာပါနဲ့ဗျာ၊ ဆေးခန်းသွားရအောင် အခုချိန်မှာ ကိုယ်နဲ့လက်ထပ်ဖို့ထက် မမ ကျန်းမာရေးပဲ ဂရုစိုက်သင့်ပါတယ်”

“ငါ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး ဉာဏ်သာ၊ နေကောင်းပါတယ်၊ ငါ့အတွက်အရေးအကြီးဆုံးက မင်းနဲ့လက်ထပ်ဖို့ပဲ”

မမမျက်ဝန်းတွေက ဖြူဖျော့အားနည်းနေလေသည်။ ဉာဏ်သာ စိတ်ပျက်လာမိ၏။ မာမိနဲ့စင်ရော ပြဿနာတွေ တက်နေပြီလား။ မာမိကို စင်က စောင့်ရှောက်နေတာပါ။ ဉာဏ်သာ စိတ်ထဲမှာ မာမိအတွက်လည်း စိတ်ပူမိနေလေသည်။ မိခင်တစ်ယောက်ရဲ့ တာဝန်ကျေပြီး ဉာဏ်သာတို့ ညီအစ်ကိုကို လိုလေသေးမရှိ ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးခဲ့သော အမေပါ။ လမ်းမှန်ပေါ်မှာ အမြဲတမ်း ရပ်တည်နေတတ်သော မာမိသည် သားကြီးရဲ့ချစ်သူကို သားငယ်က လက်ထပ်မှာ မာမိ သဘောတူမှာမဟုတ်။ သူ့ကိုပဲ သားအဖြစ်က စွန့်လွှတ်မှာပါ။

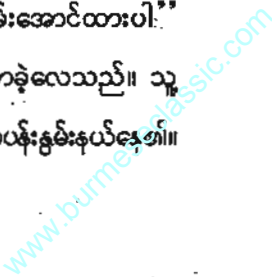
“ဉာဏ်သာ”

“မမ”

“မင်းအနားယူတော့၊ မနက်ဖြန်အတွက် မမလည်း အနားယူတော့မယ်”

“ကောင်းပါပြီ မမ၊ စိတ်ကို အေးချမ်းအောင်ထားပါ။”

မမ အနားကနေ ဉာဏ်သာ ထွက်လာခဲ့လေသည်။ သူ့အခန်းရောက်တော့ ဉာဏ်သာ အတော်လေး မောပန်းနွမ်းနယ်နေ၏။

မမနှင့် ပတ်သက်ခဲ့တာကိုက သူ့အမှားပါပဲ။ အထူးသဖြင့် စင့်ကို အားနာလေမိသည်။ မမက ဇော်ကားလိုက်တာပဲ မဟုတ်လား။

“ကိုညာဏ်သာ အန်တီသော့အတွက် စိတ်မပူပါနဲ့၊ စင် ပြည်းပြည်းချင်း နားချပေးပါမယ်နော်၊ မမနဲ့ လက်ထပ်ပါ”

စင် ပြောခဲ့လေသည်။ တကယ်ပဲ စိတ်ရင်းနဲ့ စင်ပြောခဲ့တာ ပါ။ ညာဏ်သာ ယုံကြည်နေမိသည်။

“စင်ရယ်”

သူ စင့်ကို တောင်းပန်ချင်တဲ့ဆန္ဒတွေ ပြင်းပြနေသည်။ စင်က ငွေကြေးချမ်းသာကြွယ်ဝပြီး အရာအားလုံး ပြည့်စုံနေသူပဲ။ မမ လွန်တယ်။ စင့်ကို ပါးရိုက်တယ်။ မာမီ သိသွားရင် ဒေါသတွေ ဖြစ်မှာပါပဲ။ သူ့ စင့်ခံကို ဖုန်းဆက်လိုက်လေသည်။ စင့်ကို တောင်းပန်ရမယ်။ ညာဏ်သာ မသိချင်ယောင်ဆောင်နေလို့မဖြစ်ပါ ဘူး။

“ဟဲ့လို”

“ကိုညာဏ်သာ”

“စင်”

“စင့်ကိုတောင်းပန်ဖို့လား၊ မလိုပါဘူး၊ စင်နဲ့လာပြီး မပတ် သက်တာက စင့်ကို ကူညီရာရောက်ပါတယ်”

“ကိုယ်က စင်ရှိနေမှန်းမသိတာပါ၊ မမက မာမီတွေ့ချင် တယ်ဆို”

“ကျွန်မ အားလုံးကို မေ့မစ်လိုက်ပါပြီ၊ ဘယ်သူနဲ့မှလည်း မပတ်သက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါပြီ”

“ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ် စင်ရယ်၊ မင်းကို ဇော်ကား သလို ဖြစ်သွားရလို့ပါကွာ၊ ကိုယ့်မာမီကို ပစ်ထားပါနဲ့၊ ကိုယ်က တော့ နောက်ဆုတ်လို့ လုံးဝမဖြစ်တော့လို့ပါ စင်၊ ကိုယ် မာမီက စင့်ကို ချစ်ပြီး အားကိုးနေတာပါ”

စင်ဘက်မှ စကားဆက်မပြောတော့ဘဲ ဖုန်းပိတ်သွားလေ သည်။

“စင် စင်”

“စင်”

“ဘာစင်လဲ၊ နင်က ဟိုဟာမလေးနဲ့ ခိုးပြီး ဆက်သွယ်နေ တာပေါ့လေ”

“မမ ဘာဖြစ်လို့ ထွက်လာရတာလဲဗျ။ အိပ်ပါ။ မမ အနားယူသင့်နေပါပြီ”

သူ့အနောက်မှ မမ ရောက်လာ၍ ဉာဏ်သာ စိတ်ပျက်နေမိလေသည်။

မမ ဘာဖြစ်လို့များ ဒီလောက်အထိ လူတွေကို မယုံသင်္ကာ ဖြစ်နေရတာလဲ။ ဉာဏ်သာ စိတ်ပျက်မိသည်။

“နင့်ကို မယုံလို့ဘဲ ဉာဏ်သာ၊ ကြည့်စမ်း နင်က ပြုစင်ချိုနဲ့ ဆက်သွယ်နေတာပဲ”

“ကိုယ် စင့်ကို တောင်းပန်တာပါ။ မာမိုကို စောင့်ရှောက်ပေးဖို့ ကိုယ် အကူအညီတောင်းတာပါ”

“မလို့ပါဘူး။ နင်အကြောင်းပြတာပဲ။ ငါရှိတယ်လေး ငါက ချွေးမပဲ”

မမ ပြောဆို အပြစ်တင်ရန်တွေ့သမျှ ဉာဏ်သာ နားမခံသာစွာ နှင်ဆိုင်နေရလေသည်။

အခန်း (၂၃)

“သင်းက စင်လေးကို ပါးရိုက်လိုက်တယ်။ ဟုတ်လားခင်”

“ဟုတ်ပါတယ် မမကြီး။ သားငယ်ဉာဏ်သာနဲ့ လာတာပါ။ စင့်ကို ပါးရိုက်တယ်။ စင်လည်း ပြန်ထွက်သွားတယ်လေ”

“တောက်”

ဒေါ်သော်တာ ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲနေရလေသည်။ စင်လေးက မိမိကို ပြုစုနေတာပဲ။ အနစ်နာခံပြီး ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးခဲ့၏။ သင်း ဖော်ကားလိုက်တာ။ သင်းက မိမိတို့သားအမိ ချီ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင် တမင်လုပ်နေတာပဲ။ သားငယ် ချီလည်း အရယူသွားပြီပဲ။

“ငါ သည်းမခံနိုင်တော့ဘူး မခင်၊ စင်လေးက ငါ့ကို ပြုစုပေးနေတာ”

စင်လေးဆီ ဖုန်းဆက်တော့ ဖုန်းပိတ်ထားလေသည်။ မဖြစ်ဘူး စင်လေးဆီ လိုက်သွားရမယ်၊ တောင်းပန်ရမယ်။ စင်လေး မာမို့ကိုလည်း တောင်းပန်ရမယ်။ စင်လေးဆီ ဖုန်းဆက်သွယ်မရ တော့။ စင်လေးအိမ် လိုက်သွားခဲ့သည်။

“မေဖြူ စင်လေးရော၊ သော်တာ တွေပါရစေ”

“မင်းတို့သားအမိက အတော်လေး လွန်တာပဲ သော်တာ၊ ငါ့သမီးလေး ပါးပြင်မှာ အညှီအမည်းစွဲနေတယ်၊ နင်တို့ဇာတ်ရုပ် ထဲမှာ ငါ့တို့သားအမိ ဝင်မပါစေနဲ့တော့ မင်းပြန်ပါ”

“ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ် မေဖြူရယ်၊ စင်လေးထို့ တွေပါရစေ၊ စင်လေးရော”

“တွေ့ခွင့်မပေးနိုင်ဘူး၊ ငါ့သမီးလေးကို ဒီလိုခံစားနေတာ တွေ ငါ့မဖြစ်စေချင်ခဲ့တာ”

“မေဖြူ”

“သော်တာပြန်ပါ၊ မင်းတို့နဲ့ မပတ်သက်ချင်တော့ဘူး”

ကင်းကင်းရှင်းရှင်းပဲနေပါ၊ သည်းတော်ရမယ့်ချွေးမက မေမြတ် မဒိပဲ”

“ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ် မေဖြူ၊ စင်လေးနဲ့ တွေပါရ စေ၊ ကိုယ့်မှာသားလည်း မရှိတော့ဘူး၊ စင်လေးက ကိုယ့်သမီးပါ”

ဒေါ်မေဖြူဘယ်လိုမှ ခွင့်မပြုနိုင်တော့ပါဘူး၊ သမီးလေး အရမ်းပဲခံစားနေရပြီ။ မိမိတို့ ရွှေလိုဥထားတဲ့ သမီးလေးပါ။ အရမ်းပဲ လိမ္မာယဉ်ကျေးပြီး စိတ်သဘောထားပြည့်နေတဲ့ သမီးလေး။

“မေဖြူ”

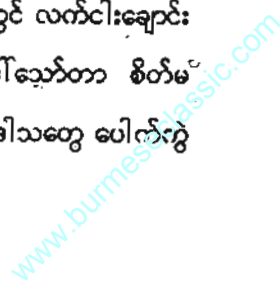
“သော်တာ နင်ပြန်ပါ၊ ငါ့သမီးလေးကို ဒုက္ခမပေးပါနဲ့၊ ဝတ်သက်ဖို့လည်း မကြိုးသားပါနဲ့တော့”

စင်မနေနိုင်တော့ဘဲ အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာလေသည်။

“အန်တီသော်တာ”

“ဟင် စင်”

စင်လေးပါးပြင် ဖြူဖြူနုနုလေးပေါ်တွင် လက်ငါးချောင်း ချ အညှီအမည်း စွဲထင်နေလေသည်။ ဒေါ်သော်တာ စိတ်မ ကောင်းဖြစ်သွားရ၏။ မေမြတ်မဒိကိုလည်း ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲ

ချင်သွားရသည်။

“စင်လေးရယ် ဖြစ်မှဖြစ်ရလေကွယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အထိ ဖြစ်ရတာလဲ၊ အန်တီသော်တာ စိတ်မကောင်းဖြစ် လိုက်ရတာ”

အပြစ်မဲ့သော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်နေတာတောင် သားက စော်ကားဖို့ သူ့ဟာမကို ကိုယ်တိုင်ခေါ်လာရလား။

“စင့်အတွက် ဘာမှမစဉ်းစားပါနဲ့ အန်တီသော်တာရယ်၊ စင်က မမေမြတ်မဒီအတွက် အနှောင့်အယှက် အဟန့်အတား တစ်ခုဖြစ်နေရင် အားလုံးအတွက် စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲစရာတွေ ဖြစ်နေရပါလိမ့်မယ်”

စင် မပတ်သက်ချင်တော့ပါဘူး။ အချစ်ဆိုတာကိုပဲ နေ့စဉ် ချင်နေမိလေသည်။ စင့်နှလုံးသားတွေထဲမှာ နာကျင်ကြေကွဲနေ၏။ ပြဿနာတွေလည်း စင့်ကြောင့်မဖြစ်စေချင်တော့ပေ။

“စင် ပြဿနာတွေ အေးချမ်းစေချင်ပါပြီ ကိုညဏ်သာ အချစ်ရေးကိစ္စမှာလည်း စင် ဝင်မပါချင်လို့ပါ။ စင့်ကြောင့်လည်း ဘယ်သူမှ စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်စေချင်လို့ပါ”

“စင်လေးရယ်”

သားမိုက် မင်းတော်တော်မိုက်ခဲ့တာပဲ။ မေမြတ်မဒီကရော ဘာဖြစ်လို့ ပါးရိုက်ရတာလဲ။ စင်က သူနဲ့လက်ထပ်မယ့် ယောက်ျား တစ်ယောက်ကို လုယူဖို့ကြိုးစားနေတာလည်း မဟုတ်ဘဲ ရက်စက် လိုက်တာ။ စင့်ကို ဒေါသော် စိတ်မကောင်းစွာ ကြည့်နေမိလေ သည်။

“အန်တီသော်”

“ဟင်”

“စင်အားလုံးနဲ့ မပတ်သက်ချင်တော့ပါဘူး”

“စင်”

“သော်တာ ငါ့သမီးလေးရဲ့ သဘောထားကို နင်သိထား ပြီးပြီပဲ၊ သွားပါတော့၊ လုံးဝဆက်သွယ်ပတ်သက်တာမျိုးတွေ မလုပ် ပါနဲ့တော့”

ဒေါသော်တာ ထွက်လာခဲ့လေသည်။ ရင်ထဲမှာ နာကျင် ကြေကွဲနေရ၏။ ညဏ်သာသော် မင်းကတော်တော်စော်ကားတဲ့ ဆောင်ပဲ။ မင်းကိုယ်တိုင်က စင့်ကို ပါးရိုက်ဖို့ မေမြတ်မဒီကို

ခေါ်လာတယ်ပေါ့လေ။ ဒေါသတွေက ပေါက်ကွဲထွက်ချင်လာ၍ သားငယ်ဆီဖုန်းဆက် လိုက်လေသည်။

“ဉာဏ်သာသော် မင်းတော်တော်ရိုင်းခိုင်းယုတ်မာတဲ့ ကောင်ပဲ၊ စင့်မှာ ဘာအဖြစ်ရှိလို့ နင်ကပါးရိုက်ခိုင်းရတာလဲ”

“မာမီ”

“စင့်ပါးပြင်ပေါ်မှာ ဒဏ်ရာတွေအပြည့်ပဲ၊ နင့်မိန်းမရဲ့ လက်ဝါးရာတွေလေ”

“သားတောင်းပန်ပါတယ် မာမီ၊ သားက ဒီလိုရိုက်ဖို့ခေါ် လာခဲ့တာမဟုတ်ပါဘူး”

“စင်က ငါ့ကိုတောင် မပတ်သက်တော့ဘူးတဲ့၊ မေ့ဖြစ် မဒီက အန်တီသော့ချွေးမပါတဲ့၊ မိသားစုဝင်တွေ စိတ်ချမ်းသာအောင် လက်ခံပါတဲ့”

ဉာဏ်သာနုလုံးသားတွေထဲမှာ နာကျင်စူးရှတဲ့ ဝေဒနာတွေ ခံစားနေရလေသည်။ စင့်အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိ၏။ တကယ် တော့ စင်က အပြစ်မဲ့သူပါ။ မမဘာဖြစ်လို့များ စင့်အပေါ် ပြဿနာ ရှာချင်နေရတာလဲ။ သူတားဆီး၍မရ၊ မာမီလည်း အထီးကျန်နေ

လား။ သူ့မှာ တာဝန်ရှိသည်။ မာမီဖုန်းချသွားလေသည်။

“ဉာဏ်သာ”

“ဟင်”

“ဘယ်သူလဲ”

“မာမီပါ”

“ဉာဏ်သာမာမီက ဘာဖြစ်လို့ဆက်တာလဲ၊ မမကို ဘာဖြစ်လို့ မပေးရတာလဲ”

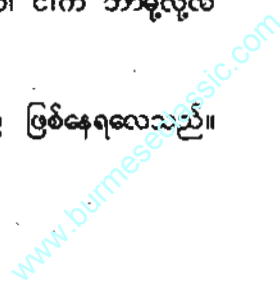
“မမ”

“နင်တို့သားအမိ ဘာဖြစ်လို့ အကောက်ကြံချင်ရတာလဲ ဉာဏ်သာ”

“မဟုတ်တာတွေ မမရာ၊ ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ်၊ မမထင်သလို မဟုတ်ပါဘူး”

“ဘာမဟုတ်ရတာလဲဉာဏ်သာ၊ မင်းမာမီက ငါ့ကို ဘာဖြစ်လို့ ချွေးမအဖြစ် လက်မခံရတာလဲ၊ ငါက ဘာမို့လို့လဲ ဉာဏ်သာ”

ဒီဒီ မကျေမနပ်နှင့် ဒေါသတွေ ဖြစ်နေရလေသည်။

ရင်ထဲမှာ မောပမ်းနေ၏။ ဒေါသတွေလည်း ဖြစ်ချင်နေရသည်။ အရာအားလုံး မကျေနပ်စရာတွေပဲဖြစ်နေသည်။ အဲဒါဘာဖြစ်လို့ အင်အားတွေ မရှိရတာလဲ။ နုံးခွေချင်နေသည်။ လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စဝင် မစီစဉ်နိုင်ပေ။ ဉာဏ်သာရော အေးစက်နေတာလား။

သူ့အမေကရော ဒီဒီကို ဘာဖြစ်လို့ခါးခါးသီးသီး မုန်းနေတာလဲ။ သူတို့သားအမိ ဒီဒီကိုနှိပ်စက်သွားတာပဲ။ ဒီဒီမျက်ဝန်းတွေ တင်းမာခက်ထန်နေလေသည်။ ဉာဏ်သာကိုလည်း ဒေါသတဖြူ တွဲ ပြန်ချင်နေသည်။

“မင်းကို မယုံဘူး၊ မင်းအမေကို ငါသွားတွေ့မယ်၊ ငါ့ထို ချွေးမအဖြစ် လက်ခံဖို့ပဲ ရှိတယ်လို့ ငါသွားပြောမယ်”

“မမကိုတောင်းပန်တယ်လို့ ပြောထားပြီးပြီနော်၊ ပြဿနာ မရှာပါနဲ့ဗျာ၊ ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဉာဏ်သာ၊ မင်းမာမိနဲ့ ငါကမတန်လို့လား မင်းအမေကို လက်ခံအောင် ငါသွားပြောရမယ်၊ ငါ့မင်္ဂလာခွဲမှာ မင်း အမေရှိသင့်ဟာပေါ့”

“မမ”

ဉာဏ်သာသည်းမခံနိုင်တော့သဖြင့် မမကိုအော်ဝန်လိုက်မိ လေသည်။ ဒေါသတွေ ထွက်ချင်လာရ၏။ မမလွန်တယ်။ ဇင့်ထို လည်း ခော်ကားသည်။ ဉာဏ်သာဘက်မှ အစွမ်းကုန်လိုက်လျှော့ခဲ့ တာပဲ။ သူ ထပ်ပြီး မာမိနှင့်ပြဿနာ မတက်စေလိုပေ။

“မမဒီလိုသာ ပြဿနာရှာနေရင် ကိုယ်ထွက်သွားတော့ မယ်၊ လက်ထပ်ဖို့လည်း ကိုယ့်ဘက်ကနေ ဖျက်သိမ်းပစ်ရမှာပဲ”

“မင်း မင်း”

ဉာဏ်သာစကားကြောင့် ဒီဒီရင်ထဲမှာ ထိတ်ထိတ်ပြာပြာ နှင့် တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားရလေသည်။ ဖျက်သိမ်းလို့ ရမလား ဉာဏ်သာ။ ငါအမျှော်လင့်ဆုံးပဲ။ ဉာဏ်သာကို ကြည့်တဲ့ ဒီဒီ မျက်ဝန်းတွေက ရီဝေမှိုင်းပြာချင်နေသည်။

ဒီဒီလဲကျသွားလို့မဖြစ်ပါဘူး။ ဒီဒီကို ကျန်းမာရေးချို့တဲ့တဲ့ မိန်းမလို့ ဉာဏ်သာမထင်စေရဘူး။ လက်ထပ်ပွဲကိုတော့ ဖျက်လို့ မဖြစ်ပါဘူး။ ဉာဏ်သာက သူ့မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ မှိုဝါးလာရသည်။

“လက်ထပ်ပွဲကိုတော့ မဖျက်နိုင်ဘူးနော် ဉာဏ်သာ၊ မင်းကို မမချစ်မိသွားရပြီ၊ မမဘဝက အမြဲတမ်း နာကျင်ကြေကွဲမှု

တွေနဲ့ အထီးကျန်နေခဲ့ရတာပါ”

ဉာဏ်သာမျက်ဝန်းတွေထဲမှာ ဒေါသတွေနှင့် မာထန် တောက်ပလွန်းနေလေသည်။ သူမအင်အားတွေကို စုစည်းထား လိုက်ရ၏။ ဉာဏ်သာကိုတောင်းပန်မယ်။ မမကို စွန့်ခွာမသွားပဲနဲ့ လို့။

“မမကိုပစ်ထားလိုက်ပါနဲ့၊ ဉာဏ်သာ၊ တောင်းပန်ပါ တယ်နော်၊ မင်းကိုချစ်တယ်၊ မမအရမ်းချစ်တယ်၊ မင်းကို မမအဖွဲ့ ပေးတာပါ၊ ဒူးထောက်ပြီး တောင်းပန်ရမလားဟင်”

ဒီဒီဘယ်လိုမှ ဟန်ဆောင်မနေနိုင်တော့။ ဒူးခွေကျသွားလေ သည်။ ဉာဏ်သာလက်တွေကို အငမ်းမရ တင်းကြပ်စွာ ဆုပ်တိုင်း ထားလိုက်မိ၏။

ဒီဒီမျက်ဝန်းတွေထဲမှာ အမှောင်က အထပ်လိုက်ပိကျသွား လေသည်။

အခန်း (၂၄)

“ဒေါ်မေမြတ်မဒီမှာ သွေးကင်ဆာဖြစ်နေပါပြီ”

“ဗျာ”

“ရိုးတွင်းချဉ်ဆီကလည်း ခမ်းခြောက်သွားပါပြီ”

“ဟို ဟို”

“အခြေအနေက အရမ်းလွန်သွားပြီဗျာ၊ မေမြတ်မဒီရဲ့ အသက်ကိုတော့ မကယ်တင်နိုင်တော့ဘူးဗျာ၊ စိတ်မကောင်းစရာပါ ဝဲ”

“မမ”

သူ အထိတ်တလန့်နှင့် မမခန္ဓာကိုယ်လေးအား ပွေ့ဖက်

ထားမိလေသည်။ မမကို ကျန်းမာရေးကောင်းပုံ မရလို့ ဆေးစစ်
ပါဆိုတော့ ပြောမရပေ။ ဟန်ဆောင်မာန်တင်းနေခဲ့၏။ ဖြစ်မှဖြစ်ရ
လေ မမရယ်။ လှပချောမောပြီး ကျက်သရေရှိလွန်းတဲ့ မမခန္ဓာကိုယ်
လေးက ပိန်လို့နေသည်။ လောလောဆယ်တော့ မမအသိမဲ့နေ၏။
ဆေးတွေသွင်းထားရသည်။

“မမ”

“ကိုယ်ဘာလုပ်ပေးရမလဲ၊ ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာရှိတဲ့
ရိုးတွင်းချဉ်ဆီတွေ အကုန်ပေးရမလား၊ မမအသက်ရှင်ဖို့ ကိုယ်ပေး
မယ်”

မမကို ရိုးတွင်းချဉ်ဆီအစားထိုးဖို့အတွက် ကြိုးစားသည်။
မရပေ။ မမက တစ်ကောက်ကြက်မလေး။ ဆွေမျိုးမရှိ သူ့ချဉ်ဆီက
လည်း မမနှင့် မသင့်တော်ပေ။ သူ့ပျာယာခတ်အောင် ကြိုးစားနေမိ
သည်။ မမအသက်ကို ကိုယ်ကယ်တင်ရမယ်။ မဖြစ်ဘူး မမကိုယ့်ကို
ထားခဲ့လို့မဖြစ်ဘူးလေ။ ကိုယ့်ကိုကိုကြောင့် မမမှာ ထိခိုက်နစ်နာမှု
တွေ အများကြီးရှိခဲ့ရတာပဲ။ ကိုယ်ပေးဆပ်ပါရစေဗျာ။ နှစ်ရက်
လောက် သတိလစ်နေပြီးမှ မမအသိပြန်လည်လာသည်။

“မမ”

“ကို”

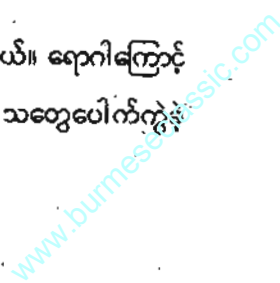
“ဘာမှ အားမငယ်နဲ့နော်၊ ကိုယ်ကြိုးစားနေတယ်၊ မမ
ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ ဘာမှလည်း မဖြစ်ရဘူး”

မမခန္ဓာကိုယ်လေးအား သိမ်းကြိုးပွေဖက်ပြီး မမပါးပြင်
လေးကို သူ့ပါးပြင်နှင့်အပ်ထားမိလေသည်။ မမမျက်ဝန်းတွေထဲမှာ
မျက်ရည်တွေပြည့်လျှံနေ၏။ ကိုယ်အငမ်းမရ နမ်းရှိုက်တော့ မမ
မျက်ဝန်းတွေထဲမှ မျက်ရည်တွေ လိမ့်ဆင်းကျလာလေသည်။

“မမလုံးဝ မငိုပါနဲ့ဗျာ၊ ကိုယ်မမြင်ရက်လို့ပါ၊ မမကိုယ့်ကို
ရုံးအောင်မလုပ်ပါနဲ့၊ ကိုယ့်ကိုအနိုင်ယူမသွားပါနဲ့”

ဒီဒီရဲ့ ရောဂါဝေဒနာကို ဒီဒီအသိဆုံးဖြစ်နေလေသည်။
ဆေးကုသဖို့ နောက်ကျသွားပြီဆိုတာ သိလိုက်ရ၏။ ကံကြမ္မာပါပဲ
ဉာဏ်သာရယ်၊ မမအသက်ကို ဘယ်သူမှ ကယ်တင်လို့မရနိုင်တော့
ပါဘူး။

မမမှားသွားတယ်။ အတ္တတွေကြီးနဲ့တယ်။ ရောဂါကြောင့်
လား။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ မသိအောင် ဒေါသတွေပေါက်ကွဲနဲ့

တယ်။ အမှားအမှန်တွေကိုတောင် ဆင်ခြင်တဲ့တရား ကင်းမဲ့ခဲ့ရတယ်
လေ။

“ကို”

“မမ”

“မာမိနဲ့တွေ့ချင်တယ်”

“ကိုယ့်သွားခေါ်ပေးမယ်၊ မမဖြစ်ချင်တဲ့ဆန္ဒတွေ ပြော
စမ်းပါ”

“မာမိကို တွေ့ချင်တဲ့ဆန္ဒတွေ ပြင်းပြနေတယ်လေ၊ မာမိ
ကို တွေ့ပါရစေ”

“မမဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝစေရမယ်၊ ဉာဏ်သာအခုပဲ သွားခေါ်
လာခဲ့မယ်နော်”

မမလူလောကကြီးထဲကနေ ထွက်ခွာသွားရတော့မှာပါ
ဉာဏ်သာမရတော့ပါဘူး။ အခုတောင် မမအတော်လေး အင်အား
တွေ ကင်းမဲ့နေရပါပြီလေ မျက်လုံးတွေတောင် ဝါးချေပြီတစ်ခုတည်း
သော ဆန္ဒလေးတစ်ခုကြောင့် မမအသက်ရှိချင်သေးတာပါ။ မာမိ
လာပါ့မလား မမသေတဲ့အထိ ခွင့်မလွှတ်နိုင်တော့ဘူးလား။ မာမိ

နေရာ ဒီဒီဆိုရင်တော့ ကိုယ့်သားငယ်ကို အကောင်းဆုံးဆိုတဲ့အရာ
တွေပဲ ပေးခဲ့ချင်မှာပါ။ ပြီးတော့ စင် မင်းလေးမှာ ဘာအဖြစ်မှ
မရှိပါဘူးကွယ် မမဘက်က တစ်ဘက်သတ် အတ္တကြီးပြီး စင်ကို
တိုက်ခိုက်ခဲ့မိတာပါ။ စင်က ဉာဏ်သုကို အတင်းအကြပ်လုယူဖို့
ကြိုးစားနေတာမှ မဟုတ်တာပဲ။ မမအတ္တတွေက မမကိုသတ်တာ
ပါ။ ရောဂါကို ကြိုကြိုတင်တင်ကုသဖို့တောင် မမမေ့လျော့ပြီး
ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာတစ်ခုကိုပဲ ရှေ့တန်းတင်ခဲ့မိတာပါ။

“မမ”

“ဟင်”

ဉာဏ်သုအသံကြောင့် မျှော်လင့်ချက်တွေနှင့် အားတက်
သရော မျက်လုံးတွေကို ဖွင့်ကြည့်မိလေသည်။ မှုဝါးနေတဲ့အမြင်တွေ
က တဖြည်းဖြည်းကြည်လင်လာတော့ မာမိကို တွေ့လိုက်ရ၏။
ဒီဒီ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်သွားရသည်။

“မာမိ”

“ဒွဒွ”

သားငယ်က ရှိခိုးတောင်းပန်ပြီး အတင်းအကြပ်ခေါ်လာခဲ့

ပေမယ့် မေမြတ်မဒီအား အခုလိုတွေ့တော့လည်း စိတ်ထိခိုက်ကြေ ကွဲရလေသည်။ မေမြတ်မဒီရဲ့ ချောမောလှပကျက်သရေမှုတွေက မါတ်ပုံထဲမှာထက် လုံးဝဆန့်ကျင်နေခဲ့၏။ မိမိချွေးမလောင်းကို ပထမဆုံးအကြိမ် တွေ့ဆုံခဲ့ရတာပါပဲ။

“မာမိုကို ဒီဒီတောင်းပန်ပါတယ်၊ ကန်တော့ပါတယ်၊ ခွင့်လွှတ်ပေးပါနော်”

“ခွင့်လွှတ်ပါတယ် ဒီဒီ၊ မင်းဘာမှ မတွေးပါနဲ့၊ မင်း ကျန်းမာရေးကိုပဲ ဂရုစိုက်ပါကွယ်”

“မာမို”

“ပြောလေ ဒီဒီ”

“ဒီဒီတစ်ခုလောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်”

“တောင်းဆိုလေ ဒီဒီ၊ မာမိုပေးမှာပေါ့”

ဒေါ်သော်တာက စိတ်မကောင်းကြီးစွာဖြစ်ရပြီး မေမြတ် မဒီရဲ့ လက်လေးကို ဆုပ်ကိုင်ဖျစ်ညှစ်ထားမိသည်။

“ဒီဒီကို ချွေးမအဖြစ် ခဏလေးပဲ လက်ခံအသိအမှတ်ပြု ပေးပါလား”

“အသိအမှတ်ပြုပါတယ် ဒီဒီရယ်၊ မာမိုကိုလည်း ခွင့်လွှတ်ပေးပါ၊ မာမိုဘက်က အတ္တကြီးခဲ့တာပဲလေ”

ဒီဒီမျက်နှာလေးက ဝင်းလက်တောက်ပလာကာ နှုတ်ခမ်း လေးတွေက ပြုံးယောင်သန်းသွားလေသည်။

“ဒီဒီနေကောင်းသွားရင် သားနဲ့လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲကို အကြီးကျယ်ဆုံး လုပ်ပေးမယ်နော်၊ အခုတောင် ဒီဒီနဲ့သားလက်ထပ် ဖို့ တရားသူကြီးကို ခေါ်ထားတယ်လေ”

“ဟင့်အင်း”

“ဘာဖြစ်လို့လည်း ဒီဒီ”

“စင့်ကို ခေါ်ပေးပါ ဒီဒီရှေ့မှာတင် စင်နဲ့ဉာဏ်သာကို လက်ထပ်ပေးခဲ့ချင်တယ်”

“မမ”

“ဒီဒီတရားသူကြီးကို ခေါ်ခိုင်းတာ၊ ဉာဏ်သာနဲ့စင့်ကို လက်ထပ်သွားချင်လို့ပါနော်”

“ဒီဒီရယ်”

“ကိုယ် ဘယ်သူ့ကိုမှ လက်မထပ်ဘူးမမ ဘာတွေလုပ်ချ”

ရတာလဲဗျာ၊ ကိုယ် ကတိပေးပါတယ်၊ ကိုယ်စင်နဲ့ လုံးဝလက်မထပ်ဘူး၊ ကိုယ် လက်ထပ်မှာက မမပဲ”

“မမစကားတွေကို လက်ခံပါဉာဏ်သာ၊ မမအဖြစ်ချင်ဆုံးဆန္ဒတွေကို မင်းဖြည့်စွမ်းပေးမယ်မဟုတ်လား၊ မင်းကို စင့်လက်ထဲမှာ မမကိုယ်တိုင် အပ်ထားခဲ့ချင်လို့ပါ”

“မမ”

ဉာဏ်သာ ကြေကွဲဝမ်းနည်းစွာ မမကို ပွေဖက်ထားမိလေသည်။ ကိုယ်ရူးရတော့မယ်မမ၊ ကိုယ်ရော မမရော ဘယ်သူနဲ့တာလဲ။ ကိုယ့်ကိုထားခဲ့ပြီး မမက လူ့လောကကြီးထဲကနေ အပြီးအပိုင် ထွက်ခွာသွားတော့မယ်။ ကိုယ့်ဘဝတစ်သက်တာလုံး ကြေကွဲထိခိုက်မှုတွေ ခံစားနေရအောင် အနိုင်ယူပြသွားတာလားဗျာ။

“မမ စင့်ဆီ ဖုန်းဆက်ထားတယ်၊ လာခဲ့မယ်တဲ့”

“မမ”

“စင်က စိတ်သဘောထားပြည့်ဝပါတယ်၊ မင်းလက်ထပ်ဖို့ အသင့်တော်ဆုံးက ဖြူစင်ချိပဲလေ”

ခဏကြာတော့ စင်ရောက်လာလေသည်။ မမက

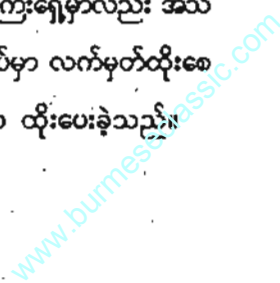
တောင်းဆိုတော့ ငြင်းဆန်ခဲ့၏။ စင့်ပါးပြင်လေးပေါ်မှာ မမလက်ဝါးရာက ထင်ကျန်နေသေးသည်။

“မမစိတ်မကောင်းလိုက်တာကွယ်၊ စင့်လိုမိန်းကလေးမျိုးကိုမှ မမစော်ကားမိခဲ့တယ်”

“စင် ခွင့်လွှတ်ပါတယ်မမ၊ အချစ်ဆိုတာ အသိတွေကင်းမဲ့စေပြီး အတ္တကြီးတတ်ပါတယ်လေ၊ စင် နားလည်ပါတယ်၊ ကိုဉာဏ်သာက မမကိုအရမ်းချစ်တာ စင်သိနေပါတယ်၊ စင် နိုင်ငံခြားကို အပြီးအပိုင်ထွက်သွားတော့မှာပါ”

“မရဘူးစင်၊ မမဆန္ဒကို လက်ခံပေးပါ၊ မမ ကျေကျေနပ်နပ်နဲ့ လူ့လောကကြီးထဲကနေ ထွက်ခွာသွားပါစေကွယ်”

တရားသူကြီးလည်း ရောက်လာ၍ ဒီဒီဆန္ဒတွေအတိုင်းပဲ အားလုံးဖြည့်စွမ်းပေးလေသည်။ ဒီဒီ ကျေနပ်မိ၏။ နှုတ်ခမ်းလေးတွေက ပြုံးရီနေ၏။ ဉာဏ်သာလက်နှင့် စင့်လက်လေးကို ဆွဲယူပြီး လက်ထပ်ပေးလိုက်လေသည်။ တရားသူကြီးရှေ့မှာလည်း အသိသက်သေတွေနှင့် တရားဝင်လက်ထပ်စာချုပ်မှာ လက်မှတ်ထိုးစေ၏။ ဒီဒီကိုယ်တိုင် အသိသက်သေနေရာမှာ ထိုးပေးခဲ့သည်။

“ဒါက မမအဖြစ်ချင်ဆုံးဆန္ဒပါပဲနော်၊ မင်းတို့ကို မင်္ဂလာ လက်ဖွဲ့အဖြစ် မမပိုင်ဆိုင်တဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေအားလုံး ပေးအပ်ခဲ့ ပါတယ်”

“မမ”

“မမ”

“တရားသူကြီးနဲ့ ရှေ့နေတွေနဲ့ မမ အားလုံးစီစဉ်ခဲ့ပြီးပြီ လက်ခံပေးကြပါ။ မမမှာ အမွေဆက်ခံဖို့ ဆွေမျိုးမှမရှိတာဘဲ၊ မမကို စိတ်အေးလက်အေးနဲ့ လုပ်ချင်တာလေးတွေ လုပ်ခဲ့ပြီး သွားပါရစေ ကွယ်”

“မမရယ်”

“မမရယ်”

“မမရဲ့ဆန္ဒတွေအတိုင်းပဲ လုပ်ပေးကြပါ။ မင်းတို့နဲ့ မောင်နဲ့ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ ဘဝတစ်သက်တာလုံး လက်တွဲတည် ဆောက်သွားကြပါ။ မမရဲ့ဆန္ဒပါပဲကွယ်”

ပြောနေရင်း ဒီဒီနှုတ်ခမ်းလေးတွေက လှုပ်ရှားလို့မရအောင် လေးလံလာရလေသည်။ မျက်ဝန်းတွေ ပြာဝေလာရတော့၏။ ဒီဒီ

ကျေနပ်စွာ ထွက်ခွာသွားမှာပါ။ ဖူးစာဆိုတာ ခက်သားပဲနော် ဉာဏ်သာ။ နဖူးမှာ စာရေးထားခဲ့ပြီးသားထင်တယ်။ မမက ဉာဏ်သာဖူးစာဖက် မဟုတ်ဘူးလေ။ ဖြူစင်ချိုပါပဲ။ ချောမောလှပ ပြီး စိတ်သဘောထားပြည့်ဝတဲ့ မိန်းကလေးနဲ့ ဉာဏ်သာဖူးစာဖက် ဖြစ်နေလို့ မမ ကျေနပ်ဝမ်းသာမိပါတယ်ကွယ်။

“မမ”

“မမ”

ဒီဒီ ဘာမှမမြင်ရတော့ဘူး။ ဘာမှလည်း မကြားရတော့ ဘူး။ ဒီဒီ အဖြစ်ချင်ဆုံးဆန္ဒတွေ လုပ်ထားခဲ့ပြီးပြီပဲလေ။ ဒီဒီ စိတ်တွေကို လျှော့ပစ်လိုက်မိလေသည်။

“မမ”

“မမ”

ဉာဏ်သာ အထိတ်တလန့်နှင့် မမလက်လေးကို ဆုပ်ကိုင် လှုပ်ရှားအော်ဟစ်နေမိလေသည်။ စင်က ဆရာဝန်ကို ပြေးခေါ်ခဲ့၏။ တာဝန်ကျဆရာဝန် ရောက်လာပြီး စမ်းသပ်မှုတွေပြုလုပ်ကာ အမြတ်မဒီ သေဆုံးသွားပြီဖြစ်ကြောင်း အတည်ပြုပြောကြားခဲ့လေ

သည်။

“မမ”

“မမရယ်”

“ဒီဒီရယ်”

ဉာဏ်သာ ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ပါဘူး။ မမဖြစ်စေချင်
ခဲ့တဲ့ ဆန္ဒတွေအတိုင်းသာ ဖြည့်စွမ်းပေးဖို့ပဲ ဉာဏ်သာ ဆုံးဖြတ်
ထားလိုက်လေတော့သည်။

“မမ ကောင်းရာသူဂတိလားပါစေ၊ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့
ပြည့်စုံတဲ့ ဘဝလေးကို သံသရာအဆက်ဆက် ရယူပိုင်ဆိုင်နိုင်ပါ
စေ”

ဉာဏ်သာရော ဖြူစင်ချိုပါ ရင်ထဲကနေ မမအတွက်
ဆုတောင်းပေးနေမိလေသည်။

သင်မြတ်နိုး